

A close-up portrait of Brother Yun, a man with dark hair, looking slightly to the right. The background is a blurred outdoor scene with a yellow building and greenery.

BROEDER YUN:

in VUUR
en VLAM
voor Jezus

Lessen van *De hemelse man*

REDACTIE
PAUL HATTAWAY

‘Op de laatste dag, het hoogtepunt van het feest, stond Jezus in de tempel, en Hij riep: ‘Laat wie dorst heeft bij Mij komen en drinken! “Rivieren van levend water zullen stromen uit het hart van wie in Mij gelooft,” zo zegt de Schrift.’ Hiermee doelde Hij op de Geest die zij die in Hem geloofden zouden ontvangen.’

Johannes 7:37-39

‘Broeder Yun staat in vuur en vlam voor Jezus. Ik ben er zeker van dat hij tot de volgende generatie gezalfden van de Heer zal behoren – mensen die Gods koninkrijk bouwen op de moeilijkste plaatsen op aarde. Ik heb veel bewondering en respect voor deze grote dienaar van God.’

Reinhard Bonnke,
Duits evangelist en stichter van Christ for All Nations

‘Broeder Yun is zo volkomen overweldigd door Jezus dat geen enkele denkbare tegenspoed of vervolging hem ervan kan weerhouden meer dan overwinnaar te zijn.’

Rolland & Heidi Baker,
zendelingen in Afrika en directeuren van Iris Ministries

A black and white portrait of Brother Yun, a man with dark hair, looking slightly to the right. The background is blurred, showing what appears to be a traditional Chinese building with a tiled roof.

BROEDER YUN:

in VUUR
en VLAM
voor Jezus

Lessen van *De hemelse man*

REDACTIE
PAUL HATTAWAY

 UITGEVERIJ
MEDEMA

TELOS

Onder de naam Telos publiceert een groep christelijke uitgevers
boeken die doelgericht en Bijbels georiënteerd zijn.

In de Telos-groep werken samen:

Uitgeverij Buijten & Schipperheijn

Uitgeverij Medema

Uitgeverij De Vuurbaak

Internet: www.telosboeken.nl

De Bijbeltekst in deze uitgave is, tenzij anders vermeld,

ontleend aan *De Nieuwe Bijbelvertaling*

© Nederlands Bijbelgenootschap 2004

In vuur en vlam voor Jezus

Lessen van de hemelse man

Broeder Yun, Paul Hattaway (red.)

Vertaald uit het Engels:

Living Water, Copyright © 2008 by Brother Yun and Paul Hattaway

Zondervan, Grand Rapids, Michigan, 49530

This translation of Living Waters is published by arrangement with uitgeverij

Medema.

ISBN 978-90-6353-571-1

NUR 402, 707

Vertaling: Hannie Tijman

Boekverzorging: Patrick Staal, Ede

www.staalontwerp.nl

Bijbelteksten worden geciteerd uit De Nieuwe Bijbelvertaling,

tenzij anders aangegeven

© 2010 UITGEVERIJ MEDEMA - HEERENVEEN

Alle rechten voorbehouden.

Uitgeverij Medema is onderdeel van Uitgevergroep Jongbloed te Heerenveen

www.jongbloed.com

INHOUDSOPGAVE

Inleiding door Paul Hattaway	7
DEEL EEN - Vrijheid in Christus	11
1. Berouw	13
2. Lessen van Esau	21
3. Vergeving	30
4. Geen terugkeer	40
5. Zwanger door de Heilige Geest	47
6. De persoon die door God wordt gebruikt	56
7. Lazarus, kom naar buiten!	68
8. Werkelijk vrij	75
9. De onwillige dienaar	83
DEEL TWEE - Rivieren van levend water	95
10. Moedig als een jonge leeuw	97
11. Vaten van verkwikking	107
12. Rivieren van levend water	116
13. Gods stem horen	126
14. Ware eenheid	134
15. Een God van daadkracht	142
16. Lessen van een visser	152

17. Ontwaak, slapende kerk!	162
18. Wereldwijde visie	172
19. Chocoladesoldaten	181
DEEL DRIE - Soldaten voor Christus	191
20. Delen in het lijden	193
21. Kracht in de storm	202
22. De Verbondsgod	213
23. Werken in Gods oogst	225
24. Gebondenheid en vrijheid	239
25. Nieuwe wijnzakken	247
26. De nattedekenbrigade	262
27. Reuzendoders	277
28. Wacht op de HEER	285

INLEIDING

Sinds het getuigenis van broeder Yun in 2002 in het Engels (*The Heavenly Man*¹) is verschenen, heeft het een diepe impact gehad op de levens van honderdduizenden christenen over de hele wereld. Het is mij een waar genoegen geweest een kleine bijdrage te mogen leveren aan het bijbehorende boek *In vuur en vlam voor Jezus*.

Op aandringen van medegelovigen in China verliet broeder Yun in 1997 zijn thuisland. Dat was het begin van zijn bediening aan mensen overal ter wereld. Sindsdien heeft hij zijn boodschap verkondigd op meer dan duizend bijeenkomsten in Afrika, Azië, Noord-Amerika, het Midden-Oosten en de Stille Zuidzee, alsmede in bijna elk Europees land. Hij spreekt zo indringend en met oprechte toewijding over de liefde van Christus dat op de plekken waar God hem geleid heeft veel mensen gezegend en veranderd zijn.

Als ik denk aan mijn persoonlijke ervaringen met de bediening van broeder Yun, bedenk ik hoe hij een levend voorbeeld is van wat het betekent echt nederig te blijven: zonder enige aarzeling of terughoudendheid is hij bereid iedereen die hij ontmoet te dienen. Yun deelt het Woord van God net zo gepassioneerd in grote bijeenkomsten met duizenden mensen als in kleine bijbelstudiegroepjes met maar enkele aanwezigen. Hij vermijdt consequent elke zucht naar roem of lof van mensen. Vaak blijft Yun nog uren na om te bidden met mensen die na

zijn toespraak naar voren zijn gekomen. Hij strooit ze niet slechts een paar woorden toe om vervolgens door te gaan naar de volgende persoon, nee, hij toont oprechte belangstelling voor ieder afzonderlijk. Hij geeft iedereen zijn volle aandacht, net zoals Jezus dat ook deed. Bij vele gelegenheden heb ik Yun zien knielen; dan vroeg hij de mensen die in de rij stonden voor gebed, voor hem te bidden.

Het is voor mij heel bijzonder om getuige te zijn van de onuitblusbare gave van broeder Yun om mensen voor Jezus te winnen. Sommigen dachten dat het moeilijk voor hem zou zijn buiten China dezelfde impact te hebben als in eigen land. Maar op onze reizen door het Westen sta ik voortdurend versteld van het aantal mensen dat hij tot Jezus brengt. Of het nu op het vliegveld, in een restaurant of in een hotellobby is, vaak tref ik Yun op z'n knieën aan, in gebed met een betraande medemens die ter plekke zijn hart openzet voor de Heer.

Zo nu en dan doe ik een stapje terug om te proberen het verschil te analyseren tussen zijn methode om mensen voor Jezus te winnen en de gangbare methoden onder westerse christenen. Ik ben gaan beseffen dat het totaal niets te maken heeft met methodiek, maar alles met relatie. Yun heeft een intieme relatie met Jezus, en het is niet meer dan natuurlijk dat die intimiteit zich verspreidt naar anderen in zijn omgeving. Niet-christenen worden vaak aangetrokken tot het evangelie omdat Gods liefde en aanwezigheid hun via broeder Yun tegemoet stromen.

Veel mensen zijn getroffen en gewekt door *De hemelse man*. Maar slechts weinigen van hen zullen ooit de gelegenheid hebben broeder Yun persoonlijk te horen. Juist voor die mensen is *In vuur en vlam voor Jezus* geschreven. In dit boek treft u een selectie aan van de meest bezielende en uitdagende boodschappen die Yun de afgelopen tien jaar heeft gebracht.

Omdat Chinese christenen het slachtoffer zijn van de wreedste vervolgingen, hebben ze vaak een ander perspectief dan de meeste in het Westen opgeleide leraren. Het zou best kunnen dat de frisse manier waarop Yun de Schrift toepast veel lezers op weg helpt naar een diepere gemeenschap met Jezus. Zijn oproep tot discipelschap zal hun een andere visie geven op hun werk in Gods koninkrijk.

Dit boek is opgebouwd in drie delen:

- Deel een, Vrijheid in Christus, bevat boodschappen aangaande het geestelijk leven van de gelovige, in het bijzonder de behoefte om alles uit de weg te ruimen wat belemmerend kan werken op onze relatie met God. Deze basisprincipes leggen de onmisbare grondslag voor de latere hoofdstukken.
- Deel twee, Rivieren van levend water, gaat over het toerusten van de gelovigen voor het dienen in Gods koninkrijk. Broeder Yun onderwijst ons wat Gods eisen zijn ten aanzien van overgave, gehoorzaamheid en opoffering; ook leert hij dat Gods koninkrijk vorderingen maakt door menselijke zwakheid, en niet door menselijke kracht. Op vriendelijke wijze neemt Yun de lezers bij de hand en laat hun zien hoe vanuit het hart van iedere christen levend water kan stromen. Levend water dat verfrissing brengt aan veel dorstige zielen.
- In deel drie, Soldaten voor Christus, wordt uiteengezet welke belemmeringen en stormen de discipelen kunnen tegenkomen in hun leven. Broeder Yun laat zien dat dergelijke moeilijkheden feitelijk de christen helpen op zijn of haar geestelijke reis. Yun weet dit uit persoonlijke ervaring – uit de tijden dat hij gemarteld werd en pijn moest lijden omwille van het evangelie. Ondanks zijn vreselijke ervaringen worden het leven en de bediening van Yun gekenmerkt door aanstekelijke vreugde, enthousiasme voor

God en liefde voor zijn medemens. Zijn uitleg over hoe dit mogelijk is ondanks alles wat hij te lijden heeft gehad, zal voor velen een milde maar praktische bemoediging zijn.

Door deze boodschappen heen laat *In vuur en vlam voor Jezus* ook veel zien van Yuns persoonlijke leven. Hij vertelt openlijk over zijn worstelingen en hij is openhartig over het langdurige proces waarin God hem zuiverde en vormde. Daarom komt Yuns onderwijs oprecht over. In dit boek herkent de lezer de stem van iemand die hetgeen hij schrijft ook doorleefd heeft – en niet van iemand die alleen maar lessen doorgeeft die hij uit een studieboek heeft gehaald.

Broeder Yun heeft tientallen jaren in China doorgebracht te midden van het opwekkingsvuur. Hij heeft God zien werken op manieren die velen van ons zich alleen maar kunnen indenken. Toch heeft hij dikwijls verdriet als hij ziet dat het Gods volk ontbreekt aan gehoorzaamheid en ware ijver voor God. Liefdevol en nederig deelt Yun principes die de Heer hem heeft onderwezen. Hij verlangt ernaar zijn ervaring aan te bieden aan iedere persoon en iedere gemeente – de ervaring van de rivieren van levend water die beloofd worden aan iedereen die in Jezus gelooft.

Ik bid dat *In vuur en vlam voor Jezus* steun zal bieden aan miljoenen christenen wier relatie met God dor en vruchteloos is geworden. De bron van levend water wordt uitsluitend en ontegenzeggelijk gevonden in Jezus Christus alleen.

Paul Hattaway

- 1) *The Heavenly Man*, Monarch Books. De Nederlandse vertaling (*De hemelse man*) is uitgegeven bij Uitgeverij Medema, Vaassen, ISBN 978-90-6353-422-6.

DEEL EEN
VRIJHEID IN
CHRISTUS

**'Iedereen die Ik liefheb wijs Ik terecht en bestraf Ik.
Zet u dus volledig in en breek met het leven dat u nu
leidt.' *Openbaring 3:19***

Een van de grootste twintigste-eeuwse zendelingen in China was Marie Monsen, een vrijgezelle dame uit Noorwegen. Tijdens haar bediening in mijn geboorteprovincie Henan was ik zelfs nog niet geboren, maar bejaarde broeders en zusters die haar gekend hebben en gezegend zijn door haar bediening, hebben mij veel verhalen over haar verteld.

Marie Monsen was een lutherse zendinge, maar door haar ijver en onverzettelijke verkondiging stond ze vaak op gespannen voet met haar zendingsgenootschap. Leaders in de kerk hebben me verteld over de grote liefde van Marie voor het Chinese volk, met name voor hen die tot het huisgezin van God behoorden. En ook over haar bereidheid alles te doen wat er maar nodig was om Jezus te dienen. In die dagen (we hebben het hier over de jaren twintig en dertig van de twintigste eeuw) was het leven voor buitenlandse zendelingen in China buitengewoon moeilijk. Overal waar ze kwamen, hadden ze te kampen met enorme tegenwerking, met

roverbendes die op het platteland rondzwierven, en een verschrikkelijke burgeroorlog.

Overal waar ze kwam, bracht Marie één vitale boodschap: ze leerde de mensen dat ze pas na oprecht berouw over hun zonden een volgeling van Jezus konden zijn. Daarmee bedoelde ze niet simpelweg dat de mensen hun zonden moesten belijden en om vergeving vragen. Dat was pas de eerste stap. Wat zij verlangde was dat zo'n bekeerling zijn hele leven, al zijn verlangens, motieven en plannen aan God zou overgeven. Elke christen moet sterven aan zichzelf, en zijn verleden, heden en toekomst volledig overdragen aan de Here Jezus Christus. Een van haar favoriete bijbelteksten was Romeinen 12:1-2:

'Broeders en zusters, met een beroep op Gods barmhartigheid vraag ik u om uzelf als een levend, heilig en God welgevallig offer in zijn dienst te stellen, want dat is de ware eredienst voor u. U moet uzelf niet aanpassen aan deze wereld, maar veranderen door uw gezindheid te vernieuwen, om zo te ontdekken wat God van u wil en wat goed, volmaakt en Hem welgevallig is.'

Bij tijd en wijle kwam de heilige toorn van God over Marie Monsen, en regelmatig overtuigde zij haar collega-zendingen en de Chinese kerkelijke leiders van hun lauwe inzet en heimelijke zonden. Velen kregen te horen dat zij hypocriet waren, en Marie schrok er nooit voor terug om de norm van Gods heiligheid uit te dragen. Marie vroeg vaak aan een zending of hij ooit echt een wedergeboorte in Christus had ervaren en of hij zijn leven volledig aan Hem had overgegeven. Dit moet een flinke schok geweest zijn voor veel zen-

delingen die, zo werd althans aangenomen, alles in de steek hadden gelaten om aan de andere kant van de wereld Jezus te dienen. Maar velen van hen werden overtuigd door het onderzoekende licht van de Heilige Geest en konden niet vrijmoedig zeggen dat zij ooit waren bekeerd. Marie leidde een aantal van haar collega-zendingen tot persoonlijk geloof in Jezus.

Omdat in het voorcommunistische tijdperk de meeste christenen in de provincie Henan zo indringend waren uitgedaagd tot volkomen berouw en een goede relatie met God, waren zij beter opgewassen tegen de stormen van de vervolging die de Chinese kerk in de jaren vijftig, zestig en zeventig teisterden. Ik heb talloze verhalen gehoord van mannen en vrouwen die in die tijd hun leven gaven als martelaar voor Jezus. Eén voorganger kreeg een strop om zijn nek gehangen en moest boven op drie tafels gaan staan die op elkaar gestapeld waren. De vrouw van de voorganger, zijn kinderen en verdere familieleden werden allemaal naar het politiebureau geroepen om getuige te zijn van wat er gebeurde. De agenten verklaarden bars: ‘Je kunt kiezen: of je blijft geloven in Jezus, of je verloochent Jezus. Maak nu je keuze!’

De bejaarde voorganger keek naar beneden, in de ogen van zijn geliefde familieleden, maar hij wist wat hem te doen stond. Rustig meldde hij: ‘Ook al hakken jullie mijn hoofd eraf en bedekt mijn bloed de grond, Jezus zal ik nooit verloochenen.’

Onmiddellijk schopten de agenten tegen de poten van de onderste tafel, waardoor de hele stelling in elkaar stortte. In een oogwenk werd de strop aangehaald en stierf de voorganger om voor altijd bij Jezus Christus te zijn.

Door de vele voorbeelden van godvrezende mensen zoals deze voorganger zijn er tegenwoordig miljoenen christenen in mijn provincie, terwijl het aantal gelovigen vóór 1949 slechts in de

tienduizenden liep. Er zijn discipelen uit Henan over heel China uitgezonden als ambassadeur van het goede nieuws.

Op mijn reizen rond de wereld ben ik gaan beseffen dat de boodschap die Marie Monsen en andere zendelingen in China brachten, vandaag de dag heel erg nodig is. Berouw is een fundamentele sleutel voor het christelijke leven, maar op veel plaatsen is deze leer verwaarloosd. In talloze moderne kerken brengen sprekers een afgezwakte boodschap die niet veel gelijkenis vertoont met het evangelie zoals dat in de Bijbel staat.

Mensen horen niet of nauwelijks dat Gods koninkrijk beschikbaar is voor allen die bereid zijn de wereld te verloochenen en Jezus van ganser harte te volgen. In plaats daarvan worden er iedere zondag duizenden preken gehouden waarin Jezus slechts wordt gepresenteerd als Redder, niet als Heer en Meester. Wat de mensen te horen krijgen, is: 'Jezus zal je helpen, je zegenen, je vergeven en je kracht geven.' Maar er wordt bijzonder weinig gezegd over berouw, nederigheid en opoffering.

Weet je, we worden allemaal opgeroepen een wedloop te lopen voor Jezus, en berouw is in die wedloop het startpunt. Het is nutteloos te proberen de wedstrijd te lopen als je de startstreep nog niet bereikt hebt! Dit is het probleem met veel gelovigen vandaag de dag. Zij proberen de Heer te volgen, maar zij hebben nooit echt berouw gehad en ze hebben nooit echt hun leven overgegeven aan Jezus Christus. Het resultaat van dit wijdverbreide valse evangelie is te zien in kerken die vol zitten met halfslachtige christenen wier leven nog steeds draait om eigenbelang en wereldse principes.

Jezus kwam om het koninkrijk van God op aarde te brengen. Hij kwam om afzonderlijke personen, gezinnen en volkeren volkomen, door en door, te veranderen: een radicale omwenteling die de wereld zou veranderen door middel van gehoorzame, door het bloed

gekochte dienaren, die bereid zijn hun knieën te buigen en te zeggen: 'Heer, wat wilt U, na alles wat U voor mij hebt gedaan, dat ik nu voor U doe?'

Jezus wil dat wij vóór Hem of tegen Hem zijn. Hij zei tegen de gemeente in Laodicea: 'Ik weet wat u doet, hoe u niet koud bent en niet warm. Was u maar koud of warm! Maar nu u lauwwarm bent in plaats van warm of koud, zal Ik u uitspuwen' (Op. 3:15-16). Deze boodschap van de opgestane Heer moet een vreselijke schok zijn geweest voor de christenen in Laodicea! Zij waren welgesteld, in goeden doen en zelfvoldaan. Waarschijnlijk dachten ze dat Jezus trots was op hun prestaties en waardering had voor hun vrome daden. Maar in plaats van hun een schouderklopje te geven, bracht Jezus de realiteit van hun geestelijk verziekte conditie aan het licht:

'U zegt dat u rijk bent, dat u alles hebt wat u wilt en niets meer nodig hebt. U beseft niet hoe ongelukkig u bent, hoe armzalig, berooid, blind en naakt. Daarom raad Ik u aan: koop van Mij goud dat in het vuur gelouterd is, en u zult rijk zijn; witte kleren om u te kleden en uw naaktheid te bedekken, zodat u zich niet meer hoeft te schamen; zalf voor uw ogen, zodat u weer kunt zien.'
Openbaring 3:17-18

Waarom sprak Jezus deze harde woorden? Had Hij een hekel aan de gelovigen in Laodicea? Absoluut niet! Zijn drijfveer, zoals altijd, was liefde. Vasthoudende liefde. Hij hield zo veel van de mensen in Laodicea dat Hij niet passief kon toekijken terwijl ze ten onder gingen in hun zonde en zelfzucht. 'Iedereen die Ik liefheb wijs Ik terecht en bestraf Ik. Zet u dus volledig in en breek met het leven dat u nu leidt.' (Op. 3:19)

Berouw is zowel de eerste stap naar wandelen in het koninkrijk van God als de sleutel tot blijvende gehoorzaamheid en overgave aan de Heer. De allereerste boodschap die Jezus verkondigde tijdens zijn bediening was: ‘Kom tot inkeer, want het koninkrijk van de hemel is nabij!’ (Mat. 4:17). Als wij geen intense ervaring van berouw in ons leven hebben gehad, zullen we voortdurend worstelen met elementaire zonden en nooit als gelovigen tot rijpheid komen.

Het interesseert de duivel niets of je de Heer in het verleden geïdentificeert hebt. Wat hem bang maakt, is of je *vandaag de dag* voor Jezus leeft, of je je *nu* op Hem verlaat en op Hem vertrouwt, en of je bereid bent te gehoorzamen aan de leiding van de Heilige Geest.

Misschien zien we eruit als burgers van het koninkrijk van God, en misschien lukt het ons om anderen voor de gek te houden, maar de alwetende God kun je niets wijsmaken. We moeten ons onderwerpen aan Jezus als Heer en Koning als we in zijn koninkrijk willen wonen. We kunnen Gods niets wijsmaken; zijn ‘fundament (...) ligt onwrikbaar vast en draagt het opschrift: “De Heer weet wie Hem toebehoren” en “Laat ieder die de naam van de Heer noemt, onrecht uit de weg gaan” (2 Tim. 2:19).

Jezus verlangt er hevig naar dat wij allen op zijn bruiloftsmaal aanwezig zijn, maar we kunnen niet naar binnen gaan als we blijven leven volgens de principes van de wereld. In de gelijkenis van het bruiloftsmaal staat:

**‘Toen de koning binnenkwam om te zien wie er
allemaal aanlagen, zag hij iemand die zich niet in
bruiloftskleren gestoken had, en hij vroeg hem:
“Vriend, hoe ben je hier binnengekomen terwijl je
niet eens een bruiloftskleed aanhebt?” De man wist**

niets te zeggen. Daarop zei de koning tegen zijn hofdienaars: “Bind zijn handen en voeten vast en gooi hem eruit, in de uiterste duisternis, waar men jammert en knarsetandt. Velen zijn geroepen, maar slechts weinigen uitverkoren.”

Matteüs 22:11-14

God weet wie een burger is van zijn koninkrijk en wie een bedrieger. Als we een uitnodiging hebben ontvangen voor het bruiloftsfeest van het koninkrijk van God, moeten wij de kleren dragen die Hij ons voorschrijft, niet onze eigen kleren. We moeten zijn Woord accepteren en ernaar leven, waarbij we onze levensstijl en keuzes zodanig aanpassen dat ze in lijn zijn met de bevelen van de Koning. Dit is berouw.

Berouw is zo'n integraal onderdeel van het christelijk leven. Eigenlijk is het zonder berouw onmogelijk in het koninkrijk van God te leven. Een christen met één voet in Gods koninkrijk en één voet in de wereld is niet anders dan een ontrouwe echtgenote met twee minnaars. Jakobus zei het ongezouten: ‘Trouwelozen! Beseft u dan niet dat vriendschap met de wereld vijandschap jegens God betekent? Wie bevriend wil zijn met de wereld, maakt zich tot vijand van God. Denk toch niet dat dit loze woorden zijn in de Schrift: “Hij die ons het leven gaf, maakt er vurig aanspraak op” (Jak. 4:4-5).

Op een vergelijkbare manier schreef Johannes: ‘Heb de wereld en wat in de wereld is niet lief. Als iemand de wereld liefheeft, is de liefde van de Vader niet in hem, want alles wat in de wereld is – zelfzuchtige begeerte, afgunstige inhaligheid, pronkzucht –, dat alles komt niet uit de Vader voort maar uit de wereld. De wereld met haar begeerte gaat voorbij, maar wie Gods wil doet blijft tot in eeuwigheid’ (1 Joh. 2:15-17).

Op een dag zullen we allemaal voor de rechterstoel van Christus staan en verantwoording moeten afleggen voor ons leven. Nu is de tijd om berouw te hebben, voordat het te laat is! 'God slaat echter geen acht op de tijd waarin men Hem niet kende, maar roept nu overal de mensen op om een nieuw leven te beginnen, want Hij heeft bepaald dat er een dag komt waarop Hij een rechtvaardig oordeel over de mensheid zal laten vellen door een Man die Hij voor dat doel heeft aangewezen. Het bewijs dat het om deze Man gaat, heeft Hij geleverd door Hem uit de dood te doen opstaan' (Hand. 17:30-31).

Lieve mensen, als u er vast van overtuigd bent dat de Heilige Geest uw geweten prikkelt, val dan op uw knieën en schreeuw het uit tot God vanuit een berouwvol hart. Vraag de Heilige Geest om volledig de leiding over uw leven in handen te nemen en om u te helpen dagelijks te wandelen in nederigheid en afhankelijkheid van Hem.

LESSEN VAN ESAU

2

‘Ik kom spoedig. Houd vast aan wat u hebt, dan zal niemand u de lauwerkrans kunnen afnemen. Wie overwint maak Ik tot een zuil in de tempel van mijn God. Daar zal hij voor altijd blijven staan. Ik zal op hem de naam schrijven van mijn God en van de stad van mijn God, het nieuwe Jeruzalem dat bij mijn God vandaan uit de hemel zal neerdalen, en ook mijn eigen nieuwe naam. Wie oren heeft, moet horen wat de Geest tegen de gemeenten zegt. Iedereen die Ik liefheb wijs Ik terecht en bestraf Ik. Zet u dus volledig in en breek met het leven dat u nu leidt.’

Openbaring 3:11-13, 19

God heeft allen die Jezus Christus volgen een prachtige toekomst beloofd, zowel in dit leven als in de eeuwigheid. Jouw leven in deze wereld is misschien moeilijk en boordevol problemen, maar toch is het ook prachtig en overvloedig, want Jezus heeft gezegd: ‘Ik ben gekomen om hun het leven te geven in al zijn volheid.’

Johannes 10:10

Tijdens ons aardse leven moeten wij er goed op
letten dat we de erfenis beschermen die God ons
heeft gegeven. 'Blijf wakker en bid dat jullie niet in
beproeving komen; de geest is wel gewillig, maar het
lichaam is zwak.'

Marcus 14:38

Er zijn momenten in mijn leven geweest dat ik niet zo behoedzaam heb geleefd als God verlangt, en dat ik zelfverzekerdheid mijn hart heb laten binnendringen en mijn afhankelijkheid van God onrechtmatig in bezit heb laten nemen. In 2001 zat ik in Myanmar (Birma) in de gevangenis, omdat ik te veel vertrouwd had op mijn eigen capaciteiten, en mijn vleselijke ik rebelleerde en verstikte mijn geestelijk inzicht. Ik was ongehoorzaam aan de Heer en kreeg zeven jaar gevangenisstraf opgelegd. Ik vergoot vele tranen van berouw omdat ik zo trots en dom was geweest, en het resultaat was dat de Heer mij genadig was en dat ik na slechts zeven maanden en zeven dagen opsluiting werd vrijgelaten.

God heeft een rooskleurige toekomst beloofd aan allen die zijn Zoon volgen, maar met de jaren heeft het mij zo vreselijk veel pijn gedaan, als ik zie dat veel dienstknechten van de Heer hun getuigenis in opspraak brengen door zonde en liefde voor de wereld. Tragisch genoeg hebben velen hun erfenis verloren en de plannen die God voor hen had gemaakt doorkruist.

In de Bijbel vinden we ook veel mensen wier levens mislukt zijn en die ons tot voorbeeld kunnen dienen. Deze mannen en vrouwen hadden ook een rooskleurige toekomst van God ontvangen, maar verloren hun erfenis.

Het verhaal van Esau is tragisch. Hij was de eerstgeboren zoon, een kundig jager en de oogappel van zijn vader. Het kostbaarste wat Esau

bezat was zijn eerstgeboorterecht. Omdat hij de oudste zoon was, zou hij na de dood van zijn vader verantwoordelijk zijn voor de hele familie en zou hij de priesterrol in zijn familie vervullen en hen voorgaan in het aanbidden van God. Ondanks die schitterende en rooskleurige toekomst staat er in de Bijbel dat Esau zijn 'eerstgeboorterecht verachtte' (Gen. 25:34b, NBG '51). Met hun moeder als medeplichtige kon zijn sluwe broer Jakob hem gemakkelijk verleiden, zodat hij zijn erfenis inruilde voor een schamele kom linzensoep. De Bijbel legt het droevige verhaal vast: 'Eens was Jakob aan het koken toen Esau uitgeput thuiskwam van de jacht. "Gauw, geef me wat van dat rode dat je daar kookt, ik ben doodmoe," zei Esau tegen Jakob. (Daarom wordt hij ook wel Edom genoemd.) "Pas als jij me je eerstgeboorterecht verkoopt," antwoordde Jakob. "Man, ik sterf van de honger," zei Esau, "wat moet ik met dat eerstgeboorterecht?" "Zweer het me nu meteen," zei Jakob. Dat deed Esau, en zo verkocht hij zijn eerstgeboorterecht aan Jakob. Daarop gaf Jakob hem brood en linzensoep. Esau at, dronk en ging meteen weer weg' (Gen. 25:29-34a).

Voordat je overhaast oordeelt dat Esau wel erg onverstandig en oneerbiedig was om zijn eerstgeboorterecht te verachten, moet je even denken aan al die keren dat jij de Heer ongehoorzaam bent geweest. Tragisch genoeg zijn er vandaag de dag duizenden mannen en vrouwen van God die hun erfenis hebben ingeruild voor een kom linzensoep. Sommigen hadden zelfs een krachtige bediening gehad waar de zalving en genade van God op rustten.

Voor Esau vertegenwoordigde de kom linzensoep iets wat in zijn onmiddellijke lichamelijke behoeften kon voorzien. In de Bijbel staat dat hij 'stierf van de honger'. Vele anderen hebben hun geloof schipbreuk doen lijden en hun getuigenis voor de Heer tenietgedaan door toe te geven aan hun vleselijke behoeften door seksuele verontreiniging, slecht financieel beheer en allerlei andere zonden.

Misschien is er in jouw leven ook wel een kom linzensoep. Als je een foute beslissing neemt en de ‘linzensoep’ tot je neemt, kan zoiets jouw leven verwoesten en je onnoemelijk veel ellende en pijn bezorgen. Denk aan Esau, Adam en Eva, Simson, Salomo, Judas of Ananias en Saffira – om er maar een paar te noemen. Als je al een tijdje christen bent, dan ken je vast wel gelovigen die God de rug hebben toegekeerd en hun geboorterecht hebben veracht.

De laatste keer dat Esau in de Bijbel genoemd wordt, is wanneer de schrijver van Hebreëen hem noemt: ‘Zorg ervoor dat niemand zich de genade van God laat ontgaan, dat er geen giftige kiem opschiet die onrust veroorzaakt en met zijn bitterheid velen besmet, en dat niemand overspel pleegt of het heilige zozeer minacht als Esau, die voor één enkel bord eten zijn eerstgeboorterecht verkocht. U weet immers dat hij daarna, toen hij alsnog de zegen wilde verkrijgen, afgewezen werd; hij kreeg geen kans meer om het goed te maken, ook al smeekte hij er in tranen om’ (Hebr. 12:15-17).

Beste christen, het interessante is dat het bovenstaande vers seksuele zedeloosheid in één adem noemt met Esaus zonde. Er zijn veel te veel christenen geweest die bereid waren hun geboorterecht in te ruilen voor een moment van seksueel genot, en net zoals Esau konden ze niet meer terugkrijgen wat zij moedwillig hadden weggegeven. In niet mis te verstane bewoordingen waarschuwt de auteur van Spreuken voor de gevolgen van overspel: ‘Maar pleeg je overspel, dan heb je geen verstand, wie zoiets doet richt zichzelf te gronde. Hij zal door smaad worden getroffen en zijn schande zal niet worden uitgewist’ (Spr. 6:32-33).

Te veel christenen, en zelfs predikanten, hebben geen juist ontzag voor God en zijn veel te veel bezig met geld, roem en seks. Als gevolg daarvan zijn zij de rooskleurige toekomst die God hun beloofde, kwijtgeraakt. Ik heb vaak verdriet gehad om de ravage die

zo'n zonde teweegbrengt in het leven van echtgenoten, kinderen en andere leden van het lichaam van Christus.

Satan weet precies hoe hij ons tot zonde moet verleiden. Hij weet dat als hij ons kan boeien met iets dat we kunnen aanraken, voelen of proeven, andere dingen minder belangrijk worden dan het bevredigen van deze zintuigen. Satan verleidde de zintuigen van Adam en Eva en zij bezweken voor de verleiding. Hij verleidde ook Jezus via diens zintuigen, maar onze Heer weerstond de listen van de duivel. Halleluja! 'Want de Hogepriester die wij hebben is er een die met onze zwakheden kan meevoelen, juist omdat Hij, net als wij, in elk opzicht op de proef is gesteld, met dit verschil dat Hij niet vervallen is tot zonde. Laten we dus zonder schroom naderen tot de troon van de Genadige, waar we telkens als we hulp nodig hebben barmhartigheid en genade vinden' (Hebr. 4:15-16).

Wellust kan mensen beheersen, waardoor ze domme en verkeerde beslissingen nemen. Uiteindelijk betalen ze een hoge prijs voor hun misstappen. Veel mensen hebben me verteld dat ze wensten dat zij de gevolgen van hun daad hadden voorzien – een daad die hun huwelijk verwoestte, hun gezin kapotmaakte en onnoemelijk veel leed in hun leven bracht.

Gelukkig heeft God ervoor gezorgd dat vleselijke verleidingen geen vat hoeven te krijgen op zijn kinderen. Een van de vruchten van de Geest is zelfbeheersing. Dit betekent niet dat we onszelf in toom houden, maar wel dat wij ons moeten onderwerpen aan de Heilige Geest die in ons leeft en ons helpt God te vrezen en de zonde te haten.

Er is een belangrijke waarheid die volgens mij vele christenen niet juist hebben begrepen: *alleen* de genade van God kan ons helpen leren verleidingen te weerstaan. Paulus vertelde tegen Titus: 'Gods genade is openbaar geworden tot redding van alle mensen. Ze

leert ons dat we goddeloze en wereldse begeerten moeten afwijzen en bezonnen, rechtvaardig en vroom in deze wereld moeten leven, in afwachting van het geluk waarop wij hopen: de verschijning van de majesteit van de grote God en van onze Redder Jezus Christus' (Tit. 2:11-13).

Sommige christenen denken dat zij hun vleselijke verlangens en verleidingen kunnen overwinnen door eigen wilskracht en in eigen kracht. Sommigen zijn zelfs bereid zich in die strijd aanzienlijke moeite te getroosten, maar als jij in jouw gevecht je kracht niet haalt uit de genade van God, zal alles waarschijnlijk tevergeefs zijn. Let op wat de apostel Paulus schreef aan de christenen in Kolosse: 'Als u met Christus dood bent voor de machten van de wereld, waarom laat u zich dan geboden opleggen alsof u nog in de wereld leeft? "Raak dit niet aan, proef dat niet, blijf daarvan af" – het zijn menselijke voorschriften en principes over zaken die door het gebruik vergaan. Dat moet allemaal voor wijsheid doorgaan, maar het is zelfbedachte godsdienst, zelfvernedering en verachting van het lichaam; het heeft geen enkele waarde en dient alleen maar tot eigen bevrediging' (Kol. 2:20-23).

Niet alleen kan een individuele christen de weg kwijtraken en zijn door God gegeven erfenis vernietigen, ook kerken en zelfs hele volkeren kunnen vallen – en dat gebeurt ook. Diverse keren heeft God de Israëlieten gestraft vanwege hun zonde en ongehoorzaamheid. Zelfs in hun diepste wanhoop, onder de corrigerende hand van God, was er hoop voor Israël. En er is hoop voor jou, als je de weg bent kwijtgeraakt. Jeremia werd veracht door het volk, omdat hij boodschappen bracht die het volk niet wilde horen. Hij voorzegde oordeel en ballingschap, terwijl alle andere profeten vrede en welvaart verkondigden. Maar toen de Babyloniërs kwamen en Gods volk als slaaf wegvoerden, moet zijn boodschap opeens herkend zijn door het halsstarrige volk.

Zelfs in hun donkerste uur bood God een glimpje hoop aan zijn verpletterde volk. Een deel van het volgende vers wordt vaak geciteerd, maar we moeten de context begrijpen waarin het gebruikt werd. Jeremia profeteerde: ‘Dit zegt de HEER: Als er in Babel zeventig jaar voorbij zijn, zal Ik naar jullie omzien. Dan zal Ik mijn belofte gestand doen door jullie naar Jeruzalem te laten terugkeren. Mijn plan met jullie staat vast – spreekt de HEER. Ik heb jullie geluk voor ogen, niet jullie ongeluk: Ik zal je een hoopvolle toekomst geven. Jullie zullen Mij aanroepen en tot Mij bidden, en Ik zal naar jullie luisteren’ (Jer. 29:10-12).

Nadat de kinderen van Israël uit Egypte verlost waren, moesten ze de wolkkolom en de vuurzuil volgen door de woestijn. Wanneer deze bewoog, moesten zij zich bewegen, en wanneer deze stopte, moesten zij stoppen. Zij moesten niet achteropraken en zij moesten niet vooruitlopen. In Gods aanwezigheid genoten ze bescherming, leiding en voedsel. Als iemand zo dom was in z'n eentje rond te gaan dolen in de woestijn en afgesneden raakte van Gods volk, zou hij het niet lang volhouden. De woestijn zat vol giftige slangen en schorpioenen en er was nergens water of voedsel te vinden. Het manna en de kwartels die uit de hemel vielen kwamen alleen terecht op het kamp waar Gods volk woonde; ze vielen niet overal in de woestijn. Het water dat stroomde uit de rots bij Kades verkwikte het volk dat daar zijn tenten had opgeslagen. Iemand die was afgedwaald van de groep had er niets aan.

Misschien ben jij Gods plan voor jouw leven uit het oog verloren. Misschien ben je van het rechte spoor afgedwaald en heb je jarenlang geprobeerd de vuurzuil en de wolkkolom weer terug te vinden. Je geestelijke bronnen zijn opgedroogd, en je leven heeft voortdurend te lijden onder de aanvallen van gevaarlijke en dodelijke krachten. Als dit jouw ervaring is, heb ik goed nieuws! Er is een weg terug.

De terugweg begint als je oprecht berouw hebt en je bekeert van de zonde en ongehoorzaamheid waardoor je afdwaalde. Probeer niet langer je eigen leven te besturen. Besef dat je zult blijven falen, totdat je je echt onderwerpt aan de heerschappij van Jezus Christus. Doe niet langer je eigen wil en ga Gods wil gehoorzamen. Erken je totale afhankelijkheid van Hem en Hij zal je de juiste weg door de woestijn laten zien, een weg die je terugleidt naar het kampement van Gods kinderen. Jezus zal je weer omhelzen, want Hij heeft beloofd: 'Iedereen die de Vader Mij geeft zal bij Mij komen, en wie bij Mij komt zal Ik niet wegsturen' (Joh. 6:37).

Voor hen die trouw de Heer gevolgd hebben en niet van het kamp zijn afgedwaald: dank God voor zijn trouw en genade, en blijf behoedzaam verder wandelen in het besef dat je vlees een listige vijand is die altijd probeert een manier te vinden om je om de tuin te leiden. Wees niet zo arrogant om ook maar één ogenblik te denken dat je eigen gaven en talenten je hebben geholpen met Jezus te wandelen: alleen door zijn overvloedige genade kun je standhouden. Paulus bemoedigde en waarschuwde de kerk in Filippi met deze woorden: 'Geliefde broeders en zusters, u bent altijd gehoorzaam geweest toen ik bij u was. Wees het des te meer nu ik niet bij u ben. Blijf u inspannen voor uw redding, en doe dat in diep ontzag voor God, want het is God die zowel het willen als het handelen bij u te weegbrengt, omdat het Hem behaagt' (Filip. 2:12-13).

Lieve broers en zussen, als medepelgrim vraag ik jullie de Heer te gehoorzamen en Hem te volgen, een godvruchtig leven te leiden en de wedloop te lopen waartoe God je geroepen heeft, ongeacht de pijn, moeiten, verleidingen en problemen die je onderweg kunt tegenkomen. Wees 'ervan overtuigd dat Hij die dit goede werk bij u begonnen is, het ook zal voltooien op de dag van Christus Jezus' (Filip. 1:6).

Wees sterk in de Heer, verloochen Gods wetten niet en 'leg die onbeschroomdheid dus niet af, u zult er ruim voor worden beloond. Blijf juist volharden, want als u de wil van God doet, zult u ontvangen wat u beloofd is' (Hebr. 10:35-36).

‘Uit de diepte roep ik tot U, HEER,
Heer, hoor mijn stem,
wees aandachtig, luister
naar mijn roep om genade.
Als U de zonden blijft gedenken, HEER,
Heer, wie houdt dan stand?
Maar bij U is vergeving,
daarom eert men U met ontzag.’

Psalm 130:1-4

Ben jij weleens onrechtvaardig behandeld? Heeft iemand jou weleens zonder reden pijn gedaan?

Het antwoord op die vragen is vast en zeker ‘ja’, tenzij je je hele leven in een hutje op de hei hebt doorgebracht.

De wereld is vol bitterheid en onvergevingsgezindheid. Je zou zelfs kunnen zeggen dat bitterheid ten grondslag ligt aan hele politieke en geestelijke structuren.

Er is slechts één oplossing voor de dreiging van terrorisme in de wereld. Een legermacht zal het probleem nooit oplossen, want je kunt een geestelijke ziekte niet weerstaan met geweren en bommen. De

enige hoop is op een echte, door God gezonden opwekking die miljoenen mensen het koninkrijk van God doet binnengaan: een opwekking waarbij individuele personen van binnenuit veranderd worden en waarbij haat door liefde, en bitterheid door vergeving wordt vervangen. Het levende water van Jezus kan toegang krijgen tot gemeenschappen waar het terrorisme wordt gekoesterd en kan nieuw leven en nieuwe hoop brengen door middel van het kruis van Jezus Christus.

Tijdens mijn wereldreizen heb ik talloze christenen ontmoet, en ik ben me ervan bewust geworden hoe vaak en hoe lang velen strijd hebben geleverd om andere mensen te vergeven die hen onrechtvaardig hadden behandeld. Ik geloof dat wij alleen door een relatie met Jezus Christus kunnen beginnen met het wandelen in de vrijheid die het resultaat is van een leven van vergeving.

Onvergevingsgezindheid wordt al gauw bitterheid, en niets zal de rivieren van levend water die bedoeld zijn om uit je leven voort te komen, meer blokkeren dan een bittere wortel. Die wortel kan zo groot worden dat iemands totale persoonlijkheid erdoor wordt verwrongen en misvormd.

Als we heel willen worden in Christus is de eerste stap die we moeten zetten dat we verantwoordelijkheid nemen voor onze eigen zonden en mislukkingen. Het heeft geen zin iemand anders daarvan de schuld te geven, wat voor vreselijks ons ook is overkomen. Wanneer iemand ons pijn doet, is onze natuurlijke reactie ons terug te trekken. We zijn zodanig geschapen dat wij pijn willen vermijden. Maar dan gebeurt er iets waardoor we gedwongen worden een essentiële beslissing te nemen. Wanneer we ons terugtrekken van iemand die ons heeft pijn gedaan, moeten we beslissen of we bitterheid al dan niet in ons hart toelaten.

Bitterheid wordt een deel van je, wanneer je niet vergeeft. Bitterheid is vasthouden aan onrecht dat jou is aangedaan. De Bijbel geeft

aan dat bitterheid niet alleen onszelf kapotmaakt, maar ook andere mensen: 'Ziet daarbij toe, dat niemand verachtere van de genade Gods, dat er geen bittere wortel opschiete en verwarring stichte, en daardoor zeer velen zouden besmet worden' (Hebr. 12:15, NBG '51). Als iemand bitter is, is hij geneigd het gif in zijn eigen hart te verspreiden naar anderen in zijn omgeving. Bitterheid maakt vaak een eind aan vriendschappen, wat vervolgens wederzijdse vrienden dwingt partij te kiezen, waardoor nog meer verdriet en pijn ontstaat.

Bitterheid is een giftige wortel die groeit in de tuin van je hart, als je hem daar ongemoeid laat staan. Gewoonlijk zien we de wortel niet en komt enkel het probleem aan de oppervlakte. Veel mensen spenderen veel tijd en moeite om te proberen de buitenkant van hun leven op te knappen door het onkruid aan de oppervlakte eruit te trekken, terwijl zij in werkelijkheid 'ondergronds' moeten gaan en de wortel blootleggen.

Het vers in Hebreëen over een bittere wortel begint met de woorden: 'Ziet daarbij toe, dat niemand verachtere van de genade Gods' (12:15, NBG '51). Dat is nu precies wat bitterheid doet. Het zorgt ervoor dat mensen zich aan de genade van God onttrekken.

De eerste keer dat ik in China werd gearresteerd omwille van het evangelie had ik het erg moeilijk. Ergens in mijn hart dacht ik dat ik als dienaar van God recht had op een speciale behandeling in de gevangenis. Ik kreeg inderdaad een speciale behandeling, maar niet de behandeling waarop ik hoopte! Ik werd vreselijk geslagen totdat mijn hele lichaam onder het bloed en de kneuzingen zat; ook was een groot deel van mijn haar uit mijn schedel gerukt.

Een tijdlang koesterde ik bitterheid jegens de mannen die mij dit hadden aangedaan, maar de genadige Here Jezus leerde me dat het totaal geen zin heeft vergeving te onthouden aan wie dan ook, ongeacht wat die persoon gedaan heeft. Door vergeving te weigeren zou ik

slechts twee dingen bereiken. Ten eerste zou die onvergevende houding mijn hart verhard en ervoor zorgen dat een wortel van bitterheid vat kreeg, en ten tweede zou het schade doen aan mijn relatie met Jezus Christus. Ik ging beseffen dat ik zelfingenomen was geworden. In feite zei ik tegen God: 'Iedereen moet krijgen wat hij verdient, maar hebben wij niet een speciale relatie, met genade voor mij?'

Maar zo werkt het niet.

Jezus leerde: 'Gelukkig de barmhartigen, want zij zullen barmhartigheid ondervinden' (Mat. 5:7). God wil dat wij anderen hun misdaden vergeven, zoals Hij ons onze zonden en misstappen vergeven heeft. In feite verbindt Jezus *onze* vergeving aan de mate waarin we bereid zijn anderen te vergeven. Hij zei: 'Want als jullie anderen hun misstappen vergeven, zal jullie hemelse Vader ook jullie vergeven. Maar als je anderen niet vergeeft, zal jullie Vader jullie je misstappen evenmin vergeven' (Mat. 6:14-15).

Er is maar één weg om de halsstarrige wortel van bitterheid in ons hart op te graven.

En dat is vergeving.

Te veel kinderen van God zijn de weg kwijtgeraakt en leven in geestelijke gevangenschap door onvergevingsgezindheid. Zij kunnen Gods stem niet horen en hun leven mist richting en vreugde.

Hoe moeten we anderen vergeven? De apostel Paulus heeft ons gezegd: 'Wees goed voor elkaar en vol medeleven; vergeef elkaar zoals God u in Christus vergeven heeft' (Ef. 4:32) en 'Verdraag elkaar en vergeef elkaar als iemand een ander iets te verwijten heeft; zoals de Heer u vergeven heeft, moet u elkaar vergeven' (Kol. 3:13).

Wij moeten anderen vergeven zoals de Here Jezus ons vergeven heeft. Hoe heeft Hij ons vergeven?

Onvoorwaardelijk.

Vrijelijk.

Ruimhartig.

En zonder de onrechtmatige daden uit het verleden toch nog ergens op te slaan.

Denk niet dat degene die verkeerd heeft gedaan jou eerst om vergeving moet vragen voordat jij die aan hem kunt geven. Dit is een gevaarlijke manier van denken. Zelfs op het moment dat de boze mensenmassa schreeuwde om zijn bloed bad Jezus: ‘Vader, vergeef hun, want ze weten niet wat ze doen’ (Luc. 23:34).

Ik ken vele discipelen in China die tientallen jaren van hun leven in de gevangenis hebben doorgebracht omwille van het evangelie. Ondanks onuitsprekelijke wreedheden die hun werden aangedaan, zijn deze mannen en vrouwen vrij! Lang geleden vergaven zij hun vervolgers, ook al kwamen de gevangenenbewaarders en de politieagenten nooit naar hen toe voor vergeving. Beste mensen, zelfs als iemand de meest afgrijselijke zonde tegen jou heeft begaan en deze nooit heeft toegegeven of ook maar de geringste neiging daartoe heeft getoond, toch moet je hem vergeven. Als je hem vanuit je hart kunt vergeven, zul je vrij zijn en de gevangenisdeuren die je opgesloten hebben gehouden zullen geopend worden.

Voor verzoening is het nodig dat twee partijen bij elkaar komen en hun geschillen bijleggen. Voor vergeving is maar één partij nodig. We vergeven – niet om de ander vrij te zetten, maar om onszelf vrij te zetten. Als die persoon vrij wil zijn, zal hij tot de Heer moeten gaan. Wij hoeven de last van bitterheid niet meer te dragen!

Vergeven betekent niet dat mensen die vreselijke zonden hebben begaan ongestraft blijven. Bepaald niet. Integendeel, vergeven is de handeling waarbij wij ons eigen verlangen naar wraak loslaten en in Gods hand achterlaten. Luister naar wat de Bijbel zegt:

‘Stel, voor zover het in uw macht ligt, alles in het werk om met alle mensen in vrede te leven. Neem geen wraak, geliefde broeders

en zusters, maar laat God uw wreker zijn, want er staat geschreven dat de Heer zegt: “Het is aan Mij om wraak te nemen, Ik zal vergelden.” Maar “als uw vijand honger heeft, geef hem dan te eten, als hij dorst heeft, geef hem dan te drinken. Dan stapelt u gloeiende kolen op zijn hoofd” (Rom. 12:18-20).

In het evangelie gaat het om het herstellen van onze relatie met God, en ook om het herstellen van onze relatie met andere mensen. Wanneer deze herstelde relaties niet zichtbaar zijn in ons leven, is ons getuigenis krachteloos. In feite beweren wij dan met onze mond dat God onze zonden kan vergeven, terwijl we met onze daden tonen dat we niet bereid zijn anderen te vergeven.

Jezus heeft geleerd:

‘Is het een verdienste als je liefhebt wie jullie liefhebben? Want ook de zondaars hebben degenen lief die hen liefhebben. En is het een verdienste als je weldaden bewijst aan wie weldaden bewijzen aan jullie? Ook de zondaars handelen zo. (...) Nee, heb je vijanden lief, doe goed en leen geld aan anderen zonder iets terug te verwachten; dan zullen jullie rijkelijk worden beloond, en zullen jullie kinderen van de Allerhoogste zijn, want ook Hij is goed voor wie ondankbaar en kwaadwillig is’ (Luc. 6:32-33, 35-36).

Misschien lees je dit boek en denk je: ‘Je begrijpt er niets van. Ik heb er *recht* op om me zo te voelen. Al dat geklets over vergeving is makkelijk, maar ik heb het geprobeerd en ik ben er nauwelijks door veranderd.’ Anderen hebben tegen me gezegd: ‘Van mensen die afgrijselijke dingen hebben meegemaakt kun je niet verlangen dat zij de daders vergeven! Je kunt de slachtoffers deze extra last niet opleggen.’ Mensen die zo denken hebben nooit begrepen wat vergeving inhoudt.

Ik heb ook nare dingen meegemaakt in mijn leven. Er zijn scherpe metalen naalden onder mijn vingernagels gestoken, totdat ik

bewusteloos raakte van de pijn. Gevangenenbewaarders hebben mijn benen verbrijzeld. Eén keer was ik zo toegetakeld dat mijn familieleden mij niet herkenden toen ze naar de gevangenis kwamen. Zij zeiden tegen de bewakers dat die de verkeerde man uit de cel gehaald hadden. Pas toen mijn moeder mijn moedervlek zag, beseften ze dat ik het wel degelijk was. Er zijn leugens over mij verteld en ik ben zo vaak veroordeeld door andere christelijke leiders dat ik de tel ben kwijtgeraakt. Toch heb ik door Gods genade allen die mij pijn hebben gedaan vrijelijk mogen vergeven.

Jozef was ook iemand die gemakkelijk bitter had kunnen worden. Heb je er ooit over nagedacht waarmee hij te maken kreeg? Als zeventienjarige jongen werd Jozef door zijn broers bedrogen en als slaaf verkocht naar een vreemd land. In Egypte werd hij vals beschuldigd van een poging tot verkrachting en hij kwijnde jarenlang weg in de gevangenis wegens een misdaad die hij niet begaan had.

Dit alles overkwam Jozef *nadat* God hem een visioen had gegeven.

Ik ben er zeker van dat Jozef worstelde met bitterheid. Ik ben er zeker van dat hij vaak gedacht heeft: ‘Hoe konden mijn broers mij dit aandoen?’ Er waren talloze manieren waarop Jozef de bitterheid die hij in zijn hart voelde had kunnen rechtvaardigen, maar hij deed het niet. Te midden van al deze verleidingen hield Jozef vast aan het besef dat hij in de allereerste plaats toebehoorde aan God, en hij koos ervoor zijn leven te funderen op de wetten en principes van diens koninkrijk.

In die jaren van worsteling was God bezig een boodschap in Jozef te vormen. Jozef leerde over vergeving. Later zou hij niet alleen maar over vergeving kunnen spreken; hij zou er een levend bewijs van zijn.

Misschien heb je al wel honderd preken gehoord over vergeving. Maar de enige manier waarop zulke boodschappen realiteit worden in jouw leven is als je de kans krijgt iemand te vergeven.

Jozef had die keuze. Hij kon ofwel bitter en verhard worden door zijn ervaringen, ofwel worden als zachte klei in de handen van de pottenbakker. Hij koos voor het laatste. We weten dat Jozef niet bitter werd, omdat iedereen hem graag mocht in de gevangenis. Bittere mensen zijn nooit erg geliefd.

Uiteindelijk bracht God een keer in Jozefs situatie, en hij werd op wonderbare manier vanuit de gevangenis bevorderd tot de op één na hoogste positie in heel Egypte. In de Bijbel staat: 'Dertig jaar was hij toen hij voor de farao, de koning van Egypte, verscheen' (Gen. 41:46). Sinds Jozefs broers hem hadden mishandeld, waren dertien lange jaren verstreken.

Wanneer Jozef ten slotte oog in oog komt te staan met zijn broers is er geen spoor van bitterheid te vinden. Hij had gemakkelijk zijn nieuwe machtspositie kunnen gebruiken om zich te wreken, maar wij lezen alleen maar over zijn liefde voor hen die hem onrecht hadden gedaan. Jozefs broers waren bang en vroegen zich zelfs een keer af: 'Als Jozef zich nu maar niet tegen ons keert en zich wrekt voor alle ellende die wij hem hebben aangedaan' (Gen. 50:15). Zij hadden zich geen zorgen hoeven maken, want de verandering die God teweeg had gebracht in Jozefs karakter was zodanig dat hij grote moeite had zijn tranen van vreugde in te houden, toen zijn broers voor hem stonden.

Jozef was een verbroken man geworden die een diep vertrouwen in God had. Hij kon tegen zijn familieleden zeggen: "Wees maar niet bang. Ik kan toch Gods plaats niet innemen? Jullie hadden kwaad tegen mij in de zin, maar God heeft dat ten goede gekeerd, om te bewerken wat er nu gebeurt: dat een groot volk in leven blijft.

Wees dus niet bang. Ik zal zelf voor jullie en jullie kinderen zorgen.” Zo troostte hij hen en stelde hij hen gerust’ (Gen. 50:19-21).

Wat voor pijnlijke ervaringen jij ook in je leven gehad hebt, ik moedig je aan om ook van harte te vergeven, omdat Jezus al jouw zonden en misstappen vergeven heeft.

Jezus nodigt je uit met Hem te wandelen op het pad der vergeving – het pad van de vrijheid. Vergeving is een fantastische gave die God ons heeft gegeven. Daardoor kunnen wij overleven in een boze wereld, waar mensen ons pijn doen, ons verraden en ons vreselijke dingen aandoen. Wanneer we geleerd hebben te leven vanuit de dynamiek van de vergeving, zullen we in vrijheid leven.

Beste vriend, ik wil je vragen dit boek neer te leggen en in gebed te gaan. Vraag de Heilige Geest om je te laten zien of er iemand is aan wie je vergeving onthouden hebt. Je zou pen en papier kunnen pakken en de namen opschrijven van hen die jou in het verleden onrecht hebben gedaan – personen die je nog volledig moet overgeven aan de Heer.

Noem ze ieder bij naam en vraag vervolgens aan God om elk van hen te vergeven. Vraag Hem om je te helpen die mensen in zijn handen te leggen en jou te bevrijden. Een hart met bitterheid en onvergevingsgezindheid is als een gevangenis. Het bindt niet alleen anderen, maar het verwoest ook jezelf. Jezus is de grote Tuinman, en Hij kan zelfs de diepste wortel van bitterheid in je hart radicaal verwijderen.

Ik spoor je in de naam van Jezus Christus aan om je te ontdoen van alle bitterheid en om te leren vergeven, voordat de bitterheid een diepe wortel krijgt die maar moeilijk uit je leven is te verwijderen. In de Bijbel staat: ‘Maar als u zich laat beheersen door bittere jaloezie of egoïsme, kunt u beter niet zo hoog van de toren blazen; u zou de waarheid geweld aandoen. Dat soort wijsheid komt niet van boven;

ze is aards, ongeestelijk, demonisch. Waar jaloezie en egoïsme heersen, vieren wanorde en allerlei kwaad hoogtij' (Jak. 3:14-16).

Prijs de Heer! Hij kan je bevrijden.

Jezus wil dat jouw leven levend water voortbrengt en zegen en verkwikking brengt aan anderen om je heen. Vergeving is daarbij een essentiële stap. Terwijl je met je schoongewassen verleden op weg gaat naar de toekomst, vraag dan of Jezus je wil leren te wandelen in vergeving, zodat toekomstige misstappen snel opzijgezet en aan God overgegeven worden.

Dan zul je echt vrij zijn!

GEEN TERUGKEER

4

‘Stel dat we de oceaan met inkt konden vullen
en de hemel van perkament gemaakt was,
als iedere stengel op aard een ganzenveer was
en iedereen secretaris van beroep,
dan zou de oceaan droogvallen
bij het beschrijven van de liefde van God;
ook zou de perkamentrol te klein zijn,
al was hij van hemel tot hemel uitgerold.’

*Deze woorden stonden op de muur gekrast van een
psychiatrische inrichting in California, 1917*

‘Wij hebben lief omdat God ons het eerst heeft
liefgehad.’

1 Johannes 4:19

Het grootste plan van God op deze aarde is zijn reddingsplan. Wij moeten beseffen dat redding van God komt, en niet van ons. In de Bijbel staat dat wij God liefhebben omdat Hij ons het eerst heeft liefgehad, en Jezus zei ronduit tegen zijn leerlingen: ‘Jullie hebben niet Mij uitgekozen, maar Ik jullie, en Ik

heb jullie opgedragen om op weg te gaan en vrucht te dragen, blijvende vrucht' (Joh. 15:16a).

Jezus houdt van je en heeft je geroepen om Hem te volgen. Hij deelt zijn visies en plannen met al zijn kinderen die bereid zijn hun hart tot rust te brengen en te luisteren. Als we beseffen dat de kracht om Jezus te dienen van God komt, zal ons dat onwrikbaar geloof en moed geven, 'zodat we vol vertrouwen kunnen zeggen: "De Heer is mijn helper, ik heb niets te vrezen. Wat zouden mensen mij kunnen doen?"' (Heb. 13:6).

Ik bid dat deze boodschappen zullen helpen je toe te rusten, zodat je de Here Jezus Christus van ganser harte kunt dienen en glorie brengt aan de Koning der koningen, met als gevolg dat vele verlorenen het koninkrijk van God binnengaan.

Wanneer God zijn plannen en strategieën aan ons openbaart, moeten wij in gehoorzaamheid voorwaarts gaan en bereid zijn aanvallen en tegenwerking te weerstaan. We moeten beseffen dat een hemelse roeping niet betekent dat alles van een leien dakje zal gaan. Je kunt wel stellen dat Satan alleen die plannen aanvalt waarvan hij weet dat ze van Gods troon komen. Allerlei andere plannen en programma's waarin christenen betrokken zijn, vormen weinig gevaar voor het koninkrijk van Satan op deze aarde. Maar wanneer onze tegenstander voelt dat iets Gods zalving heeft, dan wordt hij bang, want zulke strategieën kunnen zijn boze koninkrijk aan gruzelementen slaan.

Jezus' leerlingen ontvingen een roeping van God om het evangelie te verkondigen tot aan de uiteinden der aarde. Zij trokken er in gehoorzaamheid en in de kracht van God op uit, en zij betaalden een hoge prijs voor hun dienstbaarheid. De geschiedenis leert ons dat de apostelen op de meest wrede manieren gemarteld zijn. Jarenlang hebben wij in China een krachtig lied gezongen met de titel

‘Martelaren voor de Heer’. De tekst doet herleven wat er gebeurde met de eerste leerlingen van Jezus en spoort ons aan in hun voetstappen te treden:

Vanaf de tijd dat de kerk het licht zag op de dag van Pinksteren hebben de volgelingen van de Heer bereidwillig hun leven geofferd. Tienduizenden zijn gestorven opdat het evangelie vrucht zou dragen.

Als zodanig hebben zij de kroon des levens verkregen.

Koor:

*Om een martelaar te zijn voor de Heer, om een martelaar te zijn voor de Heer,
ben ik bereid glorieus voor de Heer te sterven.*

De apostelen die de Heer tot het eind toe liefhadden, volgden bereidwillig de Heer op het lijdenspad.

Johannes werd verbannen naar het eenzame eiland Patmos, Stefanus stierf nadat hij was gestenigd door een woedende menigte.

Matteüs werd in Perzië doodgestoken door het gepeupel,

Marcus werd door paarden in tweeën gescheurd.

De arts Lucas werd op wrede wijze opgehangen.

Petrus, Filippus en Simon werden op een kruis gekruisigd.

Bartolomeüs werd levend gevild door de heidenen.

Tomas stierf in India, terwijl vijf paarden zijn lichaam in stukken scheurden.

De apostel Jakobus werd door koning Herodes onthoofd.

De kleine Jakobus werd in tweeën gedeeld door een scherpe zaag.

Jakobus, de broer van de Heer, stierf na steniging.

*Judas werd aan een pilaar vastgebonden en met pijlen
doorschoten.*

In Jeruzalem werd het hoofd van Mattias afgehakt.

Paulus was een martelaar onder keizer Nero.

*Ik ben bereid het kruis op te nemen en voorwaarts te gaan,
de apostelen te volgen op het offerpad,
opdat tienduizenden kostbare zielen gered kunnen worden.*

*Ik ben bereid alles achter te laten en een martelaar voor de Heer
te zijn.*

In de twintig eeuwen die zijn verstreken sinds het ontstaan van het Nieuwe Testament zijn er over de hele wereld vele miljoenen volgelingen van Christus vermoord, waardoor zij een martelaarskroon verkregen. Deze mannen en vrouwen, jongens en meisjes hadden de Here Jezus lief en hadden een hemelse roeping ontvangen. Maar toen ze in gehoorzaamheid aan die roeping op weg gingen, werd hun bloed vergoten en moesten ze sterven voor de God die eerst voor hen gestorven was.

Tegen deze achtergrond hoeft het je niet te verbazen als de visie die jij hebt ontvangen zware tegenstand ontmoet. Je moet ook niet verbaasd zijn als lijden en vervolging je naaste metgezellen worden op de weg van gehoorzaamheid aan God.

Het verbond tussen de Heer en zijn volgelingen is geschreven in bloed. Het is een bijzonder serieus verbond. Jezus zei tegen zijn leerlingen: 'Deze beker, die voor jullie wordt uitgegoten, is het nieuwe verbond dat door mijn bloed gesloten wordt' (Luc. 22:20). Jezus' toewijding aan ons overtrof alles. Bereidwillig gaf Hij zijn leven om geslacht te worden als een weerloos lam, zodat Hij zou worden 'het hoofd van het lichaam, de kerk. Oorsprong is Hij, eerstgeborene van de doden, om in alles de eerste te zijn' (Kol. 1:18).

Dat Jezus zich erop toelegde om voor ons te sterven is een fundamentele waarheid. Daarom moet je altijd met eerbied en nederigheid aan het avondmaal deelnemen. Het is een serieus voorrecht. Allen die oneerbiedig omgaan met het avondmaal, zonder gepaste aandacht te geven aan de betekenis ervan, bevinden zich op gevaarlijk terrein; zij tonen geen respect voor het offer van Jezus Christus. Daarom staat er in de Bijbel: 'Want wie eet en drinkt maar niet beseft dat het om het lichaam van de Heer gaat, roept zijn veroordeling af over zichzelf. Daarom zijn er onder u veel zwakke en zieke mensen en zijn er al velen onder u gestorven. Als we onszelf zouden toetsen, zouden we niet worden veroordeeld' (1 Kor. 11:29-31).

Het verbond tussen Jezus en zijn volgelingen is een verbond van bloed en offers. Maar hoe staat het met ons? Is het terecht om te verwachten dat wij Jezus zullen dienen in relatieve vrede en rust, of wordt van ons dezelfde toewijding verwacht als Jezus toonde voor ons? De Bijbel is hier erg duidelijk over:

'Dat is uw roeping; ook Christus heeft geleden, om uwentwil, en u daarmee een voorbeeld gegeven. Treed dus in de voetsporen van Hem' (1 Petr. 2:21).

'Denk aan wat Ik gezegd heb: een slaaf is niet meer dan zijn meester. Ze hebben Mij vervolgd, dus zullen ze ook jullie vervolgen; maar wie zich aan mijn woorden gehouden heeft, zal zich ook aan jullie woorden houden. Dit alles zullen ze jullie vanwege Mij aandoen, want ze kennen Hem niet die Mij gezonden heeft' (Joh. 15:20-21).

Je ziet het: we zijn niet alleen geroepen om een lijdende Meester te volgen. We zijn ook geroepen om voor zijn koninkrijk te lijden en tot het eind toe te volharden. Als je een roeping van God hebt, zul je moed, geloof en uithoudingsvermogen nodig hebben om die roeping waar te maken. Paulus moedigde Timoteüs aan: 'Deel in het lijden als een goed soldaat van Christus Jezus' (2 Tim. 2:3).

Maak niet de fout om te denken dat vervolging en lijden alleen ten deel vallen aan christenen ver weg. Nee! Deze dingen zijn beloofd aan iedere volgeling van Christus, ongeacht zijn land, cultuur of regering. ‘Allen die vroom en in eenheid met Christus Jezus willen leven, zullen worden vervolgd. Slechte mensen en oplichters zullen van kwaad tot erger vervallen; het zijn bedriegers die zelf bedrogen worden’ (2 Tim. 3:12-13).

Wil je God volgen en iets geweldigs doen voor zijn koninkrijk?

Ja? Goed zo.

Maar besef dan wel dat het pad naar vruchtbaarheid voor de Heer bezaaid is met tegenstand, kwaadsprekerij, kritiek, valse beschuldigingen en pijn. De mensen zullen je niet begrijpen en twijfelen aan je motieven, en Satan zal vele wegversperringen op je pad brengen met als doel je van je roeping af te houden. Zo heb ik het ervaren in de loop der jaren, en zo wordt het ervaren door iedereen die ik ken en die door God gebruikt wordt: vanaf de apostelen tot vandaag de dag.

Het goede nieuws is dat onze Heer troost en genade schenkt aan al zijn kinderen die het visioen volgen dat Hij hun heeft gegeven. Hij laat ons niet aan ons lot over; anders zou niemand van ons zich weten te handhaven. Zijn liefde heeft mij gedragen in mijn donkerste uren, en zijn troost heeft me overweldigd wanneer ik voor de Heer in de gevangenis zat omwille van het evangelie. Wat Satan en boze mensen je ook toewerpen, het weegt niet op tegen de liefde van God. De apostel Paulus wist dit toen hij de volgende krachtige woorden schreef:

‘Wat zal ons scheiden van de liefde van Christus? Tegenspoed, ellende of vervolging, honger of armoede, gevaar of het zwaard? Er staat geschreven: “Om U worden wij dag na dag gedood en afgevoerd als schapen voor de slacht.” Maar wij zegevieren in dit alles

glansrijk dankzij Hem die ons heeft liefgehad. Ik ben ervan overtuigd dat dood noch leven, engelen noch machten noch krachten, heden noch toekomst, hoogte noch diepte, of wat er ook maar in de schepping is, ons zal kunnen scheiden van de liefde van God, die Hij ons gegeven heeft in Christus Jezus, onze Heer' (Rom. 8:35-39).

Heb goede moed als je uitstapt in gehoorzaamheid aan een hemels visioen! God zal je helpen om het waar te maken. Maar bereid je voor op een strijd tegen de machten van de duisternis. Je moet in je hart een besluit nemen dat je het niet gaat opgeven, want wij 'behoren niet tot degenen die terugdeinzen en ten onder gaan, maar tot hen die door hun geloof behouden blijven' (Hebr. 10:39).

ZWANGER DOOR DE HEILIGE GEEST

5

‘Waar het visioen ontbreekt, verwildert het volk.’

Spreuken 29:18 (WV)

In het evangelie van Lucas vinden we het buitengewone verslag van hoe Maria zwanger werd door de Heilige Geest en het leven schonk aan de Zoon van God, de Redder van de wereld.

In zijn weergaloze wijsheid deed God de geboorte van zijn Zoon veilig in vervulling gaan, maar de duivel had zijn plan om Jezus uit te schakelen, nog niet ten volle uitgevoerd. Hij probeerde de pasgeboren koning te doden door Herodes ertoe aan te zetten in Betlehem alle jongens onder de twee jaar te vermoorden. Opnieuw beschermde God in zijn oneindige macht zijn Zoon en bracht Hem veilig naar Egypte, voordat het bloedbad begon.

In deze gespannen tijd verijdelde God niet alleen de plannen van Satan om de Gezalfde van de aardbodem weg te vagen, maar registreerde Hij de gebeurtenis dusdanig dat zijn geliefde Zoon aanbeden werd door allerlei mensen, inclusief een groep herders die ten tijde van zijn geboorte in de buurt van Betlehem aan het werk was. Aan het andere uiteinde van de sociale ladder reisde een aantal koninklijke mannen – bekend als de wijzen – vanuit vergelegen heidense

landen om te knielen voor en eerbied te bewijzen aan de Vrededorst.

Het is interessant te zien dat God deze verzameling mensen koos om als eersten Jezus te aanbidden. Volgens geschiedkundigen werden herders in die tijd beschouwd als het schorem van de maatschappij. Zij golden als rasechte leugenaars en dieven, met zo'n slecht karakter dat zij zelfs niet voor de rechtbank mochten getuigen. Het laat veel zien van de aard, liefde en genade van God dat Hij een groep herders uitkoos die als eersten mochten horen over de geboorte van de Messias.

De wijzen, daarentegen, waren toentertijd waarschijnlijk de grootste geleerden en wetenschappers ter wereld. Het waren kundige astronomen, die jarenlang de hemellichamen en -bewegingen hadden bestudeerd en vastgelegd. In China geloven veel christenen dat een van de wijzen die Jezus kwam aanbidden uit ons land afkomstig was. In die tijd bestond de Zijderoute al tussen China en Israël, en er is anekdotisch bewijs dat de meest vooraanstaande astronoom aan het hof van de keizer twee jaar lang China verliet, ongeveer in de tijd dat Christus geboren werd, om te volgen wat de ouden de 'koningsster' noemden. Er zijn soortgelijke verslagen van wijzen uit Babylonië (het huidige Irak), Perzië (Iran) en andere delen van Centraal-Azië en het Midden-Oosten.

Door deze uiteenlopende groepen mensen naar Jezus toe te leiden onthulde God dat het goede nieuws voor iedereen overal zou zijn. Zelfs die verworpenen die als het janhagel van de maatschappij werden beschouwd (herders), zouden in Gods koninkrijk niet uitgesloten worden van redding, evenmin als de rijke en hoogopgeleide wijzen uit de heidenen.

De eerste keer dat de maagd Maria iets hoorde over Gods plan, was toen de aartsengel Gabriël haar opzocht en aankondigde:

**‘Gegroet Maria, je bent begenadigd, de Heer is met je
(...) Luister, je zult zwanger worden en een zoon baren,
en je moet Hem Jezus noemen. Hij zal een groot man
worden en Zoon van de Allerhoogste worden genoemd,
en God, de Heer, zal Hem de troon van zijn vader David
geven. Tot in eeuwigheid zal Hij koning zijn over het
volk van Jakob, en aan zijn koningschap zal geen einde
komen.’**

Lucas 1:28, 31-33

Kun je je indenken wat een schok dit voor Maria moet zijn geweest? Het is geen wonder dat zij de engel vroeg hoe dit zou kunnen gebeuren, omdat ze nog geen gemeenschap had gehad met een man. Gabriël antwoordde: ‘De Heilige Geest zal over je komen en de kracht van de Allerhoogste zal je als een schaduw bedekken. Daarom zal het Kind dat geboren wordt, heilig worden genoemd en Zoon van God. Luister, ook je familielid Elisabet is zwanger van een zoon, ondanks haar hoge leeftijd. Ze is nu, ook al hield men haar voor onvruchtbaar, in de zesde maand van haar zwangerschap, want voor God is niets onmogelijk’ (Luc. :35-37).

Maria werd zwanger en op de bestemde tijd baarde zij de Zoon van God.

Besef je dat het Gods bedoeling is alle christenen van vandaag zwanger te laten worden door de Heilige Geest? Hij wil je een visioen voor zijn koninkrijk geven. Een visioen dat vanuit de hemel komt, niet vanuit jezelf. Hij verlangt dat al zijn kinderen overschaduwd worden met zijn tegenwoordigheid, en wel zo dat zij veranderd worden en het leven schenken aan iets dat velen in zijn koninkrijk zal brengen.

Nu is de tijd dat de Heilige Geest krachtig onder ons aan het werk is. De boodschap die ik wil delen is dat jullie bereid moeten

zijn om zwanger te worden door de Heilige Geest. Wanneer een hemels visioen in je binnenste komt wonen, zal de hele richting van je leven veranderd worden.

Het is duidelijk dat God verkoos Maria te eren, omdat Hij wist dat zij bereid zou zijn tot en gehoorzaam zou zijn aan zijn hemelse plan. Dat Maria nederig en onderworpen van karakter was blijkt uit haar antwoord aan Gabriël: 'De Heer wil ik dienen: laat er met mij gebeuren wat u hebt gezegd' (Luc. 1:38).

Het doet er niet toe wat je situatie op dit moment is – of je jong bent of oud, getrouwd of vrijgezel, rijk of arm – God wil dat je gehoorzaam en onderworpen bent aan de Heilige Geest, zodat Hij in jou nieuw leven kan scheppen dat tot zegen voor de wereld zal zijn. Ook Elisabet maakte een wonderbare zwangerschap mee; immers, ze was onvruchtbaar en 'op leeftijd' (Luc. 1:7). Als je bereid bent de Heilige Geest in je leven toe te laten, dan zul je – daarvan ben ik overtuigd – machtige dingen zien van onze grote God, ook al voel je je oud en lijkt je christenleven opgedroogd en onvruchtbaar.

Ik ben er zeker van dat God in jou wil wonen en je kracht wil geven, omdat ik dit in mijn eigen leven heb zien gebeuren, en ik heb het zien gebeuren door heel mijn volk heen. In de laatste tientallen jaren zijn wel honderd miljoen mensen in China Jezus Christus gaan volgen. Het goede nieuws is naar alle uithoeken van China gebracht door mannen en vrouwen die bereid waren zwanger te worden door de Heilige Geest.

Na de revolutie van 1949 werden de christenen in mijn land vervolgd. Kerken werden verwoest of veranderd in gymzalen, graanschuren of regeringsgebouwen. Alle buitenlandse zendelingen werden het land uit gezet en teruggezonden naar hun geboorteland. De geest van het atheïsme raasde als een bosbrand door heel China en liet in het hele land z'n sporen na. Duizenden voorgangers en ker-

kelijk leiders werden terechtgesteld of brachten jarenlang in de gevangenis door. Honderden brachten meer dan twintig jaar door met hard werken in afschrikwekkende interneringskampen, enkel en alleen omdat zij Jezus Christus liefhadden. Velen stierven van pure uitputting of stierven de hongerdood. Voor mensen die van buiten naar binnen keken leek het alsof er geen kerk meer was in China. Ze leek totaal uitgeroeid te zijn.

Vervolgens begon God in de jaren zeventig iets te doen. Eerst verscheen er slechts een zaadje, toen kwamen er weer wat kleine kernen gelovigen tevoorschijn nadat ze zich tientallen jaren hadden schuil gehouden. De zaadjes begonnen wortel te schieten, en na verloop van tijd stak een stengeltje zijn kopje boven de grond. Nadat het genoten had van de warmte van de zonnestralen en bewaterd was door de Tuinman bij uitstek, ontsproten er takjes aan de stengel. Takjes die met de dag groter en krachtiger werden. In het begin van de jaren tachtig kwamen in heel China duizenden bomen tevoorschijn. Deze bomen, op hun beurt, brachten vele zaden voort die wijd en zijd werden weggeblazen door de wind van de Heilige Geest. Duizenden gelovigen werden miljoenen gelovigen, terwijl de opwekking door ons land raasde, en miljoenen werden tientallen miljoenen, en nu zelfs honderd miljoen!

Die enorme opwekking vond plaats nadat God mensen had gevonden die bereid waren zwanger te worden door de Heilige Geest. Zij waren beschikbaar en bereid het evangelie te verkondigen aan iedere streek in China. Ik was slechts één iemand in een grote mensenmassa die neerknielde en mijn leven beschikbaar stelde om Jezus te dienen en zijn boodschap te brengen waarheen Hij ons maar zond, ongeacht de moeilijkheden waarmee we te maken kregen. Er kwamen inderdaad veel moeilijkheden op mijn pad, maar de Heer hielp me er telkens doorheen.

Wanneer de Heer voor het eerst tot mensen spreekt, lijkt het alsof hun eerste reactie vaak vrees is. De man van Elisabet, Zacharias, ontving het nieuws over haar ophanden zijnde zwangerschap niet bepaald positief en hem werd het zwijgen opgelegd tot na de geboorte (zie Luc. 1:19-20). Evenzo zijn vele christenen bang voor het Woord van de Heer, wanneer het voor de eerste keer tot hen komt.

Beste vriend, ik moedig je aan niet bang te zijn om Gods stem te horen en Hem te gehoorzamen! God kan nooit liegen, en Hij zal zijn kinderen ook nooit in de steek laten. Je kunt Hem voor de volle honderd procent vertrouwen. Ga op weg in geloof en vertrouwen, in de wetenschap dat 'Hij die dit goede werk bij u begonnen is, het ook zal voltooien op de dag van Christus Jezus' (Filip. 1:6).

Tegenwoordig lijkt het alsof veel christelijk werk gegrond is op menselijke plannen en uitgevoerd wordt in menselijke kracht, met menselijke resultaten. Het heeft niets te maken met het koninkrijk van God. De wereld heeft niet nog meer godsdienst nodig! Ze heeft Jezus Christus nodig. Wanneer mensen pogingen in het werk stellen om Gods werk in eigen kracht te doen, dan is dat godsdienst. Jezus wil dat wij leven en wandelen in Gods kracht.

God is alleen maar geïnteresseerd in zijn werk, niet in ons werk. Hij ziet toe op en bekrachtigt die dingen die in zijn hart ontstaan. Op de dag van het oordeel zal alleen dat overleven wat in het leven geroepen is en stand heeft gehouden door de Heilige Geest. Paulus zei tegen de gemeente in Korinte:

'Of er op dat fundament nu verder wordt gebouwd met goud, zilver en edelstenen of met hout, hooi en stro, van ieders werk zal duidelijk worden wat het waard is. Op de dag van het oordeel zal dat blijken, want dan zal het door vuur aan het licht worden gebracht. Het

**vuur zal laten zien wat ieders werk waard is. Wanneer
iemand's bouwwerk blijft staan, zal hij worden beloond.**

**Wanneer het verbrandt, zal hij daarvoor de prijs
betalen; hijzelf zal echter worden gered, maar door het
vuur heen.'**

1 Korintiërs 3:12-15

Als je probeert in eigen kracht en door eigen inspanning christelijk te leven, dan zul je dat als bijzonder frustrerend en nutteloos ervaren. We moeten God vragen ons te helpen onszelf te verootmoedigen en ons te doen beseffen dat Hij de touwtjes in handen heeft. Wat wij moeten doen, is simpelweg naar zijn stem luisteren en ons leven onvoorwaardelijk aan Hem geven, zodat wij zwanger kunnen worden door de Heilige Geest en zijn opdracht kunnen gehoorzamen: het bereiken van deze zieke en lijdende wereld.

Denk je dat Maria verwachtte dat het gemakkelijk zou zijn zich te onderwerpen aan Gods wil, toen ze zei: 'Laat er met mij gebeuren wat u hebt gezegd'? Ik denk van niet. Ze wist dat een buitenechtelijke zwangerschap zou leiden tot onbegrip en verwerping door de maatschappij. Maria was zich er ongetwijfeld van bewust dat ze van overspel beschuldigd en ter dood gestenigd zou kunnen worden, zoals de Joodse wet vereiste. Ze wist dat de mensen haar zouden bespotten en verachten.

Als jij zwanger wordt door de Heilige Geest, is het bijzonder belangrijk dat je naar iemand toe gaat die ook zwanger is door de Heilige Geest. Alleen mensen die deze ervaring kennen kunnen je bemoedigen en troosten wanneer anderen je aanvallen. Ik mis de intieme gemeenschap die ik vroeger had met zulke broeders in China. Wij die zwanger waren door de Heilige Geest kwamen vaak samen voor dagen van gebed en aanbidding, en als we weer naar

huis gingen, waren we bijzonder gesterkt in Christus en konden we de gevaren en aanvallen van de wereld weerstaan.

Maria zocht Elisabet op, die ook zwanger was. Let heel goed op wat er gebeurde:

'Toen Elisabet de groet van Maria hoorde, sprong het kind op in haar schoot; ze werd vervuld van de Heilige Geest en riep luid: "De meest gezegende ben je van alle vrouwen, en gezegend is de vrucht van je schoot! Wie ben ik dat de moeder van mijn Heer naar mij toe komt? Toen ik je groet hoorde, sprong het kind van vreugde op in mijn schoot. Gelukkig is zij die geloofd heeft dat de woorden van de Heer in vervulling zullen gaan."

Lucas 1:41-45

Wanneer je zwanger wordt van een visie van de Heilige Geest, zoek dan jouw Elisabet op. Zo iemand zal je niet bespotten of veroordelen omdat je Gods roeping voor je leven gehoorzaamt. Helaas zijn er veel mensen vandaag de dag in de kerk die al het mogelijke zullen doen om jouw roeping en enthousiasme voor de Heer uit te roeien. Breng zo veel mogelijk tijd als je kunt door met anderen die zwanger zijn door de Heilige Geest. Ik weet dat iedere keer dat je hen ziet, er iets in jouw geest zal opspringen!

Als je bereid bent zwanger te worden door de Heilige Geest, wees dan niet bang! God zal je schragen en zal voltooien wat er binnen in je is. Tegelijkertijd moet je beseffen dat een geboorte vaak met pijn gepaard gaat. Zwanger zijn door de Heilige Geest geeft mij vreugde, maar betekent ook dat ik geroepen ben om vervolging en marteling te verdragen omwille van het evangelie. Het is voor mij een zegening

geweest dat ik naar diverse gevangenissen gestuurd ben, zodat ik het evangelie kon brengen aan hen die het levende water van Jezus Christus nodig hadden. Het was het allemaal waard vanwege de vreugde die ik had over de verheerlijking van God, die mensen zegende en redde door wat Hij in mij had gelegd. Jezus leerde: 'Ook een vrouw die baart heeft het zwaar als haar tijd gekomen is, maar wanneer haar kind geboren is, herinnert ze zich de pijn niet meer, omdat ze blij is dat er een mens ter wereld is gekomen' (Joh. 16:21).

Onze liefhebbende hemelse Vader zoekt mensen die bereid zijn zwanger te worden van zijn aanwezigheid, visie en kracht. Verontschuldig je niet langer. Zeg niet dat je te jong of te oud bent, want God wil machtig in jou en door jou werken.

Ben jij bereid de controle over je leven in Gods handen te leggen?

Ga je net als Maria bidden: 'De Heer wil ik dienen; laat er met mij gebeuren wat u hebt gezegd'?

Van dat gebed zul je nooit spijt hebben.

DE PERSOON DIE DOOR GOD WORDT GEBRUIKT

6

‘Op dat moment begon Hij vervuld van de Heilige Geest te juichen en zei: “Ik loof U, Vader, Heer van hemel en aarde, omdat U deze dingen voor wijzen en verstandigen hebt verborgen, maar ze aan eenvoudige mensen hebt onthuld. Ja, Vader, zo hebt U het gewild.”’

Lucas 10:21

Sinds ik China heb verlaten, ben ik gaan inzien dat er een belangrijk misverstand bestaat onder vele christenen over de hele wereld als het erom gaat een werker te zijn in Gods koninkrijk. Vooral in het Westen is het evangelie zo gerationaliseerd dat er bijna niet meer wordt gesproken over een waar geloof en vertrouwen in Jezus. Er wordt hoog opgegeven over academische diploma’s en sprekersvaardigheden, maar geestelijke volwassenheid, karakter en de roeping van de Heilige Geest zijn minder belangrijk geworden en worden veelal als irrelevant beschouwd voor Gods werk.

Natuurlijk is dit onzin; het gaat volkomen in tegen de leer van de Bijbel. Als mensen Gods werk in eigen kracht kunnen doen, dan is het Gods werk niet. De Here Jezus roept mensen die beseffen dat ze,

los van zijn genade en bekrachtiging, helemaal niet kunnen functioneren. Zo'n houding leidt tot volledige afhankelijkheid van God, en dit is goed in zijn ogen. Als we taken tot stand kunnen brengen zonder God, dan zal Hij niet de glorie krijgen. De mensen kijken naar wat wij gedaan hebben en geven ons de eer. Maar als we iets doen dat zonder Gods bovennatuurlijke tussenkomst volslagen onmogelijk is, moeten de mensen God de glorie geven.

Toen ik de visie van de Chinese kerk over 'Terug naar Jeruzalem' vertelde, hebben enkele westerse christenen gezegd dat wij met het evangelie geen krachtige impact kunnen hebben op islamitische, boeddhistische en hindoeïstische landen, tenzij we eerst meer diploma's halen en beter zijn opgeleid. Sommige christelijke journalisten gaan zelfs zover dat ze de spot drijven met onze plannen en stellen dat arme, ongeschoolde boeren nooit God kunnen dienen en dat alleen christenen met een universitaire graad de kans hebben op een vruchtbare bediening.

Klopt dit?

Wat zegt de Bijbel? Wat voor soort mensen gebruikt God in zijn koninkrijk? Verspillen de gelovigen uit de huisgemeenten in China hun tijd? Kunnen we internationaal zendingswerk maar beter helemaal uit ons hoofd zetten? Het wordt al gauw duidelijk dat zo'n oordeel niet gestaafd wordt door de Bijbel, de christelijke geschiedenis en de moderne praktijk.

In plaats van de best gekwalificeerden voor de taak van zending uit te kiezen, koos Jezus als zijn twaalf leerlingen bewust jongemannen uit met een achtergrond als boer of visser. Simon en zijn broer Andreas waren bezig hun net in het meer uit te werpen, toen Jezus hen riep Hem te volgen. Deze twee vissers waren de allereerste discipelen die Jezus uitkoos. Jakobus en Johannes waren de volgende twee die als leerling werden geroepen (zie Mat. 4:18-22). Zij waren

ook vissers. Toen Jezus hen aantrof, waren ze bezig in de boot van hun vader en waren ze hun netten aan het herstellen.

Er waren beslist ook professionals in zijn team, zoals Matteüs, de ontvanger van de belastingen, maar de meesten waren eenvoudige plattelandsmensen die met hun handen konden werken. Het waren onbehouwen kerels, en dat gold met name voor de gedecideerde Simon Petrus, maar Jezus keek verder dan de ruwe bolster en zag de blanke pit.

Deze mannen werden de leiders van het eerste zendingstijdperk en keerden hun generatie ondersteboven. Op zijn reizen had de apostel Paulus, zelf een tentenmaker, diverse keren een team leerlingen bij zich. Tot zijn metgezellen behoorden arts Lucas (Kol. 4:14) en Zenas, die rechtsgeleerde was (Tit. 3:13), maar er was ook ruimte voor minder geschoolde mensen, zelfs voor de slaaf Onesimus (Filem. 10).

Door heel de geschiedenis heen is de kerk van Jezus Christus gegroeid door toegewijde, geëngageerde mannen en vrouwen, ongeacht hun sociale of economische achtergrond of opleiding. Boeren hebben getuigd tegenover koningen, en boeren zijn op machtige wijze door God gebruikt om hele naties te doen schudden. God heeft zelfs eens een herdersjongen gekozen om koning van Israël te zijn!

De wereld let altijd op menselijke referenties als voorwaarde voor succes. Wij kijken naar de sterkste, meest aantrekkelijke, best opgeleide persoon – en denken dat Gods werk kan worden volbracht door menselijke inspanning.

Maar God gebruikt duidelijk een andere weegschaal, wanneer hij mensen weegt. Hij kijkt naar het karakter en het hart van elke persoon. Zelfs de grote profeet Samuel dacht werelds, toen hij Eliab zag. In de Bijbel staat: ‘Bij hun aankomst viel zijn oog meteen op Eliab, en hij zei bij zichzelf: Hij die daar klaarstaat is vast en zeker degene die de HEER wil zalven. Maar de HEER zei tegen Samuel: “Ga niet

af op zijn voorkomen en zijn rijzige gestalte. Ik heb hem afgewezen. Het gaat niet om wat de mens ziet: de mens kijkt naar het uiterlijk, maar de HEER kijkt naar het hart” (1 Sam. 16:6-7).

Een universitaire graad is nooit een noodzakelijke voorwaarde voor zendingswerk geweest. Zeker, seculiere diploma's helpen een christen als hij door de Heilige Geest geleid is ze te behalen, maar wat het meest telt is een roeping van God en een hart vol passie voor de Here Jezus.

Laten wij eens kijken naar de apostel Paulus. Vóór zijn aangrijpende bekering tot Jezus had Paulus een bijzonder hoge opleiding genoten. Na zijn arrestatie in Jeruzalem zei hij tegen de dreigende menigte: ‘Ik ben een Jood, geboren in Tarsus in Cilicië, maar opgegroeid in deze stad. Ik heb als leerling aan de voeten van Gamaliël gezeten en ben strikt volgens de voorschriften van de wet van onze voorouders opgevoed. Ik ben een vurig dienaar van God, en u allen geeft vandaag blijk van hetzelfde’ (Hand. 22:3).

Als iemand het recht had om prat te gaan op zijn seculiere diploma's, dan was het wel de apostel Paulus. Hij zei tegen de Filippenzen: ‘(...) hoewel ik redenen genoeg zou hebben om op mezelf te vertrouwen. Als anderen menen dat te kunnen doen, dan kan ik dat zeker. Ik werd besneden toen ik acht dagen oud was en behoor tot het volk van Israël, tot de stam Benjamin, ik ben een geboren Hebreëer met de wetsopvatting van een farizeeër en heb de gemeente fanatiek vervolgd. Aan wat er in de wet over gerechtigheid staat, voldeed ik volledig’ (Filip.3:4-6).

Toen ontmoette Paulus de Here Jezus Christus – en alles veranderde.

Deze goed opgeleide en ijverige man werd vernederd onder de hand van de almachtige God, en zijn perspectief veranderde radicaal. Paulus zei tegen de Filippenzen: ‘Maar wat voor mij winst was,

ben ik omwille van Christus als verlies gaan beschouwen. Sterker nog, alles beschouw ik als verlies. Het kennen van Christus Jezus, mijn Heer, overtreft immers alles. Omwille van Hem heb ik alles prijsgegeven; ik heb alles als afval weggegooid. Ik wilde Christus winnen en één met Hem zijn – niet door mijn eigen rechtvaardigheid omdat ik de wet naleef, maar door die van God, de rechtvaardigheid die er is door het geloof in Christus' (Filip. 3:7-9).

Deze man die eens zo vol van zijn eigen prestaties en arrogantie was geweest dat hij de volgelingen van God fanatiek had vervolgd, beschouwde het leven dat hij leidde voordat hij Christus leerde kennen, als een hoop afval. Hij had de waarheid gevonden, en de waarheid had hem vrijgemaakt! Als jongeman had Paulus lijden gebracht aan christenen, maar nu was hij bereid zelf te lijden omwille van Christus. Zijn conclusie was: 'Ik wil Christus kennen en de kracht van zijn opstanding ervaren, ik wil delen in zijn lijden en aan Hem gelijk worden in zijn dood, in de hoop misschien ook zelf uit de dood op te staan' (Filip. 3:10-11).

En hoe staat het met jou? Besef jij ook dat elke menselijke prestatie, buiten God om, afval is? Of denk je dat de Heer alleen maar welbespraakte persoonlijkheden wil gebruiken en mensen met seculiere diploma's?

God roept nooit iemand om Hem in eigen kracht, kennis of diploma's te dienen. Hij roept mensen om Hem te dienen door een relatie met de Vader, in nederigheid en gehoorzaamheid. Onze Heer verlangt dat wij niet vol zijn van onszelf, maar dat we onszelf ledigen op zijn altaar en worden als Johannes de Doper, die verklaarde: 'Hij moet groter worden en ik kleiner' (Joh. 3:30).

God kan zeker ontwikkelde mensen gebruiken. Ik zeg niet dat wij allemaal dom moeten zijn om Hem te dienen! Maar wat ik zeg is dat we geen enkele vrucht kunnen voortbrengen voor het konink-

rijk van God als we aangewezen zijn op onze menselijke wijsheid. Om God te dienen steunde de apostel Paulus niet op eigen wijsheid en kennis. Sterker nog, luister naar wat hij tegen de Korintiërs zei: ‘Broeders en zusters, toen ik bij u kwam om u het geheim van God te verkondigen, beschikte ook ik niet over uitzonderlijke welsprekendheid of wijsheid. Ik had besloten u geen andere kennis te brengen dan die over Jezus Christus – de gekruisigde. Bovendien kwam ik bij u in al mijn zwakheid en was ik angstig en onzeker’ (1 Kor. 2:1-3).

Broeders en zusters, ik wil jullie iets heel belangrijks vertellen: God verkiest het om die personen te gebruiken die Hem intiem kennen! Dit is de primaire kwalificatie die nodig is om in het koninkrijk van God te dienen. ‘Het volk dat zijn God kent, zal sterk zijn en daden doen’ (Dan. 11:32b, NBG ’51).

Vandaag de dag wordt heel veel christelijk werk gedaan in de naam van de Heer – werk dat in de kern niet aangedreven wordt door zijn kracht of aanwezigheid. In kerken over de hele wereld worden iedere week talloze preken gehouden. Preken vol menselijke wijsheid, maar totaal gespeend van de kracht en de aanwezigheid van de Heilige Geest. Zulk ‘werk’ is tragisch en brengt nooit echte vrucht voort voor het koninkrijk van God.

Vrienden, laat je niet wijsmaken dat je meer menselijke kwalificaties en diploma’s nodig hebt voordat je God kunt dienen! Dit is het tegenovergestelde van wat er in de Bijbel staat. Het is beter jezelf opnieuw aan Hem toe te wijden en de Heer te vragen jou voor zijn glorie te gebruiken. Zo’n bereidwillig en gehoorzaam dienaar ontroert Gods hart. In de Bijbel staan duidelijk de kwalificaties die nodig zijn om God te dienen:

**‘Er is jou, mens, gezegd wat goed is,
je weet wat de HEER van je wil:**

**niets anders dan recht te doen, trouw te betrachten
en nederig de weg te gaan van je God.'**

Micha 6:8

Toen Petrus en Johannes voor het Sanhedrin werden gesleept, konden de godsdienstige leiders niet begrijpen hoe de twee vissers zo gezaghebbend en duidelijk konden spreken. 'Toen de leden van het Sanhedrin zagen hoe vrijmoedig Petrus en Johannes optraden en begrepen dat het gewone, ongeletterde mensen waren, stonden ze verbaasd, en ze realiseerden zich dat beiden in Jezus' gezelschap hadden verkeerdt' (Hand. 4:13).

Degenen onder ons die 'gewoon, ongeletterd' zijn, hoeven zich niet ontmoedigd te voelen. Door de geschiedenis heen heeft God de eenvoudige boeren en ongeschoolde arbeiders niet veracht, en Hij gebruikt hen vandaag de dag nog steeds!

Recent werd ik uitgenodigd op een zendingsconferentie. De afgevaardigden kwamen uit kerken en organisaties in zesentwintig landen. Op de conferentie werd mij de vraag gesteld: 'Zal volgens u het communisme in China ineenstorten en de natie versplinteren, net zoals dat in de voormalige Sovjet-Unie gebeurd is?' Ik antwoordde: 'Onder christelijke leiders zijn de meningen hierover verdeeld. Ik weet niet welke politieke veranderingen er in mijn land staan te gebeuren, maar ik weet wel dat God mij geroepen heeft om het evangelie te verkondigen in het zuiden, in het westen en in de onbereikte landen tussen China en Jeruzalem. Ik heb geen idee of het politieke systeem in China ineen zal storten, maar wat ik wel weet is dat China Jezus Christus nodig heeft en dat islamitische en boeddhistische landen Jezus Christus nodig hebben.'

Ik geloof dat alleen Jezus Christus het antwoord is op de ellende in de wereld. Het communisme is niet het antwoord, maar ook de

democratie niet. Gods wil moet heersen en zijn koninkrijk moet regeren op aarde zowel als in de hemel. Democratie is misschien in vele opzichten goed, maar het is een begrip dat de Bijbel niet ondersteunt. Als democratie het uitgangspunt was geweest in Gods koninkrijk, dan zou Mozes Israël nooit uit Egypte hebben geleid, want de meerderheid van de Israëlieten morde tegen Mozes en wilde hem zelfs ter dood brengen. Als ze geluisterd hadden naar de stem van de democratie, zouden Kaleb en Jozua overstemd zijn, want die twee mannen gingen in tegen het advies van alle andere verspieters die teruggekeerd waren uit het Beloofde Land. Toen God mij in 1997 opdroeg op te staan en de gevangenis uit te lopen, hoefde er geen vergadering te worden gehouden om dit met de andere gelovigen te bespreken. Wanneer de Almachtige spreekt, vallen alle andere stemmen stil.

Mozes overwon vele obstakels omdat hij trouw was en de visie gehoorzaamde die God hem had gegeven. Evenzo lieten Jozua en Kaleb niet toe dat vrees voor mensen hun door God gegeven visie in de weg zat. De persoon die door God gebruikt wordt is degene die een visie van God ontvangt en vervolgens trouw uitgaat, in gehoorzaamheid aan wat God hem heeft geopenbaard. Als we daarentegen eerst proberen goedkeuring van anderen te krijgen en dan pas in actie willen komen, zullen we niet ver komen. De laffe Pilatus bezweek voor de stem van de massa en veroordeelde Jezus tot de kruisdood.

Jezus alleen is het hoofd van de kerk en de bron van alle leven. Alle naties moeten Hem volgen. Regeringen en politici maken misschien hun eigen plannen, maar visie komt van God alleen. Hij heeft de touwtjes van de hele wereld in handen. De arrogante koning Nebukadnessar was zo trots dat hij zeven jaar door God vernederd moest worden voordat hij ten slotte bekende: '(...) dat de Allerhoogste over de koninkrijken der mensen heerschappij heeft, en dat Hij ze geeft, aan wie Hij wil' (Dan. 4:32, SV).

Als volgelingen van Jezus Christus moeten we bidden voor een openbaring van Gods soevereine kracht over de handel en wandel van de mensheid. God zit altijd op de troon, en niets overrompelt Hem! Wanneer dat besef tot ons doordringt, zijn we niet langer bang voor de toekomst of bezorgd over de stormen die om ons heen razen. Zoals het baby'tje Mozes veilig was in het waterdichte mandje dat zijn moeder liefdevol voor hem gemaakt had, zul jij beschut zijn in Gods beschermende liefde, terwijl je over de hele wereld reist als 'vreemdeling en gast op aarde' (Hebr. 11:13). Dan zie je uit 'naar een stad met fundamenten, door God Zelf ontworpen en gebouwd' (Hebr. 11:10).

Als jij door God gebruikt wilt worden, is het essentieel dat jij een intense openbaring hebt van Gods soevereiniteit en gezag. Dan heb je namelijk een dapper geloof en ben je in staat de vijand tegemoet te treden, in de wetenschap dat jouw God het allersterkst is. Maar wanneer je de vijand tegemoet treedt, moet je niet vertrouwen op eigen kracht en wijsheid; dat leidt onherroepelijk tot mislukking. Als christenen zijn we niet geroepen alles te begrijpen wanneer we God dienen. We zijn eenvoudigweg geroepen om te gehoorzamen en op weg te gaan in geloof.

We laten nu de woorden van de apostel diep op ons inwerken: 'Waar is de wijze, waar de schriftgeleerde, waar de redenaar van deze wereld? Heeft God de wijsheid van de wereld niet in dwaasheid veranderd? Want zoals God in zijn wijsheid bepaalde, heeft de wereld Hem niet door haar wijsheid gekend, en Hij heeft besloten hen die geloven te redden door de dwaasheid van onze verkondiging. (...) Want het dwaze van God is wijzer dan mensen, en het zwakke van God is sterker dan mensen. Denk eens aan uw roeping, broeders en zusters. Onder u waren er niet veel die naar menselijke maatstaf wijs waren, niet veel die machtig waren, niet veel die van voorname

afkomst waren. Maar wat in de ogen van de wereld dwaas is, heeft God uitgekozen om de wijzen te beschamen; wat in de ogen van de wereld zwak is, heeft God uitgekozen om de sterken te beschamen; wat in de ogen van de wereld onbeduidend is en wordt veracht, wat niets is, heeft God uitgekozen om wat wél iets is teniet te doen. Zo kan geen mens zich tegenover God op iets beroemen' (1 Kor. 1:20-21, 25-29).

Als je de Heer dient en Hij gaat jou gebruiken, wees dan voorzichtig dat je bediening geen afgod wordt. Wees vriendelijk tegenover de Heer en word niet zo druk dat je je objectiviteit verliest. Dit is mij een paar keer overkomen, maar de Heer heeft me altijd geholpen berouw te hebben door me eruit te halen en mij een tijd te geven in de gevangenis of in de woestijn.

Er zijn tijden dat God ons roept een tijd alleen door te brengen, zodat we Hem persoonlijker kunnen leren kennen. De apostel Paulus heeft drie jaar in Arabië doorgebracht, voordat hij zijn bediening begon (Gal. 1:11-18), en mannen zoals Mozes, Jozef en Elia brachten jaren in afzondering door, terwijl God hen toebereidde voor het werk waartoe Hij hen geroepen had. Zelfs de Here Jezus Christus bracht veertig dagen en nachten alleen door in de woestijn, voordat Hij zijn openbare bediening begon. En ook daarna, toen zijn bediening begonnen was, 'trok Jezus zich geregeld terug op eenzame plaatsen om er te bidden' (Luc. 5:16).

Een paar jaar nadat ik China had verlaten, stroomden er allerlei uitnodigingen binnen om te spreken op bijeenkomsten en conferenties in diverse delen van de wereld. Op een bepaald moment veroorloofde ik mijzelf zelfs honderdtwintig dagen aaneengesloten te spreken, vaak drie of vier keer per dag. In één enkele maand sprak ik op honderdzestig bijeenkomsten! De bediening werd een afgod, en

ik verwaarloosde mijn innerlijke geestelijke leven. Ik voedde Gods volk met oude muffe restjes, terwijl het verse water van de Heilige Geest niet door mij stroomde, omdat ik te druk en te uitgeput was.

Het is gemakkelijk onszelf voor de gek te houden wanneer we de bediening op een hoger vlak zetten dan waar die zou moeten staan. Zelfs toen ik afgepeigerd was en muffe boodschappen doorgaf, namen de mensen nog steeds aan wat ik te zeggen had en prezen ze me, ook al deed ik mijn werk buiten de frisse zalving van de Heilige Geest. We kunnen onszelf bij de neus nemen door te denken dat alles in orde is; immers, de mensen lijken gezegend te worden door wat we te zeggen hebben.

Op een dag ging ik aan boord van een vliegtuig voor mijn volgende serie bijeenkomsten, toen de Heer duidelijk tegen mij zei: ‘Maar dit heb Ik tegen u: u hebt de liefde van weleer opgegeven. Bedenk van welke hoogte u gevallen bent. Breek met het leven dat u nu leidt en doe weer als vroeger. Anders kom Ik naar u toe en neem Ik, als u geen berouw toont, uw lampenstandaard van zijn plaats’ (Op. 2:4-5).

De Heer zag dat ik rust nodig had, en Hij regelde dat op een manier zoals alleen Hij dat kan. Ik werd in Myanmar (Birma) gearresteerd, ik werd geslagen en tot zeven jaar gevangenisstraf veroordeeld wegens mijn ongehoorzaamheid aan de Heilige Geest. In de gevangenis liet de Heer mij zien dat ik mijn leven niet meer in de hand had en het kalmer aan moest doen. Dit was de tweede keer dat Hij me vakantie liet houden in de gevangenis. Een tijd waarin ik leerde mijn relatie met de Here Jezus te vernieuwen.

Nadat ik China had verlaten, ontdekte ik dat voorgangers in het Westen op maandag vrij zijn en ieder jaar in de zomer op vakantie gaan. In China hebben de gelovigen geen gelegenheid om vakantie te nemen, dus in zijn genade wordt de Heer onze reisagent en boekt

voor ons een welverdiende rust in de gevangenis. Ik had vast zoveel vakantiedagen bij elkaar gespaard dat de Heer mij alles in één keer liet opnemen!

Tegenwoordig stel ik paal en perk aan het aantal reizen en spreekbeurten, zodat het nu veel beter gaat in mijn eigen leven. Ook mijn gezin voelt zich er prettiger bij.

Het is prachtig wanneer Gods kinderen zich realiseren dat wij zonder Hem niets zijn! Het besef dat we helemaal afhankelijk van Hem moeten zijn neemt alle concurrentie, inspanning en egoïstische ambitie weg.

Moge God ons iedere dag dit inzicht geven.

LAZARUS, KOM NAAR BUITEN!

7

‘Daarna riep Hij: “Lazarus, kom naar buiten!” De dode kwam tevoorschijn, zijn handen en voeten in linnen gewikkeld, en zijn gezicht bedekt door een doek.’

Johannes 11:43-44a

De liefde van de Here Jezus Christus is anders dan welke menselijke liefde ook. Zelfs de liefde van een moeder voor haar kinderen verbleekt bij de weergaloze, onveranderlijke liefde van God.

Er zijn vast mensen die van je houden, maar eens komt er een eind aan je leven en word je begraven. God houdt zoveel van je dat de dood juist het begin kan zijn van een eeuwigheid in zijn aanwezigheid. De apostel Johannes ‘hoorde een luide stem vanaf de troon, die uitriep: “Gods woonplaats is onder de mensen, Hij zal bij hen wonen. Zij zullen zijn volken zijn en God Zelf zal als hun God bij hen zijn. Hij zal alle tranen uit hun ogen wissen. Er zal geen dood meer zijn, geen rouw, geen jammerklacht, geen pijn, want wat er eerst was is voorbij” (Op. 21:3-4).

De macht van Jezus is onveranderlijk. De liefde en redding van Jezus zijn onveranderlijk. Wij zijn het die veranderd moeten worden

zodat wij ons conformeren aan Gods karakter. Zo'n transformatie in ons leven is een gestaag proces en begint op het moment dat wij voor Jezus Christus gaan leven. Maar het proces om meer als Hij te zijn gaat door tot de dag dat we sterven. 'Daarom verzaken wij onze plicht niet. Ook al gaat ons uiterlijke bestaan verloren, ons innerlijke bestaan wordt van dag tot dag vernieuwd' (2 Kor. 4:16).

Tijdens mijn spreekbeurten in kerken over de hele wereld zie ik dat mijn publiek uit drie verschillende soorten mensen bestaat. De eerste soort zijn de mensen met een hart als Marta. Marta vond het heerlijk anderen te dienen. Ze was vaak druk bezig met koken of iets anders te doen dat een zegen zou zijn voor de Heer en de leerlingen. Maar Jezus moest Marta een standje geven, omdat haar blik niet meer gericht was op haar relatie met Hem en ze te veel aandacht besteedde aan het dienen. Dit gevaar loopt iedereen die de Heer dient.

De tweede soort mensen zijn de mensen die lijken op Marta's zuster Maria. Maria vond het heerlijk aan Jezus' voeten te zitten en te luisteren naar wat Hij te zeggen had. Dikwijls hebben die christenen die druk zijn met het dienen van de Heer, veel aan te merken op anderen die alleen maar aan zijn voeten zitten. Marta begon te denken dat Maria haar steentje niet bijdroeg en ze vroeg: "Heer, kan het U niet schelen dat mijn zuster mij al het werk alleen laat doen? Zeg tegen haar dat ze mij moet helpen." De Heer zei tegen haar: "Marta, Marta, je bent zo bezorgd en je maakt je veel te druk. Er is maar één ding noodzakelijk. Maria heeft het beste deel gekozen, en dat zal haar niet worden ontnomen" (Luc. 10:40-42).

De derde soort mensen die ik zie in kerken over de hele wereld zijn mensen als Lazarus – de broer van Maria en Marta, en een vriend van Jezus. Nadat Lazarus gestorven was, stuurden de zusters 'iemand naar Jezus met de boodschap: "Heer, uw vriend is ziek." Toen Jezus dit hoorde zei Hij: "Deze ziekte loopt niet uit op de dood,

maar op de eer van God, zodat de Zoon van God geëerd zal worden” (Joh. 11:3-4).

Toen ik uit China kwam en begon te spreken in kerken in de hele westerse wereld, was ik geschokt toen ik ontdekte dat veel christenen en kerken maar bijzonder weinig geestelijke warmte hebben. Er zijn misschien nog maar een paar gloeiende kooltjes achtergebleven op het vuur van Gods altaar, maar ik heb goed nieuws voor u: zelfs die kleine gloeiende kooltjes kunnen weer vlam vatten, wanneer de wind van de Heilige Geest op ze blaast!

Toen Jezus hoorde dat zijn vriend Lazarus gestorven was, zei Hij tegen de leerlingen dat zij terug zouden gaan naar Judea, waar Lazarus woonde. Maar de leerlingen probeerden Jezus hiervan af te houden:

“De Joden wilden u stenigen, en nu wilt U daar toch weer naartoe?” Jezus zei: “Telt een dag niet twaalf uren?

Wie overdag loopt, struikelt niet, want hij ziet het licht van deze wereld, maar wie 's nachts loopt, struikelt doordat hij geen licht heeft.” Nadat Hij dat gezegd had zei Hij: “Onze vriend Lazarus is ingeslapen, Ik ga hem wakker maken.” De leerlingen zeiden: “Als hij slaapt, zal hij wel beter worden, Heer.” Zij dachten dat Hij het over slapen had, terwijl Jezus bedoelde dat hij gestorven was.

Toen zei Hij hun ronduit: “Lazarus is gestorven, en om jullie ben Ik blij dat Ik er niet bij was: nu kunnen jullie tot geloof komen. Laten we dan nu naar hem toe gaan.”

Johannes 11:8-15

Wanneer Jezus Zich ergens toe zet, is er geen macht in het heelal die zijn plan kan tegenhouden! Toen Hij en de leerlingen Judea bereikten, kwam Marta naar buiten rennen om Jezus te ontmoeten en ze

zei tegen Hem: 'Als U hier was geweest, Heer, zou mijn broer niet gestorven zijn' (Joh. 11:21).

Volgens mij verkeert de westerse kerk over het algemeen in dezelfde toestand als Marta. Jullie kennen de waarheden over Gods Woord uit je hoofd, maar jullie willen nog steeds graag je eigen leven leiden. Net zoals Marta schreeuwen vele christenen: 'Heer, had U de dingen maar volgens onze plannen gedaan, dan waren we nooit in deze problemen terechtgekomen.'

Vrienden, jullie moeten beseffen dat God helemaal niet geïnteresseerd is in *jullie* plannen. Hij is alleen maar geïnteresseerd in *zijn* plannen! Zo veel kerken en individuele gelovigen denken dat zij hun eigen plannen en beleid moeten maken, en vragen (of in sommige gevallen eisen van) God ze te zegenen.

De almachtige God is niet onze dienstknecht! Hij doet niet wat wij Hem opdragen. Veel christenen moeten afklimmen van de troon die zij voor zichzelf gebouwd hebben, op hun gezicht vallen voor God en doen wat de Meester hun opdraagt – wat het ook is.

Toen Jezus Marta meedeelde dat Hij gekomen was om Lazarus uit de dood op te wekken, nam Marta haar toevlucht tot haar theologische kennis: 'Ik weet dat hij bij de opstanding op de laatste dag zal opstaan' (Joh. 11:24). Dit is typerend voor christenen die Jezus alleen theologisch kennen. Ze kennen de geschiedenis van Gods omgang met de mensheid, en ze weten dat God in de toekomst alles in orde maakt. Maar ze kennen Jezus niet in het hier en nu. Jezus is een historische en toekomstige figuur geworden, maar niet een tegenwoordige figuur in hun dagelijks leven.

Tegenwoordig zijn veel kerken geestelijk dood omdat zij Jezus 'op veilige afstand' houden, terwijl ze hun eigen leventje regelen en hun eigen plannetjes maken. Zolang je niet beseft dat de levende Jezus Christus in het middelpunt wil staan van alles wat je doet, zul je

geen opwekking zien. Totdat Hij zijn rechtmatige plaats op de troon inneemt als Koning der Koningen en Heer der Heren, blijven je plannen gedwarsboomd worden en zul je weinig echte hemelzegen op je werk zien.

Maria's reactie was beter dan die van haar zus. Toen Marta aan Maria vertelde dat Jezus was gearriveerd, 'viel ze aan zijn voeten neer. Ze zei: "Als U hier was geweest, Heer, zou mijn broer niet gestorven zijn!" (Joh. 11:32). Maria had de juiste houding – aan zijn voeten – maar zij begreep de macht van God voor vandaag niet ten volle.

Jezus was diep bewogen door de tranen van Maria en de andere rouwklagers, en Hij huilde. Vervolgens staat er in de Bijbel: '(...) en de Joden zeiden: "Wat heeft Hij veel van hem gehouden!" Maar er werd ook gezegd: "Hij heeft de ogen van een blinde geopend, Hij had nu toch ook de dood van Lazarus kunnen voorkomen?"' (Joh. 11:36-37). Is het niet vreemd dat de wereld God vaak beschuldigt dat Hij niet helpt in tijden van verdriet en onheil? Wanneer er een aardbeving of een tsunami is, staan er plotseling heel veel mensen op om God de schuld te geven omdat Hij de aardbeving of de tsunami niet heeft voorkómen. Dezelfde mensen die zich schuldig maken aan flagrante zonde en God bespotten door hun ongeloof, voelen zich plotseling, wanneer het misgaat, zo vrij Hem te bekritisieren en een oordeel over Hem te vellen.

Jezus ging naar de spelonk waarin Lazarus begraven lag en vroeg de toeschouwers om de steen weg te halen. Marta wilde geen scène en dus protesteerde ze: 'Maar Heer, de stank! Hij ligt er al vier dagen!' (Joh. 11:39). Als jouw kerk of je eigen geestelijk leven al een tijdje dood is, verlies dan de hoop niet! Jezus kan zelfs een lichaam opwekken dat stinkt door rotting. Beperk de macht van God niet met je eigen denken en je gebrek aan geloof. Ik ben ervan overtuigd dat de Here Jezus je weer tot leven kan brengen!

Jezus keek omhoog naar de hemel en bad tot de Vader. Volgens beval Hij Lazarus: ‘Kom naar buiten!’ en de dode kwam tevoorschijn uit de spelonk, terwijl de linnen doeken nog rond z’n lichaam hingen en een doek zijn gezicht bedekte. ‘Jezus zei tegen de omstanders: “Maak de doeken los, en laat hem gaan”’ (Joh. 11:44).

Mijn vriend, ben je moe omdat je jarenlang je christenleven in eigen kracht hebt geleid? Maak je je plannen en vraag je God ze te zegenen, in plaats van zijn plannen te zoeken en te gehoorzamen? Jezus verlangt ernaar je te bevrijden. Hij wil dat je je oude grafkleding afdoet en omruilt voor een kleed van rechtvaardigheid.

Je geloof is misschien muf en droog geworden, maar God wil je rivieren van levend water geven die uit je binnenste vloeien! Hij wil dat je je eerste liefde vernieuwt en in gehoorzaamheid aan Hem wandelt, in het besef dat Hij niet alleen de God van het verleden en de toekomst is, maar ook de God van het heden.

Zelfs als je geestelijk leven gestorven is en als je je gebonden voelt door de grafkleding van menselijke inspanning en wetticisme, geloof ik dat er nog steeds hoop is voor jou! Zelfs als je al een tijdje in het donker hebt vertoefd, niet in staat bent het ware licht van het evangelie te zien of de warmte te voelen van de zon op je gezicht – het is niet te laat. Als je midden in je duisternis hoort dat de stem van Jezus je roept om naar buiten te komen, begin dan richting zijn stem te lopen en Hij zal je bevrijden!

Ik zou je willen vragen neer te knielen en je hart voor de Heer uit te storten. Laat Hij je bevrijden van je geheime zonden die je gebonden en vastgeketend houden. Als iemand jou onrecht heeft aangedaan en je hem niet vergeven hebt, dan is het nu de tijd om hem vanuit je hart te vergeven. Door bitterheid en de weigering om te vergeven zul je vanbinnen sterven.

Het doet er niet toe of mensen je afwijzen en zeggen dat je waar-
deloos bent. Het enige wat belangrijk is, is dat Jezus van je houdt en
je beste vriend wil zijn. Onze Heer heeft gezegd:

**“Er is geen grotere liefde dan je leven te geven voor
je vrienden. Jullie zijn mijn vrienden wanneer je doet
wat Ik zeg. Ik noem jullie geen slaven meer, want
een slaaf weet niet wat zijn meester doet; vrienden
noem Ik jullie, omdat Ik alles wat Ik van de Vader heb
gehoord, aan jullie bekendgemaakt heb. Jullie hebben
niet Mij uitgekozen, maar Ik jullie, en Ik heb jullie
opgedragen om op weg te gaan en vrucht te dragen,
blijvende vrucht. Wat je de Vader in mijn naam vraagt,
zal Hij je geven. Dit draag Ik jullie op: heb elkaar lief.”**

Johannes 15:13-17

Jij, die door Jezus wordt bemind, kom naar buiten!

“De Geest van de Heer rust op Mij, want Hij heeft Mij gezalfd. Om aan armen het goede nieuws te brengen heeft Hij Mij gezonden, om aan gevangenen hun vrijlating bekend te maken en aan blinden het herstel van hun zicht, om onderdrukten hun vrijheid te geven, om een genadejaar van de Heer uit te roepen.”

Lucas 4:18-19

Kort nadat God mij als tiener gered had, riep Hij me om het evangelie naar het westen en zuiden te brengen. In het eerste jaar zag ik meer dan drieduizend mensen tot geloof in Jezus komen. Er was toentertijd in China zo'n lange tijd hongersnood naar het Woord van God geweest dat de harten van de mensen als een tondeldoos waren. Het kleinste vonkje van de Heilige Geest zette hen in vuur en vlam voor Jezus! En als het vuur van de Heilige Geest eenmaal in hen was ontbrand, dan ondervonden nieuwe gelovigen dat rivieren van levend water uit hun binnenste vloeiden. De opwekking verspreidde zich over heel China en massa's hongerige mensen hadden een persoonlijke ontmoeting met het Brood des Levens.

Na een paar jaar ging ik beseffen dat deze roeping die God mij gegeven had, me heel duur zou komen te staan. Het was niet gemakkelijk prediker te zijn, omdat elk woord dat uit de mond van een prediker kwam door de overheid beschouwd werd als strafbaar feit. De overheid kon de opwekking niet de baas blijven en kon ook niet begrijpen hoe het mogelijk was dat de kerk zich maar bleef vernieuwen, ondanks alle pogingen van hun kant deze de kop in te drukken of in de hand te houden.

Na mijn eerste arrestatie werd ik in de gevangenis geworpen en wreed behandeld door de bewakers en mijn celgenoten. In het begin begreep ik hier niets van. Ik was beduusd en riep het uit naar God, alsof er een vergissing gemaakt was: 'O Heer,' schreeuwde ik, 'beseft U wel dat ik hier in de gevangenis zit? Hebt U me verlaten?' Spoedig liet de Heer me zien dat Hij me zeker niet in de steek had gelaten, maar dat mijn arrestatie en gevangenschap op dat moment zijn wil voor mijn leven en zijn roeping voor mij waren. In de Bijbel staat dat God de *hele* wereld liefheeft en dat Jezus zijn volgelingen beval het goede nieuws te brengen naar de *hele* wereld. Tot de wereld behoren ook de Chinese gevangenis, waar duizenden wanhopige mensen verblijven die Jezus moeten leren kennen. Daarom besloot de Heer mij te sturen, zodat ik een getuige kon zijn van zijn waarheid en genade.

Toen dit inzicht realiteit werd in mijn leven, vond er een totale verandering plaats in mijn houding en standpunt. In plaats van wrok te koesteren over mijn situatie was ik nu blij en dankbaar! In plaats van depressief en perplex te zijn kon ik de Heer met heel mijn hart prijzen.

Ik ging beseffen dat 'gevangenis' meer een gemoedstoestand is dan een fysieke plaats. Ik leerde dat ik geketend kan zijn in een afschrikwekkende gevangenis, omringd door vuil en geweld, maar toch in mijn geest volkomen vrij kan zijn.

Omgekeerd heb ik gezien dat veel mensen in de ‘vrije’ wereld gebonden en gekweld worden. Miljoenen mensen zitten stevig vastgeketend aan zonden en verslavingen; ook al gaan ze iedere dag naar hun werk en zien ze eruit als normale mensen, toch zijn ze in hun binnenste gevangenen. Het doet er niet toe wat ze doen of waar ze heen gaan, ze blijven rondwandelen – gebonden en wanhopig. Massa’s mensen die naar de kerk gaan zijn ook gevangenen. Zij hebben de waarheid van Jezus nodig om hen te bevrijden!

Toen de Heer mij dit alles liet zien, nam ik mij het volgende voor: ik zou altijd Jezus prijzen, ongeacht mijn omstandigheden of mijn situatie. Ik begon Hem uit de grond van mijn hart te aanbidden. Talloze keren dachten de bewakers dat ik gek was, maar de waarheid is dat ik vrij was, waarlijk vrij!

Ook koning David leerde de kracht van lofprijzing kennen tijdens zijn donkerste momenten. In de Psalmen staat opgetekend hoe David de Heer aanbad, ook al spanden de mensen samen om hem te vermoorden. David begreep de kracht van lofprijzing, zelfs onder enorme druk en in groot gevaar. Hij kon zeggen: ‘De HEER wil ik prijzen, elk uur van de dag, mijn mond is altijd vol van zijn lof’ (Ps. 34:2). Verderop in dezelfde psalm noemt hij even kort zijn persoonlijke ervaring en deelt: ‘Al blijft de rechtvaardige niets bespaard, de HEER zal hem steeds weer bevrijden. Hij waakt zelfs over zijn beenderen, niet één ervan wordt verbrijzeld’ (Ps. 34:20-21).

Tijdens mijn jaren in de gevangenis zijn er vaak momenten geweest dat ik me zwak voelde, maar het duurde nooit lang voordat de Heilige Geest me bemoedigde en mij ertoe zette lofzangen voor Jezus te zingen. Mijn lievelingslied was ‘Prijs Hem, prijs Hem! Prijs Hem in de morgen, prijs Hem in de middag. Prijs Hem, prijs Hem! Prijs Hem tot de avond daalt!’

Omdat de gevangenis zo'n duistere en moedeloze plek was, trokken mijn oprechte vreugde en positieve houding de aandacht van andere gevangenen. Zij wisten dat er iets in mij was waardoor ik boven de omstandigheden uit kon stijgen, en zij wilden weten wat dat was. Hierdoor werden talloze deuren geopend en kreeg ik de kans het evangelie te vertellen; zowel vele medegevangenen als bewakers werden door Gods genade gered.

Wanneer je Jezus aanbidt, dan verschijnen Gods aanwezigheid en zijn glorie. En met de glorie van God verandert alles, want 'met de Heer wordt de Geest bedoeld, en waar de Geest van de Heer is, daar is vrijheid' (2 Kor. 3:17).

De uitdagingen in jouw leven zijn echt, maar Jezus is de Waarheid! Als je leert Jezus Christus te prijzen ongeacht je omstandigheden, dan vind je innerlijke vrijheid en vreugde, en je hebt de kracht alles te boven te komen waar je mee te maken krijgt. De vreugde van de Heer is zo'n sleutel, omdat Nehemia heeft gezegd: 'De vreugde die de HEER u geeft, is uw kracht' (Neh. 8:10). Als de duivel de vreugde van de Heer bij je heeft weggehaald, dan zul je je zwak en machteloos voelen. Maar wanneer de vreugde van de Heer terugkeert, zul je sterk zijn! Als je je verslagen voelt, geef dan 'kracht aan trillende handen, maak knikkende knieën sterk. Zeg tegen het moedeloze volk: "Wees sterk en vrees niet, want jullie God komt"' (Jes. 35:3-4).

Het ligt helemaal in Gods aard om de onderdrukten te helpen. De psalmist heeft gezegd: '(die) recht doet aan de verdrukten, brood geeft aan de hongerigen. De HEER bevrijdt de gevangenen, de HEER opent de ogen van blinden, de HEER richt de gebogenen op' (Ps. 146:7-8a).

Ook de apostel Paulus ging gebukt onder vreselijke spanningen en moeilijkheden, toen hij Gods roeping voor zijn leven volgde. Toch kon hij boven de omstandigheden uitstijgen omdat hij wist

dat ze maar tijdelijk waren. Jezus is blijvend! Paulus schreef: 'We worden van alle kanten belaagd, maar raken niet in het nauw. We worden aan het twijfelen gebracht, maar raken niet vertwijfeld. We worden vervolgd, maar worden niet in de steek gelaten. We worden geveeld, maar gaan niet te gronde. We dragen in ons bestaan altijd het sterven van Jezus met ons mee, opdat ook het leven van Jezus in ons bestaan zichtbaar wordt' (2 Kor. 4:8-10). Paulus was zelfs in staat al zijn vervolgingen en beproevingen te beschrijven als een 'geringe last die we tijdelijk te dragen hebben.' Echter, die last 'brengt ons een eeuwige luister, die alles omvat en alles overtreft. Wij richten ons niet op de zichtbare dingen maar op de onzichtbare, want de zichtbare dingen zijn tijdelijk, de onzichtbare eeuwig' (2 Kor. 4:17-18).

Ik bid dat je echt bevrijd zult worden van de gevangenis waarin je je bevindt, wat die ook mag zijn: of het nu een gevangenis van ongelooft of angst is, of je strijd met de zonde. Beste vriend, wees niet ter dood veroordeeld, maar keer je in plaats daarvan naar Jezus en word verlost! Hij wil dat je vrij bent, want 'wanneer de Zoon u vrij zal maken, zult u werkelijk vrij zijn' (Joh. 8:36).

Onderweg naar deze echte vrijheid moet je eerlijk zijn en beseffen dat er tijden zullen zijn waarin je sterk bent en tijden waarin je je zwak voelt.

Na mijn verhuizing naar het Westen kreeg ik met een nieuw probleem te maken. In de gevangenis in China vond ik het gemakkelijk de Heer te prijzen, omdat iedereen mij haatte, behalve Jezus. Maar nadat ik begonnen was over de hele wereld te reizen en te spreken, ontmoette ik overal waar ik kwam broers en zussen die in hun handen klaptten en mij toejuichten en altijd aardige dingen tegen mij zeiden. Dit was een nieuw soort verleiding: de lof van mensen. Het is een gevaarlijk mijnenveld waar elke spreker bijzonder voorzichtig

doorheen moet lopen; hij moet ervoor zorgen dat hij alle glorie aan God geeft en niets daarvan meeneemt naar z'n eigen hart. Als hij dat namelijk wel doet, leidt dit tot gebondenheid en geestelijke opsluiting. Jezus noemde als een van de kenmerken van de farizeeën dat ze 'meer prijs stelden op de eer van mensen dan op de eer van God' (Joh. 12:43).

Ik heb het geheim ontdekt waarmee we deze vrijheid in Christus mogen ontsluiten: God met je hele hart prijzen, want 'God is Geest, dus wie Hem aanbidt, moet dat doen in geest en in waarheid' (Joh. 4:24). Of we nu vervolgd en gemarteld worden of door mensen opgehemeld worden, onze respons is dezelfde: onze hemelse Vader lofprijzen en aanbidden. De Bijbel zegt het zo: 'Laten we met Jezus' tussenkomst een dankoffer brengen aan God: het huldebetoon van lippen die zijn naam prijzen, ononderbroken. En houd de liefdadigheid en de onderlinge solidariteit in ere, want dat zijn offers waarin God behagen scheidt' (Hebr. 13:15-16).

En hoe staat het met jou?

Heb jij te maken met obstakels in je leven die je dreigen te verlammen?

Voel je je verpletterd en terneergeslagen door de zware last van het leven?

Voel je je als de zieke man die door Jezus werd genezen bij het bad van Betzata (ook wel Betesda of Betsaïda genoemd)? In de Bijbel staat dat hij al 38 jaar ziek was, maar 'Jezus zag hem liggen; Hij wist hoe lang hij al ziek was en zei tegen hem: "Wilt u gezond worden?"' (Joh. 5:6).

Op mijn rondreizen ontmoet ik veel christenen die geestelijk ziek zijn geworden. De problemen van het leven hebben hen verpletterd en aan de grond genageld, en allerlei ziekten houden hen al jarenlang in de greep: bitterheid, onverzoenlijkheid, haat, ongehoorzaamheid,

jaloerie, wereldgelijkvormigheid, hebzucht en allerlei verslavingen. Mijn vriend, als jij je hierin herkent, dan vraagt Jezus ook aan jou: ‘Wilt u gezond worden?’

De man bij de vijver van Betzata reageerde op Jezus’ vraag door al zijn frustraties en teleurstellingen eruit te gooien: “Heer, als het water gaat bewegen is er niemand om mij erin te helpen; ik probeer het wel, maar altijd is een ander al vóór mij in het water” (Joh. 5:7). Jezus luisterde naar de man, net zoals Hij naar jou luistert als je je hart voor Hem uitstort, want ‘het offer voor God is een gebroken geest; een gebroken en verbrijzeld hart zult u, God, niet verachten’ (Ps. 51:19).

Niet alleen kan Jezus je leven na jaren van gebondenheid transformeren en genezen, maar Hij kan je vervolgens nemen en je krachtig gebruiken als getuige van zijn koninkrijk. Volgens mij is dat de reden waarom Jezus de man na diens genezing opdroeg zijn mat op te pakken en te lopen. De mat was voor de mensen een teken dat deze man inderdaad achtendertig jaar lang ziek was geweest. Het was een tastbaar bewijs dat zijn getuigenis kracht bijzette.

Er staat in de Bijbel over het bad van Betzata: ‘Daar lag een groot aantal zieken, blinden, kreupelen en misvormden’ (Joh. 5:3). Als je je ogen opendoet, zie je al gauw dat er veel blinde en kreupele christenen in je buurt zijn. Hun leven wordt gekenmerkt door uitzichtloosheid en vertwijfeling; mislukkingen uit het verleden laten hen niet met rust. Ook zij hebben ontzettend veel behoefte aan de helende aanraking van Jezus Christus om hen te transformeren en gezond te maken.

Wanneer Jezus je aanraakt, is zijn genezing zo volledig dat je met jouw ervaring anderen kunt helpen die net zo gebonden zijn als jij geweest bent. De Bijbel zegt het zo: ‘Geprezen zij de God en Vader van onze Heer Jezus Christus, de Vader die Zich over ons ontfermt,

de God die ons altijd troost en ons in al onze ellende moed geeft, zodat wij door de troost die wijzelf van God ontvangen, anderen in al hun ellende moed kunnen geven. Zoals wij volop delen in het lijden van Christus, zo delen wij volop in de troost die God ons door Christus geeft' (2 Kor. 1:3-5).

Mijn vriend, je bent kostbaar voor God. Als er gebieden in je leven zijn waar je gebonden en geketend bent, kniel dan voor Jezus neer en vraag Hem je te bevrijden. Leer de Heer kennen als je beste vriend en Hij zal je nooit in de steek laten.

Misschien merk je dat je onmiddellijk bevrijd wordt van sommige dingen die je in je leven in de weg hebben gestaan, maar dat andere knelpunten langs de weg der geleidelijkheid opgelost worden. Een proces waarin de Heilige Geest je leert hoe je de ketenen kunt afleggen die je zo lang gekluisterd hebben gehouden en hoe je over de zonde kunt zegevieren. Geen van ons is zo'n bovennatuurlijke christen dat wij vierentwintig uur per dag een overwinningsleven leiden. Waar het om gaat, is dat je Jezus toestaat je bij de hand te pakken en je op weg naar de vrijheid te leiden.

DE ONWILLIGE DIENAAR

9

Jona was een onwillige dienaar van God. Hij ontving Gods roeping om profeet in Nineve te zijn, maar hij besloot de Heer te negeren en zijn eigen weg te gaan.

Toen de Heer Jona opdroeg naar Nineve te gaan om de mensen daar te waarschuwen voor het op handen zijnde oordeel, paste dat niet in Jona's schema! Daarin lijkt Jona precies op vele christenen vandaag de dag: zij hebben hun leven voor het komende jaar helemaal uitgestippeld en zijn zo star dat ze er zelfs aan vasthouden als God hun opdraagt iets te doen. Jezus onderwees: 'Maak je dus geen zorgen voor de dag van morgen, want de dag van morgen zorgt wel voor zichzelf. Elke dag heeft genoeg aan zijn eigen last' (Mat. 6:34).

Jona betekent 'duif'. Eventjes verloor deze duif zijn richtinggevoel. God droeg hem op naar Nineve te gaan, een stad in het huidige Irak, maar in plaats daarvan ging hij in tegenovergestelde richting: naar Tarsis, wat volgens sommige bijbelgeleerden in het huidige Spanje ligt. Jona begon zijn reis aan de oostkant van de Middellandse Zee en probeerde te vluchten naar de verst verwijderde streek aan de westkant van deze zee, een reis die weken moet hebben geduurd.

Het is nooit een goed idee je eigen plannen een hogere prioriteit te geven dan Gods plan voor je leven. Zo'n besluit loopt gegarandeerd uit op onheil en leed. De Bijbel draagt ons juist op om ons te

verootmoedigen en al onze plannen aan Gods wil te onderwerpen. ‘Vertrouw op de HEER met heel je hart, steun niet op eigen inzicht. Denk aan Hem bij alles wat je doet, dan baant Hij voor jou de weg’ (Spr. 3:5-6). Wanneer wij daarentegen op ons eigen inzicht steunen, wordt onze weg een kronkelpad.

Jona bracht niet alleen zichzelf in gevaar, maar ook alle andere zeelui op de boot. Het is voor niemand goed, als een kind van God zich verzet tegen Gods bevelen. Anderen in de buurt kunnen ook schade lijden. Jona werd overboord gegooid door de zeelui en, zoals bekend, kwam hij ten slotte terecht in de buik van een reusachtige vis.

Als jij bij de Here Jezus hoort, dan ben je zijn dienstknecht en heb je niet langer het recht je eigen leven te regelen en te plannen. In de Bijbel staat duidelijk: ‘(...) en weet u niet dat u niet van uzelf bent? U bent gekocht en betaald, dus bewijs God eer met uw lichaam’ (1 Kor. 6:19-20). Iedereen op aarde is een slaaf: of hij is een slaaf van Jezus Christus, of hij is een slaaf van de zonde. Het is beter bij Jezus te horen! Daar waar aardse meesters graag de baas spelen over hun ondergeschikten en hen in bedwang houden, zegt Jezus: ‘Kom naar Mij, jullie die vermoeid zijn en onder lasten gebukt gaan, dan zal Ik jullie rust geven. Neem mijn juk op je en leer van Mij, want Ik ben zachtmoedig en nederig van hart. Dan zullen jullie werkelijk rust vinden, want mijn juk is zacht en mijn last is licht’ (Mat. 11:28-30).

In mijn leven ben ik God op bepaalde momenten ongehoorzaam geweest, en iedere keer dat het gebeurde resulteerde het in lijden. In 2001 was ik in Myanmar, het vroegere Birma, en trof voorbereidingen om mijn vrouw en kinderen naar Duitsland te krijgen. De Heilige Geest waarschuwde me ons Birmaanse legitimatiebewijs achter te laten toen ik het land verliet, maar ik was ongehoorzaam en nam het toch mee. Dit legitimatiebewijs was niet verstrekt via de officiële

kanalen, en het eind van het liedje was dat ik gearresteerd en geslagen werd en veroordeeld werd tot zeven jaar gevangenisstraf.

Net na mijn arrestatie herinnerde ik de Heer eraan dat Hij mij eerder uit de gevangenis in China had bevrijd via een reeks wonderen, en ik vroeg Hem dat opnieuw te doen. Toen besepte ik dat deze situatie volkomen anders was. In China was ik gearresteerd omwille van het evangelie, maar in Myanmar was ik gearresteerd wegens mijn trots en ongehoorzaamheid aan de Heer. Toen ik mij dat realiseerde, had ik diep berouw. Uit de diepten van mijn hart schreeuwde ik het uit en vroeg God me te vergeven en te reinigen van mijn zonde. Prijs onze Heer, want 'belijden we onze zonden, dan zal Hij, die trouw en rechtvaardig is, ons onze zonden vergeven en ons reinigen van alle kwaad' (1 Joh. 1:9).

Jezus vergaf mij en zorgde ervoor dat de gemeenschap met de hemelse Vader werd hersteld.

Ook Jona ontdekte dat hij diep in de problemen zat, want God had een speciale vis gemaakt en die in de Middellandse Zee uitgezet. Jarenlang zwom die enorme vis daar rond, wachtend om aan het doel te beantwoorden dat God voor hem had. Op een dag kwam de Geest van de Heer over de vis en zorgde ervoor dat deze zijn bek opende en een onwillige dienaar van God opslokte!

Terwijl Jona drie dagen en drie nachten opgesloten zat in de donkere buik van de vis, dacht hij ongetwijfeld na over de gebeurtenissen die hem in deze hachelijke situatie gebracht hadden. Terwijl het maagzuur om hem heen klotste en de stank ondragelijk was, moet Jona het gevoel hebben gehad dat wij zouden hebben als we in een reusachtige wasmachine werden gestopt! God had een manier gevonden om voorrang te krijgen boven Jona's eigen schema. In de Bijbel staat: 'Toen begon hij in de buik van de vis tot de HEER, zijn God, te bidden: "In mijn nood roep ik de HEER aan en Hij

antwoordt mij. Uit het rijk van de dood schreeuw ik om hulp – U hoort mijn stem!” (Jona 2:3).

God hoorde Jona's oprechte gebed. 'Toen, op bevel van de HEER, spuwde de vis Jona uit op het land' (Jona 2:11). Jona zal wel geen idee gehad hebben waar hij terecht was gekomen. Misschien dacht hij: 'Prima. Na drie dagen en nachten gereisd te hebben ben ik nu misschien wel in Tarsis.'

Ik heb ontdekt dat wanneer we God ongehoorzaam zijn, Hij onze misstap niet verdoezelt, maar ons altijd terugbrengt naar de plek waar we opnieuw een kans hebben te gehoorzamen. Terwijl Jona z'n tranen afveegde en probeerde zich te oriënteren, 'richtte de HEER Zich opnieuw tot Jona: "Maak je gereed en ga naar Nineve, die grote stad, om haar aan te klagen met de woorden die Ik je zeg." En Jona maakte zich gereed en ging naar Nineve, zoals de HEER hem opgedragen had' (Jona 3:1-3).

Evenzo deed God een wonder voor mij in Myanmar door me een tweede kans te geven om te gehoorzamen. Na zeven maanden en zeven dagen van mijn zeven jaar gevangenisstraf liet Hij me vrij-uit gaan; tijdens mijn opsluiting maakte Hij het mogelijk dat ik een aantal gevangenen tot geloof in Christus leidde. Toen, op de door God vastgestelde dag, werd ik plotseling uit de gevangenis en uit Myanmar gespuwd en herenigd met mijn gezin. God is goed!

In de loop der jaren hebben sommige mensen me verteld dat God hen geroepen heeft naar een prachtig eiland of naar het warme klimaat van Florida of naar een andere idyllische plaats. Als God ons echt roept naar een plaats waar we ons goed voelen, dan zijn we inderdaad bijzonder fortuinlijk. Maar wat als God je roept naar een plaats die je zo onaantrekkelijk vindt dat je nog liever zou sterven?

Stel dat je vanavond bidt en het fluisterstemmetje van de Heilige Geest zegt tegen je: 'Mijn kind, Ik wil dat je naar Bagdad gaat en

de Irakezen vertelt over mijn Zoon'. Stel dat God je naar een plaats stuurt die je verafschuwt, zodat alleen al bij de gedachte daaraan elke vezel in je wezen in opstand komt ...

Voordat we te snel een oordeel uitspreken over Jona, is het goed stil te staan bij wat hem nu eigenlijk overkwam. Toentertijd was Nineve de meest gewelddadige, demonische stad ter wereld. De mensen daar hadden generaties lang de Israëlieten wreed onderdrukt, en Jona was niet bereid hun een boodschap van God te brengen. Hij vond dat ze het verdienden om gedood en van de aardbodem weggevaagd te worden. Jona wist dat God genadig en vergevend was, en hij wilde niet dat de mensen in Nineve de kans kregen om berouw te hebben. Luister naar Jona's opmerkelijke woorden: 'Ik had het wel gedacht, Heer, nog voor ik mijn land verliet. Daarom wilde ik ook eerst naar Tarsis vluchten. Want ik wist het wel: U bent een milde God en vol medelijden, geduldig en vol liefde, altijd bereid de straf in te trekken' (Jona 4:2, GNB).

Daar zit 'm precies de kneep. Niemand van ons verdient Gods redding! Alleen door Gods genade vinden wij Jezus Christus. De apostel Paulus betoogde dit toen hij schreef:

'U was dood door de misstappen en zonden waarmee u de weg ging van de god van deze wereld, de heerser over de machten in de lucht, de geest die nu werkzaam is in hen die God ongehoorzaam zijn. Net als zij lieten ook wij allen ons eens beheersen door onze wereldse begeerten, wij volgden alle zelfzuchtige verlangens en gedachten die in ons opkwamen en stonden van nature bloot aan Gods toorn, net als ieder ander. Maar omdat God zo barmhartig is, omdat de liefde die Hij voor ons heeft opgevat zo groot is, heeft Hij ons, die dood waren

door onze zonden, samen met Christus levend gemaakt.
Ook u bent nu door zijn genade gered.'
Efeziërs 2:1-5

Het is een vals soort christendom dat leert dat God alleen maar wil dat we veilig en beschermd zijn en geen gevaar lopen. Ik heb gezien dat vele zendingsorganisaties de zogenaamde 'risicogebieden' in de wereld vermijden. Deze benadering zal de wereld nooit voor Jezus winnen! Overal waar zich een bolwerk van Satan bevindt, zullen de boodschappers van Jezus Christus met sterke tegenstand te maken krijgen, aangevallen en, als God dat toelaat, ter dood gebracht worden. We moeten niet naar een veilige plek gaan, maar naar de plek waarheen God ons beveelt te gaan. Als het ons het leven kost, prima; des te eerder zullen we in de hemel zijn.

De enige plaats in de wereld die 'te gevaarlijk' is voor een leerling van Jezus Christus is de plek waar je buiten Gods wil bent. Jezus verwacht niet dat zijn volgelingen alleen maar leven in vrede met iedereen. Integendeel zelfs, want het evangelie is een scherpe boodschap die in conflict staat met zonde en kwaad. Jezus heeft gezegd: 'Denk niet dat Ik gekomen ben om op aarde vrede te brengen. Ik ben niet gekomen om vrede te brengen, maar het zwaard. Want Ik kom een wig drijven tussen een man en zijn vader, tussen een dochter en haar moeder en tussen een schoondochter en haar schoonmoeder; de vijanden van de mensen zijn hun eigen huisgenoten!' (Mat. 10:34-36).

Als het ware evangelie met kracht gepredikt wordt, leidt dat altijd tot ofwel opwekking ofwel opstand. In het boek Handelingen kun je lezen wat Paulus allemaal meemaakte.

Is het ooit tot je doorgedrongen dat Jezus zijn eigen volgelingen op zelfmoordmissies stuurde? Hij wist dat zijn discipelen vermoord zouden worden als ze probeerden het evangelie over de hele wereld

te brengen. Maar dat belette Hem niet zijn volgelingen te bevelen uit te gaan en te sterven voor zijn koninkrijk! Hij zei tegen hen: 'Als jullie bij de wereld zouden horen, zou ze jullie hebben liefgehad als iets van haarzelf, maar jullie horen niet bij haar, want Ik heb jullie uit de wereld weggeroepen. Daarom haat ze jullie. Denk aan wat Ik gezegd heb: een slaaf is niet meer dan zijn meester. Ze hebben Mij vervolgd, dus zullen ze ook jullie vervolgen; maar wie zich aan mijn woorden gehouden heeft, zal zich ook aan jullie woorden houden. Dit alles zullen ze jullie vanwege Mij aandoen, want ze kennen Hem niet die Mij gezonden heeft' (Joh. 15:19-21).

Tegenwoordig zijn er te veel christenen met een voorwaardelijk geloof. Zij vertellen God waar en wanneer Hij tot ze kan spreken, wat voor soort dingen Hij kan zeggen en welke bevelen zij wel en niet bereid zijn te gehoorzamen.

Zo'n 'geloof' is helemaal geen geloof, en God zal zulke egocentrische mensen oordelen, als ze weigeren te veranderen. Het goede nieuws is dat je kunt veranderen. Onze liefdevolle hemelse Vader heeft duidelijk uitgespeld wat we moeten doen om Jezus weer in het centrum van ons leven te plaatsen en om zijn wil te kunnen onderscheiden: 'Broeders en zusters, met een beroep op Gods barmhertigheid vraag ik u om uzelf als een levend, heilig en God welgevallig offer in zijn dienst te stellen, want dat is de ware eredienst voor u. U moet uzelf niet aanpassen aan deze wereld, maar veranderen door uw gezindheid te vernieuwen, om zo te ontdekken wat God van u wil en wat goed, volmaakt en Hem welgevallig is' (Rom. 12:1-2).

Als we bij God horen, moeten we leren ons eigen schema opzij te leggen. We moeten al onze hoop, dromen en toekomstplannen bijeenvegen en ze aan de voeten van Jezus leggen. Zelfs ons lichaam moet, zo zegt de Schrift, als een levend offer geofferd worden. Zo'n geloof is heilig en aanvaardbaar in Gods ogen.

Nu ben je misschien dit boek aan het lezen en deins je terug bij de gedachte aan zo'n radicale toewijding en overgave aan Gods wil. Om de een of andere reden misleiden wij onszelf graag: wij denken dat alles in orde is zolang we maar de controle over ons leven houden, en we zijn bang dat we er spijt van zullen krijgen als we ons leven echt aan God geven. Die gedachte is helemaal fout. Nog nooit heeft iemand die de controle over zijn leven aan Jezus gaf er spijt van gehad.

Als we een openbaring zouden hebben van Gods zorg en onderhoud voor zijn kinderen, zouden we nooit meer dezelfde zijn! Hij kan je leven veel beter runnen dan jij dat kunt! 'Onderwerp u dus nederig aan Gods hoge gezag, dan zal Hij u op de bestemde tijd een eervolle plaats geven. U mag uw zorgen op Hem afwentelen, want u ligt Hem na aan het hart' (1 Petr. 5:6-7).

Jona gaf zich over aan Gods wil en arriveerde in de goddeloze stad Nineve. Toen hij zijn mond opendeed, sprak de Heilige Geest zo krachtig door hem dat de gehele stad zich verootmoedigde en berouw had! 'De inwoners van Nineve geloofden God: ze riepen een vasten uit en iedereen, van hoog tot laag, hulde zich in een boetekleed. Toen de profetie de koning van Nineve bereikte, stond hij op van zijn troon, legde zijn staatsiegewaad af en ging, gehuld in een boetekleed, op de grond zitten. En hij liet in Nineve omroepen: "Volgens bevel van de koning en zijn edelen is het niemand toegestaan te eten of te drinken, mens noch dier, rund noch schap of geit. De dieren mogen niet grazen of water drinken. Iedereen, mens en dier, moet zich hullen in een boetekleed en luidkeels God aanroepen. Laat iedereen anders gaan leven en breken met het onrecht dat hij doet. Misschien dat God van gedachten verandert en op zijn besluit terugkomt; wie weet zal Hij zijn woede laten varen, zodat wij niet te gronde gaan'" (Jona 3:5-9).

Maar het verhaal van Jona eindigt niet met het berouw van Nineve. Toen Jona zag dat God begaan was met de goddeloze stad, was hij boos! Om te beginnen wilde Jona niet dat God in die stad kwam. Hij vond dat de inwoners geen redding verdienden en was teleurgesteld toen God Zich liet vermurwen en het onheil afwendde. Jona was zo boos over Gods mededogen dat hij bad: ‘Laat mij maar sterven, HEER: ik ben liever dood dan dat ik zo verder moet leven’ (Jona 4:3).

Jona bracht zijn boodschap met een verkeerde houding. Maar toch heeft God ‘besloten hen die geloven te redden door de dwaasheid van onze verkondiging’ (1 Kor. 1:21). Er is geen bewijs dat Jona ooit de moeite genomen heeft de taal van de inwoners van Nineve te leren. Misschien moesten ze een tolk vinden om te begrijpen wat hij zei. Met tegenzin sprak hij de boodschap die God hem had opgedragen, en de Heilige Geest deed de rest! Wanneer je uit naam van God spreekt, besef dan dat het niet je eigen verstandige of overtuigende woorden zijn die van belang zijn, maar de kracht van God die door jou werkt. Paulus heeft gezegd: ‘De boodschap die ik verkondigde overtuigde niet door wijsheid, maar bewees zich door de kracht van de Geest, want uw geloof moest niet op menselijke wijsheid steunen, maar op de kracht van God’ (1 Kor. 2:4-5).

Als je Gods roeping over je leven hebt ervaren, maar je wilt de uitwerking daarvan in eigen hand houden, dan mis je de glorie en de wonderen van God. Ik heb vele voorgangers ontmoet die tientallen jaren een bediening hebben gehad. Terwijl ze al het mogelijke deden om hun bediening op gang te houden, liepen zij hun eigenlijke roeping mis: ze lieten na om de Heer te volgen in zijn kracht en macht en Hem te gehoorzamen, ongeacht de kosten. Gods werk wordt volvoerd: ‘Niet door eigen kracht of macht zal hij slagen – zegt de HEER van de hemelse machten – maar met de hulp van mijn Geest’ (Zach. 4:6).

Het verhaal van Jona eindigt met een profeet die nog steeds boos is op God. Buiten de stad liet hij zich op de grond zakken en maakte een provisorische schuilplaats vanwaar hij op z'n gemak kon toezien hoe God Nineve met de grond gelijkmaakte. Immers, Jona's boodschap was bijzonder eenvoudig geweest: 'Nog veertig dagen, dan wordt Nineve weggevaagd!' Hij zocht een plekje uit, op veilige afstand van de stad, waar hij het hele spektakel nauwlettend kon volgen. Waarschijnlijk verwachtte Jona dat vuur en zwavel uit de hemel zouden vallen en dat de stad zou worden verwoest, zoals God Sodom en Gomorra had verwoest.

Onze liefdevolle God zorgde ervoor dat er bij Jona's 'tentje' een wonderboom opschoot om hem te beschermen tegen de verzen-gende zon. Maar de volgende dag zond God een worm die de wonderboom aanvrat, en een verschroeiende wind waardoor de boom verdorde. Jona voelde zich uitgeput en klaagde opnieuw tot God dat hij liever zou sterven dan al deze ellende te moeten meemaken. De reactie van de Heer laat zijn vriendelijke en liefdevolle hart zien. Bedenk daarbij dat Nineve een goddeloze, gewelddadige stad was die de Israëlieten generaties lang had vervolgd, maar de Heer zei tegen Jona: 'Als jij al verdriet hebt om die wonderboom, waar jij geen enkele moeite voor hebt hoeven doen en die jij niet hebt laten groeien, een plant die in één nacht opkwam en in één nacht verging, zou Ik dan geen verdriet hebben om Nineve, die grote stad, waar meer dan honderdtwintigduizend mensen wonen die het verschil tussen links en rechts niet eens kennen, en dan nog al die dieren?' (Jona 4:10-11).

Beste vriend, realiseer je alsjeblieft dat God een plan heeft om ieder deel van de wereld te bereiken, omdat Hij van mensen houdt en niet wil dat er ook maar één verloren gaat. Hij wil dat iedereen tot berouw komt en zijn vertrouwen stelt op zijn Zoon. Ga nu niet den-

ken dat God islamieten van de aardbodem gaat wegvagen vanwege hun gewelddadigheid en ongeloof. Er komt een dag dat alle volkeren geoordeeld worden, maar in de tussentijd is de Heilige Geest aan het werk om verloren mensen uit de klauwen van de duivel te halen. Het is Gods wil dat de ogen van die één miljard islamieten op deze aarde – en alle andere volken – geopend worden, ‘zodat ze zich van de duisternis naar het licht keren, en van de macht van Satan naar God. Door het geloof in Mij zullen ze vergeving krijgen voor hun zonden, en samen met allen die Mij toebehoren zullen ze deel krijgen aan mijn koninkrijk’ (Hand. 26:18).

Als je opgesloten zit in duisternis wegens ongehoorzaamheid aan God, dan is er geen tijd te verliezen. Heb berouw en belijd je zonden aan Hem. ‘Wend u af van uw huidige leven en keer terug tot God om vergeving te krijgen voor uw zonden. Dan zal de Heer een tijd van rust doen aanbreken en zal Hij de Messias zenden die Hij voor u bestemd heeft. Dat is Jezus’ (Hand. 3:19-20).

Laten wij ons verootmoedigen en God vragen ons zijn hart voor de volken te geven, opdat wij niet, zoals Jona, onwillige dienaren worden. Moge het zo zijn dat we op de dag van Jezus’ terugkeer die gezegende woorden horen: ‘Voortreffelijk, je bent een goede en betrouwbare dienaar. Omdat je betrouwbaar bent gebleken in het beheer van een klein bedrag, zal Ik je over veel meer aanstellen. Wees welkom bij het feestmaal van je Heer’ (Mat. 25:21).

DEEL TWEE

RIVIEREN VAN LEVEND WATER

MOEDIG ALS EEN 10 JONGE LEEUW

‘De goddelozen vlieden, waar geen vervolger is; maar
elk rechtvaardige is moedig, als een jonge leeuw.’

Spreuken 28:1 (SV)

Momenteel zijn er veel schuchtere christenen, maar de woorden ‘schuchter’ en ‘christen’ horen niet bij elkaar. Christen-zijn betekent ‘als Christus zijn’, en Christus is vol van Gods vuur en passie. Jezus was niet schuchter toen Hij de farizeeën terechtwees, zonde bestreed en de heersers van die tijd aan de kaak stelde. Hij was niet schuchter toen Hij de tafels van de geldwisselaars in de tempelhof omverwierp. Schuchterheid is Jezus vreemd. Moedig doorstond Hij de marteling aan het kruis voor jou en mij en Hij heeft ‘de overheden en machten ontwapend en openlijk tentoongesteld en zo over hen gezegevierd’ (Kol. 2:15, NBG ’51).

Jezus’ vrijmoedigheid werd ingegeven door en kwam voort uit zijn liefde voor God en mensen, en uit zijn verlangen de Vader te gehoorzamen. Diezelfde aspecten zouden ook ons vrijmoedigheid moeten geven – en niet zomaar een soort menselijk lef dat we proberen op te roepen.

Het soort vrijmoedigheid dat God behaagt komt tot stand wanneer de Heilige Geest je leven binnenstroomt. Voordat Petrus kracht van de Heilige Geest ontving, legde hij een moedige verklaring af: 'Al zou ik met U moeten sterven, ik zal U nooit verloochenen' (Mar. 14:31). Deze woorden kwamen niet voort uit moed die God geeft; ze waren een verklaring van menselijke moed die niets voorstelt. Nog diezelfde nacht verloochende Petrus Jezus driemaal. Op de pinksterdag werd Petrus echter vervuld met de Heilige Geest en werd hij een onverschrokken prediker. Hij kreeg de eer de eerste spreker te zijn bij de geboorte van de gemeente, en op de allereerste dag werden drieduizend mensen gered.

Hoe komt het dat terroristen bereid zijn explosieven op hun lichaam te binden en voor Satan te sterven – terwijl vele christenen zo bang zijn als een wezel om tegen hun burens te getuigen? Schuchterheid en huivering om Jezus te gehoorzamen heeft alleen maar slechte gevolgen. Als zonen en dochters van de levende God hebben we de kracht van het evangelie. Hebben we al het mogelijke gedaan om het evangelie te brengen aan de moslimextremisten die nu het Westen aanvallen? 'Brother Andrew' (Anne van der Bijl) van Open Doors heeft gezegd: 'Als je het evangelie niet naar de heidenen brengt, komen ze naar jou toe als revolutionairen of als bezettingsmacht.'

Wanneer de Heilige Geest jouw hart binnenkomt en daar het heft in handen neemt, zul je niet langer schuchter zijn, want het heilige vuur van Gods liefde zal je verteren. Je zult niet meer dezelfde zijn als vroeger. Angst verdwijnt, want 'de liefde laat geen ruimte voor angst; volmaakte liefde sluit angst uit, want angst veronderstelt straf. In iemand die angst kent, is de liefde geen werkelijkheid geworden. Wij hebben lief omdat God ons het eerst heeft liefgehad' (1 Joh. 4:18-19).

De Bijbel staat vol met mensen die moedige geloofsdaden voor God uitvoerden. Het was zonder twijfel dapper van Noach om God te gehoorzamen en een enorme boot te bouwen, terwijl er geen bewijs was dat God de aarde door water zou verwoesten. Noach ging onverstoorbaar door met zijn werk, ondanks het feit dat iedereen die ervan hoorde hem bespote en uitlachte. In het Nieuwe Testament staat: ‘Door zijn geloof bouwde Noach, toen hem te kennen was gegeven wat er zou gebeuren, nog voordat dit voor iemand zichtbaar was, gehoorzaam een ark om daarmee zijn huisgenoten te redden. Zo veroordeelde hij de wereld en verwierf hij de gerechtigheid die voortkomt uit het geloof’ (Hebr. 11:7).

De kinderen van Israël hadden moed nodig toen ze de Rietzee in stapten en erdoorheen liepen op droge grond, terwijl aan weerszijden van hen hoge watermuren waren samengestroomd.

De vele profeten hadden enorme goddelijke moed nodig om vrijmoedig en vrijuit over God te spreken ondanks aanvallen, gevangenschap, laster en lijden.

David ontving Gods hemelse moed toen hij op de zwaarbewappende Goliat afrende met alleen maar vijf steentjes en een slinger in zijn hand. David redeneerde dat God een wonder zou doen, en hij was bereid zijn leven op het spel te zetten om het te zien. Hij sprak deze woorden: ‘Toen ik U aanriep, hebt U geantwoord, mij bemoeidigd en gesterkt’ (Ps. 138:3).

Een van de grootste heldendaden in de Bijbel vinden we in het verhaal van Jonatan en zijn jonge wapendrager die met z'n tweeën een heel Filistijns leger versloegen! Zij klauterden onder de ogen van de vijand tegen een steile rots op. De Bijbel noemt de naam van de wapendrager niet, maar hij was duidelijk vervuld met de stoutmoedigheid van de Heilige Geest. Jonatan had tegen hem gezegd: ‘Laten we oversteken naar de wachtpost van die onbesnedenen.

Misschien is de HEER op onze hand. Hij kan immers evengoed met weinigen voor een overwinning zorgen als met velen' (1 Sam. 14:6). De wapendrager was net gevraagd om zijn leven op het spel te zetten en samen met Jonatan, zonder steun, een groot leger aan te vallen. Opmerkelijk is wat hij tegen Jonatan zei: 'Doe al wat in uw hart is; wend u, zie ik ben met u, naar uw hart' (1 Sam. 14:7, SV).

God houdt van dat soort stoutmoedigheid, dat gefundeerd is op zijn eer en de opmars van zijn koninkrijk. Het grijpt Hem aan, en Hij antwoordt altijd vanuit de hemel. Bij deze gelegenheid ging er 'een siddering door het kamp in het veld en door de bezetting van de wachtpost, en ook de stoottroepen rilden van schrik. De aarde beefde, en alle Filistijnen sidderden van angst voor God' (1 Sam. 14:15). Deze stoutmoedige daad van Jonatan en zijn wapendrager bracht een enorme overwinning tot stand voor Israël, en de vijand werd op de vlucht gejaagd.

Ook de apostel Paulus was bijzonder stoutmoedig. De ontmoeting met Jezus op de weg naar Damascus veranderde hem ingrijpend en hij werd zo moedig als een jonge leeuw: 'Voor dit evangelie schaam ik mij niet, want het is Gods reddende kracht voor allen die geloven' (Rom. 1:16a).

We kunnen pas een vrijmoedig getuige van de Here Jezus zijn, als we eerst onszelf ontledigen en afhankelijk worden van de Heer, zodat Hij ons kan veranderen en bekrachtigen. Toen Petrus en Johannes voor het Sanhedrin stonden, verkondigden zij vrijmoedig het evangelie en spoorden de heersers aan om berouw te hebben en hun vertrouwen op Jezus te stellen. Hun onverschrokkenheid overdonderde het Sanhedrin: 'Toen de leden van het Sanhedrin zagen hoe vrijmoedig Petrus en Johannes optraden en begrepen dat het gewone, ongeletterde mensen waren, stonden ze verbaasd, en ze realiseerden zich dat beiden in Jezus' gezelschap hadden verkeerdt' (Hand. 4:13).

Als jij een vrijmoedig christen bent, laat de mensen dan niet denken dat die moed te danken is aan je eigen inspanning en vastberadenheid; ze moeten beseffen dat je moed een neveneffect is van je relatie met Jezus.

Na hun vrijlating keerden Petrus en Johannes terug naar de andere gelovigen en brachten verslag uit van wat er gebeurd was. De gemeente stond op en bad: “Welnu, Heer, sla ook nu acht op hun dreigementen en stel ons, uw dienaren, in staat om vrijmoedig over uw boodschap te spreken door ons bij te staan, zodat zieken genezing vinden en er tekenen en wonderen gebeuren in de naam van Jezus, uw heilige dienaar.” Toen ze hun gebed beëindigd hadden, begon de plaats waar ze bijeen waren te beven, en allen werden vervuld van de Heilige Geest en spraken vrijmoedig over de boodschap van God’ (Hand. 4:29-31).

Paulus vroeg aan de mensen in Efeze voor hem te bidden zodat ‘mij de juiste woorden gegeven worden wanneer ik verkondig, zodat ik met vrijmoedigheid het mysterie mag openbaren van het evangelie waarvan ik gezant ben, ook in de gevangenis. Bid dat ik daarbij zo vrijmoedig spreek als nodig is’ (Ef. 6:19-20).

In het boek Handelingen staan de feiten vermeld waaruit Paulus’ vrijmoedigheid blijkt. Zo ‘ging hij regelmatig naar de synagoge, waar hij vrijmoedig met de bezoekers sprak over het koninkrijk van God en hen met zijn uiteenzettingen trachtte te overtuigen’ (Hand. 19:8) en later verbleef Paulus ‘twee jaar in het huis dat hij gehuurd had en ontving daar iedereen die naar hem toe kwam. Hij verkondigde het koninkrijk van God en onderrichtte vrijmoedig over de Heer Jezus Christus, zonder dat hem iets in de weg werd gelegd’ (Hand. 28:30-31).

Ik hoorde van een gelovige in China die uit de gevangenis had weten te ontsnappen. Hij was gruwelijk gemarteld en mishandeld,

en zijn ontsnapping was een wonder van God. Ondanks de wrede behandeling die hij te verduren had gehad, begon deze broeder binnen enkele dagen na zijn ontsnapping de intieme gemeenschap te missen die hij met andere christenen in de gevangenis had ervaren. Hij was bezorgd om hun welzijn en snakte ernaar hen te bemoedigen en te sterken in het geloof.

Hoewel hij nog maar net uit de gevangenis was ontsnapt en overal gezocht werd door de overheid, nam deze man de moedige beslissing om als bezoeker terug te gaan naar de gevangenis. Hij wilde zijn broeders in Christus zien en hen kortstondig bemoedigen. Hij ging naar de ingang van de gevangenis en overhandigde zijn legitimatiebewijs, waarop zijn echte naam stond. Zijn verzoek om een specifieke gevangene te ontmoeten werd in ontvangst genomen en na verloop van tijd werd de bewuste gevangene uit de cel gehaald. Deze was stomverbaasd toen hij zag dat zijn bezoeker niemand minder was dan zijn eigen celgenoot die een paar dagen daarvoor ontsnapt was!

Terwijl ze probeerden hun opwinding niet te veel te laten blijken, mochten de gevangene en zijn dappere bezoeker genieten van een paar minuten samen. Zij spoorden elkaar aan om sterk in Christus te blijven en vrijmoedig aan iedereen het evangelie te blijven verkondigen.

De bezoektijd liep ten einde en de bezoeker bedankte kalm de bewakers, kreeg zijn legitimatiebewijs terug en wandelde naar buiten, de straat op. Slechts enkele ogenblikken later – alsof God een sluier voor hun ogen wegnam – beseften de bewakers dat de bezoeker niemand anders was geweest dan de ontsnapte man naar wie ze stad en land hadden afgezocht! Met getrokken pistolen renden zij de straat op, maar ze konden hem niet vinden.

Sommige mensen zeggen misschien dat het dwaas was van de man om terug te gaan naar de gevangenis waaruit hij net ontsnapt

was, maar ik geloof dat de liefde van God hem ertoe drong. Hij achtte het bemoedigen van zijn broeder in Christus meer waard dan het risico weer gearresteerd te worden. ‘Zijn we in extase, dan is het voor God; zijn we bij zinnen, dan is het voor u. Wat ons drijft is de liefde van Christus, omdat we ervan overtuigd zijn dat één mens voor alle mensen is gestorven, waardoor alle mensen zijn gestorven, en dat Hij voor allen is gestorven opdat de levenden niet langer voor zichzelf zouden leven, maar voor Hem die voor de levenden is gestorven en is opgewekt’ (2 Kor. 5:13-15).

Hemelse vrijmoedigheid en moed kenmerkten de levens van vele mannen en vrouwen in de Bijbel. Ze waren van zichzelf niet stoutmoedig of dapper. Sterker nog, velen van hen waren zwak en schuchter voordat God hun leven transformeerde. Toen zij zich verootmoedigden, bracht Gods machtige kracht hun leven op een hoger plan en zorgde Hij ervoor dat zij vele fantastische dingen deden.

En hoe staat het met jou?

Heb je ooit de vrijmoedigheid en moed ervaren die de kracht van de Heilige Geest in je doet oplaaien en waardoor je het onmogelijke voor God kunt doen? Ben je ooit op het water gestapt om de Heer te dienen of is je christen-zijn voornamelijk een ‘priveaangelegenheid’, waarbij je je geloof voor jezelf houdt en op ‘veilige afstand’ van God leeft?

Ben je bang anderen over Jezus Christus te vertellen en over de transformatie die Hij in hun leven teweeg kan brengen? Of ben je bezorgd dat die mensen je in verlegenheid brengen en je voor joker zetten vanwege je geloof? Zie je, echte vrijmoedigheid kan nooit ten deel vallen aan hen die nog niet aan zichzelf gestorven zijn. Mensen die al gestorven zijn geven er niets om wat anderen van hen denken of zeggen. Dode mensen maken zich geen zorgen om hun goede naam of als mensen op hen neerkijken.

Als je een verschil wilt maken voor Gods koninkrijk, dan moet je eerst leren aan jezelf te sterven. Dit is niet slechts een eenmalige ervaring, maar dagelijkse noodzaak. Jezus heeft gezegd: 'Wie achter Mij aan wil komen, moet zichzelf verloochenen en dagelijks zijn kruis op zich nemen en Mij volgen. Want ieder die zijn leven wil behouden, zal het verliezen; maar wie zijn leven verliest omwille van Mij, zal het behouden' (Luc. 9:23-24). Tegen de Korintiërs zei Paulus: 'Elke dag sterf ik opnieuw, broeders en zusters, zo waar als ik dankzij Christus Jezus, onze Heer, trots op u kan zijn' (1 Kor. 15:31).

Het koninkrijk van God boekt geen vooruitgang in deze wereld door menselijke inspanning. Het gaat voort door middel van het leven van Jezus dat door zijn dienaren heen stroomt. Dienaren die aan zichzelf en aan hun eigen wensen zijn gestorven. Petrus legde het als volgt uit: 'Nu dan, omdat Christus tijdens zijn leven op aarde heeft geleden, moet u zich net als Hij wapenen met de gedachte dat wie in zijn aardse leven geleden heeft, met de zonde heeft afge-rekend. Zo iemand laat zich gedurende de rest van zijn leven niet meer leiden door menselijke verlangens maar door Gods wil' (1 Petr. 4:1-2).

Elke christen moet zich primair richten op de wil van God. Hem te loven moet onze grootste eer en ons grootste voorrecht zijn. Al het andere is tijdverspilling, en deze wereld gaat ten onder terwijl te veel christenen een vleselijk leven leiden, vol compromissen en egoïsme.

Het goede nieuws is dat onze Heer liefdevol en barmhartig is en dat Hij allen vergeeft die nederig en zachtmoedig tot Hem komen. Hij kan je leven nemen en je zo moedig maken als een jonge leeuw, Hij kan een eind maken aan je dagen van schuchterheid als christen. Ben je bereid je over te geven aan dit proces waarin je dagelijks gevormd en gekneed wordt door de Heilige Geest?

Als je daartoe bereid bent, zul je er geen spijt van hebben.

Lang geleden was er een schuchtere jongeman, hij heette Gideon. Door de omstandigheden waarin hij verkeerde had hij alle moed verloren. De vijandelijke legers waren zo sterk dat de Israëlieten zich dikwijls schuilhielden in grotten en in de bergen. Toen de engel van de Heer Gideon vond, bracht hij hem een boodschap die op dat moment regelrecht in ging tegen alle gezonde verstand: ‘De engel van de HEER vertoonde zich aan hem en zei: “De HEER zij met je, dappere krijgsman”’ (Recht. 6:12).

Gideon moet gedacht hebben dat de engel het over iemand anders had! Hij werd onderdrukt door de Midjanieten, en het laatste wat hij zich voelde was een dappere krijgsman. Gideon zei zelfs tegen de engel: ‘Nu trekt Hij Zich in elk geval niets van ons aan en zijn we overgeleverd aan de Midjanieten!’ (Recht. 6:13b).

Gideon was het perspectief kwijt. Hij was een en al angst, zag nergens een lichtpuntje; het enige wat hij zag waren zijn mislukkingen.

Voel je je als Gideon?

Misschien ben je in het verleden schuchter en angstig geweest, maar God wil dat je je angsten aan Hem overgeeft en zo moedig wordt als een jonge leeuw. Zie je, het doet er helemaal niets toe hoe de mensen je zien of wat ze over je zeggen. Het doet er zelfs niet toe wat je van jezelf vindt.

Het enige wat belangrijk is, is hoe God je ziet.

Wat God over jou zegt is de waarheid, en de waarheid zal je bevrijden.

Wanneer God zegt dat je een dappere krijgsman bent, dan *ben* je een dappere krijgsman.

Wanneer God zegt dat je het kunt, dan *kun* je het!

Wanneer Paulus zegt: ‘Hij heeft ons samen met Hem uit de dood

opgewekt en ons een plaats gegeven in de hemelsferen, in Christus Jezus' (Ef. 2:6), dan is dat waar, of je het zo voelt of niet. Schenk geen aandacht aan mensen die je demotiveren en je vertellen wat je niet kunt. Let in plaats daarvan op deze woorden: 'Ieder mens is onbetrouwbaar, maar God is betrouwbaar' (Rom. 3:4).

Ik spoor je in Christus aan: vergeet niet wie je bent. Je bent een verlost, je bent uitgekozen door de almachtige God om zijn kind te zijn. Je hemelse Vader wil dat je een dappere krijger bent die afhankelijk is van zijn machtige kracht. Hij wil dat je zo moedig bent als een jonge leeuw. Amen!

VATEN VAN VERKWIKKING

11

**‘Maar wij zijn slechts een aarden pot voor deze schat;
het moet duidelijk zijn dat onze overweldigende kracht
niet van onszelf komt, maar van God.’**

2 Korintiërs 4:7

We leven in een opwindende tijd. God doet machtige dingen in vele delen van de wereld waar het licht van het evangelie nog niet eerder geschenen heeft. Dit goede nieuws hoor je niet op de televisie en lees je ook niet in de krant; immers, de media brengen meestal het slechte wereldnieuws. Toch is God bezig miljoenen mensen te redden en hun levens van binnenuit volkomen te vernieuwen. ‘Overal in de wereld draagt het vrucht en groeit het, ook bij u, vanaf de dag dat u over Gods genade hoorde en de ware betekenis ervan begreep’ (Kol. 1:6).

Enkele jaren geleden liet de Heer aan de leiders van de huisgemeenten in China zien dat ze een nieuw initiatief op touw moesten zetten: het project ‘Evangelimaand’. Tussen Kerst en het Chinese nieuwjaar moest elke gelovige minimaal drie mensen tot geloof in Jezus Christus brengen, vervolgens discipelen van hen maken en hen opleiden om uit te gaan en meer mensen voor de

Heer te winnen. In diezelfde periode moest elke kerkelijke leider minimaal vijf mensen tot Jezus brengen en hen tot discipelen maken. Het resultaat was verbluffend! Alleen al in het gebied waar ik woonde – Nanyang – werden op één dag meer dan twaalfduizend nieuwe gelovigen gedoopt. Deze werden vervolgens opgeleid en het jaar daarop kwamen ongeveer driehonderdduizend mensen tot geloof in Nanyang! Intussen heeft het project ‘Evangelie maand’ zich verspreid over vele andere delen van China, en hele gebieden zijn doordrenkt met het evangelie. Miljoenen mensen zijn gered, en de kerk is een vat van verkwikking geweest voor het koninkrijk van God.

God wil zijn levende water ook naar jouw land brengen, maar het is goed dat je eerst beseft dat het levende water niet rechtstreeks uit de hemel stroomt en dat het ook niet uit je kerkgebouw stroomt. De Heer heeft immers gezegd dat rivieren van levend water uit *ons hart* zullen stromen! Voordat er in jouw land een opwekking komt, moeten Jezus’ volgelingen eerst een opwekking ervaren in hun eigen leven. Slechts dan zal het water naar buiten kunnen stromen en verkwikking brengen aan anderen.

Het allereerste wonder dat Jezus deed had met water te maken. De Heer was uitgenodigd op een bruiloft in het dorp Kana, aan het Meer van Galilea. Toen de wijn op was, liet de moeder van de Heer de bedienden weten dat ze moesten doen wat Jezus hun zou opdragen. In de Bijbel staat: ‘Nu stonden daar voor het Joodse reinigingsritueel zes stenen watervaten, elk met een inhoud van twee à drie metrete. Jezus zei tegen de bedienden: “Vul de vaten met water.” Ze vulden ze tot de rand’ (Joh. 2:6-7).

Het eerste wat opvalt is dat deze zes grote vaten normaliter gebruikt werden voor een reinigingsritueel: de Joden moesten zich reinigen voordat ze God aanbaden. In de loop van de tijd waren deze

vaten ongetwijfeld oud en groezelig geworden. Misschien had zich vuil afgezet op de randen.

Dit weerspiegelt de conditie van vele christenen vandaag de dag. Hun leven is bedoeld om vers water en zegen te brengen aan de mensen om hen heen, maar door jaren van verkeerd gebruik beginnen ze het contact te verliezen met het levende water van de Heilige Geest. Het vat dat bedoeld was om Gods mensen te verkwikken kan verontreinigd raken. Het is vreselijk om christenen te ontmoeten die in zo'n toestand verkeren. Het is niet moeilijk ze te herkennen: ze blijven maar roddelen en kritiek spuien.

Broers en zussen, God heeft iets beters voor jullie. Als je een verontreinigd vat bent geworden, vol van de zorgen van de wereld, dan heb ik goed nieuws! Jezus houdt van je en Hij wil dat je al je zorgen op Hem afwentelt. Heb berouw en Hij zal je vergeven en je mag weer bij zijn kudde horen. In de Bijbel staat: 'Onderwerp u dus nederig aan Gods hoge gezag, dan zal Hij u op de bestemde tijd een eervolle plaats geven. U mag uw zorgen op Hem afwentelen, want u ligt Hem na aan het hart' (1 Petr. 5:6-7).

Jezus heeft je nooit gevraagd de lasten van de wereld op je schouders te nemen. Dat is aan Hem voorbehouden. Hij wil tegen je zeggen: 'Kom naar Mij, jullie die vermoeid zijn en onder lasten gebukt gaan, dan zal Ik jullie rust geven. Neem mijn juk op je en leer van Mij, want Ik ben zachtmoedig en nederig van hart. Dan zullen jullie werkelijk rust vinden, want mijn juk is zacht en mijn last is licht' (Mat. 11:28-30).

Een overbelaste christen zal nooit de stromen van levend water uit zijn binnenste voelen stromen. Het is goed dat je tijd met Jezus doorbrengt en die dingen bij Hem neerlegt die Hij je nooit gevraagd heeft te dragen.

Zoals je weet, veranderde Jezus het water in die zes grote vaten in de heerlijkste wijn die de mensen ooit geproefd hadden. De cere-

moniemeester stond perplex dat het bruidspaar niet eerst de beste wijn voor de dag had gehaald. Hij zei: “Iedereen zet zijn gasten eerst de goede wijn voor en als ze dronken zijn de minder goede. Maar u hebt de beste wijn tot nu bewaard!” Dit heeft Jezus in Kana, in Galilea, gedaan als eerste wonderteken; Hij toonde zo zijn grootheid en zijn leerlingen geloofden in Hem’ (Joh. 2:10-11).

Hoe komt het dat Jezus ‘zijn grootheid toonde’ door water in wijn te veranderen? Volgens mij omdat Hij de natuurlijke orde der dingen wilde omkeren. Omdat Hij God is kan Hij de natuurwetten van het heelal omdraaien. Hij schreef ze immers! Hij alleen was in staat water uit een oud vat te veranderen in verrukkelijke wijn.

Op dezelfde manier kan Jezus jouw vermoeide en bezoedelde leven nemen en je volledig veranderen in een vat van verkwikking! Alleen Jezus kan de natuurlijke achteruitgang in je leven omdraaien. Godsdienst kan dat niet, en ook je eigen inspanningen kunnen dat niet. Alleen Jezus kan je van binnenuit veranderen! God wil ‘schenken een kroon op hun hoofd in plaats van stof, vreugdeolie in plaats van een rouwgewaad, feestkledij in plaats van verslagenheid. Men noemt hen “Terebinten van gerechtigheid”, geplant door de HEER als teken van zijn luister’ (Jes. 61:3).

God wil dat zijn kinderen vaten zijn, vol levend water. Als je familieleden hebt die Jezus niet kennen, dan bid ik dat jij het vat mag zijn waardoor het levende water in hun leven zal komen. Water is zo’n geweldige zegen. Zonder water zou onze wereld snel ophouden te bestaan.

Jezus heeft een eindeloze voorraad levend water dat wij in dit bestaan kunnen gebruiken. Wij hebben maar zo’n korte tijd op aarde om uit te reiken naar een verloren en stervende wereld. Alle mensen die sterven zonder het levende water van de Heilige Geest te hebben geproefd, zullen nooit de kans hebben nog eens te drinken. Jezus

heeft een aangrijpend verhaal verteld over een rijke man die in de hel gemarteld werd. “Toen hij (...) zijn ogen opsloeg, zag hij in de verte Abraham met Lazarus aan zijn zijde. Hij riep: “Vader Abraham, heb medelijden met mij en stuur Lazarus naar me toe. Laat hem het topje van zijn vinger in water dompelen om mijn tong te verkoelen, want ik lijd pijn in deze vlammen.” Maar Abraham zei: “Kind, bedenk wel dat jij je deel van het goede al tijdens je leven hebt ontvangen, terwijl Lazarus niets dan ongeluk heeft gekend; nu vindt hij hier troost, maar lijd jij pijn” (Luc. 16:23-25).

Vrienden, laten we ons realiseren dat wij vaten moeten zijn. Vaten vol levend water om mensen in dit leven te verkwikken, opdat zij de eeuwigheid niet doorbrengen in een plaats waar niet één enkel drupje water te vinden is. Deze generatie verkeert in een uitzichtloze situatie. Ze smacht naar het levende water van God – of ze het beseft of niet. Ze heeft de buik vol van dode godsdienst en loze rituelen, want ze weet dat die de dorst in hun hart niet lessen. Geen wonder dat er duizenden kerken zijn met maar weinig gelovigen. Ik ben in reusachtige kathedralen in Europa geweest, waar maar een handjevol oude vrouwen de diensten bijwoont. Dorstige mensen zijn niet dom. Zij weten al gauw of jouw gemeente een bron van levend water is of niet. Je beweert misschien dat je met Jezus wandelt en deelhebt aan zijn leven, maar de mensen zullen je gemeente ras verlaten voor een andere plaats, als ze er alleen maar oude broodkorsten gereserveerd krijgen.

Massa's kerkleiders laten hun kudde niet grazen langs de onuitputtelijke waterstromen van God, maar geven ze te drinken uit donkere bakken vol dode theologie en menselijke verdichtels. Geen wonder dat zo veel christenen geestelijk ziek zijn en last hebben van constipatie! In zo'n barre omgeving verliezen christenen die visioenen en dromen hebben gekregen om God te dienen, al gauw

hun focus. Hun enthousiasme en dromen worden om zeep geholpen door mensen die als Jozefs broers zijn die zeiden: ‘Dit is onze kans! Laten we hem vermoorden en hem ergens in een put gooien. We zeggen gewoon dat hij door een roofdier is verslonden. Dan zullen we eens zien wat er van zijn dromen uitkomt’ (Gen. 37:20).

Het is vreselijk als je moet leven in eigen kracht, in plaats van in Gods kracht, en als je het levende water negeert dat Hij aanbiedt, terwijl je ondertussen je eigen voorraadbassins moet aanleggen. ‘Ontzet u daarover, o hemelen, huivert en weest ten diepste ontroerd, luidt het woord des HEREN, want mijn volk heeft twee bozen daden bedreven: Mij, de bron van levend water, hebben zij verlaten, om zichzelf bakken uit te houwen, gebroken bakken die geen water houden’ (Jer. 2:12-13, NBG ’51).

Het is tijd om te stoppen met het spelen van godsdienstige spelletjes met God. Het is tijd om serieus te worden. Het is niet meer voldoende om alleen maar in Jezus te ‘geloven’; we moeten discipelen van Hem worden. De gemeente moet niet een plaats zijn waar we samenkomen om het water uit ons binnenste te laten afvoeren. In plaats daarvan moet een gemeente een rustplaats zijn, van waaruit levend water naar de gemeenschap en de landen van de wereld stroomt.

Als het levende water dat God jou heeft gegeven, in je binnenste blijft opgesloten, komt het algauw tot stilstand. Stilstaand water is gevaarlijk en kan ziekte veroorzaken. Het levende water moet dagelijks bijgevuld worden, zodat het naar anderen kan stromen. Denk niet dat het voldoende is om eenmalig gevuld te zijn geweest met de Heilige Geest. De Heilige Geest moet jou voortdurend vullen en je doen overlopen. Wanneer dit gebeurt, zul je wonderen zien en zul je vele mensen gered zien worden, net zoals in de Bijbel.

Graag wil ik de belangrijkste sleutel met je delen waarmee christenen die voortdurende rivier van levend water in hun leven kunnen

ontsluiten. Naar mijn mening is dit de sleutel die ontbreekt in de westelijke kerk en in delen van het lichaam van Christus in andere delen van de wereld.

Het antwoord op het ervaren van Gods levende water is *niet* het nastreven van nog meer bijbels onderricht. Het antwoord is *niet* het bijwonen van meer christelijke conferenties of het zoeken naar een nieuwe voorganger met een nieuwe boodschap.

Luister goed! De sleutel om de rivier van Gods levende water in jouw leven te ontsluiten is ... gehoorzaamheid.

De meeste christenen die ik in het Westen heb ontmoet hebben veel bijbelkennis, maar zij voelen het levende water niet naar buiten stromen vanwege hun ongehoorzaamheid.

God wil niet dat je alles weet en niets doet.

Hij wil liever dat je een beetje weet en vanuit dat beetje kennis gehoorzaam handelt, en dan zal Hij je meer geven.

We moeten steeds weer naar Jezus komen voor levend water, maar niet als we van plan zijn het voor eigen profijt en tot stichting van onszelf te houden. God wil dat wij gaan gehoorzamen aan wat Hij ons bevolen heeft. Wij moeten uit onze luie stoel overeind komen: 'Ga dus op weg en maak alle volken tot mijn leerlingen, door hen te dopen in de naam van de Vader en de Zoon en de Heilige Geest, en hun te leren dat ze zich moeten houden aan alles wat Ik jullie opgedragen heb' (Mat. 28:19-20a).

Ik suggereer helemaal niet dat je moet inschrijven op meer kerkelijke projecten of nog drukker worden dan je al bent met 'christelijk werk'. Daardoor zal het levende water zeker niet overvloediger gaan stromen in je leven! Wat ik bedoel te zeggen, is: geef je volledig over aan Jezus Christus en wees bereid Hem te dienen en te gehoorzamen, ongeacht waar het je brengt. Alleen dan zul je het plan ontdekken dat God voor jouw leven

heeft. Terwijl je Jezus' hand pakt en uitgaat in geloof, zal Hij je zo wonderbaar zegenen dat het levende water overvloedig zal stromen en zal Hij ervoor zorgen dat zijn leven overvloeit naar anderen in je omgeving.

Ik heb het hier niet over het gehoorzamen van de Grote Opdracht door enkel meer aandacht te besteden aan de nieuwsbrieven van je zendingen op het mededelingenbord van je kerk. En ook bedoel ik niet dat je je aanmeldt voor een plaatselijk initiatief. Dat zijn misschien uitgangspunten, maar wanneer je je serieus inzet om te doen wat God van je wil – namelijk de naam van Jezus bekend te maken over de hele wereld – en wanneer je de leiding van de Heilige Geest gaat volgen, dan zul je ontdekken dat je leven gaat overvloeien van levend water. Het stroomt dan naar je familie, je gemeente en de gemeenschap waartoe God je geroepen heeft. Je wordt een vat van Gods zegen dat verkwikking brengt aan zowel de gemeente als de wereld. Hele landen kunnen zo overstroomd worden met de aanwezigheid van Jezus. We hebben dit in China gezien, en het is ook gebeurd in andere delen van de wereld.

In het volgende hoofdstuk gaan we verder kijken naar wat de Bijbel heeft te zeggen over rivieren van levend water, maar eerst moeten we bereid zijn onszelf te onderwerpen aan Gods proces zodat we een vat van verkwikking worden.

Beste vriend, ben jij een volgeling van Christus? Ben jij iemand die het contact is kwijtgeraakt met de bron van levend water die Jezus zijn discipelen beloofd heeft?

Is jouw hart verhard en is je geestelijke leven weinig meer dan een treurige, loodzware klus? Ervaar je nog maar zelden de vreugde van de Heer in je leven?

Ik heb goed nieuws voor je. Hoor wat de Heer zegt over zijn schapen: 'Ik zal mijn schapen en het land rondom mijn heuvel zegenen,

en Ik zal de regen op gezette tijden doen neerdalen. Het zal regen zijn die zegen geeft. De bomen zullen vrucht dragen, de akkers zullen een goede opbrengst geven en zij zullen veilig leven in hun land. Ze zullen beseffen dat Ik de HEER ben wanneer Ik het juk breek waaronder ze gebukt gaan, en ze uit handen van hun onderdrukkers red' (Ezech. 34:26-27).

Als dit alles jou wat te veel wordt, ontspan je dan en denk eraan dat Jezus je lasten wil opnemen en je geen extra lasten wil geven. Als de aarde van je hart hard en droog is geworden, dan moedig ik je aan je zonden te belijden aan onze hemelse Vader en om zijn hulp te vragen. De Heilige Geest zal jou dan gaan veranderen door je harde hart te bevochtigen. Denk eraan dat God ernaar verlangt een intieme relatie met je te hebben, en Hij houdt meer van je dan je je kunt indenken. Ik wil graag afsluiten met de prachtige woorden uit Hosea:

**'Zaai rechtvaardig! Oogst met liefde! Ontgin nieuw
land!**

**Het is tijd om de HEER te smeken,
Dat Hij nadert met de regen van zijn goedheid.'**

Hosea 10:12

RIVIEREN VAN LEVEND WATER

12

‘Op de laatste dag, het hoogtepunt van het feest, stond Jezus in de tempel, en Hij riep: “Laat wie dorst heeft bij Mij komen en drinken! ‘Rivieren van levend water zullen stromen uit het hart van wie in Mij gelooft,’ zo zegt de Schrift.” Hiermee doelde Hij op de Geest die zij die in Hem geloofden zouden ontvangen.’

Johannes 7:37-39a

Wat een fantastisch voorrecht hebben we als zonen en dochters van God! Jezus heeft beloofd dat ‘rivieren van levend water’ uit ons hart zullen stromen. Heb je dit in je eigen leven ervaren? We hebben meer van Gods aanwezigheid in ons leven nodig. Ik weet namelijk dat als deze rivieren van levend water uit ons binnenste gaan stromen, niet alleen de dorre woestijn veranderen zal in overvloedig leven, maar ook de krachten van de duisternis zullen wijken!

Wist je dat de duivel een namaakrivier heeft? Overal waar deze rivier stroomt, brengt hij dood en verderf. De rivier braakt vuil, gruwelijkheden en alles wat tegengesteld is aan het heerlijke evangelie van Jezus Christus. Maar onze Heer laat ons niet in de steek om

daardoor overspoeld te worden. Het Woord van God zegt: 'Als de vijand zal komen gelijk een stroom, zal de Geest des HEEREN de banier tegen hen oprichten' (Jes. 59:19, SV).

Sterker nog, Satan probeerde zelfs Jezus om te brengen in een smerige doodsrivier: 'Toen de draak zag dat hij op de aarde gegooid was, achtervolgde hij de vrouw die een zoon gebaard had. (...) Toen spuwde de slang een stroom water als een rivier achter de vrouw aan om haar daarin mee te sleuren. Maar de aarde schoot haar te hulp: de aarde sperde haar mond open en dronk de rivier op die de draak had uitgespuwd. De draak was woedend op de vrouw en ging weg om strijd te leveren met de rest van haar nageslacht, met allen die zich aan Gods geboden houden en bij het getuigenis van Jezus blijven' (Op. 12:13, 15-17).

Behoor jij tot degenen die Gods bevelen gehoorzamen en trouw blijven aan het getuigenis van Jezus? Als dat het geval is, dan moet je weten dat je in een hevige, meedogenloze strijd gewikkeld bent met Satan. Je vijand spuwt voortdurend rivieren van zonde en misleiding over de aarde, maar je kunt hem weerstaan doordat Gods rivier van leven uit jouw hart stroomt! Jezus leerde dat een leven dat stevig gebouwd is op de Rots, de vloed van Satan kan weerstaan: 'Toen er een overstroming kwam, beukte het water tegen het huis, maar het stortte niet in omdat het degelijk gebouwd was' (Luc. 6:48b).

God verwacht dat zijn kinderen in de wereld leven, maar geen deel hebben aan het systeem dat de wereld runt. Johannes schreef: 'Heb de wereld en wat in de wereld is niet lief. Als iemand de wereld liefheeft, is de liefde van de Vader niet in hem' (1 Joh. 2:15). De enige mensen in de wereld die in staat zijn het wereldsysteem te weerstaan en niet verontreinigd te worden door zijn vuile water, zijn zij die de Here Jezus Christus persoonlijk kennen. Verderop bemoedigt Johannes

ons met deze woorden: ‘U, kinderen, komt uit God voort en u hebt de valse profeten overwonnen, want Hij die in u is, is machtiger dan hij die in de wereld heerst’ (1 Joh. 4:4).

God is in staat zijn kinderen volledig te beschermen en hen veilig en wel te bewaren tegen het vuile water van de wereld, op bijna dezelfde manier als de baby Mozes voor onheil werd behoed toen hij op de rivier de Nijl dobberde. Zijn moeder bestreek het mandje met pek (Ex. 2:3) en het water bereikte hem niet. God bestrijkt zijn kinderen met rechtvaardigheid, en wij kunnen in de rivier zijn zonder dat dit invloed op ons heeft gedurende onze reis door het leven.

In zijn hogepriesterlijk gebed tot de Vader zei Jezus: ‘Ik ben al niet meer in de wereld, Ik ga naar U toe, maar zij blijven wel in de wereld. Heilige Vader, bewaar hen door uw naam, de naam die U ook aan Mij gegeven hebt, zodat zij één zijn zoals Wij één zijn. Zolang Ik bij hen was heb Ik hen door uw naam, die U Mij gegeven hebt, bewaard en over hen gewaakt: geen van hen is verloren gegaan behalve hij die verloren moest gaan, opdat de Schrift in vervulling ging’ (Joh. 17:11-12).

Wanneer we in de wereld leven, maar weigeren ons te onderwerpen aan Satans regels en verleidingen, zullen we anders zijn dan de mensen in onze omgeving, en velen zullen zich tot ons en onze boodschap aangetrokken voelen. We zullen niet alleen een krachtig getuigenis *hebben*; we zullen ook een krachtig getuigenis *zijn*. De Heer wil dat wij ‘zuiver en smetteloos [zijn], onberispelijke kinderen van God te midden van een verdorven en ontaarde generatie, waartussen u schittert als sterren aan de hemel. Houd daarbij vast aan het woord dat leven brengt’ (Filip. 2:15-16).

Ben je wedergeboren in Gods koninkrijk? Zo ja, dan zou je moeten weten dat ‘ieder die uit God geboren is, overwint de wereld. En de overwinning op de wereld hebben wij behaald met ons geloof.

Wie anders kan de wereld overwinnen dan hij die gelooft dat Jezus de Zoon van God is?' (1 Joh. 5:4-5).

Ik kan me nog levendig herinneren dat tijdens mijn eerste verblijf in de gevangenis de andere mannen in mijn cel volkomen vastzaten in uitzichtloosheid. De meesten van hen waren verstokte moordenaars en gangsters die een lange gevangenisstraf moesten uitzitten. Anderen wachtten op hun executie. Deze mannen zongen iedere dag samen, waarbij zij hun eigen tekst verzonnen op een populair deuntje. Dit zongen ze onder meer in hun vreselijk deprimerende lied: 'De ijzeren spijlen en de gevangensmuren hebben mijn dromen en verwachtingen gedood. Ik zit opgesloten in deze uitzichtloze situatie, en alle schoonheid van de wereld buiten is voor altijd weggenomen. Ik zal nooit weer vrij zijn.'

Toen ik die woorden hoorde, voelde ik me bedroefd. Ik heb een nieuw lied gemaakt voor de mannen door de tekst bij hun melancholieke melodie te veranderen. Daarna zongen zij met mij mee: 'De ijzeren spijlen en de gevangensmuren kunnen mij niet afsluiten van Gods aanwezigheid. Hij is iedere dag bij mij. Mijn omgeving kan Gods liefde en aanwezigheid niet tegenhouden, en door Hem kan ik leven in een land van melk en honing.'

Elke celgenoot vond het fijn dit nieuwe lied te zingen, en hun situatie zonder hoop werd geleidelijk veranderd in een situatie met hoop, naarmate ze hun harten openden om de Here Jezus te ontvangen. Dit is één voorbeeld van hoe een christen de levens van anderen kan bevloeien met rivieren van levend water.

God gaf Ezechiël een opmerkelijk visioen. De profeet zag een rivier van leven uit Gods tempel komen. Dit was zijn verslag: 'Wanneer het de zee in stroomt wordt het water daar zoet. Het zal er wemelen van levende wezens, overal waar de rivier stroomt komt leven, er zal vis zijn in overvloed. Als dit water in de Dode Zee aankomt wordt

het water daar zoet; overal waar de rivier stroomt komt leven. (...) Aan de oevers van de rivier zullen allerlei vruchtbomen opkomen, waarvan de bladeren niet zullen verwelken en de vruchten niet zullen opraken; elke maand zullen ze vrucht dragen. Het water stroomt immers uit het heiligdom. De vruchten zullen eetbaar zijn en de bladeren geneeskrachtig' (Ezech. 47:8b-9, 12).

Wat een schitterend visioen had Ezechiël! Dit soort prachtige dingen gebeuren er wanneer Gods levende water gaat stromen. Droge en stoffige levens worden fris en komen weer tot leven, en in de woestijn ontspruiten goede vruchten. In het Oude Testament zag Ezechiël het water uit de tempel in Jeruzalem stromen, maar besef je wel dat jij nu 'een tempel van God bent en dat de Geest van God in uw midden woont? Indien iemand Gods tempel vernietigt, zal God hem vernietigen, want Gods tempel is heilig – en die tempel bent u zelf' (1 Kor. 3:16-17).

Dit is zo'n heerlijke waarheid. We moeten de door mensen gemaakte tempels, kerken en gebouwen uit ons hoofd zetten en beseffen dat God niet langer in een gebouw woont dat door mensenhanden gemaakt is. Tegen de mensen in Athene zei Paulus: 'De God die de wereld heeft gemaakt en alles wat er leeft, Hij die over hemel en aarde heerst, woont niet in door mensenhanden gemaakte tempels' (Hand. 17:24). Hij woont in die personen die in Jezus Christus geloven!

Ik heb gezien dat God mijn land getransformeerd heeft en ik heb talloze mannen en vrouwen, jongens en meisjes gezien die ervaren hebben dat rivieren van levend water uit hen stroomden, nadat de Heilige Geest in hun leven was gekomen. Ik heb verstokte misdadigers en vervolgers van de gemeente op hun knieën zien vallen als kleine kinderen. Ik heb gezien dat ze berouw hadden over hun zonden, toen de Heilige Geest hen het koninkrijk van God in voerde.

Broers en zussen, ik weet dat China gered zal worden! De rivier van leven – die in mijn land eens een droge kreek was – is een stelsel machtige waterwegen geworden. Miljoenen mensen worden gereinigd van hun zonde. Daarom heb ik zo veel geloof in de redding van die delen van de wereld die, naar de mens gezien, momenteel zo moeilijk te bereiken zijn met het evangelie.

Moslams, hindoes en boeddhisten staan niet buiten de reinigende kracht van Gods machtige levensrivier! Ook atheïsten en terroristen zullen hun levens getransformeerd zien, als zij zich wassen in Gods reinigende stroom! Want ‘een rivier, wijd vertakt, verblijdt de stad van God, de heilige woning van de Allerhoogste’ (Ps. 46:5).

Vandaag de dag leven er meer dan een miljard moslams in de wereld die zich nog moeten wassen in de rivier van Gods levende water. Onze Here Jezus houdt van elk van hen, en Hij verlangt ernaar hen als zijn kinderen te kennen. Niets is zekerder dan dat Hij uit deze naties een krachtig lichaam van christenen gaat voortbrengen: christenen die met zijn bloed gekocht zijn. Ik geloof dat God talloze miljoenen moslams in zijn koninkrijk gaat brengen, voordat Jezus terugkeert. God heeft niet beloofd dat de hele wereld vol zonde, geweld en ongelof zal zijn. Integendeel. Gods Woord zegt: ‘Maar zoals de zee vol water is, zo zal de aarde vol kennis van de grootheid van de HEER zijn’ (Hab. 2:14).

Ik weet dat veel christenen het moeilijk vinden te geloven dat in deze laatste dagen een groot aantal moslams tot geloof in Jezus Christus zal komen, maar zouden moslams voor God moeilijker te bereiken zijn dan de Chinezen dat waren, of dan jij dat was voordat je Hem leerde kennen? Alles wat moslams nodig hebben is het levende water van God te proeven en te zien. Realiseer je je dat de overgrote meerderheid van de moslams nog nooit het goede nieuws gehoord heeft dat Jezus voor hen gekomen en gestorven is, zodat

zij vrij kunnen zijn? Als jij nooit in je hele leven het evangelie had gehoord, zou jij op dit moment dan beter af zijn dan een moslim? Alleen door Gods genade wordt iemands leven hervormd naar het beeld van Jezus Christus. De apostel Paulus stelde een simpele vraag: 'Maar hoe kunnen ze Hem aanroepen als ze niet in Hem geloven? En hoe kunnen ze in Hem geloven als ze niet over Hem hebben gehoord? En hoe kunnen ze over Hem horen als Hij niet verkondigd wordt? En hoe kan iemand verkondigen als hij niet is uitgezonden?' (Rom. 10:14-15a).

In plaats van bang te zijn voor de islamitische wereld en die te verwerpen, zouden we de moslims moeten liefhebben, voor hen bidden en al het mogelijke moeten doen om hen met het evangelie te bereiken. Laat de hoop voor hen niet varen, omdat Jezus de moslims zeker niet heeft opgegeven! Het feit is dat Hij heel erg veel van hen houdt en verlangt naar de dag wanneer ze weer verzoend zullen zijn met Hem en met alle afstammelingen van Abraham die de naam van de Heer aanroepen. Laten we niet uit het oog verliezen dat velen van de grote figuren uit de Bijbel eens moordenaars en bedriegers waren. De apostel Paulus herinnerde de gelovigen in Galatië eraan: 'U hebt gehoord hoe ik vroeger volgens de Joodse godsdienst leefde, dat ik de gemeente van God fanatiek vervolgde en haar probeerde uit te roeien' (Gal. 1:13).

Ben je niet blij dat God Paulus niet afschreef?

Figuurlijk gesproken deed Hij hem opstaan uit de dood en gaf hem een nieuw leven en een nieuw doel.

En ben je niet blij dat God jou niet afschreef? Als je bent wedergeboren in Gods koninkrijk, dan ben jij ook uit de dood opgestaan, ook al 'was u [eerst] van Hem vervreemd en was u Hem in al het kwaad dat u deed vijandig gezind' (Kol. 1:21). Paulus redeneert dat er 'bijna niemand [is] die voor een rechtvaardig mens wil sterven;

slechts een enkeling durft voor een goed mens zijn leven te geven. Maar God bewees ons zijn liefde doordat Christus voor ons gestorven is toen wij nog zondaars waren' (Rom. 5:7-8).

Keer op keer in de geschiedenis heeft God verontreinigd water in levend water veranderd. Voordat Elia in een stormwind in de hemel werd opgenomen, vroeg Elisa om dubbel in zijn geest te mogen delen. Het allereerste wonder dat Elisa deed voltrok zich nadat de mannen van Jericho tegen hem gezegd hadden: 'De ligging van de stad is goed, zoals u ziet, maar het water is slecht en de grond veroorzaakt misgeboorten' (2 Kon. 2:19).

Is dit een nauwkeurige beschrijving van je eigen leven of je gemeente? Is het water ook slecht en levert het land weinig op? Als dat het geval is, verlies dan de hoop niet, want wij dienen een God die tussenbeide kan komen en die je leven kan transformeren. Elisa instrueerde de mannen om een nieuwe schaal te brengen met wat zout erop. Terwijl hij het zout in de stadsbron gooide, zei hij: "Dit zegt de HEER: Hierbij zuiver Ik dit water. Het zal geen sterfgevallen of misgeboorten meer veroorzaken." En tot op de dag van vandaag is het water daar zuiver, zoals Elisa heeft gezegd' (2 Kon. 2:21-22). Wanneer Jezus Christus je verandert, zullen er niet alleen rivieren van levend water uit je binnenste vloeien, maar die frisse zegen heeft als resultaat dat het omringende land vruchtbaar wordt.

Overal waar Jezus gaat, stromen rivieren van levend water een mensenleven binnen. Hij is de personificatie van Gods zegen en leven. Waar Hij is worden doden levend en worden dorre streken vruchtbaar. Zijn macht is zo groot dat de Bijbel het volgende zegt over zijn terugkomst: 'Die dag zal Hij zijn voeten op de Olijfberg planten, ten oosten van Jeruzalem. De Olijfberg zal in tweeën splijten: de ene helft glijdt weg naar het noorden en de andere naar het zuiden. (...) Als die tijd aanbreekt, zal er in Jeruzalem zuiver water

ontspringen: de ene helft zal in het oosten in zee uitmonden en de andere helft in het westen, zowel in de zomer als in de winter. En de HEER zal koning worden over de hele aarde. Dan zal de HEER de enige God zijn en zijn naam de enige naam' (Zach. 14:4, 8-9).

Wat dienen wij toch een fantastische God!

Nu wil ik je iets persoonlijks vragen. Stromen er al rivieren van levend water uit jouw leven? Ervaar jij al de vreugde van de Heer – of is je christenleven dor en stoffig geworden en is het gebaseerd op menselijk verstand en loze rituelen? Voordat je ooit anderen Gods levende water wilt zien ervaren, moet je er zelf in ondergedompeld worden.

Als je nooit Gods levende water binnen in je hebt ervaren, dan wil ik je aanmoedigen om op je knieën te vallen, het uit te schreeuwen tot God en berouw te hebben over je zonden. Vraag Hem je leven te veranderen en wijd de rest van je dagen aan het dienen van God – en niet van jezelf.

Als je God kent, maar die frisse aanwezigheid van de Here Jezus in je leven al in geen jaren hebt gevoeld, dan moet je ook op je knieën vallen en God zoeken. Denk aan zowel de waarschuwing als de belofte die Jezus aan de gemeente in Efeze gaf: 'Bedenk van welke hoogte u gevallen bent. Breek met het leven dat u nu leidt en doe weer als vroeger. Anders kom Ik naar u toe en neem ik, als u geen berouw toont, uw lampenstandaard van zijn plaats. (...) Wie overwint zal Ik laten eten van de levensboom die in Gods paradijs staat' (Op. 2:5, 7b).

God – die zoveel van je houdt dat Hij jou heeft achtervolgd totdat je een kind van Hem werd – verlangt ernaar een intieme en levengevende relatie met jou te hebben. Ik nodig je nu op dit moment uit om je hart te openen en Jezus te aanvaarden als je persoonlijke Heiland. Aan allen die in zijn Zoon geloven, geeft God zijn genade

en verstrekt Hij levend water dat uit je binnenste vloeit – en daarbij brengt Hij elk terrein van je leven tot leven, een leven dat onvruchtbaar en gebroken is geweest.

GODS STEM HOREN

13

‘De schapen luisteren naar zijn stem, Hij roept zijn eigen schapen bij hun naam en leidt ze naar buiten. Wanneer Hij al zijn schapen naar buiten gebracht heeft, loopt Hij voor ze uit en de schapen volgen Hem omdat ze zijn stem kennen. Iemand anders volgen ze niet, ze lopen juist van Hem weg, omdat ze de stem van een vreemde niet kennen.’

Johannes 10:3-5

Jezus zei dat zijn schapen naar zijn stem luisteren; de Goede Herder herkent elk schaap en roept het bij naam. In Jezus heb ik een eenvoudige theologie. Ik geloof dat God voortdurend tot zijn kinderen spreekt. Wij hoeven alleen maar te luisteren en te gehoorzamen. Als we zijn stem gaan gehoorzamen, zien we Gods kracht en gezag in en door ons werken.

Natuurlijk is de Bijbel het belangrijkste kanaal waardoor God tot zijn schapen spreekt. Niets dat God zegt is in tegenspraak met de Schrift, en ook zal Hij nooit iets toevoegen aan of afhalen van wat er in de Bijbel staat. Maar ik geloof ook dat de Heilige Geest volgelingen van Christus de weg wijst door hen dagelijks te leiden en te

begeleiden. We zien dit gebeuren in het boek Handelingen. Op een bepaald moment werd de apostel Paulus ‘door de Heilige Geest verhinderd Gods woord in Asia te verkondigen’ (Hand. 16:6), waarna hij vervolgens een visioen kreeg van een man uit Macedonië die hem dringend verzocht te komen helpen (Hand. 16:9). Een andere keer verkondigde Paulus: ‘Nu ben ik op weg naar Jeruzalem, gedreven door de Geest, zonder te weten wat me daar te wachten staat, behalve dan dat de Heilige Geest me in iedere stad verzekert dat gevangenschap en vervolging mijn deel zullen zijn’ (Hand. 20:22-23).

Hoe komt het dat Paulus werd geleid, gedrongen en gewaar-schuwd door de Heilige Geest? Was het puur een gevolg van het feit dat hij de Bijbel las? Ongetwijfeld was Paulus in voortdurende gemeenschap met de Vader en hoorde hij diens stem hem op z’n weg leiden. Jesaja profeteerde dat er een dag zou komen dat het volk van God geleid zou worden door zijn stem: ‘Met eigen oren zul je een stem achter je horen zeggen: “Dit is de weg die je moet volgen. Hier moet je rechts. Ga daar naar links”’ (Jes. 30:21).

Het is talloze keren voorgekomen dat sprekers in China naar een afgelegen bergachtig gebied reisden om een groep gelovigen op te zoeken. Hoewel niemand verteld was dat ze eraan kwamen, bleek bij hun aankomst dat de gelovigen vaak al samengekomen waren omdat ze hen verwachtten. Soms zelfs midden in de nacht! Als de gelovigen gevraagd werd hoe ze wisten dat de sprekers op dat moment zouden komen, antwoordden ze: ‘De Heer zei dat wij ons klaar moesten maken, omdat jullie nu zouden komen.’

Op andere plaatsen hadden de huisgemeenten problemen met spionnen die de gelovigen kwamen bespioneren en informatie vergaarden die later tegen hen gebruikt zou kunnen worden. De christenen baden en vroegen God wat ze moesten doen. De Heer zei tegen hen dat ze niet langer de plaats en tijd van hun samenkomst

moesten aankondigen, maar in plaats daarvan erop moesten vertrouwen dat de Heilige Geest de details zou bekendmaken aan iedereen die Hij bij de vergadering wilde hebben.

Op de dag van de volgende bijeenkomst wist niemand, behalve de leider, waar de dienst gehouden zou worden en hoe laat. Maar de gelovigen kwamen een voor een opdagen, iedereen had tijdens zijn of haar persoonlijk gebed die morgen begrepen waar hij of zij heen moest. Dit is één manier om ervoor te zorgen dat de samenkomst alleen bezocht wordt door mensen die de Heer bijeenroept. Het maakte onmiddellijk een eind aan de ongewenste bezoeken door de spionnen.

De Bijbel staat vol voorbeelden van Gods volk dat zijn stem hoort en die volgt. Luisteren is een integraal onderdeel van het hebben van een relatie met iemand. Kun je je indenken wat voor soort huwelijk je zou hebben als je als man en vrouw nooit elkaars stem hoorde? Hetzelfde geldt voor een kind van God dat een relatie met de Vader heeft.

Ik ben ervan overtuigd dat veel christenen moeite hebben Gods stem te horen om de eenvoudige reden dat zij niet de tijd nemen rustig te zijn en te luisteren. Ze zijn zo druk met irrelevante dingen dat zij maandenlang doorgaan zonder ooit te stoppen en hun hart tot rust te brengen voor het aangezicht van de Heer. Als je Gods stem wilt horen, moet je niet langer luisteren naar je eigen hart en verstand. Je moet stoppen met alleen maar te luisteren naar het nieuws en naar mensen die graag hun loze meningen willen ventileren. Je moet ook stoppen acht te slaan op de stem van Satan en aandacht te schenken aan kwade gedachten. Jezus heeft tegen ons gezegd: 'Maar als jullie bidden, trek je dan in je huis terug, sluit de deur en bid tot je Vader, die in het verborgene is. En jullie Vader die in het verborgene ziet, zal je ervoor belonen. Bij het bidden moeten

jullie niet eindeloos voortprevelen zoals de heidenen, die denken dat ze door hun overvloed aan woorden verhoord zullen worden. Doe hen niet na! Jullie Vader weet immers wat jullie nodig hebben, nog vóór jullie het Hem vragen' (Mat. 6:6-8).

Mensen die een bediening voor de Heer hebben kunnen gemakkelijk ertoe verleid worden om weinig of geen tijd meer te hebben om rustig naar Hem te luisteren. Door de hele Bijbel heen worden we aangespoord: 'Wees stil en weet dat Ik God ben' (Ps. 46:11, WV). Elia beleefde iets opmerkelijks dat veel openbaart over Gods natuur en de vereisten voor hen die zijn stem verlangen te horen. Elia had zich verborgen in een grot op de berg Horeb, toen God hem opdroeg op de berg te gaan staan, omdat Hij voorbij zou komen. 'Er ging een grote, krachtige windvlaag voor de HEER uit, die de bergen spleet en de rotsen aan stukken sloeg, maar de HEER bevond Zich niet in die windvlaag. Na de windvlaag kwam er een aardbeving, maar de HEER bevond Zich niet in die aardbeving. Na de aardbeving was er vuur, maar de HEER bevond Zich niet in dat vuur. Na het vuur klonk het gefluister van een zachte bries. Toen Elia dat hoorde, sloeg hij zijn mantel voor zijn gezicht. Hij kwam naar buiten en ging in de opening van de grot staan, en daar klonk een stem die tot hem sprak: "Elia, wat doe je hier?"' (1 Kon. 19:11b-13).

Broers en zussen, God schreeuwt niet vaak. Als de wereld veel lawaai maakt, laat God Zich niet horen door nog meer decibellen te produceren. Integendeel. Hij spreekt fluisterend, en alleen zij die bereid zijn weg te gaan van het geraas van de wereld zullen Hem kunnen horen spreken.

Een ander belangrijk principe dat iedere volgeling van Jezus moet leren is dat Gods methodes en strategieën in geen twee situaties precies hetzelfde zijn. Het heeft geen zin een strategie te gebruiken die God honderd jaar geleden heeft gegeven, of vorig jaar, of zelfs vorige

week. Hij is geen machine. Hij is een persoonlijke, intieme God; elke morgen schenkt Hij nieuwe barmhartigheden! Nadat de Israëlieten de Rietzee waren overgestoken, werden ze geleid door een wolkkolom overdag en een vuurkolom bij nacht. De kinderen van Israël moesten de Heer volgen wanneer de wolk of het vuur zich verplaatste. Als ze te langzaam waren, zouden ze achterblijven. We moeten zijn stem horen en iedere dag zijn leiding ontvangen. Als we dat doen, zullen we verbaasd zijn over het aantal gelegenheden dat zich voordoet om zijn liefde met mensen te delen.

Het is moeilijk voor iemand met angst voor mensen om Gods stem juist te verstaan, omdat hij zich altijd zorgen maakt over de meningen of kritische opmerkingen van anderen. Daardoor word je belemmerd om vooruit te gaan en te doen wat God je heeft opgedragen. Daarom staat er in de Bijbel: 'Angst voor mensen is een valstrik, wie op de HEER vertrouwt, wordt beschermd' (Spr. 29:25). Aan de andere kant staat er ook: 'In de vreze des HEREN ligt sterke gerustheid, zelfs voor zijn zonen is er een schuilplaats. De vreze des HEREN is een bron des levens, om de strikken des doods te ontwijken' (Spr. 14:26-27, NBG '51).

De wereld kan een kind van God dat God volgt en in gehoorzaamheid aan zijn geboden wandelt, niet tot stoppen brengen. We moeten de angst voor mensen van ons afgooien en vastberaden besluiten alleen voor Jezus te leven. We hebben geen recht om bang te zijn voor wat mensen over ons denken of zeggen. Eigenlijk hebben we niet eens het recht geïnteresseerd te zijn in hoe mensen over ons denken. We zijn bedoeld om dood te zijn voor deze wereld en alles wat die vertegenwoordigt. Het maakt een dood iemand niet uit hoe hij eruitziet of wat anderen van hem denken. Het enige wat telt is God! Want 'Hij bestaat vóór alles en alles bestaat in Hem. Hij is het hoofd van het lichaam, de kerk. Oorsprong is Hij, eerstgeborene van de doden, om in alles de eerste te zijn' (Kol. 1:17-18).

Mijn indruk is dat veel christenen denken dat een kerkdienst op zondagmorgen de enige plaats is waar je als christen de stem van de Heer kunt horen. Deze tijd wordt vaak apart gezet voor 'geestelijke' doelstellingen, en de rest van de week wordt apart gezet voor 'seculiere' activiteiten. Zo'n scheiding is volkomen onbijbels en heeft een verderfelijke uitwerking op je leven. Het is niet genoeg alleen maar naar de kerk te gaan en naar onderwijs te luisteren. God eist dat je dat onderwijs meeneemt en uitdraagt in je gemeenschap tijdens de week. Hoe zullen anders de verloren mensen in je omgeving gered worden?

Jezus zei dat zijn leerlingen het licht van de wereld en het zout van de aarde zijn. Hoe donkerder een plaats is, des te meer lichten zijn er nodig. Hoe bedorven er een plaats is geworden, des te meer zout is er nodig. Waar echte christenen gevonden worden, zelfs in smakeloze gemeenschappen, zal het aangename aroma van Jezus Christus aanwezig zijn. 'Wij zijn de wierook die Christus brandt voor God, zowel onder hen die worden gered als onder hen die verloren gaan. Voor de laatsten is het een onaangename geur die tot de dood leidt, voor de eersten een heerlijke geur die leven schenkt' (2 Kor. 2:15-16).

Het is gevaarlijk het soort christen te zijn dat luistert naar bijbels onderwijs, maar niet uitgaat en ultiest wat hem is onderwezen. De Bijbel zegt dat zo iemand 'misleid' is. Jakobus waarschuwt ons: 'En weest daders des Woords en niet alleen hoorders: dan zoudt gij uzelf misleiden. Want wie hoorder is van het Woord en niet dader, die gelijkt op een man, die het gelaat, waarmede hij geboren is, in een spiegel beschouwt; want hij heeft zich beschouwd, is heengegaan en heeft terstond vergeten, hoe hij er uitzag. Maar wie zich verdiept in de volmaakte wet, die der vrijheid, en daarbij blijft, niet als een vergeetachtige hoorder, doch als een werkelijk dader, die zal zalig zijn in zijn doen' (Jak. 1:22-25, NBG '51).

Het is tijd dat meer christenen als Augustinus zijn. Hij las 's morgens de evangeliën en ging dan 's middags op pad en zette in daden om wat hij zojuist had gelezen. Toen Augustinus gelezen had over de rijke jongeman, ging hij op pad en gaf zijn bezittingen aan de armen. Toen hij gelezen had hoe Jezus de voeten van zijn discipelen waste, waste Augustinus de voeten van zijn broeders in Christus.

God werkt door mensen heen – mensen die bereid zijn zijn Woord te gehoorzamen. De Heer heeft gezegd: 'Toch sla Ik acht op wie verdrukt wordt, op mensen met een gebroken geest, op ieder die huivert voor mijn woorden' (Jes. 66:2b). Denk niet dat het te moeilijk is Gods bevelen te gehoorzamen. Als je dat denkt, dan ben je in de war. Misschien ben je zo onder druk gezet om menselijke tradities en vereisten te gehoorzamen, dat je Gods bevelen verward hebt met die van mensen. Dit staat er in de Bijbel: 'Dat wij Gods kinderen liefhebben weten we doordat we God liefhebben en zijn geboden naleven. Want God liefhebben houdt in dat we ons aan zijn geboden houden. Zijn geboden zijn geen zware last, want ieder die uit God geboren is, overwint de wereld. En de overwinning op de wereld hebben wij behaald met ons geloof' (1 Joh. 5:2-4).

Wij moeten onze oren afsluiten voor alle andere stemmen die om onze aandacht wedijveren en we moeten besluiten alleen nog maar te willen luisteren naar de stem van de Heilige Geest en die te gehoorzamen. Vaak horen christenen de stem van mislukkingen en successen uit het verleden, en de oorverdovende stem van kerkelijke traditie is hun ook bijgebleven. Het is dan verleidelijk om te denken dat God vandaag opnieuw zal doen wat Hij in het verleden gedaan heeft. Maar dat is niet noodzakelijkerwijs waar. God verandert nooit, maar de strategieën die Hij aan zijn kinderen geeft om hen te helpen de generatie te bereiken waarin ze leven, veranderen

voortdurend. We hebben de gave nodig om de stem van God te horen en de fijngevoeligheid om te onderscheiden wat God vandaag de dag doet.

Wanneer je begint God te gehoorzamen en je leven onvoorwaardelijk in te zetten voor zijn doelstellingen, dan zal Hij beginnen zijn hart met jou te delen. Dit is ongetwijfeld – naast redding – het grootste voorrecht dat iemand op deze aarde kan ervaren! Wanneer God zijn hart met jou deelt, zul je een nieuw inzicht hebben in zijn liefde, want ‘Als iemand belijdt dat Jezus de Zoon van God is, blijft God in hem en blijft hij in God. Wij hebben Gods liefde, die in ons is, leren kennen en vertrouwen daarop. God is liefde. Wie in de liefde blijft, blijft in God, en God blijft in hem’ (1 Joh. 4:15-16).

Het hart van God slaat voor alle naties op aarde en voor elk individu dat naar zijn beeld is geschapen. Hij houdt hartstochtelijk van iedere man en vrouw, jongen en meisje. Zijn hart loopt over van liefde en barmhartigheid. Hij hunkert ernaar dat iedereen gered wordt, ‘omdat Hij wil dat iedereen tot inkeer komt en niemand verloren gaat’ (2 Petr. 3:9b).

Niet alleen houdt God van de hele wereld, maar Hij houdt ook van jou! Hij wil zijn glorie in Jezus Christus aan jou laten zien en je gebruiken voor zijn koninkrijk op deze aarde.

‘Ziet, hoe goed en hoe liefelijk is het,
als broeders ook tezamen wonen.
Het is als de kostelijke olie op het hoofd,
nedervloeiende op de baard,
de baard van Aäron,
die nedergolft op de zoom van zijn klederen.
Het is als dauw van de Hermon,
die nederdaalt op de bergen van Sion.
Want daar gebiedt de HERE de zegen,
leven tot in eeuwigheid.’

Psalm 133:1-3 (NBG '51)

Het is normaal dat wij houden van de plaatsen waar we geboren en getogen zijn. Jezus hield van Betlehem en Galilea. In de evangeliën staat dat Hij weende over Jeruzalem, omdat de stad zijn liefde en zijn onderwijs van de hand had gewezen. Nadat Hij te horen had gekregen dat Herodes Hem wilde doden, riep Jezus uit: ‘Jeruzalem, Jeruzalem, dat de profeten doodt, en stenigt wie naar haar toe zijn gestuurd! Hoe vaak heb Ik je kinderen niet bijeen willen brengen zoals een hen haar kuikens onder

haar vleugels hoedt, maar jullie hebben het niet gewild. Jullie stad wordt aan haar lot overgelaten. Ik verzeker jullie: jullie zullen Mij niet meer zien, tot de tijd komt dat je zult zeggen: “Gezegend Hij die komt in de naam van de Heer!” (Luc. 13:34-35).

Tijdens de drieënhalf jaar waarin Jezus met zijn discipelen op-trok, werkte Hij er voortdurend aan hen tot een eenheid te smeden, zodat zij zouden leren elkaar lief te hebben en zichzelf niet op de eerste plaats te zetten. Een moeilijke taak: hun oren waren zwak en hun verstand begreep de bedoelingen van God niet snel.

Zelfs op het moment van Jezus' dood en opstanding begrepen de discipelen niet dat het Gods plan was dat zijn Zoon zou lijden en sterven voor de zonden van de wereld. Hun inzicht was afgestompt door trots en zelfzuchtige ambitie. Jezus zei tegen de leerlingen: “Onthoud wat Ik tegen jullie zeg: de Mensenzoon zal aan de mensen uitgeleverd worden.” Maar ze begrepen deze uitspraak niet; de betekenis bleef voor hen verborgen, en ze durfden Hem niet naar de zin van die uitspraak te vragen' (Luc. 9:44-45).

Jezus had zijn volgelingen klip-en-klaar verteld dat Hij vervolgd zou worden, maar dan lezen we in het volgende vers: ‘Ze begonnen onderling te redetwisten over wie van hen de belangrijkste was. Jezus merkte wat hen bezighield en Hij nam een kind bij Zich, dat Hij naast Zich neerzette. Hij zei tegen hen: “Wie dit kind in mijn naam bij zich opneemt, neemt Mij op; en wie Mij opneemt, neemt Hem op die Mij gezonden heeft. Want wie de kleinste onder jullie allen is, die is werkelijk groot” (Luc. 9:46-48).

Bovendien leerde de apostel Paulus: ‘Handel niet uit geldingsdrang of eigenwaan, maar acht in alle bescheidenheid de ander belangrijker dan uzelf. Heb niet alleen uw eigen belangen voor ogen, maar ook die van de ander’ (Filip. 2:3-4). Zolang dit soort nederigheid ontbreekt onder Gods kinderen, zal er geen echte eenheid zijn.

Nadat hun Meester op vreselijke wijze gekruisigd en gestorven was, gingen de leerlingen op weg naar Galilea; daar kwamen ze immers vandaan. Wanneer zich een ramp voordoet en onze wereld op z'n kop komt te staan, zijn we geneigd terug naar huis te gaan, omdat we in een vertrouwde omgeving willen zijn. De leerlingen, nu elf in getal, gingen naar de berg waarheen Jezus hun bevolen had te gaan, en de opgestane Heer verscheen aan hen. Jezus liet geen tijd verloren gaan. Hij kwam direct ter zake en zijn allereerste woorden waren: 'Mij is alle macht gegeven in de hemel en op de aarde. Ga dus op weg en maak alle volken tot mijn leerlingen, door hen te dopen in de naam van de Vader en de Zoon en de Heilige Geest, en hun te leren dat ze zich moeten houden aan alles wat Ik jullie opgedragen heb' (Mat. 28:18-20a).

Dit is de oplossing voor echte christelijke eenheid!

Het merendeel van onze kerkelijke geschillen en kleingeestelijke onderlinge strijd ontstaat wanneer we gaan debatteren over onbelangrijke zaken. Onze ogen laten de Grote Opdracht los en we beginnen elkaar te bevechten, terwijl wij tegen de werken van de duivel zouden moeten vechten. En dat is nu precies de reden waarom Jezus naar de wereld gekomen is. In de Bijbel staat het duidelijk: 'De Zoon van God is dan ook verschenen om de daden van de duivel teniet te doen' (1 Joh. 3:8b).

Zo vaak geloven christenen dat zij het volkomen eens moeten worden over alle leerstellingen voordat zij samen kunnen werken. Daar bestaat weinig kans op. Leerstellingen zijn natuurlijk ongelooflijk belangrijk, maar ik heb nog nooit twee christenen ontmoet die precies hetzelfde geloven over elke kwestie in de Bijbel. We moeten het met andere christenen eens zijn over de belangrijkste fundamentele leerstellingen van de Bijbel, zoals die op een rijtje gezet worden door de auteur van de brief aan de Hebreëen: 'We moeten de eerste

beginselen van de leer over Christus hier toch maar laten rusten en ons richten op wat voor volwassenen bedoeld is. We willen niet nog eens het fundament leggen en spreken over het zich afkeren van daden die tot de dood leiden, over het geloof in God, de leer over het dopen en de handoplegging, en over de opstanding van de doden en het laatste oordeel. We maken deze keuze in het vertrouwen dat God het ons toestaat' (Hebr. 6:1-3).

Het lijkt erop dat veel christenen er een kunst van hebben gemaakt om hun leer tot in de finesses te gaan zitten verfijnen, terwijl het maar weinigen lukt om Jezus' bevel te gehoorzamen en uit te gaan in de wereld en alle volken tot zijn leerlingen te maken. Wij moeten ermee stoppen spelletjes te spelen met God. Veel gelovigen willen dat de mensen denken dat ze vroom zijn, terwijl ze in werkelijkheid een ongehoorzaam en onoprecht leven leiden.

In China was ik jarenlang betrokken bij een poging om eenheid te brengen tussen de verschillende takken van de huisgemeenten. Dit was een van de moeilijkste dingen waartoe ik ooit geroepen ben geweest.

Tijdens het overgrote deel van de jaren tachtig van de vorige eeuw waren de huisgemeenten in China verenigd. Samen dienden we Jezus en het maakte niemand uit tot wat voor groep je behoorde. We hoorden allemaal bij Jezus – en dat was het enige wat telde.

Deze situatie veranderde eind jaren tachtig, begin jaren negentig. Veel westerse christenen hadden gehoord over de reusachtige opwekking die er in China gaande was, en zij wilden er deel van uitmaken. Zij zonden vertegenwoordigers naar China om er de leiders van huisgemeenten te ontmoeten. Ze zeiden tegen ons dat wij niet voldoende opgeleid waren en dat we vooral behoefte hadden aan meer theologische scholing. Zij verzekerden ons: 'Onze denominatie heeft het beste opleidingsprogramma. Het zal jullie tot zegen zijn.'

Jarenlang waren er gelovigen naar Hongkong gekomen om bijbels over de grens te brengen naar ons in China, iets waar we bijzonder dankbaar voor waren. Maar nu werden er duizenden studieboeken over de grens gebracht, waarin de favoriete leerstellingen van elke denominatie werden gepromoot.

Vóór die tijd was alles veel simpeler geweest. Jezus was onze herder en leraar. Wij vroegen niet aan elkaar op welke school we hadden gezeten. In plaats daarvan vroegen we: 'In welke gevangenis heb jij je hogere opleiding van de Heer ontvangen?'

Toen ik in 1991 in de gevangenis zat, kwamen een paar goede vrienden me opzoeken. Met tranen in de ogen vertelden ze wat er in de kerk gaande was; ze zeiden dat Satan weer barrières aan het opwerpen was tussen Gods kinderen. De Heer was dertig jaar bezig geweest diezelfde barrières af te breken, zodat zijn levende rivier vrijelijk en onbelemmerd zou stromen door zijn hele kerk heen!

Na mijn vrijlating begon ik weer het evangelie te prediken. Maar de sfeer was veranderd; overal waar ik kwam werd mij gevraagd: 'Broeder, tot welke kerk behoort u?' Ik antwoordde: 'Ik behoor alleen maar aan Jezus. Ik ben geroepen een getuige van Jezus te zijn.' Dit antwoord stemde de vragenstellers niet tevreden.

Ik was diep getroffen door deze ontwikkelingen en het deed me verdriet om te zien dat er muren werden opgericht die Gods kinderen van elkaar scheidden. Biddend schreeuwde ik het uit: 'Here Jezus, China heeft al dat onderwijs en die denominaties niet nodig. China heeft U nodig!'

Tragisch genoeg zijn er vandaag de dag nog steeds westerse kerkgenootschappen en bedieningen die proberen een wig te drijven tussen de christenen van China. Zij komen niet naar China om enkel het lichaam van Christus te dienen; in plaats daarvan leggen ze hun eigen overtuigingen en agenda's aan ons op. Dit is een tragische en

bittere slag voor het koninkrijk van God. Veel organisaties beweren dat zij bestaan om de Chinese kerk te dienen, maar in werkelijkheid geeft de manier waarop zij functioneren de indruk dat zij denken dat de Chinese christenen alleen bestaan om hun agenda's te dienen.

Door alle verschillende overtuigingen en vormen van aanbedding die er waren, kwam ik tot het besef dat wij nooit volledige leerstellige eenheid zullen bereiken, tenminste niet totdat Jezus terugkeert. Maar het was duidelijk dat we het eens waren over de basisleerstellingen van de Bijbel, en we beseften dat we moesten samenwerken en onze eigen manier van doen soms opzijzetten om de Grote Opdracht uit te voeren.

Het belangrijkste gebied waarop christenen in China eenheid kunnen vinden is in het werk van God. Ook al uiten wij ons geloof op verschillende manieren, we realiseren ons dat we allemaal geroepen zijn om het evangelie eensgezind te verkondigen en het koninkrijk van God eendrachtig uit te breiden. Vele huisgemeenten focussen op verschillende soorten bedieningen, maar we beseffen dat wij met elkaar moeten samenwerken en elkaar moeten liefhebben als verschillende leden van dezelfde familie van God.

We hebben onszelf verootmoedigd en God gevraagd ons te helpen de dingen die voor Hem het belangrijkste zijn, de juiste prioriteit te geven. Ik geloof dat de verkondiging van het evangelie over de hele wereld, aan elk land, de belangrijkste taak is van de kerk. De duivel is er zeer bedreven in om ons daarvan af te houden. Hij vindt het niet erg dat we allerlei christelijke activiteiten ontplooiën, zolang we ons maar niet bezighouden met het bereiken van de verloren en tot de hel gedoemde naties voor Jezus Christus.

In China heeft de kerk honderd miljoen mensen getransformeerd zien worden door de kracht en liefde van Jezus Christus. En dat is nog maar het begin. In veel opzichten gaat het er net zo toe als in het

boek Handelingen, en God was met ons toen we ons kleingeestige gekibbel opzijzetten en uitgingen om de waarheid te verkondigen.

Beste vriend, zit niet af te wachten tot je volmaakt bent en je je eindelijk geschikt voelt om God te dienen. In dit leven zul je dat punt nooit bereiken! Ga eropuit en doe wat Jezus aan al zijn volgelingen heeft bevolen, dan zal de Heer je leven veranderen, terwijl je Hem gehoorzaamt. In een van zijn minst bekende brieven schreef de apostel Paulus: 'Ik bid dat het geloof dat u met ons deelt u een dieper inzicht geeft in al het goede dat ons nader tot Christus brengt' (Filem. 6). Pas wanneer je je geloof deelt en Gods Woord gehoorzaamt, ga je de volheid van Gods zegen en aanwezigheid ervaren die door je leven stroomt. Dit is een beginsel dat vele christenen helaas over het hoofd zien. We moeten onze ogen afhouden van onszelf en God gaan dienen! Dit is ook de beste remedie tegen zelfzucht. Op talloze plaatsen vergelijkt de Bijbel de verschillende resultaten tussen hen die naar buiten gericht zijn en weggeven wat ze hebben, en hen die vasthouden aan hun zegeningen. Zo staat er bijvoorbeeld in Spreuken 11:24-26 (NBG '51):

**'Er zijn er, die uitstrooien en toch nog meer verkrijgen;
terwijl anderen meer inhouden dan recht is en toch
gebrek lijden.
De zegenende ziel wordt overvloedig verkwikt,
wie laaft, wordt ook zelf gelaafd.
Wie koren achterhoudt, hem vloekt het volk;
maar zegening daalt neer op het hoofd van de
verkoper.'**

Aan ons is een reusachtige zegen gegeven – redding door Jezus Christus – maar we hebben ook de verantwoordelijkheid gekregen om tijdens ons leven die zegen zo breed mogelijk te verspreiden. Je-

zus heeft ons gewaarschuwd met gelijkenissen over mensen die het licht voor zichzelf houden, in plaats van het rond te delen. Als je een kind van God bent, loop dan niet weg voor de ernstige waarschuwing die Jezus aan zijn leerlingen gaf: ‘De dienaar die weet wat zijn heer wil, maar geen voorbereidingen treft en niet overeenkomstig zijn wil handelt, zal veel slagen te verduren krijgen. Maar wie niet weet wat zijn heer wil en zo handelt dat hij slaag verdient, zal weinig slagen te verduren krijgen. Van iedereen aan wie veel gegeven is, zal veel worden geëist, en hoe meer aan iemand is toevertrouwd, des te meer zal van hem worden gevraagd’ (Luc. 12:47-48).

Beste vrienden, laten we ons verootmoedigen en de Heer aanroepen om ons tot bruikbare vaten te maken, een vat dat God kan gebruiken voor zijn glorie onder de naties. Laten we het uitschreeuwen tot de Koning der koningen, Hem vergeving vragen voor onze trots en Hem vragen ons te bevrijden van misleiding en de zonde van ongehoorzaamheid.

Laten we vervolgens, in het opstaan vanuit onze geknielde houding, onze hemelse Vader vragen onze ogen te openen en ons te helpen zien wat belangrijk voor Hem is. Vraag de Heilige Geest je de oogstvelden van de wereld te tonen! Het is tijd om af te rekenen met ons geneuzel en de excuses die wij aanvoeren voor onze ongehoorzaamheid. Jezus heeft gezegd: ‘Jullie zeggen toch: “Nog vier maanden en dan komt de oogst?” Ik zeg jullie: kijk om je heen, dan zie je dat de velden rijp zijn voor de oogst!’ (Joh. 4:35).

EEN GOD

15

VAN DAADKRACHT

“Groot is de HEER, Hem komt alle lof toe,
zijn grootheid is niet te doorgronden.”

Laat geslacht na geslacht van uw schepping verhalen,
uw machtige daden verkondigen.

Laten zij spreken over de glorie van uw Majesteit,
ook ik wil uw wonderen bekendmaken.

Laten zij getuigen van uw geduchte daden,
ook ik wil van uw grootheid vertellen.’

Psalm 145:3-6

Onze God is de almachtige God. Het moet ongelooflijk zijn geweest om tijdens die bijzondere dagen – tussen de opstanding van de Here Jezus Christus en zijn terugkeer naar de hemel – in Jeruzalem te zijn. In die tijd, zo tekent de apostel Paulus op, ‘is Hij verschenen aan meer dan vijfhonderd broeders en zusters tegelijk’ (1 Kor. 15:6).

Kun je je voorstellen hoe het toen was? Op het moment van Jezus’ sterven ‘scheurde in de tempel het voorhangsel van boven tot onder in tweeën, en de aarde beefde en de rotsen spleten. De graven werden geopend en de lichamen van veel gestorven heiligen wer-

den tot leven gewekt; na Jezus' opstanding kwamen ze uit de graven, gingen de heilige stad binnen en maakten zich bekend aan een groot aantal mensen' (Mat. 27:51-53).

Dat zal me een schouwspel geweest zijn! Ik vraag me af hoe Herodes, Pilatus, de schriftgeleerden en de farizeeën en alle vijanden van Jezus de plotselinge verschijning verwerkt hebben van al die heiligen die uit hun graven waren opgestaan!

Na de opstanding beleefden de leerlingen buitengewone dingen met Jezus. Bij één gelegenheid deelden ze samen een maaltijd en 'droeg Hij hun op: "Ga niet weg uit Jeruzalem, maar blijf daar wachten tot de belofte van de Vader, waarover jullie van Mij hebben gehoord, in vervulling zal gaan. Johannes doopte met water, maar binnenkort worden jullie gedoopt met de Heilige Geest"' (Hand. 1:4-5).

De leerlingen begrepen niet wat Jezus bedoelde, en zij vroegen of Hij Israël als politiek koninkrijk ging herstellen teneinde hen onder de overheersing van de wrede Romeinen vandaan te halen. Jezus antwoordde: "Het is niet jullie zaak om te weten wat de Vader in zijn macht heeft vastgesteld over de tijd en het ogenblik waarop deze gebeurtenissen zullen plaatsvinden. Maar wanneer de Heilige Geest over jullie komt, zullen jullie kracht ontvangen en van Mij getuigen in Jeruzalem, in heel Judea en Samaria, tot aan de uiteinden van de aarde." Toen Hij dit gezegd had, werd Hij voor hun ogen omhooggeheven en opgenomen in een wolk, zodat ze Hem niet meer zagen' (Hand. 1:7-9).

Honderdtwintig leerlingen waren samengekomen in de bovenkamer in Jeruzalem; zij baden tot God en wachtten op de gave die Jezus beloofd had. Nadat zij gedoopt waren met de Heilige Geest, werd het leven van deze leerlingen voor altijd ingrijpend veranderd. Petrus veranderde van een man die Christus drie keer verloochende

in een krachtig evangelist. Drieduizend mensen werden op de pinksterdag gered nadat Petrus was opgestaan en de weg naar verlossing had verkondigd.

Ook het leven van de andere apostelen werd ingrijpend getransformeerd. De mannen die Jezus in de steek hadden gelaten op het moment van zijn grootste nood, werden na het ontvangen van de kracht van de Heilige Geest zulke vrijmoedige getuigen van de Waarheid dat ze uiteindelijk vanwege hun geloof de marteldood stierven. Het boek Handelingen doet er verslag van hoe het vuur van het evangelie zich verspreidde door het hele Romeinse Rijk, naar Rome zelf en naar veel kustgebieden rond de Middellandse Zee. Korte tijd later zeiden de Joden van Paulus en Silas: 'De mensen die in het hele rijk de orde verstoren, zijn nu ook hier gekomen' (Hand. 17:6b).

In de jaren dat ik God in China heb gediend, heb ik het voorrecht gehad veelvuldig de kracht van God door de gemeente heen te zien werken. Ik heb met eigen ogen gezien hoe talloze mensen op aangrijpende wijze genezen werden van ziekten, ook van kanker en lepra. Ik herinner me een bijeenkomst waar de kracht van God aanwezig was en waar op een gegeven moment een tiental patiënten uit een vlakbij gelegen psychiatrische inrichting werd binnengebracht. Zij werden stuk voor stuk volkomen genezen nadat ze in contact waren gekomen met Jezus Christus. Hun geestelijke gezondheid was hersteld en ze werden prompt uit de inrichting ontslagen.

In 1997 bereikte ik een dieptepunt in mijn leven toen ik in de gevangenis kwam vanwege mijn getuigenis over Jezus. Mijn benen werden zodanig verbrijzeld dat ik niet kon lopen. Het was mijn donkerste uur, en veel andere leiders van huisgemeenten werden ook gearresteerd en in de gevangenis geworpen. Mijn vrouw werd opgesloten in de vrouwengevangenis.

God gebood me om op te staan en de gevangenis uit te lopen, en door zijn grote macht maakte Hij het mogelijk dat ik kon ontsnappen. Tijdens hun dienst aan de Heer hebben veel broeders en zusters in China soortgelijke dingen meegemaakt in hun leven en hun bediening. In dit alles is er echter één wonder dat overal boven uitstijgt: wanneer een zondaar zich bekeert en gelooft in Jezus Christus. Het is altijd verbazingwekkend om het daaruit voortvloeiende nieuwe leven te zien. Over de hele wereld redt en reinigt onze liefhebbende Koning massa's mensen uit elke stam, natie, volk en land. Alleen onze almachtige God kan zeggen: 'Ik zal zuiver water over jullie uitgieten om jullie te reinigen van alles wat onrein is, van al jullie afgoden. Ik zal jullie een nieuw hart en een nieuwe geest geven, Ik zal je versteende hart uit je lichaam halen en je er een levend hart voor in de plaats geven. Ik zal jullie mijn Geest geven en zorgen dat jullie volgens mijn wetten leven en mijn regels in acht nemen' (Ezech. 36:25-27).

Na aankomst in het Westen duurde het niet lang voordat ik beseftte dat daar iets fundamenteels ontbrak aan het lichaam van Christus, namelijk Gods macht en aanwezigheid. Ik zeg dit niet om iemand te veroordelen, maar ik breng het naar voren in de hoop dat het tot je hart zal spreken en de gemeente zal helpen. Duizenden kerken vandaag de dag prediken het Woord niet met het gezag en de macht die Jezus beloofd heeft aan allen die Hem volgen. Dit is het tragische, omdat zulke krachteloze kerken uiteindelijk op menselijke wijsheid vertrouwen om 'resultaten' te zien. De vrucht van zo'n halfbakken evangelie produceert stevast een oogst van halfbakken gelovigen, van wie de meesten bij de eerste de beste tegenslag de boel in de steek laten.

Tallose gemeenten, zendingsorganisaties en gezinnen zijn vol doodsheid. Dit is een vreselijke smet op de naam van de Here Jezus die de levende God is. Alles wat Hij doet brengt leven in overvloed voort. Jezus heeft gezegd: '(Satan) komt alleen om te roven, te

slachten en te vernietigen, maar Ik ben gekomen om hun het leven te geven in al zijn volheid' (Joh. 10:10). Jezus heeft nooit een begrafenis bijgewoond waar de persoon in kwestie dood bleef. Hetzelfde geldt vandaag. Als Hij verschijnt, vinden er ingrijpende veranderingen plaats in ons huis en onze gemeente.

Het goede nieuws is dat Jezus niet veranderd is! Al onze menselijke methodes en technieken lopen uit op een fiasco en zijn volkomen betekenisloos, als God niet in macht en glorie met ons is. Wanneer Jezus binnenkomt, verbreekt Hij de ketenen en worden mensenlevens terstond getransformeerd. Je hoeft geen supersprekers in te schakelen als Gods glorie aanwezig is! Het gaat allemaal om God, niet om de mens. Gods glorie kan in één tel meer tot stand brengen dan jaren van menselijke inspanning!

Tegenwoordig zijn er veel sprekers die een theologische opleiding hebben gevolgd en die geleerd hebben hoe ze in het openbaar moeten spreken. Maar als dat het enige is wat ze hebben, kun je maar beter niet naar hun boodschap luisteren. Als de woorden die gesproken worden hun kracht puur ontleenen aan menselijke wijsheid, zijn ze geestelijk gezien van nul en generlei waarde voor de toehoorders. De apostel Paulus was een bijzonder intelligente, hoogopgeleide man. Toch lette hij erop dat hij zijn vertrouwen niet stelde op die eigenschappen als hij Gods Woord verkondigde. Luister nauwkeurig naar wat hij tegen de mensen in Korinte zei: 'De boodschap die ik verkondigde overtuigde niet door wijsheid, maar bewees zich door de kracht van de Geest, want uw geloof moest niet op menselijke wijsheid steunen, maar op de kracht van God' (1 Kor. 2:4-5).

Wist je dat je geloof op iets verkeerd kan rusten? Paulus wilde dat het geloof van de Korintiërs steunde op Gods kracht, en niet op de wijsheid van deze wereld. Wanneer dit deugdelijke advies gevolgd wordt, brengt het sterke volgelingen van Christus voort die niet de

boel in de steek laten als ze beproefd worden. In China vinden de meeste bekeringen tot Christus plaats nadat mensen een demonstratie hebben gezien van Gods kracht. Misschien zijn ze genezen van een ziekte of bevrijd van een last. Als mensen zelf de kracht en het gezag van God ervaren hebben, hebben ze er geen problemen mee het evangelie te geloven en hun leven aan Jezus te geven. Immers, als ze dat niet zouden doen, zouden ze de realiteit van hun ervaringen ontkennen.

Wij willen het evangelie brengen naar de islamitische wereld. In de islamitische landen wonen meer dan één miljard gevangenen van Satan. Jezus heeft al de prijs betaald voor hun redding, en Hij zal niet rusten totdat Hij bezit neemt van wat Hem toekomt. Hij houdt zielsveel van hen.

Als je eropuit gaat om moslims te bereiken is het niet genoeg om enkel de Bijbel ter hand te nemen en met hen te gaan debatteren. Zij komen je tegemoet met de Koran in de aanslag en zeggen tegen je: 'We hebben de Heilige Schrift al!' De enige manier om moslims voor Jezus te winnen is om hun het levende water van de Heilige Geest te laten ervaren. Zij hebben geen dialogen of theologische forums nodig. Zij hebben een persoonlijke ontmoeting met de levende God nodig! Een moslim kan met jou debatteren over de waarde van het christendom totdat hij er witheet van wordt, maar als hij persoonlijk de kracht en genade van Jezus Christus in zijn leven ervaart, wijken alle argumenten en hoeft hij er niet meer van overtuigd te worden dat Hij daadwerkelijk de opgestane Heer is.

Geloof je dat God zó door jou kan werken? Kan Hij jou gebruiken om wonderen te doen, zodat Jezus Christus verheerlijkt mag worden en veel mensen gered worden? De apostel Paulus daagde enkele gelovigen in Korinte uit: 'Maar ik zal spoedig naar u toe komen, indien de Heer het wil, en dan zal ik wel te weten komen of die

opscheppers het bij woorden laten of dat ze werkelijk kracht bezitten. Want het koninkrijk van God bestaat niet uit woorden, maar uit kracht' (1 Kor. 4:19-20).

Satan wil dat de mensen denken de basis voor een succesvol leven in zichzelf of in de dingen om hen heen te moeten vinden. Hij wil dat ze surrogaatmiddelen zoeken in plaats van de ware vreugde en vrede te verkrijgen die alleen bereikt wordt door het kennen van Jezus Christus. Op het moment dat mensen zich laten meeslepen door de leugen dat succes buiten God om mogelijk is, sluiten zij zich af van zijn aanwezigheid en kracht; immers: 'Wat onze eigen natuur wil brengt de dood, maar wat de Geest wil brengt leven en vrede. Onze eigen wil staat vijandig tegenover God, want hij onderwerpt zich niet aan zijn wet en is daar ook niet toe in staat. Wie zich door zijn eigen wil laat leiden, kan God niet behagen' (Rom. 8:6-8).

Tijdens de krachtigste opwekking in China waren wonderen zoiets alledaags dat wij er nauwelijks aandacht aan besteedden. Ze waren voor ons even natuurlijk als het inademen van lucht. De wonderen dreven miljoenen mensen het koninkrijk van God in en versterkten het geloof van allen die ze meemaakten. Zelfs jongere kinderen gingen de straat op en vertelden het evangelie aan andere kinderen, en machtige wonderen van genezing, bevrijding en tekenen en wonderen vergezelden hen, waar zij ook heen gingen. Niemand vond dit vreemd, omdat de Here Jezus ons beloofd heeft: 'Wie gelooft en gedoopt is zal worden gered, maar wie niet gelooft zal worden veroordeeld. Degenen die tot geloof zijn gekomen, zullen herkenbaar zijn aan de volgende tekenen: in mijn naam zullen ze demonen uitdrijven, ze zullen spreken in onbekende talen, met hun handen zullen ze slangen oppakken en als ze een dodelijk gif drinken zal dat hun niet deren, en ze zullen zieken weer gezond maken door hun de handen op te leggen' (Marc. 16:16-18).

Wanneer jij het evangelie aan iemand vertelt, is het nodig dat tegelijkertijd de kracht van de Heilige Geest gedemonstreerd wordt. Dit kan op allerlei manieren gebeuren. Bijvoorbeeld door een genezing of een woord waaruit kennis blijkt over iemands leven, of door middel van een andere gave. De demonstratie van Gods kracht overtuigt ongelovigen ervan dat de boodschap waar is en dat Jezus vandaag de dag springlevend is! Wanneer de kracht van het evangelie echt gedemonstreerd wordt, zijn alleen de meest verharde mensen niet bereid om te reageren op de claim van Christus op hun leven.

Tekenen en wonderen zijn niet alleen bedoeld voor binnen de muren van je kerkgebouw. Nee! Je moet ze tonen onder de mensen, op het marktplein, in de bruisende winkelstraten en in de huizen van hen die opgesloten zitten in de duisternis. Dat zijn ook de plaatsen waar Jezus en zijn leerlingen de meeste wonderen verrichtten. Zij hadden geen weet van georganiseerde 'genezingsdiensten' in kerkgebouwen. De kracht van God vergezelde hen waar zij maar heen gingen om het goede nieuws te verkondigen dat het koninkrijk van God beschikbaar is voor allen die hun vertrouwen op Hem stellen.

Christendom zonder de kracht van God is helemaal geen christendom! Kracht is een fundamenteel onderdeel van Gods omgang met de mensheid door de geschiedenis heen. Op elke bladzijde van de Bijbel kun je lezen over hoe Gods wonderbare kracht aan het werk is, te beginnen bij het allereerste vers uit de Bijbel, toen God 'de hemel en de aarde' schiep. En zo gaat het het hele Oude en Nieuwe Testament door, helemaal tot aan het eind van het boek Openbaring, waar Jezus zegt: 'Ik ben de Alfa en de Omega, de Eerste en de Laatste, het Begin en het Einde' (Op. 22:13).

Heb je er ooit over nagedacht dat God zo machtig is dat Hij zelfs zijn handen niet nodig had om het heelal te scheppen? Hij sprak al-

leen maar – en het was er. Onze God is niet alleen maar machtig, Hij is al-machtig. Hij is niet alleen machtig. Hij is opper-machtig. Als de Bijbel het heeft over de majesteit van onze Heer staat er het volgende: ‘De aarde en de hemel vluchtten van Hem weg en verdwenen in het niets’ (Op. 20:11). Zijn macht is weergaloos!

Wat voor soort boodschap wordt er in jouw gemeente verkondigd?

Is jouw geloof gebaseerd op de wijsheid van mensen of op Gods kracht? De Bijbel waarschuwt ons ervoor dat er in de laatste dagen mensen zullen zijn die ‘de schijn van vroomheid ophouden, maar de kracht ervan miskennen. Keer je af van zulke mensen’ (2 Tim. 3:5).

Veel christenen hebben een bijzonder verwrongen beeld van God ontwikkeld. Ze denken dat Hij alleen maar werkt zoals zij dat willen, volgens hun eigen plannen. Zo’n denkwijze is vreselijk triest en gevaarlijk. Je kunt God nooit begrenzen. Hij is God! Wanneer we het juiste perspectief verliezen op Gods kracht en liefde, berokkenen we schade aan onszelf en de mensen in onze omgeving. Zo’n beperkt denken wordt als een kanker dat ons geestelijke leven verzwelgt en dood brengt waar God leven bedoeld heeft.

Als je christen bent, moedig ik je aan je hart te onderzoeken en God te vragen jou die gebieden van je leven te laten zien waar je Hem beperkingen hebt opgelegd.

Verstandelijk gezien weet je misschien dat God krachtig is, maar heb je Hem toegestaan zijn kracht te gebruiken om je te laten ontsnappen uit de gevangenis van zondige gewoontes en houdingen?

Verstandelijk weet je misschien dat Jezus heeft gezegd: ‘Mij is alle macht gegeven in de hemel en op de aarde’ (Mat. 28:18), maar bid je ooit in geloof voor iemand dat deze persoon genezen mag worden of bevrijd mag worden van demonen?

Verstandelijk weet je misschien dat de historische Jezus krachtig is, maar besef je dat Hij zijn kracht met jou wil delen, zodat je zijn ambassadeur kunt zijn in een verloren en verwonde wereld?

De tijd is kort, en God zoekt mensen die ernst maken met zijn koninkrijk. Hij wil je kracht geven om rein te wandelen en het evangelie over de hele aarde te verkondigen.

Als je een volgeling van Jezus Christus bent, dan is het tijd om wakker te worden en een eind te maken aan het vlakke, zwakke leven dat een ontkenning is van de kracht van God. Heb berouw over zo'n bekrompen, uitgemergeld standpunt ten aanzien van onze Heer en vraag Jezus zijn kracht in je leven te openbaren.

Als je voorganger of leider van een gemeente bent, dan moedig ik je aan niet in te gaan tegen wat God wil dat je onder zijn volk doet. Hij alleen is de Herder en Hij waakt najverig over zijn geliefde kudde. Gebruik je energie niet langer met pogingen om God in jouw smalle theologische hokje te wurmen. Geef je leven opnieuw aan Hem en laat Hem zijn gang gaan onder zijn mensen. Het is tijd voor verandering! Het is tijd dat de kerk de doodslucht van zich af gooit en opnieuw tot leven komt, zoals Jezus levend is! Terwijl je dichter bij Hem komt, zal Hij dichterbij jou komen, en je zult zijn kracht en gezag in je leven ervaren.

LESSEN VAN EEN VISSER

16

'Simon Petrus ging weer aan boord en trok het net aan land. Het zat vol grote vissen, welgeteld honderddrieënvijftig, en toch scheurde het niet.'

Johannes 21:11

Het Woord van God staat bol van bemoediging en lessen voor mensen die een ontvankelijk hart en ontvankelijke oren hebben om te horen wat de Heilige Geest tegen hen zegt. Als je luistert naar het Woord van God en het gehoorzaamt, zul je niet alleen wonderen zien; je leven wordt wonderlijk.

Toen Jezus Petrus, Jakobus en Johannes riep om Hem te volgen, vond Hij hen bezig bij hun vissersboten op het strand van het Meer van Galilea. Interessant hier is dat Jezus niet alleen maar keek naar mensen die geïnteresseerd waren in vissen; Hij koos mensen uit die visser van beroep waren. Op soortgelijke wijze kent Jezus vandaag de dag christenen die er ernst mee maken vissen te vangen voor het koninkrijk van God; niet degenen die slechts geïnteresseerd zijn in de resultaten terwijl ze niet bereid zijn zich toe te leggen op het proces.

Petrus, Jakobus en Johannes waren bezig hun netten te spoelen, toen de Koning der koningen Zich tot hen wendde, in een van hun

boten stapte en hun vroeg Hem een eindje van het land weg te varen zodat Hij de mensen kon onderwijzen. De Bijbel vertelt ons niet wat Jezus die dag onderwees, maar na afloop zei Hij tegen Simon Petrus: ‘Vaar naar diep water en gooi jullie netten uit om vis te vangen’ (Luc. 5:4).

Dit eerste contact met Jezus bracht een complete verandering teweeg in de levensloop van Petrus, Johannes en Jakobus. Alle drie werden ze zijn leerling en ze zagen en deden dingen die ze nooit voor mogelijk hadden gehouden. Jezus riep hen die dag, en ondanks hun zwakheden en mislukkingen nam Hij hun die roeping nooit af: ‘De genade die God schenkt neemt Hij nooit terug, wanneer Hij iemand roept maakt Hij dat niet ongedaan’ (Rom. 11:29). Dit is prachtig nieuws voor jou en mij! God bedenkt Zich niet. Wanneer Hij iemand roept, zal Hij hem nooit in de steek laten, want: ‘Hij heeft immers Zelf gezegd: “Nooit zal Ik u afvallen, nooit zal Ik u verlaten”’ (Hebr. 13:5).

In de wereld laten mensen elkaar voortdurend in de steek, soms zelfs gedachteloos. Maar God is anders. In de Bijbel staat zelfs: ‘Als wij Hem ontrouw zijn, blijft Hij ons trouw, want Zichzelf verloochenen kan Hij niet’ (2 Tim. 2:13). Wanneer God Zich verbindt aan een bepaald project, dan rondt Hij dat altijd af. Het goede nieuws is dat wij, zijn kinderen, zijn meest gekoesterde projecten zijn. Zo schreef Paulus dat wij ervan overtuigd moeten zijn ‘dat Hij die dit goede werk bij u begonnen is, het ook zal voltooien op de dag van Christus Jezus’ (Filip. 1:6).

Misschien volg je Jezus al een aantal jaren en ben je zijn plan voor je leven uit het oog verloren. Als dat het geval is, heb dan berouw, ga op je knieën en vraag God je te vergeven en te reinigen. Vraag vervolgens de Heilige Geest om je leven weer terug op het juiste pad te krijgen, het pad waarop God je geroepen heeft te lopen. Zelfs als je

ongehoorzaam aan Hem bent geweest en opstandig, kan Hij je leven transformeren en je 'schadeloosstellen voor de oogst van jaren die door al die zwermen sprinkhanen is opgevreten' (Joël 2:25).

Toen Jezus Petrus vroeg zijn boot weer een eindje het Meer van Galilea op te varen, was Petrus ongetwijfeld van zijn stuk gebracht. Per slot van rekening was hij de man met ervaring. Waarschijnlijk had hij wel gehoord dat Jezus een timmerman was uit Nazaret, een plaats in de binnenlanden. Ongetwijfeld vond Petrus het een dom idee om overdag te gaan vissen, omdat iedereen weet dat vissen overdag wegblijven van het heldere wateroppervlak. Toch werd Petrus ergens door bewogen om al dat wantrouwen opzij te zetten en te doen wat Jezus hem opdroeg. Ook al druiste het in tegen alle menselijke logica, toch antwoordde Petrus: 'Meester, de hele nacht hebben we ons ingespannen en niets gevangen. Maar als U het zegt, zal ik de netten uitwerpen' (Luc. 5:5).

Het loont altijd de moeite Jezus te gehoorzamen! Hij weet wat het beste is voor jouw leven, zelfs wanneer het op dat moment niet logisch lijkt. Dit bijbelgedeelte laat ons zien dat achter Petrus' ruwe bolster een eenvoudig geloof schuilging. Zijn ongepolijste en confronterende persoonlijkheid bracht hem vaak in de problemen, maar zijn kinderlijk geloof en gehoorzaamheid ontroerden ook Jezus. Veel sprekers hebben de spot gedreven met Petrus, omdat hij probeerde op het water te lopen toen Jezus hem riep, maar zij zeggen er niet bij dat geen van de andere discipelen geloof genoeg had om uit de boot te gaan! En laten we niet vergeten dat Petrus een paar seconden *wel degelijk* op het water liep.

De meest gedenkwaardige ervaringen in mijn eigen leven hebben zich voorgedaan op momenten waarop Jezus me opdroeg iets te doen dat volkomen in tegenspraak leek te zijn met de omstandigheden waarin ik verkeerde. En dat gold zeker, toen Hij me in 1997

beval de Zhengzhou-gevangenis uit te lopen. Duidelijk hoorde ik Jezus' stem die me opdroeg op te staan en te gaan. Een paar tellen worstelde ik met dit bevel, en mijn gezonde verstand beredeneerde de situatie vanuit menselijk oogpunt. Toen sprak er een andere stem sterk en duidelijk tot mij: 'Deze gevangenis is echt, maar Ik ben de Waarheid!'

Ik gehoorzaamde en de Heer verblindde de ogen van veel bewakers en opende gevangenisdeuren voor mij zodat ik kon ontsnappen. Door deze wonderbare ervaring leerde ik een belangrijke les over gehoorzaamheid. God verwacht niet van ons dat we met Hem in discussie gaan wanneer Hij ons iets opdraagt. Hij verwacht niet dat wij menselijke logica gaan toepassen op onze situatie. Hij verwacht eenvoudigweg dat wij Hem gehoorzamen en ons vertrouwen op Hem stellen. Ik heb ontdekt dat er wonderen gebeuren wanneer we in gehoorzaamheid aan Gods stem op pad gaan. Als je je hoop stelt op Gods Woord, zul je daar nooit spijt van hebben. Gehoorzaamheid stelt je in staat te functioneren te midden van ogenschijnlijk onmogelijke omstandigheden, omdat Jezus machtiger is dan alles wat we kunnen zien of aanraken. Er staat geschreven: 'Door het geloof verstaan wij, dat de wereld door het Woord Gods tot stand gebracht is, zodat het zichtbare niet ontstaan is uit het waarneembare' (Hebr. 11:3, NBG '51).

Bij talloze gelegenheden werden gelovigen in de huisgemeenten in China door de Heilige Geest gewaarschuwd onmiddellijk een ontmoetingsplaats te verlaten. Op dat moment sloeg die waarschuwing nergens op, maar ze gehoorzaamden en vluchtten, zodat de politie die even later arriveerde een lege vergaderzaal aantrof!

Petrus, Johannes en Jakobus deden ook wat de Heer hun had opgedragen en 'toen ze dat gedaan hadden, zwom er zo'n enorme school vissen in de netten dat die dreigden te scheuren. Ze gebaarden

naar de mannen in de andere boot dat die hen moesten komen helpen; nadat dezen bij hen waren gekomen, vulden ze de beide boten met zo veel vis dat ze bijna zonken' (Luc. 5:6-7).

Wanneer Jezus iets opmerkelijks in ons leven doet, is onze eerste reactie vaak een diep besef van onze eigen zondigheid en tekortkomingen. Petrus viel 'op zijn knieën voor Jezus neer en zei: "Ga weg van mij, Heer, want ik ben een zondig mens." Hij was verbijsterd, net als allen die bij hem waren, over de enorme hoeveelheid vis die ze gevangen hadden; zo verging het ook Jakobus en Johannes, de zonen van Zebedeüs, die met Simon samenwerkten' (Luc. 5:8-10a).

Het was me het dagje wel voor Petrus! Nog maar enkele uren daarvoor was hij de hele nacht in touw geweest zonder ook maar één enkel visje te vangen. Na de ontmoeting met Jezus werd zijn leven volkomen getransformeerd en kreeg het een nieuw doel en een nieuwe richting. Jezus zei tegen Petrus: "Wees niet bang, voortaan zul je mensen vangen." En nadat ze de boten aan land hadden gebracht, lieten ze alles achter en volgden Hem' (Luc. 5:10b-11).

We moeten beseffen dat God altijd gelijk heeft als Hij tot ons spreekt. Hij is niet als iemand die het soms bij het rechte eind heeft en soms niet. Hij heeft altijd honderd procent gelijk, en we moeten Hem honderd procent van de tijd vertrouwen. De allereerste woorden die ooit in dit heelal gesproken werden waren de woorden van onze Heer, toen Hij de aarde schiep en alles wat daarin is.

Ik wil je iets vragen. Waar waren de vissen toen Petrus de hele nacht probeerde ze te vangen?

Ze waren er steeds in het donkere water, maar Petrus en zijn metgezellen zagen ze niet. Zij bleven gemakkelijk uit de buurt van de netten die voor hen uitgezet waren. Maar de volgende morgen wist Jezus, de Schepper van de wereld, precies waar elke vis zich bevond. Hij had ze gemaakt. Denk je eens in hoe verrukt die visjes moeten

zijn geweest toen ze de stem van hun Schepper hoorden. Misschien kwamen ze dichterbij de oppervlakte om een glimpje van de hemelse Heer op te vangen en zwommen ze blij naar de boot van Petrus en gingen zijn netten in om het voorrecht de almachtige Zoon van God te kunnen gehoorzamen! Wist je dat Gods hele schepping 'er reikhalzend naar uit [ziet] dat openbaar wordt wie Gods kinderen zijn' (Rom. 8:19)?

In China hebben we de meest verstokte zondaren berouwvol op hun knieën zien vallen, zodra ze Jezus persoonlijk ontmoetten. We hebben talloze moordenaars, verkrachters en prostituees in Gods net gevangen zien worden omdat ze de stem van Jezus hadden gehoord die hen riep.

Bij een latere gelegenheid hoorden de leerlingen Jezus zeggen: 'Laten we het meer oversteken.' Vervolgens gingen ze het meer op en 'namen Hem mee in de boot waarin Hij al zat' (Marc. 4:35-36). Jezus viel al gauw in slaap, en er kwam een zware storm opzetten.

Als je je eerste stappen zet in je bediening, zorg er dan voor dat Jezus niet slaapt in je boot! Je kunt proberen je boot met roeiriemen of in eigen kracht vooruit te krijgen, maar je zult niet ver komen zolang Jezus slaapt. De leerlingen deden de ontdekking dat '*de golven beukten tegen de boot, zodat die vol water kwam te staan*' (Marc. 4:37, cursivering toegevoegd). Maak Jezus wakker en maak Hem Heer en Meester over je hele handel en wandel! Er zijn te veel gemeenten en bedieningen waar Jezus ooit, in het verleden, verwelkomd is, maar die nu in eigen kracht functioneren en hun eigen plannen maken, terwijl Jezus in hun midden slaapt.

God wil dat alle christenen vissers van mensen zijn. De wereld is een vreselijke, verwoestende puinhoop. Volken bestrijden elkaar, en iedere dag brengen mensen elkaar onuitsprekelijke wreedheden toe. Met Jezus in ons hart worden we opgeroepen vissers te zijn,

ongeacht onze achtergrond, scholing of economische positie. Misschien zijn er wel mensen die meer gaven hebben om te vissen dan wij, maar Jezus zoekt mensen zoals Petrus, Jakobus en Johannes. Ze wisten dat ze onwaardige zondaren waren, maar ze waren bereid hun zwakte in te ruilen voor Gods macht en hun bezoedelde kleding voor een kleed van rechtvaardigheid.

De apostelen waren grotendeels ongeletterde, onbehouwen jongemannen. Toch gebruikte God hen om de wereld door elkaar te schudden met het evangelie. Als God hen op zo'n manier kon gebruiken, kunnen we ons nooit met een verontschuldiging afmaken van de persoonlijke verantwoordelijkheid die wij hebben om uit te reiken naar de verlorenen. Wij kunnen onszelf, en misschien zelfs andere mensen, misleiden maar we kunnen de Heer nooit misleiden. Elke christen zal eens rekenschap moeten afleggen van de manier waarop hij de talenten die God hem heeft gegeven, al dan niet gebruikt heeft.

Het is nu de tijd om ons volledig in te zetten voor de zaak van God, zonder voorbehoud. Als je daaraan gehoor geeft, zul je de zegen en de aanwezigheid van God heerlijk en krachtig ervaren.

Toen Jezus voor de eerste keer Petrus, Jakobus en Johannes vond, waren ze bezig met het spoelen van hun netten. Van tijd tot tijd is het nodig dat wij onze netten spoelen, als we ze voortdurend gebruiken om vis te vangen, maar veel kerken zijn professionele nettenspoelers geworden. In plaats van zielen te vangen voor het koninkrijk van God besteden ze al hun tijd aan het debatteren over vissen, het bestuderen van diverse visstrategieën en -technieken, het luisteren naar lezingen van deskundigen op het gebied van vissen, en het zingen van liederen over vissen. Maar zelden of nooit gaan ze echt vissen!

Veel voorgangers vullen hun kansel met visserslatijn, en hun gemeenteleden kijken vol bewondering naar de visnetten die aan

de kerkmuren hangen. De netten zijn grondig schoongespoeld. Tijd noch moeite is gespaard om alle vuil en verontreinigingen buiten de kerk te houden. Sterker nog, de netten zijn zo wit gebleekt dat niemand ook maar kan vermoeden dat ze ooit eens werden gebruikt voor het vangen van vissen! De touwen zijn keurig rechtgetrokken, zodat elk vierkantje dezelfde grootte en vorm heeft. Per slot van rekening, zo zeggen ze: 'God is een God van orde.' De voorgangers pochen graag over hun netten en nodigen zelfs christenen uit andere kerken uit om hun netten te komen bewonderen.

Om de zoveel jaar komen er 'overijverige' jonge gelovigen het gebouw binnen en opperen dat de netten van de muur afgehaald moeten worden en meegenomen moeten worden naar het meer om vis te vangen. De 'volwassen' leden van de gemeente leggen dan uit dat God in de hele wereld veel vis vangt, en dat alles goed is zoals het is. Het is hun taak een heilig, tevreden leven te leiden, en niet arrogant te zijn. De nieuwe gelovigen worden ervan overtuigd dat als ze de Heer nog een paar jaar langer volgen, zij volwassen zullen worden, net zoals de anderen. Intussen moeten ze zich maar rustig houden en niet voor hun beurt praten.

Week in week uit, jaar in jaar uit sust Satan individuele gelovigen, gemeenten en hele kerkgenootschappen in slaap met zijn leugens. Het bleekmiddel dat alle vlekken en vuil uit de netten verwijderd heeft, ontsmet ook de christenen, totdat de gedachte aan vissen niet eens meer in hen opkomt.

Christen, voel je je als Petrus, nadat hij de hele nacht had gewerkt maar geen enkele vis had gevangen? Heb je jezelf ervan overtuigd dat er geen vis meer in de zee zit? Hebben je kerkprogramma's al zo lang geen nieuwe vissen in hun netten gekregen dat je maar liever op het strand blijft en je netten spoelt, omdat je geen teleurstellende

vistocht meer aankunt? Veel gemeenten doen niet meer aan evangeliseren, omdat 'ze het geprobeerd hebben en het niet werkte'.

Veel christenen horen Gods stem die hen roept vis te vangen voor het koninkrijk van God, maar net zoals Petrus, Jakobus en Johannes geloven ze niet dat er nog vissen in het water zitten. Hoe vaak hoor je christenen niet zeggen: 'Niemand in deze omgeving heeft nog belangstelling voor het evangelie' of: 'De harten van de mensen zijn zo hard'? Dit is niet waar! Heb je er ooit aan gedacht dat het probleem misschien is dat jouw visserij niet onder de leiding staat van de Here Jezus Christus? Misschien heb je jarenlang je netten op de verkeerde plaats uitgeworpen. Ik garandeer je dat er overal om je heen vissen zwemmen. Je moet ermee ophouden op jouw manier te vissen: ga vissen onder Jezus' leiding.

Petrus ving niets toen hij en zijn vrienden het in eigen kracht deden. Zij waren ervan overtuigd dat er geen vis meer zat. Maar toen ze het opgaven en God de leiding gaven over hun inspanningen, wat gebeurde er toen plotseling? Toen 'zwoom er zo'n enorme school vissen in de netten dat die dreigden te scheuren' (Luc. 5:6).

Ik hoop zó dat je dit begrijpt. Wanneer wij proberen de Heer te dienen en het evangelie te verkondigen in eigen kracht, met onze eigen programma's en initiatieven, dan schieten we tekort. Al gauw overtuigen wij onszelf dat het probleem niet bij ons ligt, maar bij de 'onverschillige heidenen' die 'geen belangstelling hebben voor het evangelie'. Maar wanneer we leren wat het echt betekent om onszelf zonder voorbehoud helemaal aan God over te geven, waarbij we Hem vragen ons te vullen en ons meer kracht te geven, dan pas zijn we op de plaats waar God ons voor zijn glorie kan gebruiken. Zolang je God zoekt om 'jouw' bediening te zegenen, verdoe je je tijd. Hij zegent alleen zijn bediening die op zijn manier uitgevoerd wordt, onder zijn leiding. Wanneer we ten slotte al onze nutteloze

programma's beëindigd hebben en het wanhopig opgeven, zal Jezus er zijn om ons een betere manier te laten zien – zijn manier. Hij zal ons vertellen waar we onze netten moeten uitgooien, en we zullen verbaasd zijn dat ze uitpuilen van de vissen.

Voorgangers, jullie kerk moet haar handjes laten wapperen en aan het vissen slaan, omdat dit de taak van de kerk is. Het is nooit Jezus' bedoeling geweest dat zijn kinderen zich op een eilandje zouden terugtrekken om alleen nog maar bezig te zijn elkaar op te bouwen. Het is ook niet de taak van een leider al zijn tijd te spenderen aan problemen in de kerk. Natuurlijk zullen er, tot Jezus' terugkeer, altijd problemen zijn, maar je moet er niet volledig door in beslag genomen worden. In plaats daarvan moet je ze zien als een kans om je net te boeten, zodat je met een sterker net kunt gaan vissen naar zielen.

De duivel zal allerlei problemen op je weg brengen om je af te leiden van het vissen. Je hebt dus een vast en onwrikbaar focus nodig om zielen te winnen. Is je gemeente gestopt met proberen vis te vangen? Ben je druk geweest met het spoelen van je netten, in de overtuiging dat er geen vis meer in de zee zit? Het Woord van God heeft opwindend nieuws voor jou! Niet alleen wil God jou veranderen en je bediening bekrachtigen, bovendien zul je daarna een geweldig voorbeeld zijn dat anderen kunnen volgen.

Ben je ook bereid Jezus de leiding in handen te geven en jou een visser van mensen te maken? Laat Jezus in je boot stappen en je onderwijzen. Hij kan je boot en je net gebruiken voor zijn glorie. God heeft je misschien al een richting gegeven om het evangelie te verkondigen. Misschien roept Hij je naar Azië, Afrika of een islamitisch land – om getuige te zijn van zijn geliefde Zoon.

Nu is het de tijd om je net uit te werpen en te gaan vissen.

ONTWAAK, SLAPENDE KERK!

17

‘Het moment is gekomen waarop u uit de slaap moet ontwaken, want de redding is ons meer nabij dan toen we tot geloof kwamen.’

Romeinen 13:11

Voordat ik in 1997 China verliet, had ik een bijzonder positieve indruk van het christendom in het Westen. De zendingen die naar China waren gekomen, waren bijzonder vrome mannen en vrouwen. Ze incasseerden veel tegenstand, en het bloed van honderden werd vergoten op Chinees grondgebied omwille van het evangelie.

Na aankomst in Duitsland kwam ik terecht in een asielzoekerscentrum, terwijl mijn aanvraag om een verblijfsvergunning in behandeling werd genomen. In die maanden wandelde ik elke zondag naar een lutherse kerk in de omgeving. Ik kon geen woord Duits verstaan, en niemand in de kerk wist wie ik was, maar trouw zat ik daar iedere zondag de voor mij vreemde gebeurtenissen gade te slaan. De voorganger klom zijn hoge kansel op, terwijl de gemeente van vier of vijf oude vrouwen toekeek. Het leek alsof hij zware lasten droeg, en zijn gezicht vertoonde geen enkel teken van vreugde

of leven. Hij las dan een gebed uit een boek en preekte vervolgens een tijdje. Ik maakte van de gelegenheid gebruik om te proberen zijn woorden na te spreken, zodat ik gewend kon raken aan deze vreemde, nieuwe taal.

Zodra de dienst afgelopen was, haastte de voorganger zich naar de deur om de hand te schudden van de vijf of zes mensen die de dienst hadden bijgewoond. De hele gang van zaken deed me veel verdriet. Het was duidelijk dat de voorganger en zijn kudde naar de dienst kwamen met de lasten van de wereld op hun schouders – en dat ze in precies dezelfde toestand weer naar huis gingen. Ik was opgegroeid tijdens een opwekking in China, waardoor dit alles een hele schok voor me was. Later realiseerde ik me dat niet alle kerken in Duitsland of in het Westen er zo beroerd aan toe waren als deze eerste ervaring suggereerde, maar in de meeste kerken is Jezus niet echt aanwezig. Sommige kerken laten misschien wat hardere muziek horen of lijken op het oog energiek en vreugdevol, maar dit betekent niet noodzakelijkerwijs dat Jezus meer aanwezig is in hun hart dan het geval was in de oude lutherse kerk. Jezus heeft gezegd: ‘De komst van het koninkrijk van God laat zich niet aanwijzen, en men kan niet zeggen: “Kijk, hier is het!” of: “Daar is het!” Maar weet wel: het koninkrijk van God ligt binnen uw bereik’ (Luc. 17:20-21).

Nadat de Duitse regering mij in 1998 de vluchtelingenstatus had toegekend, begon de Heer deuren te openen zodat ik mijn bediening kon uitoefenen in heel Europa, en vervolgens in verschillende delen van de wereld. Vanaf het begin begreep ik dat God mij in staat had gesteld China te verlaten om onder meer te helpen de slapende westerse kerk wakker te schudden! De boodschap die de christenen moeten horen is dezelfde als Jezus de kerk in Sardis bracht: ‘Ik weet het, u staat als levend bekend, maar u bent dood. Wees waakzaam en herstel wat nog te herstellen valt en wat dreigt te sterven. Want

het is Mij gebleken dat uw daden niet volmaakt zijn in de ogen van mijn God. Breng u in herinnering, hoe u de boodschap ontvangen en gehoord hebt; neem haar ter harte en begin een nieuw leven' (Op. 3:1-3, GNB).

Een slapende kerk kan nooit een verloren wereld bereiken.

In de Bijbel staat dat de hele mensheid geestelijk dood is en verdrinkt in een oceaan van zonde en goddeloosheid. Als de mensen het evangelie niet horen tijdens hun leven, dan zijn zij voorbeschikt voor eeuwige straf in de hel. Dit is tragisch, omdat Jezus heeft gezegd dat eeuwige straf in de hel was 'bestemd voor de duivel en zijn engelen' (Mat. 25:41), en niet voor mensen die zijn geschapen naar zijn beeld en gelijkenis.

De enige manier waarop zij zullen horen dat Jezus het mogelijk heeft gemaakt om aan deze vreselijke bestemming te ontsnappen is als we het hun vertellen! Om de een of andere reden denken veel christenen dat het de verantwoordelijkheid van iemand anders is om de verlorenen over Jezus te vertellen. We verzinnen talloze excuses om te trachten onze passiviteit te rechtvaardigen en ons geweten gerust te stellen, maar de Heer kent de waarheid. De Bijbel draagt ons onverbloemd op: 'Bevrijd hen die ter dood veroordeeld zijn, doe alles om hun leven te redden. Zeg niet: "Ik wist het niet," want Hij die de harten doorgrondt, het innerlijk doorziet, weet of je de waarheid spreekt. Hij vergeldt elk mens naar zijn daden' (Spr. 24:11-12).

De tijd is kort, en het is niet juist dat christenen doorgaan met spelletjes spelen, terwijl miljoenen mensen in onze omgeving sterven en naar de hel gaan.

Gelovigen gebruiken vaak Openbaring 3:20 als een uitnodiging om gered te worden. Daar lezen we: 'Ik sta voor de deur en klop aan. Als iemand mijn stem hoort en de deur opent, zal Ik binnenkomen, en we zullen samen eten, Ik met hem en hij met Mij.' Als je de tekst

nauwkeuriger onderzoekt, blijkt dat Jezus niet klopte op de deur van het hart van een ongelovige, toen Hij deze woorden sprak. Hij klopte op de deur van de verslachte kerk te Laodicea. Jezus stond buiten de deur van de kerk, Hij klopte aan en vroeg binnengelaten te worden! Het is een treurige aanklacht, maar Jezus is thans nog steeds een onwelkome gast in veel kerken. Vele functioneren nog steeds in hun levenloze godsdienstigheid, terwijl ze 'de schijn van vroomheid ophouden, maar de kracht ervan miskennen' (2 Tim. 3:5).

Word wakker! Heb berouw! Laat de Here Jezus in je leven en in je gemeente komen. Hij houdt van iedereen en zolang je nog kunt ademen, is het niet te laat en kan Hij je gebruiken voor zijn glorie.

Een geestelijk afgestompte gemeente of gelovige is een armzalige getuige van de levende, opgestane Jezus. Een gemeente is bedoeld een opleidingscentrum en een centrale commandopost te zijn tijdens de oorlog – niet een gezellige, schijnheilige soos waar mensen lippendienst bewijzen aan Christus, maar weigeren zijn bevelen te gehoorzamen. God wil niet alleen dat je wakker wordt, Hij heeft ook werk voor je.

Tijdens mijn reizen over de wereld heb ik vele prachtige broers en zussen ontmoet. Zij luisteren geconcentreerd naar ieder woord dat gesproken wordt, maar er mist één belangrijk iets in hun geestelijk leven. Zij moeten het Woord van God gaan gehoorzamen. Zij moeten opstaan en daders van het Woord worden in plaats van alleen maar hoorders. Jakobus zei het zo: 'Vergis u niet: alleen horen is niet genoeg, u moet wat u gehoord hebt ook doen' (Jak. 1:22).

Weet je, wanneer je alleen maar luistert naar het Woord van God, slibt je hart dicht met geestelijk voedsel. Veel voedsel is goed, maar je krijgt het wel voor een bepaald doel. Namelijk om het te gaan delen met de hongerigen, zodat zij ook Jezus kunnen leren kennen. Als je Gods zegeningen alleen maar voor jezelf houdt,

word je een opgeblazen christen. Wanneer je ze deelt met anderen, geeft de Heilige Geest je meer zegeningen zodat je er meer kunt delen. Prachtig!

Momenteel vindt de grootste strijd in de geschiedenis der mensheid plaats. Nee, het is niet de 'oorlog tegen het terrorisme', maar een conflict dat veel intenser en verstrekkender is! Het is de strijd om de zielen der mensheid. Deze oorlog heeft impact op ieder afzonderlijk persoon, want zijn of haar eeuwige bestemming hangt af van het resultaat. Satan is druk bezig te proberen zo veel mogelijk mensen met hem mee de hel in te sleuren. In de Bijbel staat: 'Maar wee de aarde en de zee: de duivel is naar jullie afgedaald! Hij is woedend, want hij weet dat hij geen tijd te verliezen heeft' (Op. 12:12).

Als er ooit een tijd op aarde is geweest dat de razernij van de duivel zo intens zichtbaar is geweest, dan is het nu. Gods volk moet zich bezighouden met het werk van zijn hemelse Vader, met het dienen van Hem en het uitreiken naar de verlorenen, in welke hoedanigheid God hen ook roept. In plaats daarvan zitten miljoenen christenen te slapen en te snurken, in afwachting van de terugkomst van de Heer!

Als je ooit op een boerderij gewoond hebt, weet je dat er werkers nodig zijn om de oogst binnen te halen. Nu wil de Heer een oogst van zielen binnenhalen voor zijn koninkrijk, maar er zijn niet genoeg gehoorzame arbeiders. In deze context geeft het boek Spreuken de volgende waarschuwingen: 'Een zoon die in de zomer oogst, is verstandig, slaapt hij in de oogsttijd, dan maakt hij zijn ouders te schande' (Spr. 10:5) en: 'Een luiaard ploegt niet in de herfst, en vraagt zich in de zomer af waarom hij niet kan oogsten' (Spr. 20:4).

Het is tijd om wakker te worden! 'Ontwaakt uit uw slaap, sta op uit de dood, en Christus zal over u stralen' (Ef. 5:14).

Er zijn nu meer dan tweeduizend miljoen belijdende christenen op aarde. Denk je dat eens in: tweeduizend miljoen mensen die zeggen dat zij Jezus Christus volgen! Dat is een verbijsterend groot aantal.

Waarom zijn er dan nu nog steeds zo veel arme landen en gebieden van geestelijke duisternis in de wereld? Het probleem ligt in het soort christendom dat gepraktiseerd wordt door de meerderheid van de huidige gelovigen. Voor talloze miljoenen mensen is het volgen van Jezus weinig meer dan een culturele ervaring. Je invoegen bij een gemeente is ongeveer hetzelfde als je aansluiten bij een soos, waar je nieuwe mensen kunt ontmoeten en beleefdheden kunt uitwisselen over onbeduidende zaken. Als de Bijbel al gelezen wordt, komt dat voort uit een soort plichtsgevoel, en niet als onderdeel van een relatie met de werkelijke, opwindende en levensveranderende Schrijver ervan.

Jezus wordt vaak uitgebeeld als een historische figuur die gestorven is aan het kruis, en als een toekomstige figuur die eens weer zal komen, maar weinig christenen wandelen in de tegenwoordige tijd echt, oprecht met Jezus, en delen hun dromen, angsten en zorgen met Hem als minnaar en vriend. Miljoenen gelovigen over de hele wereld zijn gebonden door wetticisme. Het gehoorzamen van door de mens gemaakte regels is belangrijker geworden dan de hand van God pakken en met Hem wandelen in de avondkoelte. Het christenleven is een uithoudingsproef geworden, alle sporen van leven en vreugde zijn al lang vervlogen!

Broers en zussen, kom niet bedrogen uit; zo'n gebonden gemeente zal nooit één ziel kunnen winnen voor het koninkrijk van God. Ze zal alleen maar reageren wanneer ze geconfronteerd wordt met de waarheid en de genade van Gods Woord, zoals geopenbaard in het leven van een echte discipel van Jezus die alles wat hij heeft, heeft opgegeven om Hem te volgen.

Vandaag de dag zijn er meer dan genoeg ‘gelovigen’ in de wereld. God wil meer discipelen! Alleen discipelen van Jezus kunnen ooit de hoop hebben dat zij namens God impact zullen hebben op de naties.

Enkele jaren geleden verspreidde het dodelijke SARS-virus zich door heel China en delen van Azië. Volgens wetenschappers zou de epidemie verspreid worden door *supercarriers*, superdragers. Deze *supercarriers* besmetten honderden mensen door alleen maar met hen om te gaan. Overal waar ze kwamen, verspreidden ze het virus, en het leven van de mensen werd voor altijd veranderd.

God zoekt naar *supercarriers* van het evangelie. Hij wil oprechte volgelingen die bereid zijn het vuur en de liefde van God te brengen naar miljoenen mensen zodat die besmet worden met geestelijk leven!

Vóór de jaren vijftig van de twintigste eeuw waren de meeste christenen in China ook alleen maar ‘gelovigen’ in Christus, en toen het vuur van de vervolging oplaaide, lieten velen hun geloof in de steek. Maar anderen maakten ernst met God en besloten Hem te volgen, ongeacht wat het hun zou kosten. Zij werden geleidelijk getransformeerd tot discipelen van de Here Jezus Christus. Vandaag zijn de meeste christenen in China’s huiskgemeenten discipelen.

Echte discipelen worden vaak niet begrepen. Ze worden beschouwd als labiele fanatiekelingen. Dikwijls zijn dezelfde regeringen die het bestaan van nominale gelovigen gedogen, tot alles in staat en zullen ze alle discipelen binnen hun grenzen met wortel en al uitroeien.

‘Gelovigen’ proberen God te volgen, maar hun gebeden en toewijding worden vertroebeld door besluiteloosheid. Hun gebeden zien er ongeveer zo uit: ‘Heer, ik ben zo zwak. Geef mij alstublieft uw kracht. Ik ga gebukt onder de zonde. Kom alstublieft en bevrijd

me.' Gelovigen zoeken altijd zekerheid dat er niets verkeerd zal gaan als zij uitkomen voor Jezus. Alleen wanneer zij ervan overtuigd zijn dat de kust veilig is en dat hun niets zal overkomen, zijn ze bereid de eerste stap te zetten! Als ze ooit de oproep van de Koning horen om ergens heen te gaan en iets te doen voor zijn koninkrijk, dan voelen ze dat ze extra bemoediging nodig hebben, voordat ze veilig kunnen gaan: 'Ik wil het eerst nog even overleggen met mijn vrouw, mijn voorganger, mijn chef en mijn schoonmoeder om te kijken of zij het goedvinden.'

De houding van een 'discipel' is anders. Zo iemand smeekt God hem of haar een heel klein beetje van zijn explosieve kracht te geven. Ze bidden: 'God, als U me slechts een beetje geestelijk dynamiet zou willen lenen, dan beloof ik dat ik dat zal brengen naar het donkerste gebied dat ik kan vinden, het daar zal neerleggen en bidden dat U uw vuur van de hemel zult sturen om het tot explosie te brengen.'

God geeft hieraan altijd gehoor. Daarom verspreidt het evangelie zich zo snel in China en andere delen van de wereld.

Sinds mijn komst naar het Westen heb ik ontdekt dat het er niet echt toe doet hoe vaak je spreekt in de meeste kerken, omdat de meerderheid van de gelovigen 'preekbestendig' is geworden. Ze hebben duizenden preken gehoord en zijn experts geworden in het omzetten van de knop. Hun lichaam zit fysiek voor je, maar hun verstand en hun hart zijn ver weg. Ze zijn gedresseerd om te luisteren naar toespraken, in plaats van te reageren op de kracht van het evangelie en veranderd te worden. Dikwijls is er een enorm verschil tussen het uiterlijk dat gelovigen iedere zondag in de kerk aannemen en de realiteit van hun leven thuis en op hun werk tijdens de week. Het is ongezond om zondags te glimlachen en je heilig te gedragen, wanneer je gezin uit elkaar valt, je huwelijk een mislukking is en je leven overstelpt wordt door zonde en verleidingen. Dit is niet echt.

De kerk moet de plaats zijn waar je God ontmoet en waar Hij je verandert van duisternis in licht en van dood in leven. Omgang met andere gelovigen zou stimulerend en inspirerend moeten werken, naarmate we tot elkaar komen en pogen samen in het koninkrijk van God te wandelen. We moeten het huis en de kerk samenbrengen zodat de handelwijze van de mensen op zondag klopt met de realiteit van hun dagelijks leven.

Veel kerken in het Westen zijn gereduceerd tot enkel een voorstelling waar de voorganger iedere week een show opvoert en de gelovigen erbij zitten als niet-participerende toeschouwers. Geen wonder dat zo veel mensen worstelen met hun geloof en de kerk de rug toekeren. De toorn van de Heer wordt gewekt, wanneer de kostbare bruid van Christus in zo'n deplorabele toestand verzeild raakt. Jezus heeft passie voor zijn bruid, omdat Hij 'Zich voor haar heeft prijsgegeven om haar te heiligen, haar te reinigen met water en woorden en om haar in al haar luister bij Zich te nemen, zodat ze zonder vlek of rimpel of iets dergelijks zal zijn, heilig en zuiver' (Ef. 5:25-27).

Als je voorganger bent en de kudde op deze manier hoedt, dan spoor ik je aan om van je kansel af te komen en bij de mensen te zijn. Stop ermee hun de les te lezen en begin met hen te leven, ga hun lasten delen en leid hen tot Jezus door de kracht van de Heilige Geest. Denk niet dat je een bevoorrechte rol hebt in de kerk of dat je op een hoger plan staat dan ieder ander, want we zijn allemaal medepelgrims, en God doet niet aan vriendjespolitiek.

De rol van een kerkelijk leider is niet om de baas te spelen over mensen en dominant aanwezig te zijn tijdens bijeenkomsten, maar wel om de broers en zussen te dienen zodat zij op hun beurt beter voorbereid zijn om de Heer te dienen en het evangelie te verkondigen. Misschien heb je deze verzen al wel duizend keer gelezen,

maar ik daag je uit ze opnieuw te lezen, biddend, en God te vragen je te laten zien of je bediening echt weerspiegelt wat de apostel Paulus leerde: 'En Hij is het die apostelen heeft aangesteld, en profeten, evangelieverkondigers, herders en leraren, om de heiligen toe te rusten voor het werk in zijn dienst. Zo wordt het lichaam van Christus opgebouwd, totdat wij allen samen door ons geloof en door onze kennis van de Zoon van God een eenheid vormen, de eenheid van de volmaakte mens, van de tot volle wasdom gekomen volheid van Christus' (Ef. 4:11-13).

Lieve vriend, God houdt van je. Hij wil dat je een oprechte discipel van Jezus wordt, en niet alleen maar een gelovige. Tijdens zijn leven moet iedere christen op aarde iedere morgen deze keuze maken. Of we een discipel of een gelovige zijn, hangt af van de keuzes die we maken. De verleiding bestaat dat wij achteroverleunen in onze luie stoel en doorgaan een halfslachtig christelijk leven te leiden, waarin we God lippendienst bewijzen, maar niet bereid zijn de kosten te berekenen en ons kruis op te nemen en Hem te volgen.

Ik bid dat je in je hart zult besluiten vanaf dit moment Jezus met je hele hart te volgen. Je krijgt misschien te maken met buitengewoon lijden en zult misschien voortdurend onder vuur liggen, maar je zult er nooit spijt van hebben.

WERELDWIJDE VISIE

18

Voordat ik in 1997 voor het eerst naar het Westen reisde, had ik er absoluut geen idee van dat er zo veel kerken geestelijk in slaap waren. Ik veronderstelde dat de kerk in het Westen sterk was en levendig, omdat ze het evangelie met zo'n ongelooflijk geloof en vasthoudendheid naar mijn land had gebracht. Veel zendingen waren een krachtig voorbeeld voor ons doordat ze hun leven neerlegden omwille van Jezus.

Er waren gelegenheden dat ik het moeilijk had, terwijl ik in kerken in het Westen sprak. Er lijkt iets te missen waardoor ik me vanbinnen vreselijk voel. Sommige bijeenkomsten zijn koud en missen het vuur en de aanwezigheid van God die we in China hebben.

In het Westen hebben veel christenen een overvloed aan materiële bezittingen, maar toch leven ze in een afvallige toestand. Zij hebben zilver en goud, maar ze staan niet op en wandelen niet in Jezus' naam. In China hebben we maar weinig bezittingen om ons aan te hechten, dus is er niets dat ons ervan weerhoudt de Heer te dienen. De Chinese kerk is zoals Petrus bij de Schone Poort. Toen hij de kreupele bedelaar zag, zei hij: 'Geld heb ik niet, maar wat ik wel heb, geef ik u: in de naam van Jezus Christus van Nazaret, sta op en loop.' (Hand. 3:6).

Op soortgelijke wijze bid ik dat God de Chinese kerk kan gebruiken om de westerse kerk te helpen opstaan en te wandelen in de

kracht van de Heilige Geest. Het is bijna onmogelijk voor de Chinese christenen om in de huidige geestelijke omstandigheden in ons land te gaan slapen. Er is altijd wel iets dat ons opjaagt, en het is bijzonder moeilijk om te slapen terwijl je opgejaagd wordt. Als er een eind komt aan de vervolging, dan ben ik bang dat we zelfvoldaan worden en in slaap vallen.

Veel voorgangers in Europa en Amerika hebben me verteld dat ze een grote opwekking willen zien. Ze vragen mij regelmatig waarom China een opwekking meemaakt, en de meeste landen in het Westen niet. Dat is een grote vraag om te beantwoorden, maar volgens mij zijn er een paar bijzonder duidelijke redenen.

In het Westen zie ik alle machtige kerkgebouwen en alle peperdure uitrusting, duur aandoende vloerbedekking en ultramoderne geluidssystemen. Ik kan de westerse kerk met absolute zekerheid verzekeren dat ze niet meer kerkgebouwen nodig heeft. Kerkgebouwen zullen nooit de opwekking brengen die je voor ogen hebt. Ook het najagen van meer bezittingen zal je geen opwekking brengen. In alle oprechtheid sprak Jezus: 'Iemands leven hangt niet af van zijn bezittingen' (Luc. 12:15). Wat als eerste nodig is voor een opwekking in je kerk is het Woord van de Heer. Gods Woord ontbreekt. Toegegeven, er zijn veel sprekers en duizenden tapes en video's met bijbelonderwijs, maar slechts zelden vind je er de scherpe waarheid van de Bijbel: 'Want levend en krachtig is het Woord van God, en scherper dan een tweesnijdend zwaard: het dringt diep door tot waar ziel en geest, been en merg elkaar raken, en het is in staat de opvattingen en gedachten van het hart te ontleden' (Hebr. 4:12). Gods Woord is de waarheid die je zal bevrijden.

Niet alleen ontbreekt kennis van Gods Woord, maar ook gehoorzaamheid aan dat Woord. Er is maar weinig actie.

Op het moment dat ik op zestienjarige leeftijd voor het eerst de

Here Jezus Christus ontmoette, nam ik het besluit dat ik gehoorzaam zou zijn aan wat Hij me ook maar zou opdragen te doen en te zeggen. Dit is niet altijd even gemakkelijk geweest, maar God heeft me elke stap van de weg geholpen. Toen de opwekking de gelovigen in China bereikte, was het resultaat dat duizenden evangelisten naar alle uithoeken van het land werden gezonden terwijl ze het vuur van Gods altaar meedroegen. Wanneer God in het Westen beweegt, lijkt het erop dat jullie pas op de plaats maken en te lang van zijn aanwezigheid en zegeningen willen genieten en een altaar bouwen rondom je ervaringen.

Je kunt de Schrift nooit echt kennen totdat je bereid bent erdoor veranderd te worden. Alle echte opwekkingen van de Heer resulteren in gelovigen die reageren met vurig gebed en zich uitstrekken naar de verlorenen. Wanneer God echt in je hart in beweging komt, kun je niet stil blijven zitten.

Ik heb mensen in de westerse kerken zien aanbidden alsof ze al in de hemel zijn. Dan brengt steevast iemand een opbeurende boodschap, zo in de trant van: 'Mijn kinderen, Ik heb jullie lief. Wees niet bang; Ik ben met jullie.' Ik ben niet gekant tegen zulke woorden, maar waarom is het dat niemand een woord van de Heer lijkt te horen in de trant van: 'Mijn kind, Ik wil je naar de krottenwijken van Azië of naar donker Afrika sturen om mijn boodschapper te zijn voor mensen die sterven in hun zonde'?

Massa's kerkmensen in het Westen zijn tevreden als ze minimaal bijdragen aan God, in plaats van maximaal. Ik heb mannen en vrouwen in de gaten gehouden als de collecte rondging in de kerk. Ze doen hun dikke portefeuilles open en zoeken naar het kleinste bedrag dat ze kunnen geven. Zo'n houding kan niet! Jezus heeft zijn hele leven voor ons gegeven, en wij geven zo weinig mogelijk van ons leven, onze tijd en ons geld aan God terug. Wat een schande! Heb berouw!

Het is een fantastisch voorrecht als we aan Gods werk mogen geven. Toen de wijzen naar Betlehem reisden, brachten ze kostbare gaven mee en legden die aan de voeten van het kindje Jezus. Misschien hielpen deze giften voor het betalen van de reis die Jezus en zijn ouders korte tijd later naar Egypte maakten om te ontsnappen. Wat jij God geeft, kan Hij gebruiken om de heerschappij van zijn Zoon over de hele wereld uit te breiden.

Het klinkt misschien vreemd, maar ik mis zelfs de collectes die wij vroeger in China hadden. Talloze keren kondigde de leider aan: 'We hebben een nieuwe werker die morgen weggaat om de Heer te dienen.' Onmiddellijk haalde dan iedereen z'n zakken helemaal leeg. Met dat geld kon de werker een trein- of buskaartje kopen en de volgende dag vertrekken.

In het huidige China hebben de meeste gelovigen in de huisgemeente maar weinig bezittingen. De meesten komen uit arme boerengemeenschappen en worstelen zich van de ene oogst naar de volgende. Maar wat ze hebben, geven ze aan God. Er wordt niets achtergehouden. Ik herinner me een paar diensten waarin een collectezakje rondging zodat onze evangelisten naar verafgelegen gebieden konden gaan met het evangelie. Veel mensen stopten hun hele wereldse bezit in dat zakje, want zij realiseerden zich dat niets belangrijker was dan deelnemen aan het redden van zielen voor Jezus. Zelfs als dat betekende dat zij niets meer overhielden en ontberingen zouden lijden, deden ze het van harte als ze wisten dat daardoor nog één kostbare ziel voor de eeuwigheid gered zou kunnen worden.

Soms kwam dan de collectezak bij een man of vrouw die niets had om erin te stoppen; hij of zij had helemaal geen geld of wereldse bezittingen. Al wat hij had was zijn eigen leven. Ik ben er getuige van geweest dat mannen en vrouwen met de tranen in de ogen letterlijk in de collectezak kropen wanneer die voorbijkwam. Daarmee wilden

ze God duidelijk maken dat ze niet meer of minder hadden om aan Hem te geven dan hun leven.

Hoe staat het met jou?

Wil jij ook je hele hart aan Jezus geven?

Als dat het geval is, zul je Gods glorie zien en zijn kracht en gezag ervaren, want wanneer God een hart ziet dat Hem volledig is toegewijd, is Hij ontroerd. In de Bijbel staat: 'Want des HEREN ogen gaan over de gehele aarde, om krachtig bij te staan hen, wier hart volkomen naar Hem uitgaat' (2 Kron. 16:9a, NBG '51).

Deze zieke wereld heeft er wanhopig behoefte aan om de liefde en genade van Jezus Christus te ervaren. Zij die Hem al liefhebben moeten hun leven oprecht aan zijn zaak wijden, want niets minder zal voldoende zijn.

Natuurlijk zijn niet alle kerken in het Westen in slaap! Bij alle sterke kerken die ik in het Westen heb bezocht, heb ik gemerkt dat zij allemaal één ding gemeen hebben: een sterke en opofferingsgezinde toewijding aan zending onder onbereikte volken. Ik heb het hier niet alleen over lokale *outreach*, of zelfs pogingen om gemeenten te starten in andere steden in je land. Ik heb het hier over een hart om Gods koninkrijk te vestigen in die gebieden van de wereld die het meest hongeren naar het evangelie en waar geestelijke duisternis heerst. Gebieden waar nog nooit iemand de naam van Jezus gehoord heeft. Wanneer jij begint je tijd, gebed en geld daarin te steken, zul je al gauw Gods zegen op het werk van je handen ervaren.

Als jouw visie voor de Heer te klein geweest is, vraag Hem dan *zijn* visie met jou te delen. Je zult ontdekken dat de visie van God een wereldwijde visie is: 'Want God had de wereld zo lief dat Hij zijn enige Zoon heeft gegeven, opdat iedereen die in Hem gelooft niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft. God heeft zijn Zoon niet

naar de wereld gestuurd om een oordeel over haar te vellen, maar om de wereld door Hem te redden' (Joh. 3:16-17).

De Grote Opdracht is niet veranderd. Het zijn onze plannen die veranderd moeten worden. Veel gemeenten proberen hier een hemel op aarde te scheppen, maar tot het moment dat de westelijke kerk de Grote Opdracht gehoorzaamt en het evangelie uitdraagt tot aan de uiteinden van de aarde, spelen de mensen alleen maar een spelletje met God en maken ze niet echt ernst met de Waarheid. Veel kerken zien er aan de buitenkant prachtig uit, maar zijn dood waar het belangrijk is: aan de binnenkant. Als je God echt wilt zien werken, dan zijn dit de twee belangrijkste dingen die je moet doen: 1) het Woord van God leren kennen, en 2) in gehoorzaamheid doen wat God je opdraagt.

Als je dan uitgaat in gehoorzaamheid aan God, denk dan niet dat je er helemaal alleen voor staat. God wil dat je met andere leden van zijn lichaam samenwerkt. Waarom? Ten eerste voor je eigen nut en ten tweede, omdat je door samen te werken met anderen veel meer kunt bereiken voor Gods koninkrijk dan wanneer je probeert het op eigen houtje te doen.

Wanneer we geïsoleerd raken, kunnen we onze visie kwijtraken en daardoor onjuiste beslissingen nemen. Elia was een dienaar van God die in zijn bediening zowel hoogte- als dieptepunten kende. Op een dag zag hij vuur uit de hemel vallen en het offer verbranden dat hij overgoten had met twaalf kruiken water (1 Kon. 18:16-39). En in antwoord op Elia's gebeden maakte God een eind aan een periode van drie jaar droogte. Een machtige overwinning voor het koninkrijk van God, en het volk van Israël kreeg berouw over de vele jaren van afgoderij en ongehoorzaamheid.

Amper een dag later dreigde de slechte koningin Izebel Elia te vermoorden voordat de zon zou ondergaan. De man van God was

doodsbenauwd en vluchtte naar de woestijn om zijn leven veilig te stellen: ‘Daar ging hij onder een bremstruik zitten, verlangend naar de dood, en zei: “Het is genoeg geweest, HEER. Neem mijn leven, want ik ben niet beter dan mijn voorouders.”’ (1 Kon. 19:4).

Dit zou een les moeten zijn voor alle dienaren van God. Dikwijls komt je grootste dieptepunt onmiddellijk na je grootste overwinning. Wij moeten niet alleen onze mislukkingen aan God geven, maar ook onze successen. Elke dag moeten we opnieuw starten en Hem aanroepen om hulp en kracht.

De overwinningen van gisteren zullen ons niet staande houden in de strijd van vandaag.

God had mededogen met Elia en gaf hem voedsel en kracht. De profeet reisde helemaal naar de berg Horeb, die ook bekendstaat als de Sinai, de berg waar Mozes de Tien Geboden ontving. Toen de Heer genadig tot de opgebrande Elia sprak, vroeg Hij: ‘Elia, wat doe je hier?’ (1 Kon. 19:13).

Elia’s reactie is heel interessant. Hij zei: ‘Ik heb me met volle overgave ingezet voor de HEER, de God van de hemelse machten, maar de Israëlieten hebben uw verbond met hen naast zich neergelegd, uw altaren verwoest en uw profeten gedood. Ik ben als enige overgebleven, en nu hebben ze het ook op mijn leven voorzien.’ (1 Kon. 19:14).

Elia geloofde dat hij de enige profeet van God was die nog leefde. Was dat ook zo?

Korte tijd daarvoor had Elia Obadja ontmoet die hem had verteld: ‘[Hebben ze u nooit verteld] dat ik honderd van hen een schuilplaats heb geboden, vijftig in één grot en vijftig in een andere, en dat ik hen van voedsel en drinkwater heb voorzien?’ (1 Kon. 18:13). Diezelfde dag vertelde Elia echter aan koning Achab: ‘Ik ben de enige profeet van de HEER die nog over is’ (1 Kon. 18:22). Toen Elia God eraan

herinnerde dat hij de laatst overgebleven profeet was, antwoordde de zachte stem van de Almachtige: 'Ik zal in Israël niet meer dan zeventuizend mensen in leven laten, alleen degenen die niet voor Baäl hebben geknield en hem niet hebben gekust' (1 Kon. 19:18).

Als we bij het volgen van de Heer in een isolement terecht komen, verliezen we vaak het juiste perspectief en gaan we denken dat we de enigen zijn in de strijd en dat de hele wereld tegen ons ten strijde trekt. Het is interessant dat Elia, nadat hij zijn visie verloor, bevel kreeg om Elisa aan te stellen als vervanger. Aan zijn bediening was een eind gekomen.

Terwijl je eropuit gaat in gehoorzaamheid aan de Grote Opdracht, bid dan vurig dat God je wil laten zien met wie je moet gaan. Wanneer het gaat om het dienen van de Heer, moet je altijd contact houden met andere leden van het lichaam van Christus, opdat je niet zoals Elia je visie kwijtraakt en gaat denken dat je de enige ware dienaar van God bent die nog in het land is overgebleven. Ook al ben je de meest begenadigde christen ter wereld, toch kun je God niet in je eentje dienen. De leerlingen werden altijd in paren uitgezonden, en de apostel Paulus reisde nooit alleen, hij had altijd medewerkers bij zich.

Anderen moeten ons stimuleren. Reisgezellen. Je ontmoedigd voelen is als een ziekte. Het kan je beroven van alle energie en vrede en kan ertoe leiden dat je cynisch wordt. *Ont-moed-iging* – dat is het nou precies. Het veroorzaakt het tegenovergestelde van moed; het maakt ons zwak en angstig. Op veel plaatsen in de Bijbel spoort de Heer zijn volk aan om 'vastberaden en standvastig' te zijn. We hebben allemaal bemoediging nodig van de boodschappers van God. Hij heeft veel manieren om zijn terneergeslagen kinderen op te richten. Toen Elia ontmoedigd was, zond God tweemaal een engel met brood en water, waardoor hij versterkt werd voor de lange reis

die hij voor de boeg had (zie 1 Kon. 19:3-8). Vandaag de dag hebben wij het levende water van de Heilige Geest nodig om ons te doen overstromen en verkwikking en kracht te brengen voor onze reis.

Je gaven moeten aangevuld worden met die van andere leden van Gods gezin. De Bijbel leert:

‘Immers, een lichaam bestaat niet uit één deel, maar uit vele. Als de voet zou zeggen: “Ik ben geen hand, dus ik hoor niet bij het lichaam,” hoort hij er dan werkelijk niet bij? En als het oor zou zeggen: “Ik ben geen oog, dus ik hoor niet bij het lichaam,” hoort het er dan werkelijk niet bij? (...) God heeft ons lichaam zo samengesteld dat de delen die het nodig hebben ook zorgvuldiger behandeld worden, zodat het lichaam niet zijn samenhang verliest, maar alle delen elkaar met dezelfde zorg omringen. Wanneer één lichaamsdeel pijn lijdt, lijden alle andere mee; wanneer één lichaamsdeel met respect behandeld wordt, delen alle andere in die vreugde.’

1 Korintiërs 12:14-16, 24b-26

Ik moedig je aan in gebed te knielen en de Heilige Geest te vragen je Gods hart voor de wereld te geven. Bid dat je ook een wereldwijde visie en liefde voor de volken mag hebben zoals Jezus die heeft. Vraag vervolgens of Hij je de gevoeligheid wil geven om zijn stem te horen en de vastberadenheid om zijn roepstem te gehoorzamen.

Ik weet dat wanneer je een wereldwijde visie voor Gods koninkrijk krijgt, je leven heel zinvol zal zijn en dat het je nooit meer aan leiding zal ontbreken.

CHOCOLADE- SOLDATEN

19

‘Een chocoladechristen lost op in water en smelt zodra de temperaturen stijgen. Hij leeft in een glazen schaal of in een kartonnen doosje, omkleed met zacht materiaal, gewikkeld in een strookje wit papier om z’n tere gestel te beschermen ...

God is nooit een chocoladefabrikant geweest en zal dat ook nooit zijn. Godsmannen zijn altijd helden. In de Bijbel kun je de reusachtige voetsporen vinden die ze achterlieten in het zand van de tijd.’

C.T. Studd

Door heel de Bijbel heen lezen we hoe God mensen gebruikt om zijn doelen op aarde te volvoeren. We lezen talloze verhalen over hoe God normale mensen transformeerde in strijders voor zijn koninkrijk. Dappere en moedige mannen werden altijd geëerd door zowel God als de gemeenschap. Dikwijls noemt de Bijbel zulke mensen terloops: ‘Zij allen waren nakomelingen van Aser, familiehoofden, beroemde, weerbare mannen, stamvorsten. (...) mannen voor de krijgsdienst ingeschreven’ (1 Kron. 7:40).

Vreemd genoeg wordt Jezus in sommige kerken vandaag de dag afgebeeld als een gevoelig, zwak en emotioneel iemand. Terwijl Jezus enerzijds symbolisch voorgesteld wordt als een lam, moeten we niet vergeten dat Hij ook wordt gesymboliseerd als een leeuw! De Jezus die teder speelde met kleine kinderen en hen tot Zich riep, maakte ook een zweep en zorgde voor een rel op de binnenplaats van de tempel.

Jezus is onverzettelijk, mannelijk, edel en de personificatie van moed. Hij is een strijder van de hoogste orde, opperbevelhebber van de legers van de Heer. Iemand met vuur in de ogen en een tweesnijdend zwaard in de hand.

Miljoenen christenvrouwen over de hele wereld betreuren de afwezigheid van sterke en vrome christenmannen in de kerk.

Jezus ook.

God wil meer strijders in zijn kerk. Hij zoekt naar mensen die ernst met Hem maken, die karaktervast en integer zijn en gedrild zijn als soldaat. Wist je dit? 'De HEER laat immers voortdurend zijn ogen over de aarde rondgaan en biedt iedereen hulp die Hem met heel zijn hart is toegedaan' (2 Kron. 16:9a). In China kende ik vele moedige mannen en vrouwen van God. Zij waren zo overweldigd door de liefde van God dat zij niet aarzelden de rest van hun leven aan Hem te wijden – ongeacht wat het vroeg of kostte – opdat zo veel mogelijk mensen Jezus zouden leren kennen.

Kaleb bijvoorbeeld was iemand met zo'n krijgsmansgeest in zich. Hij was niet alleen maar een fysiek krijgsman, maar ook werden al zijn gevechten geleverd in de geestelijke wereld, omdat hij vaak moest optreden in situaties waarin de wijsheid en leiding van de Heer nodig waren. De geest van een strijder zwakt niet af met de jaren. Zelfs tegen het einde van zijn leven verklaarde Kaleb: 'Welnu, de HEER heeft mijn leven gespaard, zoals Hij had beloofd. Het is nu

vijfenvertig jaar geleden dat hij Mozes die belofte gaf, toen Israël nog door de woestijn trok. Ik ben nu vijftig jaar oud, maar nog altijd even sterk als op de dag dat Mozes me op verkenning stuurde. Ik ben nog even goed als toen in staat te vechten en het bevel te voeren' (Joz. 14:10-11).

Vaak hebben sprekers het erover hoe God 'een leger wil doen opstaan', maar in veel delen van de Bijbel zien we dat God vooral belangstelling heeft voor het doen opstaan van de enkeling, en vanuit die enkeling komt dan een grote bevrijding voor Gods volk. Wij kunnen dat zien in zijn omgang met Mozes, Noach, David, Elia, Jeremia, Paulus enzovoorts.

Voor God staat kwantiteit nooit op gelijke voet met kwaliteit. Hij heeft geen leger mensen nodig om zijn doeleinden uit te voeren. Een paar gehoorzame dienaren met de zalving van de Heilige Geest in hun leven kunnen al fantastische dingen bewerkstelligen voor zijn koninkrijk.

In het boek Rechters vinden we een prachtig verhaal over hoe God de Midjanieten met kwaliteit, in plaats van met kwantiteit, versloeg. God had Gideon al opgedragen de Midjanieten neer te slaan (zie Rech. 6:16). Er werd een groot leger op de been gebracht om tegen de vijandelijke legers te strijden, maar God verraste Gideon door aan te kondigen: 'Het leger dat je bij je hebt is te groot. Ik lever de Midjanieten niet aan jullie uit, want Ik wil niet dat Israël zich erop beroemt dat het zich op eigen kracht heeft bevrijd. Maak daarom bekend dat iedereen die bang is, kan vertrekken en via het bergland van Gilead terug naar huis kan gaan' (Rech. 7:2-3a).

Tweeëntwintigduizend soldaten keerden die dag terug.

Let op dat je goed beseft waarom God dit leger in aantal wilde terugdringen. Hij maakte Zich zorgen dat Israël zich zou beroemen op eigen kracht, als eenmaal de overwinning was behaald. Onze

God heeft verklaard: 'Ik ben de HEER, dat is mijn naam. Ik deel mijn majesteit niet met een ander' (Jes. 42:8).

Gideons oorspronkelijke leger van tweeëndertigduizend man was met meer dan twee derde ingekrompen, maar God was nog niet klaar. Door te zien of de mannen neerknielden om met hun hand water uit de bron van Harod te drinken of het oplebberden als een hond, drong God het aantal geschikte soldaten verder terug tot een schamele driehonderd!

Menselijkerwijs gezien was dit een hopeloze situatie. Hoe konden in vredesnaam driehonderd mannen het hele Midjanitische leger verslaan dat stoutmoedig in slagorde tegen hen was opgesteld? Voor God echter was er geen enkel probleem, want God 'kan immers evengoed met weinigen voor een overwinning zorgen als met velen' (1 Sam. 14:6b).

Als we maar een glimpje zouden kunnen opvangen van zijn kracht en grootheid, dan zouden we nooit meer hetzelfde zijn! Wanneer de Heer erbij betrokken is, zal Hij 'u de overwinning schenken op alle vijanden die u aanvallen: als één man zullen ze op u afkomen, maar naar alle kanten stuiven ze uiteen' (Deut. 28:7). Mozes vroeg: 'Want hoe zouden zij met één man duizend van jullie kunnen achtervolgen, met twee er tienduizend verjagen, als de HEER, jullie rots, je niet uitleverde? Jullie vijanden zullen het erkennen: de rots waarop zij steunen is niets naast jullie rots' (Deut. 32:30-31).

Er zijn bepaalde mannen en vrouwen in de Bijbel die Gods grootheid kenden, en daardoor absoluut niet bang waren voor wat slechte mensen hun konden aandoen. Een van mijn favoriete verhalen is dat van Elisa en zijn dienaar Gechazi, toen de koning van Aram besloot de profeet gevangen te nemen. In de Bijbel staat opgetekend dat 'de stad omsingeld was door een leger met strijdwapens en paarden' (2 Kon. 6:15).

Stel je dat eens voor! Hoe zou jij je voelen als een woedende koning zijn hele leger op je afstuurde om jou te doden en je aan alle kanten omsingelde?

Elisa had een diepgaande openbaring van Gods grootheid, en hij leefde op basis van zijn geloof en niet op basis van wat hij zag. Toen zijn doodsbanige dienaar vroeg wat ze moesten doen, antwoordde Elisa kalm: 'Wees niet bang, wij zijn met meer dan zij' (2 Kon. 6:16). Vervolgens bad hij: "HEER, open zijn ogen en laat het hem zien." De HEER opende Elisa's knecht de ogen, en toen zag hij dat de heuvels vol stonden met paarden en wagens van vuur, die Elisa omringden' (2 Kon. 6:17). Daarna bad Elisa dat de Heer zijn vijanden met blindheid zou slaan, en dat deed Hij. De profeet en zijn dienaar gingen door met hun bediening. Vanwege dit wonder 'deden de Aramese benden geen invallen meer in Israël' (2 Kon. 6:23).

Kind van God, heb jij in jouw leven een glimp gezien van hoe groot Jezus is? Wees niet bang voor de duivel, want hij is niet meer dan een hond aan de riem. Om ons scherp te houden staat God van tijd tot tijd de duivel toe ons aan te vallen, maar de duivel kan ons nooit doden, want 'Hij die in u is, is machtiger dan hij die in de wereld heerst' (1 Joh.4:4). De Here Jezus zei van zijn volgelingen: 'Ik geef ze eeuwig leven: ze zullen nooit verloren gaan en niemand zal ze uit mijn hand roven. Wat mijn Vader Mij gegeven heeft gaat alles te boven, niemand kan het uit de hand van mijn Vader roven, en de Vader en Ik zijn één' (Joh. 10:28-30).

God verlangt discipelen die trouwe strijders voor het evangelie zijn. Zij zien er misschien aan de buitenkant niet uit als soldaten, maar dat is niet belangrijk. Wat wel belangrijk is, kan aan de binnenkant gevonden worden, want 'Het gaat niet om wat de mens ziet: de mens kijkt naar het uiterlijk, maar de HEER kijkt naar het hart' (1 Sam.16:7).

Er zijn tegenwoordig veel christenen die er aan de buitenkant uitzien als soldaten voor de Heer, maar in werkelijkheid zijn het chocoladesoldaten; over hen staat er in de Bijbel: ‘Ben je moedeloos wanneer je in het nauw zit, dan schiet je kracht tekort’ (Spr. 24:10). Een chocoladesoldaat ziet er aan de buitenkant hetzelfde uit als een echte soldaat, totdat hij in de hitte van de strijd terechtkomt. Ploetseling gaat hij zich zorgen maken; angst neemt de overhand en hij versmelt tot een hoopje. Een chocoladesoldaat lijkt sterk zolang alles goed gaat, maar wanneer hij onder druk gezet wordt, zakt hij in elkaar, omdat hij geen inhoud heeft. Jezus sprak over een man die het zaad van het Woord van God met vreugde ontvangt: ‘Het schiet echter geen wortel in hen, oppervlakkig als ze zijn. Worden ze vanwege het Woord beproefd of vervolgd, dan houden ze geen ogenblik stand’ (Mat. 13:21).

De realiteit is dat wij allemaal chocoladesoldaten zijn, totdat Jezus komt en een stevige fundering in ons bewerkt. Vervolging is een van de belangrijkste elementen voor het ontwikkelen van een vroom karakter en vastberadenheid. Zoals Paulus schreef: ‘We prijzen ons zelfs gelukkig onder alle ellende, omdat we weten dat ellende tot volharding leidt, volharding tot betrouwbaarheid, en betrouwbaarheid tot hoop’ (Rom. 5:3-4) en ook: ‘Wees waakzaam, volhard in het geloof, wees moedig en sterk’ (1 Kor. 16:13).

David was een man die vroeg in zijn leven veel fouten maakte. Maar hij veranderde als een blad aan een boom, en in zijn berouwvol gebed kwamen deze woorden voor: ‘Schep, o God, een zuiver hart in mij, vernieuw mijn geest, maak mij standvastig’ (Ps. 51:12). David wist dat hij een onzuiver hart en een wankelmoedige geest had. God beantwoordde zijn gebed en later staat er in de psalmen: ‘Gelukkig de mens met ontzag voor de HEER en met liefde voor zijn geboden. (...) Voor een vals gerucht zal hij niet vrezen, hij is standvastig en

vertrouwt op de HEER. Standvastig is zijn hart en zonder vrees. Aan het eind ziet hij zijn vijanden verslagen' (Ps. 112:1, 7-8).

De Here Jezus leerde zijn leerlingen de voordelen van 'standhouden' bij tegenwerking: 'Jullie zullen door iedereen worden gehaat omwille van mijn naam; maar wie standhoudt tot het einde zal worden gered' (Mat. 10:22) en 'Red je leven door standvastigheid!' (Luc. 21:19). We worden aangespoord om het tot ons te laten 'doordringen hoe Hij standhield toen de zondaars zich zo tegen Hem verzetten, opdat u niet de moed verliest en het opgeeft' (Hebr. 12:3).

Als je een soldaat voor Jezus Christus wilt zijn, moet je je eerst onderwerpen aan God en toestaan dat Hij karakter, volharding, uithoudingsvermogen, geduld, hoop en moed in je leven cultiveert. Deze eigenschappen worden aan hen gegeven die ernaar verlangen de Heer te dienen, 'zodat een dienaar van God voor zijn taak berekend is en voor elk goed doel volledig is toegerust' (2 Tim.3:17).

De Here Jezus wil een heilige onverzettelijkheid in je ontwikkelen – een onverzettelijkheid waardoor je weigert je vast te laten ketenen aan Satan of een compromis te sluiten met de wereld. Hij wil je opleiden tot een waar soldaat voor het evangelie, en niet tot een chocoladesoldaat die wegsmelt van angst wanneer hij onder druk wordt gezet. Ga nu staan en roep de Here Jezus aan om je te veranderen van een chocoladesoldaat tot een soldaat die deelt 'in het lijden als een goed soldaat van Christus Jezus' (2 Tim. 2:3).

Als je God van ganser harte gaat dienen als een soldaat van Jezus Christus, zul je rivieren van levend water nodig hebben om jou en je collega's te verkwikken in de strijd. In de Bijbel staat een krachtig verhaal over hoe God water zond om de gezamenlijke legers van Juda en Israël te redden, in hun strijd tegen de Moabieten. Om het oorlogstoneel te bereiken, marcheerden de legers door de woestijn van Edom. De barre omstandigheden eisten hun tol en 'doordat ze

een omtrekkende beweging maakten, waren ze zeven dagen onderweg, en op het laatst was er geen water meer voor de soldaten en voor het vee dat ze bij zich hadden' (2 Kon. 3:9).

De uitgedroogde Israëlieten stopten in een dal en zonden boodschappen naar Elisa met de vraag wat ze moesten doen. Elisa antwoordde: 'Dit zegt de HEER: Jullie zullen geen wind voelen en geen regen zien, maar toch zal deze wadi vol komen te staan met water, zodat jullie te drinken hebben, ook jullie vee en lastdieren. En dat is voor de HEER nog maar een kleinigheid: Hij zal ook de Moabieten aan u uitleveren' (2 Kon. 3:17-18).

Ook al bevind je je in een geestelijke woestijn en hoor je de dood aan je deur kloppen, toch kan God een rivier van zijn levende water naar jou sturen. Er is geen enkele plaats op aarde waar God je niet kan bereiken. Ook al zaten de legers klem midden in een kale woestijn, toch gebeurde er iets: 'De volgende morgen, op het uur van het graanoffer, kwam uit de richting van Edom plotseling water opzetten, en in minder dan geen tijd stond de vallei helemaal onder' (2 Kon. 3:20).

God stuurde geen straaltje water om zijn krijgers te helpen. Het leek meer op een groot meer, omdat de volgende morgen de Moabieten vanuit de verte de weerspiegeling van de opgaande zon in het water zagen en dachten dat het een enorme vijver met bloed was. Zij renden erheen om de buit binnen te halen, maar werden verslagen door de Israëlieten. Als je de strijd aangaat met Satan en zijn legers, zal Gods levende water je de kracht geven die je nodig hebt om de vijand te verslaan. Wees standvastig en word geen chocoladesoldaat. Tijdens de strijd zullen er momenten zijn waarop je Gods tussenkomst verschrikkelijk hard nodig hebt. Stop dan en zoek het aangezicht van de Heer. Hij zal je levend water geven om je te verkwikken en opnieuw te sterken.

We gaan afsluiten met het biddend lezen van een bijbelgedeelte dat waarschijnlijk het allermooist weergeeft hoe een dienaar van God toegerust moet zijn voor de strijd. Vraag onder het lezen de Here Jezus of Hij je wil toerusten en bewapenen zodat je een machtige strijder wordt voor zijn koninkrijk.

‘Ten slotte, zoek uw kracht in de Heer, in de kracht van zijn macht. Trek de wapenrusting van God aan om stand te kunnen houden tegen de listen van de duivel. Onze strijd is niet gericht tegen mensen maar tegen hemelse vorsten, de heersers en de machthebbers van de duisternis, tegen de kwade geesten in de hemelsferen. Neem daarom de wapens van God op om weerstand te kunnen bieden op de dag van het kwaad, om goed voorbereid stand te kunnen houden. Houd stand, met de waarheid als gordel om uw heupen, de gerechtigheid als harnas om uw borst, de inzet voor het evangelie van de vrede als sandalen aan uw voeten, en draag bovenal het geloof als schild waarmee u alle brandende pijlen van hem die het kwaad zelf is kunt doven. Draag als helm de verlossing en als zwaard de Geest, dat wil zeggen Gods woorden. Laat u bij het bidden leiden door de Geest, iedere keer dat u bidt; blijf waakzaam en bid voortdurend voor alle heiligen.’

Efeziërs 6:10-18

DEEL DRIE
SOLDATEN VOOR
CHRISTUS

DELEN IN HET LIJDEN

20

‘Schaam je er dus niet voor om van onze Heer te getuigen; schaam je ook niet voor mij, die omwille van Hem gevangenzit, maar deel in het lijden voor het evangelie, met de kracht die God je geeft.’

2 Timoteüs 1:8

Tweeduizend jaar geleden stond de Here Jezus op de Olijfberg en gaf zijn leerlingen de volgende opdracht: ‘Trek heel de wereld rond en maak aan ieder schepsel het goede nieuws bekend. Wie gelooft en gedoopt is zal worden gered, maar wie niet gelooft zal worden veroordeeld’ (Marc. 16:15-16).

Op die wonderbare Hemelvaartsdag zette de Heer een proces in werking waardoor zijn gemeente vanaf haar ontstaan in Jeruzalem zou uitgroeien tot een wereldomvattende gemeente die zelfs tot in de verste uithoeken van de aarde reikt.

Ik heb goed nieuws. Je hebt wellicht gehoord dat het heerlijke evangelie zich over de wereld voortplantte en mijn land China bereikte. De Heilige Geest raakte ons land met kracht en macht aan; massa’s mensen zijn de Here Jezus gaan liefhebben en op Hem hun vertrouwen gaan stellen! Dit is allemaal het werk geweest van onze hemelse Vader, en Hem alleen komt alle eer toe.

Twee generaties lang hebben de gelovigen in China geleefd als opgesloten vogels; de regering probeerde ons in toom te houden en de verspreiding van het evangelie in te perken. Maar door Gods genade kan ik je zeggen dat er vandaag de dag tientallen miljoenen vogels in China zijn die weigeren zich te laten opsluiten! Jezus heeft hen bevrijd, en zij weigeren nog langer in een door mensen gemaakte kooi te leven. Zij zijn naar andere landen uitgevlogen en hebben overal waar ze heen gingen het evangelie meegenomen!

De visie ‘Terug naar Jeruzalem’ gaat niet specifiek over Jeruzalem, ook al denken sommigen dat. De voornaamste drijfkracht achter onze visie hangt samen met de miljoenen verloren moslims, boeddhisten en hindoes in de vele landen tussen China en Jeruzalem. We geloven dat elk van de duizenden bevolkingsgroepen in deze landen kostbaar is in Gods ogen, en dat Hij wil dat ze horen van het offer en de opstanding van zijn geliefde Zoon. Sterker nog, wij geloven dat wij mogen helpen bij het uitvoeren van de Grote Opdracht door het evangelie te verkondigen aan hen die de meeste weerstand bieden en het minst beëvangelseerd zijn. Jezus heeft immers gezegd: ‘Pas als het goede nieuws over het koninkrijk in de hele wereld wordt verkondigd als getuigenis voor alle volken, zal het einde komen’ (Mat. 24:14).

Met betrekking tot Israël staat er ook in de Bijbel: ‘Slechts een deel van Israël werd onbuigzaam, en dat alleen tot het moment dat alle heidenen zijn toegetreden. Dan zal heel Israël worden gered, zoals ook geschreven staat: “De Redder zal uit Sion komen, en wentelt dan de schuld af van Jakobs nageslacht” (Rom. 11:25b-26).

De kerk in China gelooft dat God ons een rol gegeven heeft voor de eindtijd: het brengen van de kracht en de genade van het evangelie naar het huis van Mohammed, het huis van Boeddha en het huis van Hindoe. Doordat het licht van het evangelie daar niet of

nauwelijks schijnt, sterven honderden miljoenen verloren mensen daar in zonde. Hier moet verandering in komen! God houdt van iedereen evenveel, en zijn glorie moet geopenbaard worden aan alle volken voordat het einde komt. We willen dat 'alle heidenen' Gods koninkrijk binnenkomen! Dit is onze roeping en onze passie, en we stoppen niet voordat Habakuks profetie vervuld wordt: 'Maar zoals de zee vol water is, zo zal de aarde vol kennis van de grootheid van de HEER zijn' (Hab. 2:14).

Op dit moment is de hele aarde niet vol kennis van de grootheid van God. Er sterven miljoenen mensen die nog niet eenmaal in hun leven gehoord hebben dat Jezus Christus gekomen is, dat Hij zijn bloed voor hen vergoten heeft, dat Hij gestorven en begraven is voor hun zonden. Zij hebben nooit gehoord dat op de derde dag Gods machtige kracht Jezus uit de doden heeft doen opstaan. Generaties lang heeft God vanuit de hemel neergekeken en erop gewacht dat zijn kinderen de Grote Opdracht zouden gaan gehoorzamen om vrijheid te brengen aan allen die door de duivel gevangen gehouden worden. Het is tijd dat Gods volk overal al het mogelijke doet om de Grote Opdracht te vervullen en de terugkeer van de Koning der heerlijkheid te bespoedigen.

In China beseffen we dat het niet gemakkelijk zal zijn het evangelie naar deze landen te brengen. Al duizenden jaren heeft Satan de inwoners van het Midden-Oosten, Centraal-Azië, India en andere plaatsen aan banden gelegd, en hij zal zijn gevangenen niet zonder slag of stoot laten gaan. Maar wij loven God, want Hij heeft ons toegerust met alle macht en gezag die nodig zijn om Satans koninkrijk omver te gooien! Jezus vroeg: 'Hoe kan iemand het huis van een sterkere binnengaan en zijn inboedel roven, als hij die sterkere niet eerst heeft vastgebonden? Pas dan zal hij zijn huis kunnen leegroven' (Mat. 12:29).

Door te bidden en het evangelie te verkondigen kunnen we de ‘sterkere’, Satan, vastbinden. Maar er is nog een ander wapen dat we kunnen gebruiken om de duivel te bedwingen: het wapen van het lijden.

Nog maar enkele tientallen jaren geleden waren er bijzonder weinig christenen in China, en het was voor veel zendelingen een hele opgave iemand te bereiken met het evangelie. Maar de hemelse Vader had andere ideeën, want Hij wilde dat zijn Zoon de eer kreeg van een verlost bruid in China. Wat begon als een vonk, groeide uit tot een vuurtje, en de Heilige Geest voedde de vlammen met overvloedige hoeveelheden brandbare olie, totdat de opwekking een machtig, allesverterend vuur werd!

Zo’n honderd miljoen mensen hebben hun leven aan Jezus gegeven en zijn overweldigd door zijn liefde en goedheid. Zij konden niets anders dan dit goede nieuws aan zo veel mogelijk andere mensen doorgeven. Voor veel christenen in China was het vuur van God als een hemels virus – en dat is het nog steeds. Als we het niet delen met anderen, dan hebben we het gevoel dat we gek worden! Het is net zoals met Jeremia, die zei: ‘Als ik denk: Ik wil Hem niet meer noemen, niet meer spreken in zijn naam, dan laat er in mijn hart een vuur op, dan brandt het in mijn gebeente. Ik doe moeite om het in bedwang te houden, maar ik kan het niet’ (Jer. 20:9).

Heb je God ooit zo ervaren? Heeft de Heilige Geest ooit zo’n last op je schouders gelegd dat de pijn pas overging als je weer de kans had zijn Woord met iemand te delen?

Ik denk dat veel christenen zeggen dat ze God op deze manier willen ervaren, maar weet je ook wat er in de verzen staat die onmiddellijk voorafgaan aan die proclamatie van Jeremia? Laten we eens kijken wat voor soort leven hij had, waardoor hij zo ijverig voor God was dat het hem pijn deed om zijn boodschap binnenboord

te houden: ‘HEER, U hebt mij verleid, en ik ben bezweken, U was te sterk voor mij en hebt mij in uw greep gekregen. Dag in dag uit lachen ze om mij, iedereen bespot mij. Telkens als ik spreek, moet ik schreeuwen: “Ik word mishandeld, onderdrukt!” Want de woorden van de HEER brengen mij dag in dag uit schande en vernedering’ (Jer. 20:7-8).

‘Dag in dag uit’ lachte men Jeremia uit; hij werd bespot, beledigd en bestraft, maar toch getuigde hij dat Gods Woord als een vuur in zijn hart was, een vuur dat in zijn gebeente brandde.

In China onderwijzen we altijd vijf dingen waartoe elke discipel op elk moment bereid moet zijn. Wij moeten bereid zijn om te bidden, ongeacht de omstandigheden. Wij moeten altijd bereid zijn om het evangelie te vertellen en altijd bereid zijn om te lijden omwille van de naam van Jezus. Wij onderwijzen ook alle discipelen in China dat zij bereid moeten zijn voor Jezus te sterven, en ten slotte moeten zij bereid zijn te vluchten omwille van het evangelie, mocht de kans zich voordoen, want Jezus heeft gezegd: ‘Wanneer ze jullie vervolgen in de ene stad, vlucht dan naar de volgende’ (Mat. 10:23a).

Er gaat veel kracht uit van het lijden voor het evangelie. Talloze gelovigen in China zijn wreed gemarteld, in de gevangenis gegooid en zelfs ter dood gebracht voor het evangelie, maar de gemeente is vooruitgang blijven boeken. De eerste gelovigen in het boek Handelingen kregen op soortgelijke wijze kracht en vrijmoedigheid door het lijden heen. Nadat een aantal apostelen in de gevangenis geworpen was, zorgde God voor een bovennatuurlijke bevrijding. Het Sanhedrin was verbijsterd en vroeg zich af hoe ze hadden kunnen ontsnappen. De volgende morgen dachten ze dat de apostelen naar hun schuilplaatsen gevlucht waren, maar: ‘Kort daarop kwam iemand zeggen: “De mannen die u gevangen hebt gezet, zijn in de

tempel en onderrichten het volk.” Daarop ging het hoofd van de tempelwacht hen met zijn wachters halen, maar zonder geweld te gebruiken, omdat ze bang waren dat het volk hen zou stenigen. Ze namen de apostelen mee en leidden hen voor het Sanhedrin. De hogepriester begon het verhoor met de vraag: “Hebben wij u niet nadrukkelijk verboden de naam van Jezus nog te gebruiken en onderricht over Hem te geven? En toch verspreidt u uw leer in heel Jeruzalem en stelt u ons aansprakelijk voor de dood van deze man.” Petrus en de andere apostelen antwoordden: “Men moet God meer gehoorzamen dan de mensen” (Hand. 5:25-29).

Uit het lijden kwam vrijmoedigheid voort, waardoor het koninkrijk van God vooruitgang kon boeken en de plannen van de duivel werden gedwarsboomd.

Op de dag waarop Stefanus ter dood werd gestenigd, zo staat er in de Bijbel, ‘brak er een hevige vervolging los tegen de gemeente in Jeruzalem, zodat allen verspreid werden over Judea en Samaria, met uitzondering van de apostelen’ (Hand. 8:1). Wat was het resultaat van deze vervolging en verspreiding van de gelovigen? ‘Degeenen die verdreven waren, trokken rond en verkondigden het Woord van God’ (Hand. 8:4). Er vonden grote tekenen en wonderen plaats overal waar de christenen het evangelie verkondigden, en zo veel mensen werden toegevoegd aan de gemeente dat enige tijd later de Joden over Paulus en Silas zeiden: ‘Deze mensen die de hele wereld op zijn kop zetten, zijn nu ook hier opgedoken’ (Hand. 17:6, WV).

Ook in mijn eigen leven heb ik ontdekt dat intens lijden voor het evangelie heeft geleid tot een grotere oogst van zielen en meer ernstige schade heeft toegebracht aan de bolwerken van Satan.

Er zijn veel manieren waarop de Heer een christen tijdens zijn of haar leven kan leiden, maar ik ben ervan overtuigd dat daar vroeg of laat ook lijden bij hoort. De Heer geeft ons deze beproevingen om

ons nederig te houden en afhankelijk van Hem te blijven voor ons dagelijkse levensonderhoud.

Wees niet bang voor lijden, want zo vindt Gods koninkrijk op aarde voortgang! De Bijbel draagt ons in 1 Petrus 4:1 op: 'Omdat Christus tijdens zijn leven op aarde heeft geleden, moet u zich net als Hij wapenen met de gedachte dat wie in zijn aardse leven geleden heeft, met de zonde heeft afgerekend.'

Hoe wij als christen volwassen worden hangt grotendeels af van onze houding wanneer we met lijden te maken krijgen. Sommigen proberen het te vermijden of verbeelden zich dat het niet bestaat, maar dat maakt de situatie alleen maar erger. Anderen proberen het met de tanden op elkaar te verduren en hopen op verlichting. Dat is al beter, maar het is niet de volledige overwinning die God aan elk van zijn kinderen wil geven.

De Heer wil dat wij het lijden omarmen als een vriend. We moeten ten diepste beseffen dat wanneer we vervolgd worden om Jezus' wil, het een zegening van God voor ons is. Daarom heeft Jezus gezegd: 'Gelukkig zijn jullie wanneer ze je omwille van Mij uitschelden, vervolgen en van allerlei kwaad betichten. Verheug je en juich, want je zult rijkelijk worden beloond in de hemel' (Mat. 5:11-12).

In de loop van de jaren heb ik ontdekt dat de vruchtbaarste tijden in mijn bediening voor de Heer vaak samenvielen met grote verdrukking en vervolging. Er lijkt een directe correlatie te bestaan tussen effectief werk voor God en intense tegenstand. De apostel Paulus heeft dit ook ervaren. Zo schreef hij: 'Want mij is een grote en machtige deur geopend en er zijn vele tegenstanders' (1 Kor. 16:9, NBG '51).

We kunnen in Christus toegroeien naar zo'n toestand waarin we lachen en ons verheugen wanneer de mensen ons zwartmaken, omdat we weten dat we niet van deze wereld zijn, en dat onze zekerheid

in de hemel is. Hoe meer we omwille van Hem vervolgd worden, des te groter zal de beloning zijn die we in de hemel ontvangen.

Wanneer de mensen kwaad van je spreken, verheug je dan en wees blij. Vervloeken ze je, zegen hen dan als reactie daarop. Wanneer je een pijnlijke ervaring hebt, omarm die dan en je zult vrij zijn! Wanneer je deze lessen leert, dan kan de wereld je niets meer doen.

God is mijn getuige dat door al mijn martelingen en afstraffingen heen ik mijn vervolgers nooit heb gehaat. In plaats daarvan zag ik ze als Gods instrument van zegen en als middel dat Hij uitkoos om mij te reinigen en mij meer als Jezus te maken.

Wanneer een kind van God lijdt, dan is dat alleen – en dat moet je goed begrijpen – omdat de Heer het heeft toegelaten. Hij is je niet vergeten!

Wanneer ik hoor dat een christen uit een Chinese huisgemeente voor Christus in de gevangenis zit, adviseer ik de mensen niet om voor zijn of haar vrijlating te bidden, tenzij de Heer duidelijk laat zien dat wij dat moeten bidden. Voordat een kuiken wordt uitgebroed, is het van vitaal belang dat ze eenentwintig dagen lang in de warme bescherming van de schaal blijft. Als je het kuikentje één dag te vroeg uit de schaal haalt, zal het doodgaan. Zo moeten eenden achtentwintig dagen lang in hun schaal blijven voordat ze uitgebroed zijn. Als je het eendekuiken er op de zevenentwintigste dag uithaalt, zal het sterven.

Er is altijd een reden waarom God toelaat dat zijn kinderen de gevangenis ingaan. Misschien is het dat zij kunnen getuigen aan de andere gevangenen, of misschien wil God hun karakter tot verdere ontwikkeling brengen. Maar als we op eigen kracht mensen eerder uit de gevangenis krijgen dan Gods bedoeling is, kunnen we zijn plannen dwarsbomen, en de gelovige komt dan misschien wel uit de gevangenis, maar niet zo volledig gevormd als God dat wilde.

De Heer zei tegen de apostel Paulus: 'Mijn genade is u genoeg, want de kracht openbaart zich eerst ten volle in zwakheid.' Dit bracht Paulus ertoe om te verklaren: 'Zeer gaarne zal ik dus in zwakheden nog meer roemen, opdat de kracht van Christus over mij kome. Daarom heb ik een welbehagen in zwakheden, smaadheden, noden, vervolgingen, benauwenissen ter wille van Christus, want als ik zwak ben, dan ben ik machtig' (2 Kor. 12:9-10, NBG '51). Het koninkrijk van God vindt voortgang door lijden.

KRACHT IN DE STORM

21

Als je een soldaat van Christus wilt zijn, moet je sterk en moedig zijn; met angst en schuchterheid kom je er niet. Een soldaat van Christus kan overleven en zijn door God gegeven missie onder alle omstandigheden uitvoeren. Een soldaat van Christus heeft ook discipline nodig, vooral op het gebied van bidden, bijbellezen en onderworpenheid aan zijn wil. Want elke keer dat God een visie aan zijn volk geeft, verplettert de duivel die en doet hij al het mogelijke om die visie te verstoren. Het deert Satan niet als een christen zijn of haar eigen visie en plannen nastreeft, maar wanneer Gods Geest in beweging komt en de puzzelstukjes samenvoegt om op strategische wijze verloren zielen te veroveren, dan raakt Satan verontrust en barst de ellende los.

Toen ik als jongeman begon het evangelie te vertellen, merkte ik al gauw dat er een stroom van narigheid mijn kant op kwam. Overal in de regio zag ik posters met mijn naam en die van mijn medewerkers erop hangen, en er werd een beloning uitgelooft voor informatie die zou leiden tot onze gevangenneming. Gelukkig is China een groot land, dus we verhuisden gewoon naar een nieuwe locatie en gingen door met het verkondigen van het evangelie op plaatsen waar de plaatselijke overheid ons niet kende.

De laatste paar jaar heeft de zendingsbeweging ‘Terug naar Jeruzalem’ enorm veel tegenstand ontmoet. Het joeg ons geen angst aan. Integendeel. We zijn er volkomen van overtuigd dat het een visie is die uit het hart van God komt – en wat Hij begint, maakt Hij altijd af! Paulus moedigde de Filippenzen aan met de volgende woorden, die ook als een bemoediging voor ons mogen dienen: ‘(...) telkens wanneer ik voor u allen bid. Dat doe ik vol vreugde, omdat u vanaf de eerste dag tot nu toe hebt bijgedragen aan de verspreiding van het evangelie. Ik ben ervan overtuigd dat Hij die dit goede werk bij u begonnen is, het ook zal voltooien op de dag van Christus Jezus’ (Filip. 1:4-6).

Er dagen altijd twijfelaars op die Gods initiatieven bespotten. Zoals Sanballat en Tobia (Neh. 2:10-20) zijn er mensen die datgene waardoor ze zich bedreigd voelen belachelijk maken. Anderen – zoals de tien verspieders – konden niets goeds in het Beloofde Land zien en keken verbijsterd toe toen Kaleb aan Mozes rapporteerde: “We kunnen zonder probleem optrekken en het land in bezit nemen. We kunnen dat volk makkelijk aan.” Maar de mannen die met hem mee waren geweest zeiden: “We kunnen dat volk niet aanvalen, het is te sterk voor ons.” En ze vertelden de Israëlieten allerlei ongunstigs over het land dat ze verkend hadden’ (Num. 13:30-32a). God Zelf getuigde later over Kaleb: ‘Maar mijn dienaar Kaleb, die door een andere geest bezielde was en Mij volkomen trouw is geweest, hem zal Ik naar het land brengen waar hij geweest is, en zijn nakomelingen zullen het bezitten’ (Num. 14:24).

Ik wil als Kaleb zijn! Ik wil een geest hebben die verschilt van de neezeggens en de critici die niet geloven dat er iets goeds zal gebeuren, tenzij zij er zelf rechtstreeks bij betrokken zijn. Wanneer het aankomt op het dienen van God, moeten wij onze aandacht nooit vestigen op de grootte van de taak, want dat zal onze visie en ons enthousiasme tot zwijgen brengen. We moeten ons oog altijd gericht

houden op de grootheid van onze Heer. Wat Hij zegt zal gebeuren en het gebeurt altijd op zijn volmaakte tijd, en niets kan verhinderen dat de wil van de Heer gedaan wordt op aarde of in de hemel! Onze machtige God heeft gezegd: '(...) Het Woord dat voortkomt uit mijn mond: het keert niet vruchteloos naar Mij terug, niet zonder eerst te doen wat Ik wil en te volbrengen wat Ik gebied' (Jes. 55:11).

Er zijn veel goede ontwikkelingen met betrekking tot de visie 'Terug naar Jeruzalem'. Er worden mensen opgeleid en steeds meer Chinese gelovigen omarmen de visie van harte om het evangelie te verkondigen aan de reuzen islam, boeddhisme en hindoeïsme. Tegelijkertijd geloof ik dat er tegenwoordig een kankergezweel aanwezig is onder sommige kinderen van God. Het is een geestelijke kanker van ongeloof die zich onder veel christenen manifesteert. Ze kunnen alleen de reuzen zien en de moeilijkheden, en zijn verlamd van angst geworden.

We moeten pressie uitoefenen! We moeten pressie uitoefenen, omdat 'Terug naar Jeruzalem' Gods visie is, niet die van ons. Als de visie een menselijke oorsprong had, zou ze tot mislukken gedoemd zijn, maar de visie had haar oorsprong bij God en de overwinning is ons toegezegd!

Als jij een visie van God hebt, dan hoef je niet bang te zijn! Wees sterk en moedig, wanneer de mensen jou en het werk waartoe God je geroepen heeft, tegenwerken. Als je er niet volkomen van overtuigd bent dat jouw daden voortkomen uit de wil en het plan van God, dan zal je overtuiging gauw afbrokkelen en zul je niet vooruitkomen.

Ik word altijd bemoedigd door Davids voorbeeld van volharding en trouw. Hij was uitsluitend gericht op het gehoorzamen aan Gods wil; het kon hem niet schelen wat anderen deden of over hem zei-

den. In de Bijbel staat een merkwaardig verslag over wat er gebeurde toen David en zijn mannen thuiskwamen in Siklag en ontdekten dat de Amalekieten de stad in brand hadden gestoken en alle vrouwen hadden weggevoerd. Wat was namelijk de reactie van deze machtige krijgslieden? Gingen zij onmiddellijk samen in gebed en gingen ze op weg om hun vrouwen en dochters terug te halen? Nee! De Bijbel zegt: 'Toen David en zijn mannen (...) zagen dat de stad in de as was gelegd en dat hun vrouwen en kinderen waren weggevoerd, begonnen ze luidkeels te jammeren, tot ze geen kracht meer hadden om te huilen' (1 Sam. 30:3-4).

Wanneer Satan mensen gebruikt om ons aan te vallen en ons zwart te maken, dan moeten we niet gaan lanterfant en met onszelf begaan zijn en huilen tot we het wel kunnen opgeven. Op die manier zullen we nooit Gods plannen voor onze generatie tot stand brengen. Laten we voortgaan in een geest van vergeving en zachtmoedigheid, maar ook van vuur en vastberadenheid. Gods eer staat op het spel onder de volken, en wij moeten ons niet laten afleiden van het gehoorzamen aan onze Koning.

Nadat Davids mannen opgehouden waren met huilen, begonnen ze na te denken over hun hachelijke situatie en gaven ze David de schuld ervan. Let wel: dezelfde David die hun de ene overwinning na de andere over de vijand had gegeven. Maar toen de ontgoocheling begon, gaven ze gauw hun leider de schuld, en stonden ze zelfs op het punt hem te doden! David 'kreeg het zwaar te verduren, want zijn mannen waren zo verbitterd over het verlies van hun kinderen dat ze hem dreigden te stenigen' (1 Sam. 30:6a). Ik weet hoe David zich voelde. Er zijn tijden geweest dat mijn gezin en ik het gevoel hadden alsof velen in kerk en zending grote stenen boven hun hoofden hielden en niets liever hadden gedaan dan ons dood te gooien met hun woorden en kletspraatjes.

Hierin ligt het geheim van het volgen van God en het je een weg banen door de hindernissen die Satan op je weg gooit: terwijl David het probleem van alle kanten belichtte en besprak met zijn mannen, werd hij niet passief. Ook probeerde hij hen er niet van te overtuigen dat ze van gedachten moesten veranderen. In plaats daarvan staat er in de Bijbel: ‘Daarom zocht hij steun bij de HEER, zijn God’ (1 Sam. 30:6b).

De vijand had alle vrouwen, kinderen en bezittingen van David en zijn mannen gestolen. David vroeg God of ze hen konden terughalen, en de Heer zei: ‘Achtervolg hen; je zult ze zeker inhalen en de gevangenen bevrijden’ (1 Sam. 30:8). Wanneer God zo’n woord geeft, is geen duivel in de hel in staat daar iets aan te veranderen. Maar het betekent niet dat het gemakkelijk zal zijn, want zelfs bij de achtervolging waren tweehonderd van Davids mannen ‘te uitgeput om het dal over te steken’ (1 Sam. 30:10).

God is in staat het onmogelijke te doen en Hij zal de Grote Opdracht uitvoeren voordat Jezus terugkeert om zijn erfenis te claimen. De profeet Ezechiël ontving een krachtig visioen waarin hij een rivier te zien kreeg die uit Gods tempel stroomde. In het begin kwam het water tot zijn enkels. Vervolgens mat de engel weer duizend el af, en het water kwam tot zijn knieën. Het waterpeil ging omhoog totdat het Ezechiëls heupen bereikte. In het vierde en laatste deel van het visioen mat de engel ‘nog eens duizend el en toen was het water een rivier waar ik niet doorheen kon waden. Het water was zo hoog dat je er alleen in zwemmen kon, het was een ondoorwaadbare rivier’ (Ezech. 47:5).

Bij de eerste drie niveaus kon Ezechiël overeind blijven en in het water lopen, maar bij het vierde niveau was lopen compleet onmogelijk. Het water kwam boven zijn hoofd en de enige manier waarop hij kon verdergaan was door zich te laten voortdrijven op Gods rivier.

Op soortgelijke wijze is het evangelie de hele wereld overgegaan. Jezus zei tegen zijn leerlingen: ‘Wanneer de Heilige Geest over jullie komt, zullen jullie kracht ontvangen en van Mij getuigen in Jeruzalem, in heel Judea en Samaria, tot aan de uiteinden van de aarde’ (Hand. 1:8). Het evangelie verspreidde zich snel in Jeruzalem, daarna in de omliggende gebieden van Judea. Al spoedig werd het gebied van Samaria doordrenkt. De laatste expansie van het koninkrijk van God – tot de uiteinden van de aarde – kan niet voltooid worden, tenzij de rivier van de Heilige Geest ons opneemt en meevoert. De leerlingen waren in staat naar Jeruzalem, Judea en Samaria te lopen, maar ze konden onmogelijk naar de uiteinden van de aarde lopen. Dit zou alleen maar kunnen als God hen hielp het onmogelijke te doen. Hetzelfde geldt vandaag de dag voor de visie ‘Terug naar Jeruzalem’. In eigen kracht kunnen wij de islamitische wereld niet binnendringen met het evangelie, net zomin als iemand tot een berg kan zeggen de zee in te gaan. Met Gods hulp kan het.

Veel christenen hebben tegen me gezegd: ‘Broeder Yun, we geloven niet dat God ons iets onmogelijks te doen geeft. We geloven dat Hij ons dingen te doen geeft waartoe wij in staat zijn en die we vervolgens doen.’ Dit is onzin! Als je op en neer springt en zegt: ‘Ik kan het! Ik kan het!’, dan komt het helemaal niet van de Heer. God geeft ons dingen te doen die absoluut onmogelijk zijn – tenzij Hij erbij betrokken is. Op die manier krijgt Hij de glorie wanneer het voltooid is, en niet wij! Wanneer mensen erover horen, zeggen ze niet: ‘Kijk nou eens wat die christenen gedaan hebben.’ In plaats daarvan zeggen ze: ‘Kijk nou eens wat God gedaan heeft!’

Kijk eens naar alle mensen die God in de loop van de geschiedenis gebruikt heeft om een machtig werk te doen. Was het mogelijk dat Mozes met zijn staf de Rietzee scheidde? Of was dat iets dat alleen God kon, omdat Hij het onmogelijke kan doen?

Was het mogelijk dat een herdersjongen Goliat versloeg?

Was het mogelijk dat Abraham en Sara op hoge leeftijd een kind kregen of dat Elia vuur uit de hemel deed neerdalen dat zijn doorweekte offer van houtblokken ten overstaan van de profeten van Baäl verteerde?

Was het vanwege hun inspanningen dat de muren van Jericho neervielen toen de kinderen van Israël eromheen liepen? Dat Daniël de bek van de leeuwen in de leeuwenkuil de hele nacht gesloten hield of dat zijn vrienden nog leefden nadat ze in de vurige oven waren gegooid? We zouden zo nog wel even kunnen doorgaan – met verhalen over Jona en over Jezus' leerlingen, en met inspirerende verhalen over de eerste gemeenten in het boek Handelingen.

God wil niet dat je enkel en alleen maar doet wat je kunt. Hij wil dat jij gelooft dat Hij kan doen wat jij niet kunt! Door zulke stappen van geloof beweegt het koninkrijk van God zich voort over de wereld.

Een van onze broeders in China vroeg me hoe ik het 'klaarspeelde' om tijdens mijn eerste gevangenschap in 1984 vierenzeventig dagen lang te vasten. In de loop der jaren hebben veel mensen me dezelfde vraag gesteld, waarbij ze telkens opnieuw de voor de hand liggende feiten op tafel legden: het is onmogelijk dat iemand meer dan een paar dagen in leven blijft zonder voedsel of water. Ik heb tegen de broeder gezegd: 'Ongetwijfeld besef je dat zo'n lange tijd vasten volkomen onmogelijk is. Maar Gods Geest heeft me in staat gesteld te overleven; immers, "bij mensen is dat onmogelijk, maar niet bij God, want bij God is alles mogelijk"' (Marc. 10:27).

Wat betreft mijn vasten in de gevangenis in die vierenzeventig dagen wil ik met je delen dat ik niet met eten en drinken gestopt ben omdat ik een geestelijke oefening wilde doen om dichterbij de Heer te komen. Ik had een tweede reden om te vasten. De folterin-

gen die ik in de gevangenis had te verduren waren zo heftig dat ik besloot dat het beter was te sterven voor de Heer dan vol te houden. Ik was teleurgesteld omdat God me had opgedragen het evangelie te verkondigen in het westen en zuiden, terwijl ik nu wreed behandeld werd in een gevangenis, in een uitzichtloze en wanhopige situatie. In die donkere tijd besloot ik dat het beter was voor de Heer te sterven, als ik zijn roeping voor mijn leven niet kon verwezenlijken.

Ik vertelde Jezus dat ik bereid was bij Hem te komen, en ik beval mijn geest in zijn handen. Dagen gingen voorbij, weken gingen voorbij. Mijn lichaam begon te weg te teren door ondervoeding en ik zei tegen niemand meer wat. Ik lag daar maar te wachten op de dood, zodat ik Gods aanwezigheid kon binnengaan. Een groot deel van de tijd voelde ik een wonderbare intimiteit met mijn hemelse Vader. Ik mediteerde over bijbelteksten zoals: 'Ik wil Christus kennen en de kracht van zijn opstanding ervaren, ik wil delen in zijn lijden en aan Hem gelijk worden in zijn dood, in de hoop misschien ook zelf uit de dood op te staan' (Filip. 3:10-11).

Maar de Heer wilde mijn offer niet aanvaarden en Hij droeg me door zijn bovennatuurlijke kracht. Zijn plan voor mij in deze wereld was niet voltooid, en Hij liet me verder leven. Na vierenzeventig dagen was mijn lichaam zo verwaarloosd dat ik letterlijk vel over been was. Toen mijn vrouw en familieleden naar de gevangenis kwamen, herkenden ze me in eerste instantie niet.

Ik heb geleerd dat God écht macht heeft over leven en dood. Onze opgestane Here Jezus heeft triomfantelijk verklaard: 'Ik ben degene die leeft; Ik was dood, maar Ik leef, nu en tot in eeuwigheid. Ik heb de sleutels van de dood en van het dodenrijk' (Op. 1:18). Ik ben gaan beseffen: 'In zijn macht is de ziel van al wat leeft, in zijn macht de adem van het menselijk geslacht' (Job 12:10). God houdt de touwtjes van het leven van zijn kinderen – sterker nog, van de

hele schepping - volkomen in handen. Jezus heeft ons beloofd: 'Wat kosten twee mussen? Zo goed als niets. Maar er valt er niet één dood neer als jullie Vader het niet wil. Bij jullie zijn zelfs alle haren op je hoofd geteld' (Mat. 10:29-30).

Veel mensen zijn zo dwaas te denken dat zij hun leven in de hand hebben, en ze verdoen veel tijd met dingen te doen waardoor zij denken hun dagen op aarde te kunnen verlengen. Toch gaf koning Salomo aan: 'Geen mens heeft macht over de wind om hem tegen te houden; en niemand heeft macht over de dag des doods' (Pred. 8:8a, NBG '51). Beste broers en zussen, begrijp alsjeblieft dat de liefheb- bende Schepper jouw leven in de palm van zijn hand heeft! Toen de Israëlieten dachten dat God hen vergeten was, gaf Hij hun deze prachtige belofte:

**'Maar kan een vrouw haar zuigeling vergeten
of harteloos zijn tegen het kind dat zij droeg?
Zelfs al zou zij het vergeten,
Ik vergeet jou nooit.
Ik heb je in mijn handpalm gegrift,
je muren staan Mij steeds voor ogen.'**

Jesaja 49:15-16

Door de jaren heen is God mij genadig geweest en ben ik gaan be- grijpen dat er geen leven is behalve in Jezus, geen Waarheid behalve in Jezus, en geen manier om iets te doen behalve door Jezus. We hebben een openbaring nodig van hoe geweldig onze Here Jezus is! In de Bijbel staat geschreven: 'Beeld van God, de onzichtbare, is Hij, eerstgeborene van heel de schepping: in Hem is alles geschapen, alles in de hemel en alles op aarde, het zichtbare en het onzichtbare, vorsten en heersers, machten en krachten, alles is door Hem en voor

Hem geschapen. Hij bestaat vóór alles en alles bestaat in Hem. Hij is het hoofd van het lichaam, de kerk. Oorsprong is Hij, eerstgeborene van de doden, om in alles de eerste te zijn' (Kol. 1:15-18).

Terwijl je nu het Woord van God hoort, bid ik dat je bemoedigd zult worden om op te staan en Jezus Christus van ganser harte te volgen. Geef niet op en geef nooit toe aan tegenstand. Die is er enkel en alleen om ons te beproeven en ons bij te schaven, zodat we een effectiever wapen zullen zijn in Gods hand. Regelmatig zien we de tweeledige kracht in de bediening van Paulus aan het werk: tegenstand en effectiviteit. Aan de kerk in Korinte schreef hij: 'Want mij is een grote en machtige deur geopend en er zijn vele tegenstanders' (1 Kor. 16:9, NBG '51).

Zonder tegenstand zullen we minder effectief zijn dan God ons bedoeld heeft. Zonder vervolging zou er geen opwekking in China geweest zijn, en zonder kruisiging zou er geen opstanding geweest zijn.

Je kunt er zeker van zijn dat iedere christen die zich inzet voor de verkondiging van het evangelie onder de volken gebeukt zal worden door veel stormen. Satan maakt zich geen zorgen over de meeste dingen die nu als christelijke activiteit worden gepromoot, maar hij ligt altijd op de loer zodra een volgeling van Jezus uitgaat in gehoorzaamheid aan de Grote Opdracht. Nadat ik beloofd had God te gehoorzamen, braken er allerlei stormen los: door de jaren heen ben ik meer dan dertig keer gearresteerd en heb ik de Heer in vier verschillende gevangenissen gediend. Veel broeders in China en andere landen hebben nog meer stormen meegemaakt dan ik.

Het grote nieuws is dat telkens midden in zo'n hevige storm Jezus weer verschijnt en bevrijding brengt. Een keer toen de leerlingen voor hun leven vreesden tijdens een loeiende storm, was Jezus zo onbezorgd dat Hij vast sliep achter in de boot! 'Hij stond op en

sprak de wind en de golven bestraffend toe. Daarop ging de wind liggen en kwam het water tot rust. Hij vroeg hun: “Waar is jullie geloof?” (Luc. 8:24b-25a).

Jezus is altijd de weg naar voren. Hij is altijd het licht aan het eind van onze tunnel en de toren van sterkte waarop we de ergste stormen kunnen weerstaan die de duivel ons kan toewerpen. *In Hem* vinden we sterkte, vrede en overweldigende vreugde! Ik heb geleerd dat het er niet toe doet wat er om ons heen gebeurt of welke vurige pijlen er op ons worden afgeschoten. Zij kunnen nooit het leven van Jezus in ons raken. Daarom zijn zo vele duizenden martelaren in de loop van de geschiedenis een moedige dood gestorven, ondanks wrede martelingen. Er was een geheime, verborgen plek in hun binnenste die niemand kon raken en die geen vlammen konden verbranden.

Laten we bidden voor nieuwe vastberadenheid en een nieuwe visie. Vraag de Heer ons kracht te geven om ons staande te houden te midden van hevige stormen. Laten we vrijmoedig ‘de blik gericht houden op Jezus, de grondlegger en voltooiër van ons geloof: denkend aan de vreugde die voor Hem in het verschiet lag, liet Hij Zich niet afschrikken door de schande van het kruis. Hij hield stand en nam plaats aan de rechterzijde van de troon van God. Laat tot u doordringen hoe Hij standhield toen de zondaars zich zo tegen Hem verzetten, opdat u niet de moed verliest en het opgeeft’ (Hebr. 12:2-3).

DE VERBONDS- GOD

22

In het Oude Testament staat een prachtig verhaal over koning Josafat. Deze koning was een van de weinigen die trouw waren aan de Heer. Ik ben ervan overtuigd dat Josafat veel plannen en projecten in gedachten had, en als hij 's nachts in bed lag, waren zijn gedachten waarschijnlijk al bij de dingen die zijn regering de volgende dag zou moeten doen.

Maar op een ochtend leken de plannen van de koning te worden verhinderd, toen een groep mannen bij het paleis arriveerde met alarmerend nieuws: 'Een groot leger valt u aan vanuit Edom, aan de overkant van de zee' (2 Kron. 20:2). Alle plannen van de koning werden opgeschort en hij werd bang voor dit enorme leger dat gekomen was om zijn koninkrijk te vernietigen.

Heb je je ooit gevoeld als Josafat toen? Ben je weleens aan alle kanten door vijanden omringd geweest, vijanden die je wilden vernietigen en je bediening te gronde richten?

Het eerste wat Josafat deed nadat het nieuws hem ter ore was gekomen, was de sleutel tot zijn redding. In de Bijbel staat: 'Josafat schrok hevig en hij besloot de HEER om raad te vragen. Hij kondigde in heel Juda een vastendag af, en uit werkelijk alle steden van Juda kwam men bijeen om de HEER om raad te vragen' (2 Kron. 20:3-4). Josafat had gemakkelijk op het dreigende gevaar kunnen

reageren door zijn leger direct in staat van paraatheid te brengen en het eropuit te sturen voor een frontale confrontatie met de vijand. Maar hij beseft wijselijk dat hij geen enkele stap moest zetten voordat hij het aangezicht van de Heer gezocht had en zijn hulp had gevraagd. De koning kondigde een vastendag af en de mannen van Juda verootmoedigden zich voor het aangezicht van de Heer.

Het is prachtig wanneer Gods volk samen in eenheid vast en bidt. Het ontroert het hart van de Heer. Voedsel is de meest elementaire menselijke behoefte. Satan wist dat, toen hij Adam en Eva met voedsel verleidde. Als je jezelf weloverwogen van voedsel onthoudt om het aangezicht van de Heer te zoeken, brengt dat grote zegen in je leven en je omstandigheden.

Wanneer je je overweldigd voelt door de grootte en de kracht van de vijandelijke troepen die in slagorde tegen je opgesteld staan, trek je dan terug en zoek ernstig het aangezicht van Jezus, net zoals Josafat en het volk van Juda. Oprecht om Gods reactie vragen is een krachtige geloofsdaad. In de Bijbel staat: 'Zonder geloof is het onmogelijk God vreugde te geven; wie Hem wil naderen moet immers geloven dat Hij bestaat, en wie Hem zoekt zal door Hem worden beloofd' (Hebr.11:6).

Het cruciale punt is dat wij *de Heer* zoeken. Het is gemakkelijk op zoek te gaan naar geld, zegeningen of succes. Maar we moeten opletten dat we in onze zoektocht deze dingen niet op de eerste plaats laten komen. Het is de Here Jezus Christus die wij boven al het andere oprecht moeten zoeken. Hij onderrichtte: 'Zoek liever eerst het koninkrijk van God en zijn gerechtigheid, dan zullen al die andere dingen je erbij gegeven worden' (Mat.6:33). In het vers dat direct erop volgt staat: 'Maak je dus geen zorgen voor de dag van morgen, want de dag van morgen zorgt wel voor zichzelf. Elke dag heeft genoeg aan zijn eigen last' (Mat. 6:34).

Moelijkheden waren niets nieuws voor koning Josafat. Hij werd omringd door een groot leger dat pogingen in het werk stelde om zijn koninkrijk te verwoesten, maar hij wist dat zijn eerste prioriteit was de Heer om raad te vragen en zich geen zorgen te maken voor de dag van morgen. De mensen van Juda beseften dat alleen God hen kon redden uit deze benarde situatie. Zij leverden zich over aan Gods barmhartigheid en herinnerden de Almachtige aan de verbonden die Hij gesloten had met hun voorvaders. Josafat stond op in de voorhof van de tempel en riep het uit: ‘HEER, God van onze voorouders, U bent God in de hemel en U heerst over de koninkrijken van alle volken. In uw hand liggen macht en kracht besloten, niemand kan zich tegen U verzetten. U, onze God, hebt de vroegere inwoners van dit land voor uw volk Israël verdreven en het voor altijd aan de nakomelingen van uw vriend Abraham toebedeeld. Zij gingen er wonen en bouwden er een heiligdom voor uw naam, dat ze inwijdden met de woorden: “Wanneer enig onheil ons treft, het straffend zwaard of de pest of een hongersnood, en wij ons voor deze tempel voor U opstellen, (...) aanhoor ons dan en kom ons te hulp” (2 Kron. 20:6-9).

God kan zijn verbonden nooit verbreken. Hij kan onmogelijk zoiets doen. Door de Bijbel heen lezen we dat God verbonden sluit met mensen. Hij sloot een verbond met Noach en zijn gezin, en zij werden gered. Vervolgens sloot Hij een verbond dat Hij de aarde nooit weer zou verwoesten door water en plaatste een regenboog aan de hemel als herinnering aan zijn belofte. Hij sloot verbonden met Abraham, Isaak en Jakob voor alle generaties. Het feit dat Israël zich tot op de dag van vandaag heeft weten te handhaven – ondanks dat het omgeven is door volken die uit zijn op zijn verwoesting – dient als een krachtige herinnering aan Gods trouw aan zijn verbonden.

Mozes wist dat het in tijden van tegenspoed het beste is een beroep te doen op het karakter van God. Hij wist dat hij geen beroep kon doen op God op grond van de deugdzaamheid van het volk, want het zou vernietigd worden. In plaats daarvan herinnerde hij God bij diverse gelegenheden aan zijn verbonden. Toen God dreigde de kinderen van Israël te vernietigen na het maken van een afgodsbeeld in de vorm van een gouden kalf, riep Mozes uit: 'Denk toch aan uw dienaren Abraham, Isaak en Israël, aan wie U onder ede deze belofte hebt gedaan: "Ik zal jullie zo veel nakomelingen geven als er sterren aan de hemel zijn, en het hele gebied waarvan Ik gesproken heb zal Ik hun voor altijd in bezit geven." Toen zag de HEER ervan af zijn volk te treffen met het onheil waarmee Hij gedreigd had' (Ex. 32:13-14).

De apostel Paulus leerde dat Gods verbond met Israël nog steeds van kracht was. Hij herinnerde de Romeinen eraan: 'Zijn zij naar het evangelie vijanden om uwentwil, naar de verkiezing zijn zij geliefden om der vaderen wil. Want de genadegaven en de roeping Gods zijn onberouwelijk' (Rom. 11:28-29, NBG '51). Daarom moeten de christenen Israël liefhebben, het volk waarmee God een onherroepelijk verbond heeft gesloten.

Heb je Gods gaven in je leven ontvangen?

Ben je geroepen door God?

Zo ja, dan zijn deze dingen onherroepelijk, ongeacht welke tegenspoed je ten deel valt. Ik heb persoonlijk ontdekt dat dit waar is.

In 1984 werd ik aan het begin van mijn eerste gevangenschap slecht behandeld. Talloze keren werd ik bijna doodgeslagen en iedere dag werd ik geschopt en geslagen door de bewakers en andere gevangenen, en ze urineerden op mij. Iedere keer dat de overheidsdienaren mij ondervroegen, eisten zij de namen te horen van andere leiders van huisgemeenten. Ik besloot dat ik geen Judas wilde wor-

den en weigerde ook maar één van hun vragen te beantwoorden. Ik deed mijn mond dicht en besloot dat het beter zou zijn te sterven dan mijn medewerkers te verraden. Dus stopte ik met eten en drinken en overpeinsde ik het Woord van God. Na een poosje waren de gevangenen en de bewakers verbaasd dat ik nog steeds in leven was, want zij wisten dat ik al wekenlang niets te eten of te drinken had gehad. Terwijl mijn lichaam wegteerde, sloten ze weddenschappen af of ik nog een nacht in leven zou blijven. De almachtige God besloot mijn leven te redden. Hij hield mij vierenzeventig dagen in leven zonder voedsel of water.

Net zoals Jona heb ik ontdekt dat, wanneer God een roeping voor ons leven heeft, Hij nooit van gedachten verandert. Ook al vluchten wij in de tegenovergestelde richting, zijn roeping blijft onherroepelijk. Ook al zou ik willen sterven, dan nog zou zijn roeping niet veranderen! Ik geloof dat God mij bewaard heeft tijdens die lange periode van vasten, simpelweg omdat Hij het offer van mijn leven op dat moment niet wilde aanvaarden. Zijn plan voor mij was allesbehalve voltooid. Hij had nog meer werk voor mij in petto.

Beste broers en zussen, wanneer Jezus wil dat er nog geen einde aan je leven komt, dan is het volkomen onmogelijk dat je sterft! Hij heeft alle touwtjes in handen. Volgens de overlevering werd de apostel Johannes door keizer Domitianus neergelaten in een ketel kokende olie, maar hij overleefde op wonderbaarlijke wijze. God was nog niet klaar met Johannes. Hij moest nog het boek Openbaring schrijven! Sadrach, Mesach en Abednego werden in een brandende oven gegooid, maar geen haar op hun hoofd werd verschroeid omdat Gods plan voor deze drie jongemannen nog niet af was. Slechte mannen in China hebben geprobeerd gelovigen neer te schieten – maar ze ontdekten dat ze steeds maar weer misschoten met hun

geweren. Anderen hebben zelfs ophangingspogingen overleefd of pogingen van tegenstanders om hen van rotsen af te gooien of hen levend te verbranden.

Als we maar een glimpje zouden kunnen opvangen van hoe stevig onze God de macht over deze wereld en over ons leven in handen heeft, zouden wij vredig in zijn armen rusten en zou het dagelijkse nieuws ons geen schrik aanjagen. Ons hart zou geen enkele slag overslaan door bedreigingen en intimidatie. Jezus heeft de touwtjes in handen! Hij heeft gezegd: 'Mij is alle macht gegeven in de hemel en op de aarde' (Mat. 28:18). Hij verzekerde de apostel Johannes: 'Wees niet bang. Ik ben de eerste en de laatste. Ik ben degene die leeft, Ik was dood, maar Ik leef, nu en tot in eeuwigheid. Ik heb de sleutels van de dood en van het dodenrijk' (Op. 1:17-18). Jezus heeft ook de macht over wat er in jouw leven gebeurt, want 'Wanneer Hij opendoet, kan niemand sluiten, wanneer Hij sluit, kan niemand openen' (Op. 3:7).

Mijn gebed voor jou is hetzelfde als wat Paulus bad voor de Efeziërs:

'Moge uw hart verlicht worden, zodat u zult zien waarop u hopen mag nu Hij u geroepen heeft, hoe rijk de luister is die de heiligen zullen ontvangen, en hoe overweldigend groot de krachtige werking van Gods macht is voor ons die geloven. Die macht was ook werkzaam in Christus toen God Hem opwekte uit de dood en Hem in de hemelsferen een plaats gaf aan zijn rechterhand, hoog boven alle hemelse vorsten en heersers, alle machten en krachten en elke naam die genoemd wordt, niet alleen in deze wereld maar ook in de toekomstige. Hij heeft alles aan zijn voeten gelegd

en Hem als hoofd over alles aangesteld, voor de kerk,
die zijn lichaam is, de volheid van Hem die alles in
allen vervult.'

Efeziërs 1:18-23

God wil nooit dat zijn naam in diskrediet gebracht wordt. Hij zal niet toestaan dat iemand zegt: 'God heeft een verbond met mij gesloten, maar Hij heeft Zich niet aan zijn deel van de afspraak gehouden.' De reputatie van de Heer is verweven met zijn trouw in het nakomen van zijn beloften.

Heb je je ooit afgevraagd waarom God bij diverse gelegenheden in het Oude Testament naar Zichzelf verwees als de 'God van Abraham, Isaak en Jakob'? Waarom noemde Hij Mozes of een van de andere aartsvaders niet bij die lijst? Immers, Jakob werd bestempeld als een 'bedrieger', terwijl Mozes beschreven wordt als een 'vriend van God'.

Let goed op, want het antwoord is belangrijk.

Abraham (Gen. 12:1-3), Isaak (Gen. 26:2-5) en Jakob (Gen. 28:10-15) zijn de enige drie mannen met wie God een verbond sloot, waarin Hij beloofde dat Hij hun afstammelingen tot een groot volk zou maken dat de wereld zou zegenen! Iedere keer dat God naar Zichzelf verwees als de 'God van Abraham, Isaak en Jakob' herinnerde Hij de wereld aan zijn verbonden en zijn trouw. Het waren zijn naam en reputatie die op het spel stonden onder de volken, en de Heer zal nooit toestaan dat zijn goede naam aangetast of zijn karakter bezoedeld wordt. Hij is de almachtige God van liefde, barmhartigheid en Waarheid, en Hij doet altijd wat Hij belooft.

De schrijver van de brief aan de Hebreeën legde uit: 'Want toen God aan Abraham zijn belofte deed, zwoer Hij, omdat Hij bij niemand hoger kon zweren, bij Zichzelf, zeggende: Voorzeker zal Ik u

zegenen en zekerlijk u vermeerderen. En zó, door geduld te oefenen, heeft deze het beloofde land verkregen. Want mensen zweren bij wie hoger is, en de eed dient hun tot bekrachtiging, als einde van alle tegenspraak. Daarom heeft God, toen Hij des te nadrukkelijker aan de erfgenamen der belofte het onveranderlijke van zijn raad wilde doen blijken, Zich onder ede verbonden, opdat door twee onveranderlijke dingen, waarbij het onmogelijk is, dat God liegen zou, wij, die (tot Hem de) toevlucht genomen hebben, een krachtige aansporing zouden hebben om de hoop te grijpen, die voor ons ligt' (Hebr. 6:13-18, NBG '51).

Toen ik een tiener was, riep Jezus me het evangelie te verkondigen in het zuiden en het westen. In die tijd dacht ik dat dit alleen betekende dat ik naar de dorpen ten zuiden en ten westen van mijn eigen dorp moest gaan, in de buurt van mijn huis in Nanyang in de provincie Henan. Later breidde mijn visie zich uit en besepte ik dat God me geroepen had om naar de provincies in het zuiden en westen van China te gaan. Jaren later riep God me om China achter me te laten, en ik besepte dat de roeping die Hij me destijds in 1974 had gegeven, een roeping was om zijn Woord wereldwijd te verkondigen. Deze roeping was een heilig verbond tussen de Heer en mij.

Het feit dat je een verbond sluit met de Heer, betekent niet dat alles van een leien dakje zal gaan. In de loop der jaren ben ik diverse keren gearresteerd en gemarteld, terwijl ik probeerde gehoorzaam te zijn aan Gods roeping. Mijn donkerste moment was toen ik in 1997 met gebroken benen in eenzame opsluiting lag, zonder hoop op vrijlating. Het wemelde van de geruchten dat ik zou zijn terechtgesteld, terwijl ik volgens anderen tot levenslang was veroordeeld. In mijn wanhoop beklagde ik me bij de Heer en herinnerde Hem aan het feit dat Hij mij geroepen had: 'Toen ik jong was, riep U mij

om uw evangelie in het westen en zuiden te verkondigen. Hoe kan ik dat nu doen? Ik zit hier maar in deze gevangenis met kreupele benen en ik leg me erbij neer dat ik hier zal weggroten tot de dag dat ik sterf. En mijn gezin zal ik wel nooit terugzien.'

Vanuit het toekomstperspectief dat zich op dat moment van mij meester had gemaakt, mopperde ik en uitte ik zelfs beschuldigingen tegen de Heer: 'God, ik wil U alleen maar dienen en uw evangelie verspreiden, maar nu zit ik hier vast in deze cel en kan zelfs niet lopen. U bent zwak en hebt me niet beschermd. U hebt me bedrogen!'

Terwijl de weken langzaam voorbijgingen, werd ik steeds depressiever over mijn situatie. Mijn vrouw Deling zat in de vrouwengevangenis en ik had er geen idee van wat er geworden was van mijn twee kinderen. Het leek erop alsof de Heer mij had verworpen en me voor altijd in de gevangenis zou laten weggroten. Ik had kreupele benen en mijn geest was verpletterd. Elke nacht zette ik mijn lamme benen tegen de muur om zo te proberen de pijn te verzachten.

Het was het dieptepunt van mijn leven.

En op dat punt kwam Jezus bij me en bevestigde opnieuw zijn verbond: 'Deze gevangenis is echt, maar Ik ben de Waarheid!' Dit maakte alles anders, omdat Jezus heeft beloofd: 'De Waarheid zal u bevrijden' (Joh. 8:32). Mijn Verlosser was me niet vergeten, want Hij kan onmogelijk een van zijn kinderen vergeten! Hij sprak zijn Woord tot mij en beval me op te staan en te lopen.

Misschien weet niemand waar je bent, maar dat is niet de hele waarheid. De waarheid is dat Jezus je nooit zal verlaten of in de steek laten! Je lichaam zit misschien aan een muur geketend, maar dit is niet de waarheid. De waarheid is dat Jezus en zijn Woord nooit aan de ketting kunnen worden gelegd! Lees wat de apostel Paulus vanuit de gevangenis schreef: 'Houd Jezus Christus in gedachten, uit

het nageslacht van David, die uit de dood is opgewekt. Dit heb ik verkondigd, daarom heb ik veel te verduren en ben ik zelfs als een misdadiger gevangengezet. Maar het Woord van God laat zich niet gevangenzetten; daarom verdraag ik alles omwille van de uitverkorenen, opdat ook zij in Christus Jezus gered worden en eeuwige luster ontvangen' (2 Tim. 2:8-10).

Door Gods enorme macht en barmhartigheid liep ik de gevangenis van Zhengzhou uit en ging door met het verkondigen van het evangelie. God vertelde me in een droom: 'Ik zal je naar een nieuwe plaats sturen. Je zult geen lettergreep van hun taal begrijpen. Je zult veel vreemde gezichten zien, maar je moet mijn opdracht gehoorzamen: "Ga en maak die mensen wakker!"'

Korte tijd later hielp de Heer mij, met behulp van een dappere broeder, om China uit te komen en sinds die tijd heb ik gepreekt in het zuiden en in de hele westelijke wereld, zoals de Heer had beloofd.

De Verbondsgod houdt Zich altijd aan zijn beloften! Soms hebben wij moeite Hem te zien door de levensstormen heen, maar de Waarheid blijft: 'God is geen mens, dat Hij zijn woord zou breken of terug zou komen op zijn besluit. Zou Hij beloven en niet vervullen?' (Num. 23:19).

Terug nu naar ons verhaal. Koning Josafat en het volk van Juda stortten hun hart uit voor God. Hij bemoedigde hen met deze woorden: 'Jullie hoeven niet bang te zijn voor de grote legermacht die jullie bedreigt, want dit is niet jullie strijd, maar die van God. Ga hun morgen tegemoet. Zij trekken nu over de pas van Sis. Waar de wadi uitkomt in de woestijn van Jeruel, zullen jullie hen treffen. Jullie hoeven in deze strijd geen slag te leveren. Wacht rustig af, dan zullen jullie zien hoe de HEER, die jullie, Juda en Jeruzalem, bijstaat,

voor jullie de overwinning behaalt. Jullie hoeven nergens bang voor te zijn. Ga hun morgen tegemoet, de HEER staat jullie bij' (2 Kron. 20:15-17).

Als er vijanden rondom je zijn, herinner je dan dat dit de strijd van de Heer is. Je bent zijn kind en Hij zal voor je strijden. Wanneer we zo afhankelijk zijn van God, maakt dat ons ootmoedig en zorgt dat ervoor dat we Hem gaan loven. Koning Josafat 'boog diep voorover en heel Juda en Jeruzalem knielde neer om de HEER hulde te brengen. En de Levieten uit de familie van Korach, die weer behoorde tot de familie van Kehat, zongen staande met luide stem de lof van de HEER, de God van Israël' (2 Kron. 20:18-19).

God gaf Juda een grootse overwinning. Hij vocht voor zijn volk, zorgde dat er verwarring ontstond onder de vijanden zodat die elkaar doodden. De nederlaag was verpletterend: 'De Judeeërs waren inmiddels op een punt aangekomen van waar ze de woestijn konden overzien. Toen ze uitkeken naar het leger, zagen ze dat de grond bezaaid was met lijken: niemand was ontkomen. Josafat en zijn leger gingen eropaf om de buit binnen te halen. Ze troffen een grote kudde vee aan, en goederen, kleding en kostbare voorwerpen. Ieder verzamelde meer dan hij dragen kon. Het kostte wel drie dagen om alles te vergaren, zo groot was de buit' (2 Kron. 20:24-25).

Drie dagen om alle buit te vergaren! Kun je je dat voorstellen? Wanneer God voor zijn volk strijdt, heeft de vijand geen enkele kans. We moeten beseffen dat vechten in onze eigen kracht vergeefs is, en wij moeten het uitschreeuwen naar God om hulp. Het koninkrijk van God breekt baan door zwakte, niet door menselijke kracht en daden. De Bijbel waarschuwt ons dat we niet moeten vertrouwen op menselijke kracht om onze doelstellingen te bereiken. Op één plaats staat: 'Vervloekt wie op een mens vertrouwt, wie zijn kracht ontleent aan stervelingen, wie zich afkeert van de HEER' (Jer. 17:5).

Het verhaal van Josafat en de Edomieten eindigt met deze prachtige woorden: 'Toen de andere koninkrijken hoorden hoe de HEER de vijanden van Israël had bestreden, werden ze door vrees voor God bevangen. Voortaan heerste er vrede in het koninkrijk van Josafat, want zijn God verschaftte hem rust aan al zijn grenzen' (2 Kron. 20:29-30).

Zij die ijverig de Verbondsgod zoeken, ervaren dat soort overwinningen.

WERKEN IN GODS OOGST

23

‘Een opwekking is net zo’n wonder als een tarweoogst
(...) Opwekking vindt plaats wanneer je uitgeput naar
bed gaat en uitgeput wakker wordt.’

Charles G. Finney

In het koninkrijk van God zou nooit iemand zonder werk moeten zijn. Paulus vertelde aan de christenen te Efeze dat het feit dat ze goede werken doen voor Jezus juist het doel is waartoe God hen verlostte: ‘Want zijn maaksel zijn wij, in Christus Jezus geschapen om goede werken te doen, die God tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen’ (Ef. 2:10, NBG ’51).

God heeft je niet alleen gered om goede werken te doen, maar Hij heeft ook al voor iedereen iets specifieks bereid. Dit is goed nieuws. Het betekent dat er een taak is waarvoor God jou op unieke wijze de gaven gegeven heeft en waartoe Hij je heeft geroepen. Onze rol is dat wij eenvoudig Jezus’ hand pakken en ons door Hem laten leiden en Hem laten openbaren wat Hij wil dat we doen. Sterker nog, God geeft je niet alleen de kracht om voor Hem te werken, Hij geeft je zelfs het verlangen om dat überhaupt te doen. Tegen de Filippenzen zei Paulus: ‘Blijf u inspannen voor uw redding, en doe dat in diep

ontzag voor God, want het is God die zowel het willen als het handelen bij u teweegbrengt, omdat het Hem behaagt' (Filip. 2:12b-13).

Veel christenen worden lamgelegd door angst en passiviteit. Dit is een van de voornaamste strategieën van de duivel. Eerst probeert hij iedereen ervan te weerhouden een kind van God te worden. Maar als ze eenmaal wedergeboren zijn, probeert hij ervoor te zorgen dat zij niet actief in Gods oogst gaan werken. Geen wonder dat de Heer zei: 'De oogst is groot, maar arbeiders zijn er weinig; vraag dus de eigenaar van de oogst of hij arbeiders wil sturen om de oogst binnen te halen' (Luc. 10:2).

Tegenwoordig worden veel christenen misleid. Op de een of andere manier denken ze dat gered-zijn betekent dat zij er hun gemak van kunnen nemen en van de Heer genieten en niets anders doen, terwijl ze wachten op zijn wederkomst. Deze houding komt mij zo vreemd voor dat ik er verbaasd over ben. In China zijn alle christenen die ik ken druk aan het werk voor de Heer: ze verkondigen het evangelie aan mensen in hun directe omgeving en ver weg, zij onderwijzen en stimuleren de heiligen en doen over het algemeen al het mogelijke om het koninkrijk van God te promoten.

In China is elke gelovige een evangelist. Daarom zijn er zoveel miljoenen christen geworden en worden er ieder jaar miljoenen meer toegevoegd aan Gods koninkrijk. In de huisgemeenten zie je soms evangelisten terugkeren, nadat ze in plaatsen ver weg gepredikt hebben; ze begroeten elkaar met de vraag: 'Hoeveel heb jij er *vandaag* tot de Heer geleid?' Veel christenen leiden elke dag mensen tot Jezus. Sommigen weigeren te gaan slapen totdat zij van hun Heer hebben getuigd en de kans hebben gehad verloren schapen naar zijn kudde te brengen. Zij willen zijn als een van de personen over wie in de Bijbel gezegd wordt: 'De verlichten zullen stralen als het fonkelende hemelgewelf, en degenen die velen

tot gerechtigheid hebben gebracht als de sterren, voor eeuwig en altijd' (Dan. 12:3).

Ik geloof dat China nog tijdens mijn leven een echt christelijk land zal worden, waarbij het evangelie elk onderdeel van de maatschappij volkomen doordrenkt. In sommige gebieden zien we dit al gebeuren. China wordt niet getransformeerd voor Jezus als wij over Gods werk zitten na te denken en te praten. Nee! Wij steken al onze energie, tijd en al ons geld in het bereiken van de verlorenen. De kerk bidt hard en werkt hard voor de Heer. Vele duizenden christenen hebben bereidwillig wrede behandeling en gevangenschap verdragen om de visie van een verlost China realiteit te zien worden.

In 1982 besloten de huisgemeenten in mijn thuisprovincie Henan een team van zeventien evangelisten naar de oostelijke provincie Sichuan te sturen. Na aankomst verspreidden ze zich naar verschillende gewesten. In de eerste maand deed God veel prachtig werk en er ontstond een opwekking. De plaatselijke overheid was woedend toen men ontdekte dat het evangelie in hun gebied verkondigd werd en trad hardhandig op. Men arresteerde dertien evangelisten, die vreselijk geslagen werden en vervolgens teruggestuurd naar Henan.

Een van de evangelisten, broeder Wang, slaagde erin te ontsnappen. Hij haastte zich terug naar Henan, maakte de kerk attent op de arrestaties en beschreef de wrede afstraffingen die elk teamlid ten deel waren gevallen. Velen hadden gebroken botten. Toen een groep van vijf plaatselijke gelovigen naar het treinstation ging om de gewonde evangelisten bij thuiskomst te begroeten, werden zij gearresteerd; ze kregen op het politiebureau een vreselijk pak slaag. Er werd op hun hoofd ingebeukt en ze zaten van top tot teen onder de blauwe plekken. De politie bond hen wreed vast, waarna ze nog eens extra werden mishandeld met de gevreesde elektrische wapenstok.

De christenen koesterden totaal geen wrok of bitterheid tegen hun kwelgeesten. Sterker nog, ze bedankten God voor het grote voorrecht dat ze mochten 'delen in zijn lijden' (Filip. 3:10). Ze waren 'verheugd dat ze waardig bevonden waren deze vernedering te ondergaan omwille van de naam van Jezus' (Hand. 5:41). Ze waren begaan met de mannen die deze martelingen hadden uitgevoerd en baden vurig voor hen.

Toen de gelovigen in Henan hoorden dat er zo veel evangelisten waren gearresteerd en ernstig gewond waren, boden velen zich onmiddellijk vrijwillig aan om in hun plaats naar Sichuan te gaan. Deze vervangende evangelisten werden ook gearresteerd en teruggezonden naar Henan – onder het bloed en de bloeduitstortingen. De kerk reageerde door nog meer arbeiders te sturen. Ten slotte, na veel lijden, was er een geestelijke doorbraak en ontstond er een sterk lichaam van gelovigen in het oosten van Sichuan. In diverse gebieden brak een opwekking uit. Nu zijn er tienduizenden christenen waar er vroeger niet eentje was.

Het was het offer ruimschoots waard.

Als niemand het evangelie naar Sichuan had gebracht, zouden de mensen daar nog steeds verloren zijn in hun zonde en uitzichtloosheid. Er komt geen opwekking tot stand als je stil blijft zitten en erop hoopt dat er iets gaat gebeuren! Verwacht niet dat er op een dag een wolk uit de hemel naar beneden zweeft en dat massa's mensen neerknielen en berouw hebben over hun zonden. Er komt een opwekking wanneer met bloed gekochte discipelen besluiten hun verleden, heden en toekomst op te geven om alles te doen wat nodig is om het goede nieuws te verkondigen! In de Bijbel staat dit zonneklaar weergegeven in de vragen: 'Maar hoe kunnen ze Hem aanroepen als ze niet in Hem geloven? En hoe kunnen ze in Hem geloven als ze niet over Hem hebben gehoord? En hoe kunnen ze

over Hem horen als Hij niet verkondigd wordt? En hoe kan iemand verkondigen als hij niet is uitgezonden?’ (Rom. 10:14-15).

Overal waar hij ging zag ook de apostel Paulus een grote opwekking in zijn bediening. Kwam dit simpelweg door een doeltreffend optreden van de Heilige Geest die Paulus vergezelde op een verrukkelijke reis? Toen Paulus zich met de andere apostelen vergeleek, zei hij tegen de Korintiërs: ‘Ik heb harder gezwraagd dan alle andere apostelen, niet op eigen kracht maar dankzij Gods genade’ (1 Kor. 15:10b).

Later somde de grote apostel enkele beproevingen op waarmee hij tijdens zijn bediening te maken had gehad. Let erop hoe vaak in dit bijbelgedeelte de woorden ‘bedreigd’, ‘gestraft’ of ‘in gevaar’ voorkomen:

‘Ik heb harder gezwraagd, heb vaker gevangengezeten, heb veel meer lijfstraffen ondergaan, ben vaker in doodsgevaar geweest. Door de Joden ben ik vijfmaal met veertig min één zweepslagen gestraft. Ik ben driemaal met stokslagen gestraft, ik ben eenmaal met stenen bekogeld en heb driemaal schipbreuk geleden. Eén keer heb ik een heel etmaal op zee rondgedreven. Voortdurend was ik onderweg, bedreigd door rivieren, rovers, volksgenoten en vreemdelingen, in gevaar in de stad, in de woestijn, op zee en te midden van schijngeelovigen. Ik heb gezwraagd en geploeterd, vaak zonder te slapen, hongerig en dorstig, vaak zonder te eten, verkleumd en zonder kleren. En dan laat ik al het andere nog buiten beschouwing: de druk waaronder ik dagelijks sta vanwege mijn zorg voor de gemeenten.’

2 Korintiërs 11:23-28

Paulus spaarde kosten noch moeite om Christus te dienen, hij wist wat hard werken was. Het komt mij voor dat de kerk in het Westen te sterk de nadruk heeft gelegd op genade, zodat de gelovigen in slaap worden gesust en denken dat het hun taak is zich neer te vlijen en niets voor God te doen. Ik koester Gods genade – laat daar geen misverstand over bestaan – maar het ervaren van zijn genade is bedoeld om juist het tegenovergestelde effect te bereiken in ons leven. Zijn genade moet ons motiveren en kracht geven om Jezus te dienen en Hem overal bekend te maken!

Als jij beweert dat je in Jezus gelooft, dan kun je dat bewijzen door je daden te laten zien. Wanneer je voor de rechterstoel van Christus staat, verwacht je dan geoordeeld te worden naar ‘je hart’? Is dat bijbels?

In de gelijkenis van de schapen en de bokken sprak de Heer over mensen die in de hemel verwelkomd worden en anderen die naar de hel verbannen zullen worden. Laten we eerst eens kijken naar hen die in de hemel verwelkomd worden: ‘Dan zal de Koning tegen de groep rechts van Zich zeggen: “Jullie zijn door mijn Vader gezegend, kom en neem deel aan het koninkrijk dat al sinds de grondvesting van de wereld voor jullie bestemd is. Want Ik had honger en jullie gaven Mij te eten, Ik had dorst en jullie gaven Mij te drinken. Ik was een vreemdeling, en jullie namen Mij op, Ik was naakt, en jullie kleedden Mij. Ik was ziek en jullie bezochten Mij, Ik zat gevangen en jullie kwamen naar Mij toe.” (Mat. 25:34-36).

Omgekeerd onderwees Jezus:

‘Daarop zal Hij ook de groep aan zijn linkerzijde toespreken: ‘Jullie zijn vervloekt, verdwijn uit mijn ogen naar het eeuwige vuur dat bestemd is voor de duivel en zijn engelen. Want Ik had honger en jullie

gaven Mij niet te eten, Ik had dorst en jullie gaven Me niet te drinken. Ik was een vreemdeling en jullie namen Mij niet op, Ik was naakt en jullie kleedden Mij niet. Ik was ziek en zat in de gevangenis en jullie bezochten Mij niet.’ Dan zullen ook zij antwoorden: ‘Heer, wanneer hebben wij U hongerig gezien of dorstig, als vreemdeling of naakt, ziek of in de gevangenis, en hebben wij niet voor U gezorgd?’ En Hij zal hun antwoorden: ‘Ik verzeker jullie: alles wat jullie voor een van deze onaanzienlijken niet gedaan hebben, hebben jullie ook voor Mij niet gedaan.’ Hun staat een eeuwige bestraffing te wachten, de rechtvaardigen daarentegen het eeuwige leven.’

Matteüs 25:41-46

Het zal je ongetwijfeld zijn opgevallen in deze verzen dat onze daden belangrijk zijn voor God. In deze gelijkenis hing de eeuwige bestemming van de mensen af van de vrucht van hun leven, die tot uitdrukking kwam in hun handelen. Belangrijk hier was wat ze *gedaan* hadden. Jezus leerde dat je niet kunt beweren God te kennen en ondertussen niets doet om Hem te dienen.

Laten we ook lezen wat Jezus heeft gezegd tegen de gemeenten in het boek Openbaring. Hij zei niet tegen de mensen in Sardes dat Hij hun hart kende. In plaats daarvan zei Hij tegen hen: ‘Ik weet wat u doet; (...) Ik merk dat uw gedrag tekortschiet in Gods ogen’ (Op. 3:1-2). Tegen de mensen in Laodicea zei Hij: ‘Ik weet wat u doet, hoe u niet koud bent en niet warm. Was u maar koud of warm!’ (Op. 3:15). Aan de mensen in Efeze werd op een vergelijkbare manier verteld: ‘Ik weet wat u doet, hoe u zich inzet en standhoudt’ (Op. 2:2), terwijl onze opgestane Heer tegen de gemeente in Tyatira zei:

‘Ik weet wat u doet, hoe liefdevol, gelovig, hulpvaardig en standvastig u bent; u doet nu zelfs meer dan vroeger’ (Op. 2:19).

Heb je de kernzinnen ontdekt?

‘Wat u doet’, ‘hoe u zich inzet’, ‘hoe u standhoudt’, ‘u doet nu zelfs meer dan vroeger’.

Jezus verwacht niet dat je de rest van je leven op je achterwerk zit, terwijl je probeert je dogma’s te perfectioneren. In plaats daarvan wil Hij dat je druk bezig gaat in zijn oogst en over Jezus vertelt aan hen die niets over Hem weten.

Betekent dit dat wij uitsluitend in de hemel kunnen komen door goede werken te doen?

Natuurlijk niet!

Iemand kan alleen maar in de hemel komen door wedergeboren te worden, en door die wedergeboorte wordt hij of zij een kind van God. Alleen door het bloed van onze kostbare Here Jezus worden onze zonden vergeven en worden we hersteld in onze relatie met de hemelse Vader.

Maar als je echt bent wedergeboren, wordt de echtheid van je geloof bewezen – of ontkracht – door de mate waarin je op weg gaat en goede vrucht draagt voor het koninkrijk van God. Als je God werkelijk kent, zul je zijn doelen dienen en voor zijn koninkrijk werken. Je zult niet stil kunnen zitten terwijl de wereld naar de verdoemenis gaat.

Misschien heeft Jakobus het wel het duidelijkst gezegd: ‘Broeders en zusters, wat heeft het voor zin als iemand zegt te geloven, maar hij handelt er niet naar? Zou dat geloof hem soms kunnen redden? Als een broeder of zuster nauwelijks kleren heeft en elke dag eten tekortkomt, en een van u zegt dan: “Het ga je goed! Kleed je warm en eet smakelijk!” zonder de ander te voorzien van de eerste levensbehoeften – wat heeft dat voor zin? Zo is het ook met geloof: als het

zich niet daadwerkelijk bewijst, is het dood. Maar dan zegt iemand: “De een gelooft, de ander doet.” Laat mij maar eens zien dat je kunt geloven zonder daden; ik zal u door mijn daden tonen dat ik geloof. U gelooft dat God de enige is? Daar doet u goed aan. Maar de demonen geloven dat ook, en ze sidderen. Dwaas, wilt u het bewijs dat geloof zonder daden nutteloos is? (...) U ziet dus dat iemand rechtvaardig wordt verklaard om wat hij doet, en niet alleen om zijn geloof’ (Jak. 2:14-20, 24).

Wanneer iemand tot geloof komt in Jezus en radicaal getransformeerd wordt, loopt hij over van vreugde en kan hij niet wachten om zijn familieleden en vrienden te vertellen over zijn ervaringen. Zo iemand hoeft zich daarvoor geen geweld aan te doen, want het is de natuurlijkste zaak van de wereld. Het verlangen om God te dienen is niet iets dat een christen in eigen kracht hoeft op te roepen. Als iemand uit een brandend huis is ontsnapt, zal hij dan niet al het mogelijke doen om degenen te helpen die daarbinnen nog opgesloten zitten?

Heb je ooit het gevoel gehad dat je zou sterven, tenzij je de goedheid van Jezus met anderen deelde? Zo niet, dan is het tijd dat je neerknielt en God vraagt je een nieuwe openbaring te geven van de vreugde en de aanwezigheid van de Heer. Als je echt gered bent, dan zul je een getuige van Jezus zijn en zul je uiteraard goede vrucht dragen voor Gods koninkrijk.

Ten tijde van de profeet Elisa belegerde een vijandelijk leger Samaria, waardoor de mensen binnen de stadsmuren opgesloten zaten. Een enorm aantal Aramese soldaten was buiten de stad gelegerd, wachtend op het moment dat ze de inwoners konden aflachten. Het duurde niet lang of de belegerde mensen van Samaria begonnen honger te lijden. De situatie werd zo slecht dat één kind werd gekookt en opgegeten door zijn moeder en een andere vrouw zodat

zij tenminste in leven zouden blijven (zie 2 Kon. 6:24-33). In hun wanhoop riepen de belegerde mensen tot de Heer om hulp. God deed een fantastisch wonder doordat Hij verwarring zaaide in het vijandelijke kamp, waardoor de soldaten de nacht in vluchtten.

De mensen die binnen de stadsmuren opgesloten zaten waren zich niet bewust van wat er gebeurd was. God koos vier mensen uit die lepra hadden – mensen die als het uitschot van de maatschappij werden beschouwd – om het nieuws bekend te maken. Deze mannen liepen in het Aramese kamp een verlaten tent binnen. Ze ‘aten en dronken, en namen het goud en zilver en de kleren en dekens die ze er aantroffen mee. Nadat ze hun buit verstopt hadden, kwamen ze terug en gingen een volgende tent binnen. Ook wat ze daar vonden namen ze mee om het te verstoppen’ (2 Kon. 7:8).

Veel christenen doen vandaag de dag niet anders. Ze zijn gelukkig om Gods zegeningen te ontvangen en er een voorraad van aan te leggen, maar ze gaan zo op in de zegeningen dat zij blind zijn voor Gods doelstellingen. De vier melaatsen kwamen gelukkig tot bezinning en beseften dat het een zonde was om alle goede dingen voor zichzelf te houden, terwijl hun landgenoten binnen de stadsmuren doodgingen. Zij zeiden tegen elkaar: ‘Wat we doen is niet goed. Er is vandaag goed nieuws, en als we dat voor ons houden tot het licht wordt, raken we in de problemen. Laten we meteen naar het paleis van de koning gaan om te vertellen wat er gebeurd is’ (2 Kon. 7:9).

Beste broers en zussen, vandaag *is* een dag van goed nieuws!

Houd je het voor jezelf?

Het evangelie is een boodschap niet alleen van geloof en genade, maar ook van actie en werk.

Wanneer je uitgaat en begint te werken voor het koninkrijk van God, zullen er tijden zijn waarin je een periode van rust en verkwikking nodig hebt, zodat je klaar bent voor meer actie. Voor degenen

die zin hebben om het op te geven, geeft de Bijbel de volgende bemoeiding: ‘Laten we daarom het goede doen, zonder op te geven, want als we niet verzwakken zullen we oogsten wanneer de tijd daarvoor gekomen is. Laten we dus, in de tijd die ons nog rest, voor iedereen het goede doen, vooral voor onze geloofsgenoten’ (Gal. 6:9-10).

Laten we onszelf niet voor de gek houden; eens zullen onze werken geoordeeld worden door God. Het zou vreselijk zijn om voor Hem te staan zonder Hem iets te kunnen aanbieden als dank voor de overvloedige genade die Hij over ons heeft uitgestort. Je moet niet gaan peinzen en discussiëren over het dienen van de Heer. Ga eropuit en doe iets! Als je wacht totdat je volmaakt bent, dan zit je je hele leven te wachten.

Als we voor de rechterstoel van Jezus staan, is het te laat voor excuses. Dan baat het niet te beweren dat wij niet wisten hoe wanhopig graag de wereld wilde horen over Gods redding, terwijl wij hun de rug toekeerden en hen negeerden. De Bijbel is bijzonder duidelijk over hen die onwetendheid voorwenden: ‘Bevrijd hen die ter dood veroordeeld zijn, doe alles om hun leven te redden. Zeg niet: “Ik wist het niet,” want Hij die de harten doorgrondt, het innerlijk doorziet, weet of je de waarheid spreekt. Hij vergeldt elk mens naar zijn daden’ (Spr. 24:11-12).

Denk niet dat je een groot spreker hoeft te zijn of een theologische opleiding nodig hebt om over het evangelie te vertellen! Het enige wat je moet doen om een spreker te zijn is Jezus gehoorzamen. Eenvoudig die dingen vertellen uit Gods Woord die Hij je op het hart gelegd heeft. Als je iemand kunt vertellen over wat Jezus in jouw leven gedaan heeft, zul je verbaasd zijn hoe geïnteresseerd ze zijn. De meeste mensen hebben er geen belang bij om te discussiëren over theologie, maar wanneer iemand die ze kennen oprecht en eerbiedig zijn of haar ervaringen vertelt, zullen ze daarnaar luisteren.

Je getuigenis is een krachtig wapen! Onderschat het niet! Wanneer de Bijbel het heeft over de overwinning van de heiligen over Satan, dan staat er: ‘Zij hebben hem dankzij het bloed van het Lam en dankzij hun getuigenis overwonnen. Zij waren niet aan het leven gehecht en hebben hun dood aanvaard’ (Op. 12:11).

Vraag daarna aan God om je een wereldwijde visie te geven. God wil dat je de hele wereld bereikt – ook jij. Veel gemeenten vandaag de dag concentreren zich alleen maar op het bereiken van hun plaatselijke gemeenschap. Het is goed om je plaatselijke gemeenschap te bereiken, maar je moet tegelijk ook de landen van de wereld bereiken. Jezus heeft de apostelen opgedragen het evangelie bekend te maken in Jeruzalem, Judea, Samaria en tot de uiteinden van de aarde. Hij bedoelde niet dat wij er steeds eentje moesten doen, maar dat zowel onze thuisbasis als de uiteinden van de aarde tegelijkertijd bereikt moesten worden.

Vergeet niet dat je gered bent om goede werken te doen die God voor je heeft bereid. Dus bid en vraag God om zijn plan voor jouw leven bekend te maken. Vraag God om je in contact te brengen met andere christenen die een brandend verlangen hebben Hem te dienen en de wereld te bereiken. Het is nodig dat je ten strijde trekt samen met anderen, in plaats van in je eentje. Vraag de Heilige Geest je te laten zien wat Hij op zijn hart heeft. Wees daarbij gehoorzaam en doe wat Hij je opdraagt, en ga waarheen Hij je maar zendt. Er is zo veel te doen in deze wereld dat je nooit verlegen zult zitten om werk.

Wat je ook doet, stel God geen voorwaarden. Zeg niet: ‘Heer, ik ben bereid dit en dat te doen, maar ik weiger mee te werken als U wilt dat ik iets anders doe.’ Sommige mensen zijn zo star in hun plannen dat, als God ze opdraagt ergens heen te gaan maar de data vallen binnen hun jaarlijkse vakantie, ze de Heer vertellen dat Hij het bij het verkeerde eind moet hebben! Als je een volgeling van

Jezus bent, heb je geen recht om God voorwaarden te stellen. 'En weet u niet dat u niet van uzelf bent? U bent gekocht en betaald, dus bewijs God eer met uw lichaam' (1 Kor. 6:19b-20).

Is jouw leven *echt* het eigendom van God, of van jezelf? Is Hij de Heer van je leven of probeer je nog steeds zelf de boel onder controle te houden, waarbij je je eigen programma vaststelt en God, waar mogelijk, inpast in je drukke agenda?

God weet hoe je je leven het beste kunt gebruiken om Hem te verheerlijken. Hij kent de speciale gaven die Hij jou heeft gegeven en weet waar je het effectiefst voor zijn koninkrijk kunt zijn. Ga je de woorden van onze Heer gehoorzamen: 'Trek heel de wereld rond en maak aan ieder schepsel het goede nieuws bekend' (Marc. 16:15)? Zijn bevel was niet alleen bedoeld voor de leerlingen, maar voor elke volgeling over de hele wereld in elke generatie. Hij *vroeg* zijn volgelingen niet te gaan, Hij *beval* ons!

Ben je bereid je leven te geven om aids-slachtoffers te bereiken in Afrika of bewoners van krottenwijken in India? Zeg je 'ja, Heer' als Hij je roept om zakenmensen in het Midden-Oosten te bereiken?

Laten we onze handen laten wapperen voor de Here Jezus! Besef natuurlijk dat jij je redding niet kunt bewerkstelligen, want verlossing komt alleen door genade en geloof. Ons werk voor Jezus moet het resultaat zijn van de overvloed die wij in onze relatie met Hem genieten. Maar als je eenmaal beseft dat je gered bent, dan is het beslist tijd om voor de Heer aan de slag te gaan en Hem bekend te maken aan zo veel mogelijk mensen.

Jezus is het waard dat je Hem het beste van jezelf geeft. Hij was bereid Zich uit te strekken naar jou en voor jou te sterven. Ben je bereid in ruil daarvoor de Grote Opdracht te gehoorzamen?

Er is geen tijd te verliezen. Je dagen op deze aarde zijn weinig en kostbaar, en het is tijd dat je *nu* neerknielt en God belooft dat je geen

tijd meer zult verspillen. Vraag de Heer van de oogst om je te tonen hoe je voorwaarts mag gaan. En natuurlijk zal Hij dat doen.

GEBONDENHEID 24 EN VRIJHEID

‘Christus heeft ons bevrijd opdat wij in vrijheid zouden leven; houd dus stand en laat u niet opnieuw een slavenjuk opleggen.’

Galaten 5:1

‘De Geest van God, de HEER, rust op mij, want de HEER heeft mij gezalfd. Om aan armen het goede nieuws te brengen heeft Hij mij gezonden, om aan verslagen harten hoop te bieden, om aan gevangenen hun vrijlating bekend te maken en aan geketenden hun bevrijding.’

Jesaja 61:1

Als dienaar van de Heer ben ik geroepen het voorbeeld van Jezus te volgen en het goede nieuws te verkondigen, de zieken en de vertwijfelden te genezen en vrijheid te verkondigen aan hen die geestelijk gebonden zijn. Ik heb ontdekt dat misschien de droevigste persoon in de wereld een christen is die de vreugde heeft ervaren dat hij door Jezus is bevrijd, maar dan weer terugvalt in gebondenheid en slavernij. Tragisch genoeg kun je over de hele wereld talloze van dit soort christenen vinden.

Vrijheid is het voornaamste onderwerp van de brief van Paulus aan de Galaten. De gemeente daar was ontstaan in grote kracht. Mannen en vrouwen waren bevrijd uit de gevangenis van zonde en ongehoorzaamheid, en ze ervoeren grote vreugde en vrede. Maar in de loop der jaren kreeg het wetticisme de overhand bij de Galaten. Satan misleidde hen en liet hen denken dat ze, hoewel hun eerste redding geheel afhankelijk was van Gods genade en barmhartigheid, nu in eigen kracht als christenen moesten leven.

De grote apostel was heel direct in zijn bewoordingen:

‘Galaten, u hebt uw verstand verloren! Wie heeft u in zijn ban gekregen? Ik heb u Jezus Christus toch openlijk en duidelijk als de gekruisigde bekendgemaakt? Ik wil maar één ding van u weten: hebt u de Geest ontvangen door de wet na te leven of door te luisteren en te geloven? Bent u werkelijk zo dwaas weer op uw eigen kracht te vertrouwen, en niet langer op de Geest? Is alles wat u hebt meegemaakt dan voor niets geweest? Dat kan toch niet! Geeft God u de Geest en goddelijke krachten omdat u de wet naleeft? Of geeft Hij ze omdat u naar Hem luistert en op Hem vertrouwt?’

Galaten 3:1-5

Beste vriend, hoe staat het met jou?

Ben jij je christenleven begonnen met de Geest, terwijl je nu op eigen kracht voor Christus probeert te leven?

Ben je als spreker of voorganger de weg kwijtgeraakt, waardoor je ‘bediening’ niet langer een rivier van fris, levend water is? Bied je de kudde droge brokken aan die ze maar met moeite kunnen verte-

ren en die nauwelijks voedingswaarde hebben? Als dat het geval is, richt je je mogelijk 'niet naar het hoofd, van waaruit God het hele lichaam, door gewrichtsbanden en pezen ondersteund en bijeengehouden, doet groeien' (Kol. 2:19).

Het goede nieuws is dat Jezus van zijn bruid houdt, en Hij zal te hulp snellen! Als jouw christelijk leven niet meer gevoed wordt door het levende water dat voortvloeit uit nauw contact met de Vader, dan is er hoop voor jou. Er is altijd hoop voor wie berouw heeft en in de door de Heer voorgeschreven richting gaat lopen. Als je de verlossing van Christus hebt ervaren, dan is het tijd dat je streeft 'naar wat boven is, waar Christus zit aan de rechterhand van God. Richt u op wat boven is, niet op wat op aarde is. U bent immers gestorven, en uw leven ligt met Christus verborgen in God. En wanneer Christus, uw leven, verschijnt, zult ook u, samen met Hem, in luister verschijnen' (Kol. 3:1-4).

In 1949 kwamen de communisten aan de macht in China. In een paar jaar tijds werd alles voor de kerk anders. De pesterijen van de begintijd veranderden in discriminatie, en discriminatie werd al gauw regelrechte vervolging. De professionele geestelijken werden omvergeblazen in de storm. Duizenden voorgangers en priesters werden in de gevangenis geworpen waar hun jaren van bittere strijd te wachten stonden. Velen bleven trouw aan hun geloof, maar anderen gaven zich onder de druk gewonnen en werden afvallig.

Halverwege de jaren zeventig was de kerk in China ontdaan van alles waaraan we daarvoor hadden vastgehouden. Alle godsdienstige rekvisieten waren verwoest. We hadden niets meer: geen voorgangers, geen kerkgebouwen en geen bijbels of gezangboeken.

Het enige wat we hadden was Jezus.

Later beseften we dat God de vreselijke vervolging in ons land had toegelaten omdat Hij wilde dat zijn gemeente dusdanig vernieuwd werd dat we daardoor glorie aan Jezus zouden brengen. Het

was zijn verlangen ons zo toe te rusten dat wij met succes de één miljard verlorenen in China zouden bereiken. De Heer wist dat de bestaande structuren eerst volledig met de grond gelijk moesten worden gemaakt.

Het was een vreselijk moeilijke tijd voor talloze heiligen, maar toen het lichaam van Christus weer uit de as begon te herrijzen, was het een getransformeerd lichaam. De vuurhaard van de beproeving had de kerk gelouterd en had het goud van Jezus dat erin verborgen lag onthuld. Waar eens zelfzuchtige ambitie en trots heersten, kwamen nu gebrokenheid en deemoed. Waar de gelovigen zich vroeger hadden verlaten op beroepssprekers om al het werk te doen, was er nu een koninkrijk van priesters om onze God te dienen. Vóór die tijd had de kerk betaalde evangelisten die tot taak hadden het evangelie te verspreiden. Nu waren alle gelovigen evangelist en werd elke straat een preekstoel.

We beleefden Gods aanwezigheid en kracht op een machtige manier, en door de ononderbroken vervolging bleven we gericht op de Heer.

Ik heb kerken bezocht waar de voorgangers en leiders op de een of andere manier zijn gaan denken dat het hun taak is de kudde in toom te houden en er de baas over te spelen. Zij vrezen potentieel verlies van macht en gezag, en treden met harde hand op tegen elke activiteit of elk initiatief dat niet uit hun eigen koker komt.

Ik heb ook veel christelijke bedieningen bezocht waarvan de voorzitter functioneert als een gevangenisdirecteur. Hij oefent controle uit en zorgt ervoor dat iedereen in het gareel blijft. Dergelijke gemeenten en bedieningen zijn tot een enorme gevangenis geworden die mensen vastzet en afsluit voor de vrijheid die zij in Christus hebben. Niemand mag iets doen dat buiten de regels om gaat, net zoals een gevangenisdirecteur zich ervan verzekert dat alle gevangenen zich onderwerpen

aan de gevangenisregels en binnen de muren blijven. Zulke leiders gebruiken diverse manieren om mensen gevangen te houden binnen hun gemeente, kerkgenootschap en organisatie, en bedenken vervolgens creatieve strategieën om hen af te grendelen van de rest van de wereld. Vanaf dat moment zijn hun gemeenteleden en medewerkers gevangenen – in plaats van ‘koninkrijksgerichte’ christenen die eerst het koninkrijk van God zoeken. Ze worden gedwongen al hun energie te steken in het dienen van de infrastructuur van die organisatie om het verdere voortbestaan ervan te garanderen.

In de naam van Jezus Christus verklaar ik dat al die muren geslecht zullen worden zodat zij die terneergedrukt en onderdrukt worden vrij zijn! Met een gevangenis wordt elke plaats bedoeld waar mensen omgeven zijn door muren en strak in toom gehouden worden door anderen. Het Chinese letterteken voor ‘gevangene’ is een mens binnen een vierkant. Tragisch genoeg zijn er vandaag de dag veel christenen die gevangenzitten binnen een kerk of organisatie die probeert de baas over hen te spelen. Voor zulke mensen is het christelijk geloof een vervelende sleur geworden waarbij het draait om het gehoorzamen van menselijke regels en onderworpenheid aan structuren die niet van God zijn. Aan zulke gevangenen wil ik het goede nieuws verkondigen dat Jezus Christus je kan bevrijden!

In zulke organisaties en gemeenten vind je weinig zegen van God, ook al is men misschien heel bedreven in anderen ervan te overtuigen dat er wel zegen is. God heeft er een hekel aan wanneer egoïstische mensen geestelijke controle over anderen uitoefenen. Hij heeft er met name een hekel aan wanneer het in zijn naam gebeurt!

Als jij voorganger bent of een leidinggevende positie inneemt in je gemeente, onderzoek dan je hart en je drijfveren en vraag God om je te transformeren zodat je het soort herder wordt dat God graag ziet. Het is iets vreselijks als je God op deze manier beledigt. Iedere

kerkelijk leider zou moeten neerknielen en biddend in de Bijbel de waarschuwingen moeten lezen aan hen die Gods kudde hoeden. Laten we eens kijken naar hoofdstuk 34 van Ezechiël:

‘De HEER richtte zich tot mij: “Mensenkind, profeteer tegen de herders van Israël, profeteer en zeg tegen hen: ‘Dit zegt God, de HEER: Wee jullie, herders van Israël, want jullie hebben alleen jezelf geweid! Horen herders niet hun schapen te weiden? Jullie eten wel van hun kaas, jullie gebruiken hun wol voor je kleren en jullie slachten de vette dieren, maar de schapen weiden, dat doen jullie niet. Zwakke dieren hebben jullie niet laten aansterken, zieke dieren niet genezen, gewonde dieren niet verbonden, verjaagde dieren niet teruggehaald, verdwaalde dieren niet gezocht – jullie hebben de dieren hard en wreed behandeld. Zonder herder raakten ze verstrooid, en werden ze door wilde dieren verslonden. Mijn schapen zijn verstrooid, ze dwalen rond in de bergen en hoog in de heuvels; over heel het aardoppervlak raken ze verstrooid, en er is niemand die naar ze omziet, niemand die naar ze op zoek gaat. (...)

Daarom, herders, luister naar de woorden van de HEER: Dit zegt God, de HEER: Ik zal de herders straffen en mijn schapen opeisen; zij zullen ze niet meer mogen weiden. Ook zullen ze niet langer zichzelf weiden; Ik zal mijn schapen uit hun mond redden, ze zullen ze niet meer eten!’

Ezechiël 34:1-6, 9-10

Bij veel gelegenheden heeft men mij gevraagd of ik denk dat ook de kerk in het Westen vervolgd zal worden. Misschien verbaast mijn antwoord je. Ik geloof dat je al wordt vervolgd, als je vastzit in een overheersende kerkstructuur van wetticisme en gebondenheid! Het lijkt erop dat talloze christenen onherstelbaar afgeleid worden van het horen van Gods stem. In plaats van te luisteren naar die stille, kleine stem die echte vrede en vreugde brengt, volgen ze blindelings de stem van de heersende godsdienststroming. De ergste vervolging die een christen kan overkomen, is gescheiden te worden van de vreugde en de aanwezigheid van de Heilige Geest.

Wanneer je de stem van de Heilige Geest niet meer kunt horen, geloof je al gauw in een zelfgericht evangelie dat voorziet in een vals gevoel van veiligheid. Langzamerhand ga je de gulden middenweg kiezen en ga je de zonden in je leven negeren. Zulke gelovigen verliezen uiteindelijk hun behoefte aan Jezus uit het oog. Dit is de definitie van een afvallig geworden christen, en miljoenen verkeren nu in deze situatie.

Beste vriend, als de wonderbare vrijheid en levendigheid die je ooit in Christus ervoer, vervangen zijn door gebondenheid, dan verzeker ik je dat er hoop is. Jouw hoop is te vinden bij het kruis van Christus.

Het kruis is niet een sieraad om je hals. Ook bestaat het niet uit twee schone stukken hout die elkaar kruisen en aangebracht zijn op de muur van je kerk. Het kruis van Christus is doordrenkt van bloed en pijn. Als jij je kruis opneemt en Hem volgt, zal jouw leven ook doordrenkt zijn van bloed en pijn. Dit is onze ervaring in China geweest. Maar het kruis verlostte ons ook van gebondenheid waardoor we in wonderbaarlijke vrijheid konden wandelen. Het evangelie dat je al deze jaren hebt gehoord – namelijk dat het christendom je troost en prettige ervaringen brengt – is een vals evangelie. Paulus

waarschuwde de Galaten: 'Het verbaast me dat u zich zo snel hebt afgewend van Hem die u door de genade van Christus heeft geroepen en dat u zich tot een ander evangelie hebt gekeerd. Er is geen ander evangelie' (Gal. 1:6-7).

Je moet je kruis op je nemen, het gewicht ervan op je schouders en je rug voelen en Jezus iedere dag gaan volgen. Je ontdekt misschien dat je al wandelend het valse veiligheidsgevoel van de heersende kerkstructuren verliest. Je zult ontdekken dat anderen zich tegen jou keren en je bekritisieren op je tocht, want velen zien niet in waarom het anders moet. Wanneer deze dingen gebeuren, wees dan niet verontrust, want Jezus heeft beloofd: 'Jullie zullen het zwaar te verduren krijgen in de wereld, maar houd moed: Ik heb de wereld overwonnen' (Joh. 16:33).

Als je Jezus navolgt zul je aangevallen worden en misschien zelfs gedood worden vanwege je geloof. Als je sterft, maak je dan geen zorgen. Iedereen moet eens sterven. Je volgt gewoon in de voetstapen van onze Heer.

Blijf Jezus volgen en laat Hij je beste vriend zijn. Al reizend zul je ontdekken dat de ketenen waarmee je zo lang gebonden was, losgaan en een voor een van je afvallen, en je zult vrij zijn! Broers en zussen, door Gods genade en kracht ben ik van plan te blijven spreken over Gods wonderbare daden en te getuigen van de waarheid van het Woord van God.

Hef je hoofd omhoog en laat onze Heer je kracht en vrijmoedigheid geven om onvervaard het goede nieuws te vertellen, want 'met de Heer wordt de Geest bedoeld, en waar de Geest van de Heer is, daar is vrijheid. Wij allen die met onbedekt gezicht de luister van de Heer aanschouwen, zullen meer en meer door de Geest van de Heer naar de luister van dat beeld worden veranderd' (2 Kor. 3:17-18).

NIEUWE WIJNZAKKEN

25

‘Hij vertelde hun ook een gelijkenis: “Niemand scheurt een lap van een nieuwe mantel om daarmee een oude mantel te verstellen, want dan scheurt hij de nieuwe, terwijl de lap niet bij de oude past. En niemand giet jonge wijn in oude leren zakken, want dan scheuren de zakken door de jonge wijn en wordt de wijn verspild, terwijl de zakken verloren gaan. Jonge wijn moet in nieuwe zakken worden gedaan.”’

Lucas 5:36-38

Je merkt vaak dat nogal wat christenen nauwelijks verontrust raken door gesprekken over onze behoefte aan een grotere uitstorting van de transformerende kracht van de Heilige Geest en aan meer wonderen in ons leven. We willen allemaal de goede wijn van de Heer drinken, en iedereen, behalve misschien de meest hardvochtige gelovige, erkent dat hij of zij Jezus op een frisse manier nodig heeft.

Maar ik wil een boodschap met jullie delen die vandaag de dag veel minder populair is in christelijke kringen. Sommigen voelen zich niet op hun gemak met wat ik op het punt sta te vertellen en bestempelen het daarom als ketterij. Ik vraag je mijn woorden te vergelijken met de Schrift en dan voor jezelf te oordelen.

Ik moet deze boodschap met je delen. We kunnen namelijk nog zo lang praten over de wijn van de Heer in ons leven, het heeft alleen nut als onze wijnzakken in staat zijn de wijn te bevatten. Toen Jezus hierover sprak, vergeleek Hij volgens mij niet alleen onze levens met wijnzakken, maar gebruikte Hij dit beeld ook in een bredere betekenis: de gemeente als wijnzak.

Sinds ik in 1997 China verliet, ben ik als spreker gevraagd in honderden kerken over de hele wereld: van reusachtige bijeenkomsten in Amerikaanse megakerken tot piepkleine huisgemeenten. Men heeft mij gevraagd Gods Woord te verkondigen in gevangenissen, ziekenhuizen, grotten, tenten en kathedralen van het Midden-Oosten tot Australië en Nieuw-Zeeland, door heel Europa, Rusland, Noord- en Zuid-Azië, Noord-, Midden- en Zuid-Amerika en zelfs op het verre eiland Tahiti in de Grote Oceaan.

Op al die plaatsen ben ik gezegend doordat ik veel prachtige discipelen van Jezus Christus mocht ontmoeten. Het heeft me aangegrepen de gezichten te mogen zien van zoveel medepelgrims op reis met de Heer.

Tegelijkertijd ben ik op veel plaatsen steeds bezorgder geworden om de wijnzak, de gemeente. Eerlijk gezegd geloof ik dat veel gemeenten (de wijnzak) in hun huidige toestand en structuur niet in staat zijn de aanwezigheid van de Heilige Geest (de wijn) te bevatten. Je merkt dat als enthousiaste jonge gelovigen, vol vuur van het hemelse altaar, in zo'n gemeente terechtkomen. Het duurt niet lang of hun enthousiasme is bekoeld en de vonk van leven en geloof in hen, waardoor het hart van Jezus ontroerd werd, is gedoofd omdat ze zich moeten onderwerpen aan systemen van kerkelijk leven die noch bijbels noch nuttig zijn.

De hele structuur van het kerkelijk leven lijkt in sommige landen afgestemd te zijn op het produceren van een christenleven dat

tegengesteld is aan het leven dat Jezus liet zien. Iedere keer dat ik gevraagd word op een bijbelschool of theologische hogeschool te spreken, vertel ik de studenten dat zij uit hun stoel moeten opstaan en de straat op moeten, naar de hulpbehoevenden. Ik verzoek het docentenkorps van deze instellingen altijd dringend hun studenten zo op te leiden dat ze de samenleving ingaan en mensen bereiken. Helaas lijken bijna al deze scholen alleen maar geïnteresseerd in het opleiden van gelovigen om binnen de kerkmuren te kunnen leven.

God wil dat zijn kinderen buiten zijn, op de straten en marktpleinen van de wereld. Hij wil niet dat zijn lichaam uit een gezelschap van beroepschristenen bestaat wier enige oplossing voor de problemen van mensen is om hen uit te nodigen op zondag naar hun kerk te komen. Jezus zei niet tegen Zacheüs: 'Zeg, Zacheüs, Ik zou je graag willen uitnodigen voor een evangelisatiedienst volgende week zodat je mijn boodschap kunt horen.' Nee! Jezus wist dat Zacheüs een belastingontvanger was die geminacht werd en veel problemen had in zijn leven. De Heer wilde rechtstreeks betrokken worden bij het gezin van deze man en Hij riep: "Zacheüs, kom vlug naar beneden, want vandaag moet Ik in jouw huis verblijven." Zacheüs kwam meteen naar beneden en ontving Jezus vol vreugde bij zich thuis' (Luc. 19:5-6).

Jezus was nooit bang om tijd met zondaren door te brengen. Maar 'toen de farizeze schriftgeleerden zagen dat Hij samen met zondaars en tollenaars at, zeiden ze tegen zijn leerlingen: "Eet Hij met tollenaars en zondaars?" Jezus hoorde dit en zei tegen hen: "Gezonde mensen hebben geen dokter nodig, maar zieken wel; Ik ben niet gekomen om rechtvaardigen te roepen, maar zondaars'" (Marc. 2:16-17). Word niet zo 'heilig' dat je bang bent verontreinigd te raken door je contacten met mensen buiten de gemeente. Jezus ging

eten in het huis van Zacheüs omdat Hij wist dat deze man en zijn gezin dringend behoefte hadden aan de tussenkomst van de hemelse Vader in hun verpeste leven.

Christenen die ernaar verlangen een bakken van licht te zijn voor de verloren maatschappij om hen heen, leven altijd op gespannen voet met hen die liever een bufferzone in stand houden tussen hen en de 'grote boze wereld'. Hoeveel mensen ergerden zich toen Jezus het huis van Zacheüs binnenging? In de Bijbel staat: 'Allen die dit zagen, zeiden morrend tegen elkaar: "Hij is het huis van een zondig mens binnengegaan"' (Luc. 19:7).

Toen Zacheüs bekendmaakte dat hij de helft van zijn bezittingen aan de armen wilde geven, zei Jezus niet: 'Dat werd tijd ook, Zacheüs! Je hebt de mensen immers al jarenlang bedrogen met je overdreven hoge belastingen.' In plaats daarvan verheugde Jezus Zich dat deze man zijn hart voor God had geopend en zei Hij: 'Vandaag is dit huis redding ten deel gevallen, want ook hij is een zoon van Abraham. De Mensenzoon is gekomen om te zoeken en te redden wat verloren was' (Luc. 19:9-10).

Hoe zou jouw gemeente iemand als Zacheüs ontvangen? Hij werd beschouwd als uitschot, misschien vergelijkbaar met de hedendaagse pooier of drugsverslaafde. Zou jij hem uit de weg gaan en denken dat zo'n slechterik met geen mogelijkheid gered kan worden? Of zou je net als Jezus zijn en bereid zijn om tijd met hem en zijn gezin door te brengen zodat ze kunnen veranderen in zonen en dochters van God? Moge de Heer een koninkrijkshart in ons allemaal planten, zodat wij dienaren zijn die voorwaarts trekken in genade, liefde en kracht.

Eeuwen geleden bouwden de christenen kloosters ver weg in de bergen, zodat ze konden ontsnappen aan de mensen en zogenaamd de 'verontreiniging' van de wereld vermijden. Vandaag de dag preva-

leert hetzelfde denken in protestantse kringen, alleen in een andere gedaante. Het resulteert in een stroom gelovigen die alleen maar toegerust zijn tot het spelen van geestelijke spelletjes binnen de veilige omgeving van hun eigen kerkmuren, maar die slecht voorbereid zijn op het verlaten van hun christelijke milieu en het bereiken van echte mensen in de buitenwereld. Dit is tragisch. Sommige landen gaan te gronde door de afwezigheid van een levensvatbaar evangeliegetuigenis, terwijl veel christenen zich afsluiten. Zo'n geïsoleerd soort christendom is erg gevaarlijk voor hen die het praktiseren. Heeft Jezus niet gezegd: 'Jullie zijn het zout van de aarde. Maar als het zout zijn smaak verliest, hoe kan het dan weer zout gemaakt worden? Het dient nergens meer voor, het wordt weggegooid en vertrap. Jullie zijn het licht in de wereld. Een stad die boven op een berg ligt, kan niet verborgen blijven. Men steekt ook geen lamp aan om hem vervolgens onder een korenmaat weg te zetten, nee, men zet hem op een standaard, zodat hij licht geeft voor ieder die in huis is. Zo moet jullie licht schijnen voor de mensen, opdat ze jullie goede daden zien en eer bewijzen aan jullie Vader in de hemel' (Mat. 5:13-16).

Veel christenen bidden voor opwekking in hun land, maar weinigen zijn bereid in hun gemeenschap zout en licht te zijn, zoals Jezus dat was. De laatste jaren ben ik in veel kerken in Europa uitgenodigd voor een spreekbeurt, en ik heb de gelovigen duidelijk verteld: 'Je moet je schamen, omdat je het evangelie duizenden keren hebt gehoord en over zijn helende kracht hebt gehoord, maar er niet in gelooft. Daarom ervaar je het niet, en je wordt met de dag zieker, in geestelijk opzicht.' Tegen de leiders van deze kerken heb ik ook ongezoeten gezegd: 'Eeuwenlang zijn jullie druk geweest met het bouwen van dure kerkgebouwen, maar nu komen er steeds minder mensen naar die gebouwen. Er moet iets helemaal verkeerd zijn gegaan.'

Wat er verkeerd is gegaan, is dat Satan de kerkelijk leiders in Europa en vele andere delen van de wereld misleid heeft, zodat in de loop der tijd het christendom is geworden tot iets dat binnen een gebouw wordt gepraktiseerd, in plaats dat het een enerverende, levensveranderende ontmoeting met de levende God is. Een ontmoeting die zich verspreidt over en invloed heeft op de niet-verloste wereld. Christenen hebben geen echt geloof meer in Jezus en hebben geleerd hun vertrouwen te stellen op hun voorgangers of priesters. Tenzij de westerse kerk terugkeert naar haar bijbelse wortels, zal ze blijven afglijden tot ze irrelevant wordt en in de vergetelheid raakt.

Toen ik deze boodschap onlangs deelde op een bijeenkomst in Duitsland, was ik behoorlijk ontmoedigd; ik kon zien dat de toehoorders mijn woorden in zich opnamen, erover na gingen denken, ze analyseerden en vervolgens geheel opgingen in hun eigen gedachten. Ze konden nauwelijks hun mond opendoen om te bidden, omdat ze geen woord geloofden van wat ik gezegd had. Zij begrepen niet dat Jezus een dode kerk niet lang zal dulden, want de kerk is bedoeld om zijn koninkrijk te vertegenwoordigen onder de verloren mensen van de wereld. Hij waarschuwt al die kerken van nu: 'Bedenk van welke hoogte u gevallen bent. Breek met het leven dat u nu leidt en doe weer als vroeger. Anders kom Ik naar u toe en neem Ik, als u geen berouw toont, uw lampenstandaard van zijn plaats' (Op. 2:5).

Een van de voornaamste opzichten waarin de wijnzak moet veranderen, voordat de wijn van de Heilige Geest naar je kerk kan stromen, is kerkelijk leiderschap.

Het is nooit Jezus' intentie geweest dat een of twee individuele personen over zijn volk zouden heersen. Het feit is dat toen Jakobus en Johannes via hun moeder de Heer benaderden met de vraag om een plaats naast zijn troon in de hemel, Jezus streng tegen hen zei: 'Jul-

lie weten dat heersers hun volken onderdrukken en dat leiders hun macht misbruiken. Zo zal het bij jullie niet mogen gaan. Wie van jullie de belangrijkste wil zijn, zal de anderen moeten dienen, en wie van jullie de eerste wil zijn, zal jullie dienaar moeten zijn – zoals de Mensenzoon niet gekomen is om gediend te worden, maar om te dienen en zijn leven te geven als losgeld voor velen' (Mat. 20:25-28).

Jezus verklaarde dat zijn volk de dingen anders moet doen dan in wereldse systemen gebruikelijk is. In de wereld rusten alle leiderschapsvormen – politiek, maatschappelijk of professioneel – op een hiërarchisch model, waarbij de macht van boven naar beneden wordt uitgeoefend. Hierdoor kunnen mensen met gezag anderen 'onderdrukken'. Jezus zei tegen zijn leerlingen: 'Zo zal het bij jullie niet mogen gaan.' In zijn koninkrijk zijn alle burgers gelijk en niemand mag gezag uitoefenen over een ander. Natuurlijk zijn er individuele personen met bepaalde geestelijke gaven en leiderschapskwaliteiten, die andere verantwoordelijkheden hebben dan anderen. Maar zij moeten hun taak beminnelijk en nederig uitvoeren: ze moeten voor allen een dienstknecht zijn en niet anderen 'onderdrukken'.

Het verdorven wereldsysteem waarin we leven kent geen dienende leiders. Integendeel. Veel leiders smachten naar zeggenschap en gezag over andere mensen, en zij gebruiken mensen om hun zelfzuchtige doelstellingen te bereiken en om te voldoen aan hun trotse begeerten. De wereld zegt: 'Zet je eigen belangen op de eerste plaats', maar onder Gods kinderen zou het zo moeten zijn: 'Handel niet uit geldingsdrang of eigenwaan, maar acht in alle bescheidenheid de ander belangrijker dan uzelf' (Filip.2:3).

Helaas is deze geest van de wereld ook de kerk binnengeslopen, en miljoenen gelovigen worden beheerst en overheerst door manipulatieve herders, van wie de meesten niet eens beseffen dat ze fout bezig zijn.

De kerken volgen vandaag de dag vaak het oudtestamentische leiderschapsmodel. In het Oude Testament lezen we over koningen, profeten, rechters en priesters die tot taak hadden God te vertegenwoordigen bij het gewone volk en het volk bij God. De hogepriester had de belangrijkste en meest beangstigende verantwoordelijkheid van allen: eenmaal per jaar moest hij Gods tegenwoordigheid binnengaan in het heilige der heiligen. Niemand anders had die toegang tot God, iedereen moest op veilige afstand blijven.

Maar in het Nieuwe Testament veranderde die situatie volkomen en voorgoed! Jezus kwam om het oudtestamentische model te vervangen en door zijn bloed de toegang tot de Vader open te stellen. Nu kan *iedereen* die zijn of haar vertrouwen op Christus stelt naar de meest heilige plaats komen! Een drastische verandering!

Het precieze moment waarop die verandering plaatsvond staat in de Schrift beschreven: ‘Nog eens schreeuwde Jezus het uit, toen gaf Hij de geest. Op dat moment scheurde in de tempel het voorhangsel van boven tot onder in tweeën, en de aarde beefde en de rotsen spleten’ (Mat. 27:50-51).

Heb je ooit nagedacht over de draagwijdte van deze gebeurtenis?

Het dikke gordijn dat de mensen van God scheidde werd in tweeën gescheurd! Nu kon iedereen die zijn of haar vertrouwen stelde op de Zoon van God vrijelijk in de tegenwoordigheid van de Vader komen, zonder angst voor straf. Voor de eerste keer in de geschiedenis, sinds de Hof van Eden, konden mannen en vrouwen ‘zonder schroom naderen tot de troon van de Genadige, waar we telkens als we hulp nodig hebben barmhartigheid en genade vinden’ (Hebr. 4:16).

De apostel Paulus legde het als volgt uit: ‘Wij zijn dus als rechtvaardigen aangenomen op grond van ons geloof en leven in vrede

met God, door onze Heer Jezus Christus. Dankzij Hem hebben we door het geloof toegang gekregen tot Gods genade, die ons fundament is, en in de hoop te mogen delen in zijn luister prijzen we ons gelukkig' (Rom. 5:1-2).

Toen Jezus aan het kruis stierf, maakte Hij een eind aan de hiërarchische vorm van geestelijk leiderschap. Er is geen behoefte meer aan officiële, institutionele koningen en priesters in het lichaam van Christus, nu Jezus 'een koninkrijk uit ons gevormd heeft en ons maakt tot priesters voor God, zijn Vader' (Op. 1:6).

Dit betekent niet dat het lichaam van Christus onbesuisd te werk moet gaan, want het Nieuwe Testament geeft duidelijk onderwijs over oudsten aan wie de verantwoordelijkheid gegeven is om te waken over het welzijn van de kudde; over diakenen, apostelen, leraars enzovoorts. Maar zo'n rol moet niet zozeer beschouwd worden als een *ambtelijke positie*, maar veeleer als een *roeping tot dienstbetoon* aan Gods volk.

Er is een wereld van verschil.

Als kinderen van God zijn we niet geroepen om iemand anders *boven* ons te hebben, want voor God zijn we allemaal gelijk, en Hij is over allen. Vandaag de dag zijn alle gelovigen 'kinderen van God. U allen die door de doop één met Christus bent geworden, hebt u met Christus omkleed. Er zijn geen Joden of Grieken meer, slaven of vrijen, mannen of vrouwen – u bent allen één in Christus Jezus' (Gal. 3:26-28).

We moeten ons ten eerste onderwerpen aan God. Hij is rechtmatig onze Koning en Heer, en wij zijn zijn dierbaar bezit geworden. Hij heeft voor ons betaald door een gruwelijke dood te sterven. Ten tweede worden we geroepen om 'elkaars gezag uit eerbied voor Christus' te aanvaarden (Ef. 5:21). Dit houdt onder andere in dat de vrouw geroepen wordt zich te onderwerpen aan haar man, en dat

de man bevolen wordt zijn vrouw lief te hebben zoals Christus de kerk liefheeft. Zo'n wederzijdse, respectvolle onderwerping in het lichaam van Christus is bedoeld om het wereldse patroon van mensen die 'de baas spelen' over elkaar, uit te schakelen.

Helaas maakt tegenwoordig die controlerende leiderschapsstijl nog altijd opgang in duizenden kerken. God is vertoornd hierover, omdat de mensen zich een positie aanmatigen die alleen God toekomt. En in veel gevallen wordt de kudde waarvoor Hij gestorven is, belemmerd in haar geestelijke groei en welzijn omdat de schapen in een verziekt systeem van geestelijke dominantie en manipulatie gedrongen worden.

Als jij voorganger bent, dan moedig ik je aan om je los te breken van wat je op de theologische hogeschool geleerd hebt en opnieuw het Nieuwe Testament in alle oprechtheid te bestuderen. Zorg ervoor dat je geen taak op je neemt waarvoor geen ondersteuning te vinden is in het Woord van God.

Een van de meest verderfelijke invloeden op een groot deel van Gods volk tegenwoordig is dat zij niet actief mogen deelnemen aan het Lichaam van Christus. Miljoenen schapen krijgen te horen dat ze elke zondag in hun kerkbank moeten zitten en luisteren naar een toespraak van een beroepsgeestelijke. Terwijl de weken elkaar opvolgen, raken de toehoorders steeds dieper ingegraven in hun kerkbank en uiteindelijk vervullen de voorgangers een oudtestamentische rol die niet langer van kracht is. Als een voorganger niet oplet, kan hij ongemerkt overgaan in een rol waarbij hij tussenpersoon wordt tussen God en de gemeente. Er zijn zelfs voorgangers die beweren dat God alleen door hen tot hun gemeente wil spreken, omdat zij de leider zijn. Dit is de oudtestamentische priesterleer, en het heeft een dodelijk effect op de kudde waarvoor Jezus de ultieme prijs betaald heeft.

Beste voorganger, de Heer heeft je niet geroepen om tussen God en zijn volk in te staan. Bepaald niet! Dat is een bijzonder gevaarlijke positie, want je staat op de plaats van Jezus Christus: 'Want er is maar één God, en maar één bemiddelaar tussen God en mensen, de mens Christus Jezus, die Zichzelf gegeven heeft als losgeld voor allen' (1 Tim. 2:5-6).

Jezus wil een directe relatie hebben met elk kind van Hem. Hij wil dat kind bereiken en met hem wandelen, hem helpen het soort oprechte volgeling te worden met wie de Vader blij is.

Misschien is de scheiding tussen 'geestelijken en 'leken' wel de gevaarlijkste ontwikkeling. Het kan resulteren in twee afzonderlijke klassen onder Gods volk – iets dat het hart van de Vader bedroeft. Hoewel de meeste voorgangers en dominees die ik ken, mensen zijn die eenvoudigweg van God houden en proberen Hem te dienen, kan er een dynamiek ontstaan waardoor de leider op een hoger niveau komt te staan dan de andere gelovigen. Je begeeft je daarmee op zeer glad ijs. Deze ontwikkeling ligt ten grondslag aan de huidige toename van zwakke, passieve gelovigen die zelden of nooit iemand tot geloof in Christus leiden. Iedere keer dat de voorganger de kansel opgaat en een plaats inneemt boven de mensen, wordt dit tweeklassenstelsel in de kerk versterkt. Ook wordt het versterkt door het gebruik van verheven titels als 'eerwaarde', 'voorganger', 'bisschop' enzovoorts.

Jezus was hier zeer uitgesproken over in zijn onderwijs. Nadat Hij de schriftgeleerden en de farizeeën aan de kaak had gesteld, zei Hij tegen de leerlingen: 'Jullie moeten je niet rabbi laten noemen, want jullie hebben maar één meester, en jullie zijn elkaars broeders en zusters. En noem niemand op aarde vader, want jullie hebben maar één vader, de Vader in de hemel. Laat je ook niet leraar noemen, want jullie hebben maar één leraar, de Messias. De belangrijkste

onder jullie zal jullie dienaar zijn. Wie zichzelf verhoogt zal worden vernederd, en wie zichzelf vernedert zal worden verhoogd' (Mat. 23:8-12).

Geen wonder dat heden ten dage zoveel kerken geestelijk gebonden zijn! Nogal logisch dat je geen wonderen ziet zoals in het Nieuwe Testament. Omdat veel kerken beseffen dat de ware aanwezigheid van Jezus Christus ontbreekt in hun bijeenkomsten, proberen ze kunstmatig het leven van de Heilige Geest te reproduceren door luide en emotionele muziek of door een groot aantal andere technieken te gebruiken.

Als jij als christen doodmoe bent van het 'kerkelijk' leven, dan heb ik goed nieuws voor je! Vandaag de dag zijn er veel delen van de wereld waar God tussenbeide is gekomen en waar Hij de geïnstitutionaliseerde kerk met de grond heeft gelijkgesteld en weer heeft teruggelegd in de handen van alle gelovigen.

Verder is er in het Westen een ongezonde afhankelijkheid van kerkgebouwen. Er is geen enkele tekst in het Nieuwe Testament waarmee deze fixatie onderbouwd kan worden. Er worden miljarden euro's besteed aan de bouw en het onderhoud van prachtige gebouwen, terwijl er naar verhouding heel weinig geld beschikbaar is voor wereldwijde evangelisatie en zending. Er is een fundamentele verschuiving nodig, zodat 'de kerk' niet langer gezien wordt als een gebouw en we teruggaan naar het bijbelse standpunt dat 'de kerk' eenvoudig een bijeenkomst van gelovigen is die samenkomen om eer te bewijzen aan Gods Woord en om elkaar te bemoedigen. God is blij met zo'n eenvoudige bijeenkomst: 'Want waar twee of drie mensen in mijn naam samen zijn, ben Ik in hun midden' (Mat. 18:20).

Het is niet juist om te zeggen dat wij naar de kerk 'gaan'. Integendeel: we 'zijn' de kerk! Het is de moeite waard hierover even ernstig

na te denken. Vanaf het moment dat Jezus aan het kruis is gestorven, had God er geen belangstelling meer voor om in een tempel, tabernakel of een ander gebouw te wonen; Hij wil wonen in de geest van iedereen die zijn vertrouwen stelt op Jezus voor het eeuwig leven. Paulus heeft gezegd: 'De God die de wereld heeft gemaakt en alles wat er leeft, Hij die over hemel en aarde heerst, woont niet in door mensenhanden gemaakte tempels' (Hand. 17:24). Voorts legde hij uit dat 'als de Geest van Hem die Jezus uit de dood heeft opgewekt in u woont, zal Hij die Christus heeft opgewekt ook u die sterfelijk bent, levend maken door zijn Geest, die in u leeft' (Rom. 8:11).

Heer, geef ons alstublieft een frisse openbaring van uw aanwezigheid in ons! Geef ons verstand zodat wij 'het mysterie' leren kennen 'dat in alle eeuwen en voor alle generaties verborgen is geweest, maar nu aan zijn heiligen onthuld is (...) Christus is in u, Hij is uw hoop op goddelijke luister' (Kol. 1:26-27).

In veel landen over de wereld – inclusief het Westen – begint God aan de afbraak van eeuwenlange, door de mens gemaakte tradities en geeft Hij zijn kerk opnieuw vorm. Zoals Hij het heeft voorbereid. Er beginnen zich duizenden huisgemeenten te ontwikkelen, waar oprechte gelovigen de Heer aanbidden en samen Hem zoeken door zijn Woord. Voor de eerste keer ervaren veel christenen ware vrijheid, terwijl de zware ketenen van het traditionalisme worden afgeworpen. Tot hun verbazing ontdekken ze dat ongelovigen die er nooit over zouden piekeren een traditioneel kerkgebouw te betreden, erop gebrand zijn over Jezus te leren.

Niet iedereen is gelukkig wanneer Gods volk begint samen te komen volgens het nieuwtestamentische model. De status quo heeft diepe wortels; velen zijn tientallen jaren gekleed geweest in traditionele gewaden. Het onderwijs zoals ik het hier aanbied maakt hen boos. Zij voelen zich goed in hun kerkbank en willen niet uit hun slaap gewekt

worden. Anderen genieten van hun machtsposities en geloven trots dat zij een door God gegeven recht hebben om door te gaan met het manipuleren en misbruiken van Gods kudde. Ze zijn afgestudeerd aan een theologische hogeschool en krijgen een salaris om te bemiddelen tussen God en mens – zo denken ze althans. Alle gepraat over nieuwe wijnzakken wordt van de tafel geveegd, en zij die dorsten naar iets beters worden vaak bestempeld als ‘oproerlingen’.

Jullie die gefrustreerd zijn omdat de wijnzak de nieuwe wijn van God niet kan bevatten zonder open te barsten: ik moedig jullie aan het Woord van God te gehoorzamen en samen te komen met andere gelovigen op een manier die strookt met het Nieuwe Testament. Volgens mij is de setting niet zo belangrijk als de geestelijke dynamiek die in jullie bijeenkomsten werkzaam is. Er zijn veel kerkdiensten waar de enkelingen de leiding hebben gekregen over andere gelovigen. Het gaat niet om het soort gebouw waarin je samenkomt, maar het soort systeem waarvan je deel uitmaakt.

Dienen jouw leiders de andere christenen en proberen ze hen op te bouwen?

Heeft iedereen de gelegenheid om actief deel te nemen aan je bijeenkomsten of worden je diensten overheerst door een of twee mensen die bijna al het zingen, spreken en bidden voor hun rekening nemen?

Als je ernst maakt met God en ernaar verlangt vrij te zijn om Hem meer dan ooit tevoren te leren kennen, dan moet je misschien serieus nadenken over de wijnzak waarvan jij deel uitmaakt. Ik zeg je dit niet om jou of iemand anders te veroordelen. Integendeel, ik vertel dit omdat Gods hart gebroken is door de manier waarop zo veel van zijn kinderen gebonden zijn door hardvochtige geestelijke condities. Dit brengt ook ernstige schade toe aan het getuigenis van christenen in de cultuur en de maatschappij waarin zij leven.

Verandering is nooit gemakkelijk, en voor het najagen van een bijbelse vorm van gemeente-zijn betaal je misschien een zware tol.

Veel mensen hebben me gevraagd waarom de kerk in China zo veel jaren opwekking heeft gekend. Veel oprechte gelovigen hebben gevraagd – sommigen met tranen in hun ogen: ‘Yun, wat moeten we doen om in ons land een opwekking te krijgen?’

Het antwoord is niet eenvoudig. Immers, er moet eerst een nieuwe wijnzak worden gemaakt voordat er nieuwe wijn geschonken kan worden. Anders ‘scheuren de zakken door de jonge wijn en wordt de wijn verspild, terwijl de zakken verloren gaan.’

De wijnzakken in hun huidige vorm zijn simpelweg ongeschikt.

DE NATTE- DEKENBRIGADE

26

‘Gelukkig zijn jullie wanneer ze je omwille van Mij
uitschelden, vervolgen en van allerlei kwaad betichten.

Verheug je en juich, want je zult rijkelijk worden
beloond in de hemel; zo immers vervolgden ze vóór
jullie de profeten.’

Matteüs 5:11-12

Ik ben geroepen een dienstknecht van God te zijn, het evangelie te verkondigen en trouw van God te getuigen. Ik wil een boodschap vertellen over het vlammeende evangelie, want onze Heer zet zijn engelen in ‘als windvlagen, en zijn dienaren als een vlammeend vuur’ (Hebr. 1:7).

In 2007 werd ik uitgenodigd te spreken op een opwekkingsbijeenkomst in Noorwegen, waar herdacht werd dat honderd jaar geleden de Azusa Street Revival in Los Angeles plaatsvond. Voordat ik sprak herinnerde de Heer mij aan een duidelijk visioen dat een bejaarde christen had ontvangen tijdens de opwekking in Los Angeles. In zijn visioen zag hij vele rijen fakkels, allemaal op een rij, die een ondoordringbare muur van vuur vormden.

Terwijl Gods vuur helder brandde, holde er een man rond met een natte deken. Daarmee probeerde hij de vlammen te doven, maar al zijn

inspanningen waren tevergeefs. Iedere keer als hij water op de vlammen goot, reageerde het water alsof het olie was: het vuur wakkerde nog meer aan waardoor de vlammen nog feller gingen branden.

Niemand kan het vuur van de Heilige Geest doven. Hoe meer mensen proberen een eind te maken aan wat God aan het doen is, des te feller laaien de vlammen op. We hebben dit de laatste vijftig jaar in China gezien. Hoe meer vervolging, gevangenschap en ontberingen de kerk te verduren kreeg, des te sterker brandde het opwekkingsvuur en des te meer mensen werden gered voor Gods koninkrijk. In China 'breekt het Koninkrijk der hemelen zich baan met geweld en geweldenaars grijpen ernaar' (Mat. 11:12, NBG '51) en 'wordt het evangelie gepredikt van het Koninkrijk Gods en ieder dringt zich erin' (Luc. 16:16, NBG '51).

Weet je dit wel? 'Onze God is een verterend vuur!' (Heb.12:29). Hij plaatst niet louter een muur van vuur rond de mensen die Hem dienen, maar Hij *is* die muur van vuur. Sprekend over Jeruzalem zei God: 'Ik zal Zelf rondom de stad een muur van vuur zijn (...) en haar met mijn luister vullen' (Zach. 2:9).

Als Gods vuur aanwezig is, kan Satan niet standhouden. Hij haat het vuur en steekt veel tijd in het doven van de vlammen op plaatsen waar de Heilige Geest opwekking heeft gebracht. Maar de vijand vecht tegen de bierkaai: het vuur van het evangelie blijft zich over de hele aarde verspreiden. Hoe meer Satan probeert de vlammen met water te doven, des te meer lijkt de Heer het water in brandstof te veranderen!

De vijand van onze ziel is een gemene vechter. Hij valt ons op alle mogelijke manieren aan. Hij valt je aan via je kinderen, je gezondheid en je reinheid. Hij slaapt nooit en probeert voortdurend voet aan de grond te krijgen, je getuigenis af te zwakken en je leven te verzieken.

Satan heeft zich in deze wereld twee hoofddoelen gesteld. Allereerst wil hij een eind maken aan de redding van mensen en ten tweede probeert hij de kerk te vertroebelen en te bezoedelen om zo haar effectiviteit te verminderen. De duivel kan de Here Jezus Christus, die in hemelse glorie op zijn troon zit, niet treffen of Hem schade toebrengen. Jezus' overwinning is volkomen en bezegeld voor alle eeuwigheid. Maar in plaats daarvan probeert de duivel de bruid van Christus kapot te maken.

Er zijn veel kerkgangers die het als hun plicht zien elk vlammetje in de kerk te blussen. De lucht van een smeulend kooltje is al reden genoeg voor grote ongerustheid. Vaak gebeurt het dat wanneer een christen een visioen van God krijgt, 'achtenswaardige en oudere' gelovigen ten tonele verschijnen en al het mogelijke doen om een natte deken over de geestdriftige discipel te gooien. Een natte deken is heel effectief om vlammen te doven.

Na het citeren van een bijbeltekst zoals 'God is een God van orde' wordt de jonge fanatiekeling geadviseerd om tot bedaren te komen, terug te gaan naar z'n kerkbank en zich iedere zondagmorgen braaf te onderwerpen aan het onderwijs. Na een aantal jaren trouwe kerkgang is hij dan misschien zover dat hij naar een theologische hogeschool kan gaan waar elk laatste druppeltje enthousiasme voor Jezus uit hem wordt geperst. Daarna, en alleen daarna, zal de nattedekenbrigade bepalen dat hij klaar is om op te staan en God te dienen – natuurlijk in volledige onderwerping aan de regels en gedragscodes van zijn kerkgenootschap.

Veel enthousiaste volgelingen van Christus hebben zo uiteindelijk de bediening gemist waartoe God hen geroepen heeft. De nattedekengooiers feliciteren elkaar ondertussen dat zij erin geslaagd zijn weer een jonge christen te 'behoeden voor excessen'. Ze hebben weer een discipel gemaakt naar hun eigen beeld. De nattedekenbrigade

meent God een dienst te bewijzen, terwijl ze in feite een instrument van Satan geworden is. Jezus waarschuwde de farizeeën meedogenloos met deze verontrustende woorden: ‘Wee jullie, schriftgeleerden en farizeeën, huichelaars, jullie bereizen landen en zeeën om één enkele proseliet te winnen, en wanneer je hem eenmaal voor je gewonnen hebt, wordt hij dankzij jullie tot een hellekind in het kwadraat’ (Mat. 23:15).

Zo’n geestelijk milieu is dodelijk voor Gods volk. Zo’n gemeente zal nooit de aanwezigheid van God in haar midden ervaren - totdat ze berouw heeft en niet langer probeert anderen in toom te houden. De nattedekenbrigade moet uit de weg gaan en beseffen dat Jezus de Goede Herder is die meer dan in staat is om voor zijn kudde te zorgen!

Vroeger was de kerk in China ongeveer net zoals de kerk in vele delen van de westerse wereld nu. Er werden maar weinig mensen gered, en het land was bezaaid met tientallen concurrerende christelijke sekten en kerkgenootschappen. Na de komst van het communisme in 1949 gingen deze menselijke tradities en kerkmuren door Gods genade tegen de vlakte, terwijl de kerk tientallen jaren wrede vervolging onderging. Door deze ervaringen werd het lichaam van Christus in China gelouterd en vereenvoudigd, en bleven we achter zonder enige structuur waarop we ons nog konden verlaten. In plaats daarvan begonnen mannen en vrouwen, jongens en meisjes overal op Jezus Christus te bouwen. Toen de verstikkende godsdienstige muren eenmaal verwijderd waren, verspreidde het evangelie zich vrijelijk en snel. Velen werden door de Heilige Geest bewogen om door het hele land het goede nieuws te gaan vertellen. En niemand probeerde een natte deken over deze evangelisten heen te gooien. In plaats daarvan werden ze gestimuleerd en uitgezonden met de zegen en het gebed van de hele kerk. Ze waren bereid zo

nodig voor het evangelie te sterven, en velen kregen martelingen, gevangenschap en zware ontberingen te verduren omwille van het koninkrijk van God. Ze ondergingen deze vervolgingen dankbaar. Zij vervolgden hun weg, 'verheugd dat ze waardig bevonden waren deze vernedering te ondergaan omwille van de naam van Jezus' (Hand. 5:41).

We hadden geen theologische hogescholen of bijbelscholen waar we een opleiding konden volgen. In plaats daarvan stelden we dus ons vertrouwen op de Here Jezus. Zijn Woord werd ons kostbaar, en wij leerden op God te vertrouwen voor letterlijk elk dingetje dat we nodig hadden. Hij stelde ons nooit teleur. In latere jaren bezochten enkele westerse voorgangers China. Ze vroegen ons aan welke hogeschool we waren opgeleid en welk materiaal we gebruikten. We antwoordden: 'Velen van ons zijn op De Bijbelschool Van De Heilige Geest geweest (waarmee we de gevangenis bedoelden) en ons enige materiaal bestond uit de enkelboeien die ons aan banden legden, en de leren zwepen die ons bezeerden.'

Wanneer je begint uit te gaan en de Heer te dienen, zul je je ongetwijfeld realiseren dat je acties tegenstand kunnen oproepen van de kant van de verloren mensen en gemeenschappen waar je heen gaat om hun het evangelie te vertellen. Toen Jezus zijn eerste tweeënzeventig leerlingen twee aan twee uitstuurde, keerden ze met grote vreugde terug en rapporteerden: "Heer, zelfs de demonen onderwerpen zich aan ons bij het horen van uw naam." Hij zei tegen hen: "Ik heb Satan als een lichtflits uit de hemel zien vallen!" (Luc. 10:17-18). Je kunt er zeker van zijn dat Satan je hevig en op alle mogelijke manieren zal bestrijden wanneer je het goede nieuws van Jezus Christus verkondigt. Maar wanneer het koninkrijk van God verkondigd en aanschouwelijk gemaakt wordt in de kracht van de Heilige Geest, zal Satan geboeid worden en zullen zijn plannen mislukken.

Mijn persoonlijke ervaring is dat de hel losbreekt zodra ik in gehoorzaamheid uit ga om iets te doen wat God me heeft opgedragen. Van alle kanten regent het vurige pijlen. De visie ‘Terug naar Jeruzalem’ is een goed voorbeeld daarvan. Satan heeft zich hiertegen gekant, omdat hij zijn koninkrijk niet ineen wil zien storten in die delen van de wereld waar het licht van het evangelie nog niet heeft geschinen. Satan houdt miljarden mensen geketend en is van plan hen voor eeuwig de hel in te sleuren. Eeuwenlang heeft hij met strakke hand die gebieden en bevolkingsgroepen in toom gehouden, en hij zal ze niet zonder slag of stoot opgeven. De meesten van ons zijn zich ervan bewust dat dit soort aanvallen iedereen treft die probeert de verlorenen te bereiken.

In Gods koninkrijk is geen behoefte aan een nattedekenbrigade. In plaats daarvan wil onze Hemelse Vader dat mensen klaarstaan en bereid zijn in deze laatste dagen zijn oogst van zielen binnen te halen.

In mijn leven heb ik tijden gekend waarin men mij aanviel via de krant, tijdschriften, het internet en zelfs via de televisie. Ik wist niet veel over deze moderne communicatiemiddelen, maar ik weet wel dat God deze aanvallen toelaat om mijn geloof sterker te maken en het vuur in mijn hart feller te laten branden. Ik dank God voor het feit dat Hij me deze kans geeft om in geloof te groeien. Alleen als de Heer het toestaat, krijgen mijn vijanden de kans water over me heen te gooien. Zij kunnen Gods vuur in mij niet blussen, en ik heb gezien hoe Jezus water in olie veranderde en dat als gevolg daarvan nog veel meer verlorenen tot Gods gezin zijn toegetreden.

Je kunt er zeker van zijn dat je aangevallen zult worden als je werkelijk het verlangen hebt God te dienen. Maar als je motivatie is Gods wil te doen en de Grote Opdracht uit te voeren, kun je zonder angst voorwaarts trekken. De aanvallen zullen je ertoe zetten je motieven onder de loep te nemen, en God zal je hart onderzoeken om

te zien of je dienst aan Hem oprecht is. Als je motivatie niet zuiver is, zal alles wat je doet mislukken.

Ik zou het graag met je willen hebben over een ander soort aanval die de vijand tegen ons opzet. Recent hebben soldaten een nieuwe uitdrukking geïntroduceerd om te beschrijven hoe een soldaat soms door medesoldaten kan worden gedood of gewond. De ergste vernedering die een soldaat kan meemaken is gewond te raken door eigen vuur, ook wel ‘vriendschappelijk vuur’ genoemd. Het is een vreselijk gevoel beschoten te worden door medesoldaten van wie je dacht dat ze aan jouw kant stonden!

Helaas en tragisch genoeg is ‘vriendschappelijk vuur’ thans springlevend onder Gods volk. Als je onder vuur komt te liggen van medechristenen die aan jouw kant horen te vechten, is dat een ellendige ervaring. Sommige christenen veronderstellen het ergste van mensen van wie ze niets weten. Als er een nieuwe spreker aan het firmament is verschenen met een boodschap die de moeite waard is, worden er dikwijls vermoedens geuit over zijn motieven en integriteit. Bijvoorbeeld: ‘Hij doet het vast voor het geld’ of ‘Hij misleidt de mensen met zijn valse boodschap’.

Wat moet dit verdrietig en pijnlijk zijn voor de Heilige Geest!

Hoewel de term ‘vriendschappelijk vuur’ betrekkelijk nieuw is, komt het onder gelovigen helaas al voor sinds het ontstaan van de kerk in het boek Handelingen. De hele christelijke geschiedenis door zie je Gods opwekkingsvuur geblust worden door kerkelijke leiders. Velen van hen deden dit uit onwetendheid en de misplaatste overtuiging dat zij zo het evangelie ‘beschermden’. Veelal vervolgden ze datgene wat ze niet begrepen.

Als mensen en instellingen ons niet ontvangen, moeten we niet vergeten dat Jezus ook op uitgebreide schaal werd verworpen door mensen die Hij liefhad. Toen Jezus werd geboren, weigerde de stad

Betlehem haar deuren voor Hem open te stellen. Uiteindelijk werd de Schepper van het heelal geboren in een stal, omgeven door de stank van mest. Toen Jezus nog maar net twee jaar oud was, probeerde koning Herodes Hem te vermoorden, maar zijn ouders namen Hem mee naar Egypte, na door een engel gewaarschuwd te zijn. Jezus en zijn ouders werden vluchtelingen, ze vluchtten voor hun leven, bij een wrede dictator vandaan.

Toen Jezus zijn bediening begon, verwierp zijn eigen volk – de Joden – Hem. Johannes schrijft: ‘Het Woord was in de wereld, de wereld is door Hem ontstaan en toch kende de wereld Hem niet. Hij kwam naar wat van Hem was, maar wie van Hem waren hebben Hem niet ontvangen’ (Joh. 1:10-11).

Ook zijn plaatsgenoten in Nazaret verwierpen de Koning der koningen. Toen er slecht werd gereageerd op Jezus’ onderwijs in de synagoge, verklaarde Hij: “Nergens wordt een profeet zo miskend als in zijn eigen stad, onder zijn verwanten en huisgenoten.” Hij kon daar geen enkel wonder doen, behalve dat Hij een paar zieken de handen oplegde en hen genas’ (Marc. 6:4-5).

Ten slotte werd Jezus ter dood veroordeeld en gekruisigd door mensen die het gezelschap van een veroordeelde moordenaar prefererden. Wat een bizarre ironie dat de almachtige God – in menselijke gedaante – verworpen en veracht werd door zijn schepselen! Jesaja’s beschrijving van de messias onthulde dat Hij ‘werd veracht, door mensen gemeden, Hij was een man die het lijden kende en met ziekte vertrouwd was, een man die zijn gelaat voor ons verborg, veracht, door ons verguisd en geminacht’ (Jes. 53:3).

Als je afgewezen wordt door mensen omdat je bij Jezus hoort, verblijd je dan dat je in zijn voetstappen wandelt. Als je blijft gehoorzamen aan wat de Heer je opdraagt, wees dan niet verbaasd als je spoedig ontdekt dat je een *outcast* bent. Je geestdrift en zelfs je

aanwezigheid kunnen te veel worden voor het geweten van sommige mensen, en om hun agitatie te verminderen zullen ze het handig vinden jou van zich af te duwen.

Wanneer andere gelovigen je van de hand wijzen en valse berichten over je laten circuleren, besef dan wie er in werkelijkheid achter alle aanvallen tegen de kinderen van God zit. Want 'onze strijd is niet gericht tegen mensen maar tegen hemelse vorsten, de heersers en de machthebbers van de duisternis, tegen de kwade geesten in de hemelsferen' (Ef. 6:12).

Krijgen we zo'n aanval te verduren, dan moeten we weten wie we in Christus zijn, en we moeten Hem kennen die we dienen. We moeten onze ogen gericht houden op het doel waartoe God ons geroepen heeft, en niet toestaan dat de aanvallen van de vijand ons afbrengen van het pad waarop we geroepen zijn te wandelen. De apostel Paulus kreeg zijn portie aanvallen te verduren. De Bijbel laat ons een glimp opvangen van wat hij moest doorstaan voor de naam van Jezus Christus. Toen de Heer Ananias opdroeg te gaan bidden voor Paulus, zei Hij: 'Ga, want hij is het instrument dat Ik gekozen heb om mijn naam uit te dragen onder alle volken en heersers en onder al de Israëlieten. Ik zal hem tonen hoezeer hij moet lijden omwille van mijn naam' (Hand. 9:15-16). We weten dat Paulus buitengewoon leed voor de naam van Jezus, dat hij zelfs de arena in Efeze in werd gesleept en tegen wilde beesten moest vechten (zie 1 Kor. 15:32).

Waardoor kon Paulus doorgaan, geslagen maar niet verslagen door de talloze aanvallen en lasterpraatjes tegen hem? Het antwoord vinden we in zijn woorden aan Timoteüs: 'Ik heb de goede strijd gestreden, de wedloop volbracht, het geloof behouden. Nu wacht mij de krans van de gerechtigheid die de Heer, de rechtvaardige rechter, aan mij zal geven op de grote dag; en niet alleen aan mij, maar aan allen die naar zijn komst hebben uitgezien' (2 Tim. 4:7-8).

Paulus' hart was niet gehecht aan dit leven. Immers, als dat wel het geval was geweest, zou hij verpletterd zijn onder alle tegenspoed waarmee hij te maken kreeg. In plaats daarvan koesterde de apostel de eeuwigheid in zijn hart, en hij ontving genade om zich erdoorheen te slaan. Paulus wist dat zijn beproevingen in dit leven tijdelijk waren en spoedig over zouden zijn. Het geheim achter zijn volharding kun je vinden in deze woorden die hij schreef aan de gelovigen in Korinte: 'Daarom verzaken wij onze plicht niet. Ook al gaat ons uiterlijke bestaan verloren, ons innerlijke bestaan wordt van dag tot dag vernieuwd. De geringe last die we tijdelijk te dragen hebben, brengt ons een eeuwige luister, die alles omvat en alles overtreft. Wij richten ons niet op de zichtbare dingen maar op de onzichtbare, want de zichtbare dingen zijn tijdelijk, de onzichtbare eeuwig' (2 Kor. 4:16-18).

De Here Jezus verdroeg ook intense beproevingen door verder te kijken dan het hier en nu en de blik te vestigen op de toekomst. De Bijbel spoort ons aan zijn voorbeeld te volgen: 'Laten we daarbij de blik gericht houden op Jezus, de grondlegger en voltooiër van ons geloof: denkend aan de vreugde die voor Hem in het verschiet lag, liet Hij zich niet afschrikken door de schande van het kruis. Hij hield stand en nam plaats aan de rechterzijde van de troon van God. Laat tot u doordringen hoe Hij standhield toen de zondaars zich zo tegen Hem verzetten, opdat u niet de moed verliest en het opgeeft' (Hebr. 12:2-3).

Heb je ooit een lange bootreis gemaakt? Als je gauw last van zeeziekte hebt, zie je misschien op tegen elke seconde van de reis, maar zodra je veilig gearriveerd bent op de plaats van bestemming, vergeet je al gauw de ruwe zee. De vreugde van het weerzien van vrienden maakt de moeilijkheden waarmee je onderweg te maken had, meer dan goed. Op dezelfde manier zullen we alle strijd en

moeilijkheden van de reis door dit leven snel achter ons laten zodra we in de hemel komen.

Iedere keer dat ik ontmoedigd raak, sta ik even stil bij het feit dat ik eens de glorie van God zal binnenlopen en dat de Heer met zijn heiligen mij hartelijk welkom zal heten in zijn hemelse huis. ‘Zolang we in onze aardse tent verblijven zuchten we onder een zware last, omdat we niet willen dat deze kleding wordt uitgetrokken; we willen dat er nieuwe over wordt aangetrokken, zodat het sterfelijke door het leven wordt verslonden’ (2 Kor. 5:4).

Elke christen die ik ken en die gehoor heeft gegeven aan de roeping van God, heeft met tegenstand te maken zowel van de wereld als van andere leden van het lichaam van Christus. Wat kunnen we toch blind zijn! We kunnen niet tegelijkertijd het koninkrijk van de duisternis en elkaar bestrijden. Satan weet dat hij de strijd al gewonnen heeft als hij de ene christen tegen de andere kan opstoken. Lang geleden bracht Paulus dit te berde bij ruziënde gelovigen: ‘Het is al treurig genoeg dat er rechtsgeschillen bij u voorkomen’ (1 Kor. 6:7a).

Vandaag de dag ruziën christenen onderling te veel. We zijn snel om de misstappen van onze broers en zussen naar voren te brengen, maar de Bijbel laat ons zien dat wij naar onszelf moeten kijken. Jakobus vroeg: ‘Waar komt al die strijd, waar komen al die conflicten bij u toch uit voort? Is het niet uit de hartstochten die strijd leveren in uw binnenste? U verlangt naar iets, maar krijgt het niet. U bent jaloers en moordlustig, maar bereikt uw doel niet. U bekvecht en twist met elkaar. U krijgt niets omdat u niet bidt’ (Jak. 4:1-2).

Jezus waarschuwde zijn volgelingen dat ze niet kritisch en veroordelend moeten reageren. Als we allemaal acht zouden slaan op zijn woorden, zou de gemeente veel effectiever zijn: ‘Waarom kijk je naar de splinter in het oog van je broeder of zuster, terwijl je de balk in je eigen oog niet opmerkt? Hoe kun je tegen hen zeggen: “Laat

mij de splinter uit je oog verwijderen,” zolang je nog een balk in je eigen oog hebt? Huichelaar, verwijder eerst de balk uit je eigen oog, pas dan zul je scherp genoeg zien om de splinter uit het oog van je broeder of zuster te verwijderen’ (Mat. 7:3-5).

Wij moeten hen die ons onredelijk aanvallen en beschuldigen en bekritisieren, volkomen vergeven. Wees niet verbitterd tegen hen, want dat zal alleen maar leiden tot je eigen ondergang. Verbittering is een strategie die de duivel vaak gebruikt om christenen van Gods werk af te leiden en hen te belemmeren in hun nut voor Gods koninkrijk. God kan al het ‘vriendschappelijk vuur’ dat op ons gericht wordt, gebruiken om meer karakter in ons leven te cultiveren.

Wanneer mensen proberen je te ontmoedigen en zwart te maken of allerlei valse beschuldigingen over je verspreiden, luister dan niet naar hen! Richt je hart op Jezus en zijn koninkrijk, in het besef: ‘Wij zegevieren in dit alles glansrijk dankzij Hem die ons heeft liefgehad’ (Rom. 8:37). Jezus vertelde ons klip-en-klaar hoe we op zulke omstandigheden moeten reageren: ‘Gelukkig zijn jullie wanneer ze je omwille van Mij uitschelden, vervolgen en van allerlei kwaad betichten. Verheug je en juich, want je zult rijkelijk worden beloond in de hemel; zo immers vervolgen ze vóór jullie de profeten’ (Mat. 5:11-12).

We danken God voor de vele prachtige christenen over de hele wereld die hebben gehoord over de visie ‘Terug naar Jeruzalem’, de visie van de Chinese kerk om het evangelie te brengen aan de islamitische, hindoeïstische en boeddhistische volken. Wij verbazen ons constant als mensen enthousiast contact met ons opnemen en zeggen dat zij deel willen uitmaken van deze visie. Maar niet iedereen is gecharmeerd van de gedachte dat Chinese gelovigen zich als zendeling buiten de grenzen van hun land begeven. Ze zijn zo blind dat ze niet beseffen dat het al gebeurt!

Sinds de visie ‘Terug naar Jeruzalem’ is begonnen te groeien, hebben veel mensen kwaad over ons gesproken. De vijand heeft veel mensen ertoe gebracht mij persoonlijk aan te vallen. Op een gegeven moment nam de aanval belachelijke proporties aan – en maar weinig critici willen echt de waarheid horen. Zij doen maar al te graag met de massa mee; wat ze niet kunnen beheersen, vallen ze aan.

Toen wij steeds meer aangevallen werden, voelde ik me niet ontmoedigd. Integendeel, ik begon te beseffen dat de visie ‘Terug naar Jeruzalem’ echt iets moest zijn dat heel dicht bij het hart van God lag; anders zou Satan nooit zo veel moeite doen de visie te vernietigen! Tijdens een bijeenkomst in Europa kwam er een volwassen christen naar me toe die tegen me zei: ‘Broeder Yun, ik wist niets over u, maar toen ik al die hatelijke beschuldigingen en geruchten begon te horen over hoe slecht u bent, was ik geschokt. Ik besepte dat als Satan zich uitslooft en zo veel belangrijke christelijke leiders om de tuin leidt – leiders die u openlijk beschuldigen en aanvallen – dan moet u een bedreiging vormen voor het koninkrijk van de duisternis. Toen ik hoorde dat zelfs de Chinese regering probeerde uw goede naam te ruïneren, begreep ik dat u een koninkrijksgericht iemand moet zijn. Anders zou er geen verklaring zijn voor het feit dat deze mensen zo veel tijd en energie zouden verspillen om u aan te vallen.’

De critici begrijpen niet dat ‘Terug naar Jeruzalem’ niet iets is dat door wie dan ook in de hand kan worden gehouden. Geen kerkgenootschap, gemeente of zendingsorganisatie kan het in de hand houden. Het is een visie die door God aan de hele kerk in deze generatie is gegeven. God heeft totaal geen belangstelling voor ‘ons’ werk of ‘onze’ bediening. Het is van vitaal belang dat elke dienaar van God onderzoekt of hij echt leeft om het koninkrijk van God en het hele lichaam van Christus te dienen – of dat hij enkel en alleen leeft om zijn eigen belangen te dienen en zijn eigen ‘territorium’ te

beschermen. Zo'n bediening is gedoemd te mislukken, want de Heilige Geest verleent er zijn kracht niet aan, en al het werk geschiedt met puur menselijke inzet.

Zelfs een bediening die puur gericht is op het ondersteunen van de kerk in China heeft geen grond. Oppervlakkig bezien klinkt zo'n doelstelling misschien bewonderenswaardig, maar het is niet juist. Jouw bediening moet bestaan om de doelstellingen van Gods koninkrijk te dienen en Hem alleen te verheerlijken. Dit heb ik verkondigd overal waar ik geweest ben, maar veel mensen voelen zich bedreigd door zo'n boodschap: ze wijden hun energie primair aan het beschermen van hun eigen prestaties. Sommigen vinden het onbegrijpelijk dat wij door het verspreiden van de visie 'Terug naar Jeruzalem' duizenden Chinese zendelingen vanuit China willen doen uitgaan. Zij menen dat deze boodschap schade toebrengt aan 'hun' bediening omdat ze nog steeds proberen zendelingen *naar* China te sturen!

Jezus is niet gekomen en aan het kruis gestorven om afglijdende bedieningen er weer bovenop te helpen. Hij is niet gekomen zodat jij een royaal salaris kunt ontvangen en gerespecteerd zult worden door de leden van je gemeente. Nee! Hij is gekomen zodat Gods heerschappij en gezag rechtmatig verspreid worden over alle delen van de door zonde bezoedelde wereld.

Het maakt mij niet uit welke agenda's en doelstellingen andere bedieningen en organisaties in deze wereld misschien hebben. Mijn enige zorg is dat wij koninkrijksgerichte en koninkrijksgeleide dienaren blijven, zodat zelfs zij die hun bediening in hun eentje uitoefenen, uitgedaagd worden om samen met ons het koninkrijk van God over de hele aarde te promoten.

Als jij koninkrijksgericht wilt zijn, zul je al snel een bedreiging vormen voor Satan en het koninkrijk van de duisternis. Allerlei aanvallen zullen als giftige pijlen op je neerkomen. Beste broers en zus-

sen, het gaat niet om ons. Kijk niet naar een mens of door mensen opgerichte instellingen. Kijk alleen naar onze Hemelse Vader. Hij is in staat je tegen alle kwaad te beschermen.

Toen de koning van Assyrië Gods volk ging aanvallen, stond Jechizkia op en zei: 'Wees vastberaden en standvastig. Laat u door de koning van Assyrië en de grote legermacht die hij bij zich heeft geen angst aanjagen, want wij zijn sterker dan hij: hij verlaat zich op menselijke kracht, maar wij worden bijgestaan door de HEER, onze God, die voor ons strijdt' (2 Kron. 32:7-8a). Zij die ons zonder reden aanvallen hebben alleen menselijke kracht, maar wij hebben de Here Jezus Christus.

Moge de Heer ons helpen te wandelen in het kamp van hen die bij Hem horen. Mogen wij nooit een valse voorstelling van zaken krijgen en denken dat christelijk werk om ons en onze eigen verlangens en plannen gaat. Heer, maak ons alstublieft volgelingen die op het koninkrijk gericht zijn. Openbaar ons dat we niet geroepen zijn om uw koninkrijk te *bouwen*, maar dat U uw koninkrijk zult *brengen*. Amen.

**‘De Zoon van God is dan ook verschenen om de daden
van de duivel teniet te doen.’**

1 Johannes 3:8b

Willen we zien wat God vandaag de dag doet, dan moeten we een nauwe, intieme relatie met Jezus Christus ontwikkelen en de dingen vanuit Gods perspectief bezien. Zelfs als we een reus voor ons zien staan, moet ons dat geen angst aanjagen. De reus is misschien wel echt, maar Jezus Christus is de waarheid die vrede en vrijheid kan brengen in elke situatie. Zelfs wanneer we het zwaar hebben, moeten we af en toe even stilstaan en diep nadenken over het feit dat Jezus ons heeft gekocht als zijn eigen bezit. Voor die koop betaalde Hij de hoogste prijs: zijn eigen leven. Zij die wedergeboren zijn in Gods koninkrijk zijn nu het eigendom van Jezus. Ze zijn zo onafscheidelijk met Hem verbonden dat de Bijbel zegt: ‘Als wij Hem ontrouw zijn, blijft Hij ons trouw, want Zichzelf verloochenen kan Hij niet’ (2 Tim. 2:13).

Wat is het toch een prachtige ruil waar we onderdeel van mogen uitmaken! We kunnen onze vuile vodden naar het kruis brengen en ze inwisselen voor een kleed van rechtvaardigheid. In een visioen

zag de profeet Zacharia een ruil plaatsvinden tussen de hogepriester Jozua en een engel. Jozua was ‘in vuile kleren voor de engel verschenen. Deze zei tegen degenen die voor hem stonden: “Trek hem die vuile kleren uit.” En tegen Jozua zei hij: “Hierbij reinig ik je van alle schuld en kleed ik je in een feestelijk gewaad.” Ik zei: “Ze zouden hem een nieuwe tulband moeten omdoen.” Ze deden hem een nieuwe tulband om en kleedden hem aan in het bijzijn van de engel van de HEER’ (Zach. 3:3-5).

Wij kunnen onze zonden aan God geven, in ruil daarvoor krijgen we vergeving en een nieuw leven. Wat dienen we toch een goede en genadige God! Ik sta er versteld van dat niet iedereen op aarde onmiddellijk reageert op Jezus en Hem van ganser harte volgt!

Als we onze Verlosser gaan dienen, moeten we begrijpen dat Gods werk op Gods manier gedaan moet worden. We moeten ons alleen verlaten op zijn wijsheid, en niet op die van mensen: ‘Want het dwaze van God is wijzer dan mensen, en het zwakke van God is sterker dan mensen’ (1 Kor. 1:25). Dien je God, dan zul je ongetwijfeld veel tegenstand ervaren. In dat geval moet je weten wie je bent, wie je niet bent, wie de vijand is waarmee je te maken hebt, en wie de Heer is die je dient.

Als je gered bent en verzoend bent met God, dan moet je nooit de spot van de vijand accepteren. Wanneer de vijand je bespot en probeert je bang te maken, is het noodzakelijk dat je stelling neemt op basis van het gezag van Jezus Christus en weigert de spottereien te accepteren!

Het eerste dat ons opvalt in het verhaal van David en Goliath is dat Goliath alleen al door zijn verschijning angst inboezemde. De Bijbel schildert ons het volgende indrukwekkende beeld: ‘(...) een man van ruim zes el lang. Hij had een bronzen helm op zijn hoofd en droeg een bronzen schubbenpantser dat wel vijfduizend sjekel woog. Ook zijn

scheenplaten waren van brons, evenals het kromzwaard dat over zijn schouder hing. De schacht van zijn lans was zo dik als de boom van een weefgetouw en de punt was gemaakt van zeshonderd sjeckel ijzer. Een schildknecht ging voor hem uit' (1 Sam. 17:4-7).

De vijand probeert altijd Gods volk bang te maken zodat het door angst verlamd wordt. Veertig dagen lang hield Goliath stand en uitte hij dreigementen tegen de Israëlieten. Zijn bedreigingen hadden succes, want in de Bijbel staat: 'Bij het horen van deze woorden stonden Saul en het leger van Israël verlamd van schrik' (1 Sam. 17:11).

Vergeet niet: 'Het dwaze van God is wijzer dan mensen, en het zwakke van God is sterker dan mensen' (1 Kor. 1:25). En God reageerde op deze bedreiging. Niet door een van de grote strijders van Israël te sturen om tegen Goliath te vechten, en ook niet door de reus te laten sneuvelen door goddelijke interventie. Integendeel. God koos een jongen, David genaamd – de jongste van acht broers – om de vijand te doden en zijn godslasteringen tot zwijgen te brengen.

Op de morgen van de veertigste dag kwam Goliath naar buiten en bespote het volk van God. Tegen die tijd was het hele Israëlitische leger volkomen verstijfd van en getraumatiseerd door angst: 'Bij het zien van Goliath renden de Israëlieten angstig weg' (1 Sam. 17:24). Op die bewuste dag was de jonge David echter op bezoek in het kamp en hij hoorde zelf Goliaths woorden. Hij werd diep in zijn geest getroffen en hij vroeg: 'Wat denkt die onbesneden Filistijn wel, dat hij de geleerden van de levende God durft te beschimpen!' (1 Sam. 17:26).

Samen zijn wij vandaag de dag de legers van de levende God. We zijn de legers van Jezus Christus. De Here God roept al zijn kinderen om in zijn naam te strijden, maar velen vallen ten prooi aan angst en intimidatie. Als zij erin slagen hun vrees te overwinnen, gebruikt de duivel verschillende strategieën om hen alsnog te ontwapenen en uit te schakelen. Een van zijn favoriete methodes is ervoor te zorgen

dat andere gelovigen je de moed ontnemen. Dit gebeurde ook met David. Zijn oudste broer Eliab ‘viel woedend uit: “Wat doe je hier eigenlijk? Hoor jij niet in de woestijn op je schapen te passen? Echt iets voor jou, om met je brutale neus vooraan te willen staan als er gevochten gaat worden” (1 Sam. 17:28).

Is het niet vreemd dat Eliab ‘woedend uitviel’, alleen omdat zijn broer meer moed toonde dan hijzelf? Eliab nam ook zijn toevlucht tot laster om zijn kleine broertje aan de leiband te houden. Zelfs zei hij tegen David: ‘Echt iets voor jou, om met je brutale neus vooraan te willen staan als er gevochten gaat worden.’ Satan gebruikt vaak familieleden om je de moed te ontnemen. Hoe nauwer de familierelatie is, des te harder kan de ontmoediging inslaan. Dit gebeurt vaak in de kerk tegenwoordig, waar onze eigen broers en zussen in de Heer ons ervan proberen te weerhouden te doen wat God ons heeft opgedragen.

Wanneer mensen proberen je een halt toe te roepen of allerlei valse berichten over je verspreiden, luister dan niet naar hen! Wees als David en besteed geen aandacht aan hen. Het feit dat David zich ondanks zijn jonge leeftijd niets aantrok van de ontmoedigende woorden van zijn broer laat veel van zijn hart zien. Hij ging op koning Saul af en kondigde stoutmoedig aan: ‘We hoeven om die Filistijn toch niet de moed te verliezen, heer. Ik zal met hem het gevecht aangaan’ (1 Sam. 17:32).

Er gebeurde nog iets interessants voordat David Goliat versloeg. Voordat hij richting de reus ging, gaf Saul ‘hem zijn eigen uitrusting en hielp hem die aan te doen: een bronzen helm voor op zijn hoofd en een borstkuras. Ten slotte gordde David het zwaard om en probeerde een paar passen te lopen, omdat hij aan zo’n zware uitrusting niet gewend was. “Ik kan hier niet mee lopen,” zei hij tegen Saul, “ik ben dat niet gewend.” En hij deed de uitrusting weer af. Hij pakte zijn stok, zocht vijf ronde stenen uit de rivierbedding en stopte die

in zijn herderstas. Toen liep hij op de Filistijn af, zijn slinger in de hand' (1 Sam. 17:38-40).

In je dienst aan God zullen goedbedoelende gelovigen je proberen te helpen door menselijke wapens aan je gevechtstenu toe te voegen. Heel wat mensen zijn met dergelijke hulpmiddelen naar ons in China toe gekomen. Zij zeiden dan: 'Beste broeder, deze zijn al vele malen eerder gebruikt en ze zullen je helpen in de strijd.' De middelen kunnen allerlei vormen aannemen. Soms betrof het een opleiding die we beslist moesten volgen, een andere keer was het een bepaalde methode die we moesten gebruiken. Enkele broeders hebben geopperd dat Chinese christenen niet moesten overwegen zending in andere landen te worden, omdat ze niet 'de juiste diploma's' hadden. Slechts weinigen van ons hebben een universitaire graad; ook hebben de meesten van ons nooit een opleiding gevolgd aan een theologische hogeschool.

Er is niets verkeerd aan een christen met een universitaire graad, als God hem op die weg heeft geleid, maar het is belachelijk deze eis aan anderen op te leggen; het zal hen alleen maar belemmeren Christus te volgen. Als dit jou overkomt, spoor ik je aan om net zoals David te zijn en die wapenrusting af te leggen, omdat je dat 'niet gewend' bent.

David was gewend aan een eenvoudig leven als herder. Hij was vertrouwd met het gebruik van een slinger, hij had zowel leeuw als beer gedood om zijn schapen te beschermen. Probeer niet anders te zijn dan God je heeft gemaakt. Het is alleen maar onhandig en het tast je effectiviteit voor de Heer aan.

Ik geloof dat God David niet toestond de strijd aan te gaan met Sauls wapenrusting en wapens, omdat de mensen dan in de verleiding zouden zijn gekomen om Davids succes toe te schrijven aan zijn uitrusting, in plaats van aan de Heer God alleen. Onze

oppermachtige, alwetende, soevereine Heer heeft verklaard: ‘Hoe zou mijn naam ontwaard kunnen worden! Ik deel mijn majesteit niet met een ander’ (Jes. 48:11).

Nadat David Goliat gedood had, verspreidde het nieuws van wat er gebeurd was zich snel naar de omringende landen, en niemand twijfelde eraan dat God de overwinning had gegeven. David had tegen de Filistijn gezegd: ‘Jij daagt me uit met je zwaard en je lans en je kromzwaard, (...) maar ik daag jou uit in de naam van de HEER van de hemelse machten, de God van de gelederen van Israël, die jij hebt beschimpt. Maar vandaag zal de HEER je aan mij uitleveren: ik zal je verslaan en je hoofd afhouden, en ik zal de lijken van de Filistijnen aan de aasgieren en de hyena’s ten prooi geven, zodat de hele wereld weet dat Israël een God heeft. Dan zal iedereen hier beseffen dat de HEER geen zwaard of lans nodig heeft om te overwinnen, want Hij is degene die de uitslag van de strijd bepaalt en Hij zal jullie aan ons uitleveren’ (1 Sam. 17:45-48).

Als jij een visie hebt die je zonder Gods hulp kunt uitvoeren, zul jij de glorie ontvangen als de taak volbracht is. Als je een visie hebt die volkomen onmogelijk is zonder Gods inmenging, dan zal Hij alleen de glorie en lofprijzing ontvangen. Ik moedig je aan de Heer te vragen je leven zo te gebruiken dat het maximale glorie aan zijn naam en het grootste profijt voor zijn koninkrijk brengt.

Na alle critici en trouweloze mannen in zijn omgeving van zich te hebben afgeschud, baande David zich een weg naar voren, met zijn hart gericht op de glorie van God. De terugdeinzende Israëlieten moeten verbaasd hebben toegekeken; immers, David ‘rende hem tegemoet’, nota bene! (1 Sam. 17:48).

God gaf een fantastische overwinning en David hakte Goliats hoofd eraf. Heb je ooit aandacht geschonken aan wat er vervolgens gebeurde? Dit staat er in de Bijbel: ‘Toen de Filistijnen zagen dat hun

held dood was, sloegen ze op de vlucht. Nu sprongen de Israëlieten en Judeeërs op, hieven de strijdkreet aan en achtervolgden hen tot aan Gat en de poorten van Ekron. De hele weg van Saäraïm tot aan Gat en Ekron lag bezaaid met gesneuvelde Filistijnen' (1 Sam. 17:51-52).

Nog maar enkele minuten daarvoor hadden de Israëlitische soldaten een overwinning op Goliat voor onmogelijk gehouden; zijn spot en godslasteringen hadden hun schrik aangejaagd. Nu was het onmogelijke gebeurd en hun standpunt veranderde radicaal. Eén stoutmoedige geloofsdaad in het koninkrijk van God kan leiden tot een stroom van gelovigen die een doorbraak ervaren naar een nieuwe vrijheid en een nieuw overwinningsgevoel.

Toen ik eens in China in een werkkamp voor gevangenen zat, werd ik benoemd tot herder over de schapen die graasden binnen het terrein van de gevangenis. Ik probeerde al het mogelijke te doen om de schapen achter mij aan te krijgen, maar alle moeite was tevergeefs. Ten slotte ontdekte ik dat als ik het kleinste lammetje oppakte en droeg, alle andere schapen mij automatisch volgden.

Soms laat de Heer toe dat wij als dat zwakke lammetje worden. Als we Hem dan toestaan ons te dragen, kan het een kans worden voor velen om te volgen. Dit gebeurde toen God David uitkoos om de reus te verslaan, en dit gebeurt tegenwoordig nog steeds over de hele wereld en op talloze verschillende manieren: Gods koninkrijk vindt voortgang wanneer de almachtige God zwakke mannen en vrouwen gebruikt die niet kunnen leunen op menselijke kracht en durf.

Tot slot, het verhaal van David en Goliat eindigt met deze woorden: 'En toen de Israëlieten van hun achtervolging terugkwamen, plunderden ze het Filistijnse legerkamp. David nam het hoofd van de Filistijn mee om het naar Jeruzalem te brengen; de wapens die hij hem had afgenomen legde hij in zijn tent' (1 Sam. 17:53-54).

Klinkt het je vreemd in de oren dat David Sauls wapenen weigerde, maar niet aarzelde om het hoofd en de wapens van Goliath als souvenir mee te nemen?

Dat zou geen verrassing moeten zijn, want David had de vijand ontwapend. Iedereen van Gods volk is geroepen dit te doen. De apostel Paulus zei van de Here Jezus: 'Hij heeft Zich ontdaan van de machten en krachten, Hij heeft hen openlijk te schande gemaakt en in Christus over hen getriomfeerd' (Kol. 2:15). Dit was het grote voorrecht van David, en dit is thans het grote voorrecht van Jezus' discipelen.

Tegenwoordig zoekt de Heer naar meer reuzendoders. Hij is er niet blij mee wanneer zij die in zijn naam geroepen zijn zich verschuilen en stilhouden, terwijl kwade stemmen luidkeels God lasteren. Onze Vader zoekt naar mensen die net als David dapper opstaan en voor zijn koninkrijk vechten.

Wil jij een David zijn voor deze generatie?

WACHT OP DE HEER

28

'Ik verwacht de HEERE, mijn ziel verwacht, en ik hoop op Zijn Woord. Mijn ziel wacht op de Heere, meer dan de wachters op de morgen; de wachters op de morgen.'

Psalm 130:5-6 (SV)

'Wees stil en wacht, wacht op de Heer. Wees niet jaloers op wie in het leven slagen, op wie hun boze plannen zien lukken.'

Psalm 37:7 (GNB)

Chinese christenen geloven dat de Bijbel het onveranderlijke Woord van God is, dus is de Bijbel ons bijzonder kostbaar. In de jaren zeventig – na meer dan twintig jaar vervolging – was er een enorm tekort aan bijbels in het land. We hongerden naar Gods Woord, zoals in de dagen waarover gesproken wordt door de profet Amos:

'Weet dat de dagen komen – spreekt God, de HEER – dat Ik het land zal laten hongeren. Het zal geen honger zijn naar brood of dorst naar water, maar honger naar de woorden van de HEER. Het volk zal zwerven van de

ene zee naar de andere, en dwalen van het noorden
naar het oosten om de woorden van de HEER te zoeken,
maar ze zullen die niet vinden.'

Amos 8:11-12

In het verleden werden veel gelovigen begraven met hun Bijbel in hun doodskest. Op een gegeven moment was onze honger naar Gods Woord zo intens dat er heel wat graven zijn opengemaakt om maar iets van de kostbare Bijbel terug te vinden. In de meeste gevallen was het papier vergaan door vocht en bederf, maar de kans om ook maar een halve pagina van Gods Woord terug te vinden, was de moeite waard. Andere christenen hadden liefdevol hun Bijbel in een leempot gestopt en diep in de grond begraven. Toen jaren later de vervolging afnam, groeven ze die weer op.

Nadat ik de Heer voor het eerst ontmoet had in 1974, wilde ik zo graag Gods Woord lezen dat ik honderd dagen lang bad en vastte, en maar één schaalje rijst per dag at. Mijn ouders dachten dat ik in mijn vertwijfeling en radeloosheid mijn verstand verloren had, maar uiteindelijk gaf de Heer mij op wonderbaarlijke wijze een Bijbel.

Nu ik mijn liefde en eerbied voor het Woord van God heb uitgelegd, wil ik een verklaring afleggen die op het eerste oog misschien tegenstrijdig lijkt. Op mijn reizen naar allerlei landen ben ik gaan inzien dat sommige christenen denken dat hun kerk weer sterk zal worden en alle puzzelstukjes weer in elkaar zullen passen als ze maar beter bijbelonderwijs krijgen. Volgens mij is dit *niet* het belangrijkste. Laat mij ten overvloede nog eens herhalen dat ik houd van het Woord van God, dat ik hele bijbelboeken uit mijn hoofd heb geleerd en dat ik goed onderwijs op prijs stel, net zoals ieder ander.

Maar bijbelonderwijs op zich verandert je leven en je gemeente niet. Wat je het meest nodig hebt, is de aanwezigheid van de Heilige

Geest! Bijbelkennis kan als een vat olie zijn in je leven, maar zonder de vlam van de Heilige Geest zal je olie geen licht en warmte geven aan mensen die Jezus moeten leren kennen.

De leerlingen waren drieënhalf jaar bij Jezus – dag en nacht. Zij ontvingen het meest fantastische bijbelonderricht in de wereldgeschiedenis, want Jezus onderwees niet alleen maar het Woord van God, Hij *is* het Woord van God in menselijke gedaante! De discipelen kregen niet alleen theoretisch bijbels onderricht, maar zagen het dagelijks in de praktijk.

De leerlingen hadden al te horen gekregen dat zij het goede nieuws over de hele wereld moesten verkondigen (zie Mat. 24:14), maar nadat Jezus gekruisigd en opgestaan was, gebeurde er iets vreemds met de leerlingen. Jezus had hun opgedragen terug te gaan naar Galilea, waar Hij hen op een berg zou ontmoeten. Maar toen de opgestane Heer daar verscheen, ontdekte Hij dat zes van de leerlingen aan het vissen waren op het Meer van Galilea (zie Joh. 21:1-14). Zij hadden geen enkel visje kunnen vangen totdat Jezus kwam en hun inspanningen begeleidde. Nadat Jezus betrokken raakte, werden hun netten plotsklaps gevuld met honderddrieënvijftig grote vissen!

Ik heb me vaak afgevraagd waarom deze leerlingen druk aan het vissen waren, terwijl Jezus hun had opgedragen het evangelie aan de mensen te verkondigen. Ik ben tot de volgende conclusie gekomen: het ontbrak de leerlingen niet aan bijbelonderricht, visie of inzicht. Maar het ontbrak hun aan de Heilige Geest!

Pas toen de leerlingen allemaal gedoopt waren door de Heilige Geest op de pinksterdag kwamen ze in vuur en vlam te staan voor Gods koninkrijk. Mannen die eerst zenuwachtig en zwak waren werden plotseling zo moedig als een jonge leeuw. Tomas, die eraan twijfelde of Jezus wel uit de dood was opgestaan, werd op machtige

wijze veranderd in een zendeling die naar India reisde en daar de eerste gemeenten stichtte, voordat hij als martelaar stierf. De leerlingen, die zich korte tijd daarvoor nog in de steek gelaten en verward hadden gevoeld, deden wonderen en tekenen overal waar ze kwamen. Petrus, die de Heer drie keer had verloochend, viel de eer te beurt het evangelie te mogen verkondigen op de pinksterdag, en drieduizend mensen gaven hun leven aan Jezus!

Het verschil in hun leven bestond niet uit bijbelonderwijs, maar uit de Heilige Geest!

De Geest verstrekte de vlam, en de olie begon krachtig te branden. Het licht van het evangelie scheen in de duisternis, en de duisternis kon het niet uitdoven. Als motten die op het licht afkomen, kwamen duizenden mensen tot geloof, en de gemeente groeide snel. In de Bijbel staat: 'Elke dag kwamen ze trouw en eensgezind samen in de tempel, braken het brood bij elkaar thuis en gebruikten hun maaltijden in een geest van eenvoud en vol vreugde. Ze loofden God en stonden in de gunst bij het hele volk. De Heer breidde hun aantal dagelijks uit met mensen die gered wilden worden' (Hand. 2:46-47). Voordat er een paar weken verstreken waren, hadden zo'n vijfduizend mensen in Jeruzalem hun vertrouwen gesteld op Jezus Christus (Hand. 4:4).

De opwekking was bijzonder krachtig: 'Steeds meer mensen gingen in de Heer geloven, een groot aantal mannen zowel als vrouwen, en ze legden zelfs zieken op draagbedden of matrassen buiten op straat, in de hoop dat toch ten minste de schaduw van Petrus, wanneer hij voorbijkwam, op een van hen zou vallen. Ook vanuit de steden rondom Jeruzalem stroomden de mensen toe; ze brachten zieken mee en mensen die door onreine geesten gekweld werden, en allen werden genezen' (Hand. 5:14-16).

Wat moet dit een grote schok geweest zijn voor al die farizeeën en schriftgeleerden! Nog maar enkele weken daarvoor hadden zij

zich verheugd over Jezus' kruisiging. Nu ze Hem kwijt waren, hadden ze vast en zeker het gevoel dat zijn onderwijs geleidelijk zou verdwijnen en dat alles spoedig weer 'normaal' zou zijn in Jeruzalem. In plaats daarvan gonsde het in de hele stad van de geruchten over Jezus, en Hij was in het hele land het middelpunt van alle gesprekken. De overheid reageerde door de gelovigen te vervolgen, maar het was als olie op het vuur en het goede nieuws verspreidde zich alleen maar verder. Lucas noteert: 'Het Woord van God vond steeds meer gehoor, zodat het aantal leerlingen in Jeruzalem sterk groeide; ook een grote groep priesters aanvaardde het geloof' (Hand. 6:7).

Satan en zijn demonische krijgsmacht moeten buiten zichzelf van angst zijn geweest door wat er gebeurde. Wat zij als hun grootste overwinning hadden beschouwd – het doden van Gods Zoon – was veranderd in hun grootste nachtmerrie en een gewis voorteken van hun definitieve nederlaag. Paulus schreef dat God 'Zich ontdaan [heeft] van de machten en krachten, Hij heeft hen openlijk te schande gemaakt en in Christus over hen getriomfeerd' (Kol.2:15). Geen wonder dat er in de Bijbel staat: 'Geen van de machthebbers van deze wereld heeft die wijsheid gekend; zouden ze haar wel hebben gekend, dan zouden ze de Heer die deelt in Gods luister niet hebben gekruisigd' (1 Kor. 2:8).

De leerlingen kregen de opdracht te wachten op de Heilige Geest, en wij moeten ook op de Heer wachten als we Hem willen dienen. Het is dwaas en gevaarlijk om vóór zijn volmaakte timing uit te rennen. Op veel plaatsen wordt ons in de Bijbel opgedragen te wachten: 'Wacht op de HEER, wees dapper en vastberaden, ja, wacht op de HEER' (Ps. 27:14); 'Wees stil en wacht, wacht op de Heer' (Ps. 37:7a, GNB96); 'Maar ik, ik blijf uitzien naar de HEER, ik blijf hopen op de God die mij redding zal brengen. Hij zal mij horen, mijn God' (Micha 7:7).

Als je je moe en afgemat voelt als christen, dan moet je ook op de Heer wachten. Dit betekent niet dat je stil moet blijven zitten en niets doen. Het betekent dat je je tijd benut door je hart voor Hem uit te storten, door je te voeden met zijn Woord en door op Hem te wachten: zodat Hij je zwakte neemt en die vervangt met zijn machtige kracht. Want onze Heer 'geeft de vermoeide kracht, de machteloze geeft Hij macht in overvloed. Jonge strijders worden moe en raken uitgeput, zelfs sterke helden struikelen, maar wie hoopt op de HEER krijgt nieuwe kracht: hij slaat zijn vleugels uit als een adelaar, hij loopt, maar wordt niet moe, hij rent, maar raakt niet uitgeput' (Jes. 40:29-31).

Beste broer of zus, ben jij ooit gevuld geweest met de Heilige Geest zoals de leerlingen dat waren? Doorstroomt Gods machtige Geest jouw hele wezen en transformeert Hij jou en iedereen in je omgeving? Of neem je genoeg met het verwerven van kennis, terwijl je je voortsleept door het leven, in de hoop dat je met een niet al te zwaar gehavend geloof de finish zult halen?

Ik geloof met mijn hele hart dat God jou wil vullen met de Heilige Geest, zodat rivieren van levend water uit je hart stromen.

God wil dat je de zware ankers waarmee jij je geloof denkt veilig te stellen, gaat lichten, zodat de wind van de Heilige Geest op je kan blazen en je in beweging kan brengen!

Uit persoonlijke ervaring kan ik je zeggen dat wanneer Gods volk gevuld wordt met de Heilige Geest, het nooit meer hetzelfde is. Je hoeft geen ingewikkelde methodes te bedenken om mensen naar je bijeenkomsten te krijgen, want ze zullen in groten getale op je afkomen en je smeken hun te vertellen hoe ze gered kunnen worden. In China hebben we zo'n uitstorting van Gods aanwezigheid en kracht meegemaakt dat bij sommige gelegenheden de plaatselijke overheid gegrepen werd door de vreze Gods en weigerde ons op

welke manier dan ook te vervolgen. Bang dat God hen zou oordelen als ze maar een vinger uitstaken naar zijn kinderen.

Menselijke aanbevelingen worden belangrijk in de kerk als de gemeenteleden niet vol zijn van Gods Geest. De mensen zeggen dan: 'Hier is een broeder die dit en dat voor de Heer heeft gedaan, en ik beveel hem bij je aan.' Allemaal keurig netjes. Maar wanneer Gods kracht door zijn koninkrijk heen stroomt, heb je geen menselijke aanbevelingen nodig om het evangelie te verkondigen! Als Gods vlam binnen in iemand is, zal iedereen het weten. Zij die aan de kant van de Heer zijn zullen het verwelkomen, terwijl anderen het zullen aanvallen en proberen de vlam te doven.

Wanneer de Heilige Geest afwezig is, worden mensen belangrijk. Gelovigen kijken naar sprekers met grote namen en stromen samen naar bijeenkomsten waar een nieuwe boodschap wordt verkondigd. Maar wanneer de Heilige Geest aanwezig is, kan het niemand schelen wie de spreker is of wat zijn reputatie is, omdat iedereen zich alleen maar bezighoudt met het eren van Jezus en het grootmaken van zijn naam!

Als je een volgeling van Jezus bent, wees niet dan bang. De Vrededorst woont in je hart en je hoeft nergens bang voor te zijn. Als God voor je is, kan niets en niemand tegen je zijn. Vraag God je te vullen met de Heilige Geest en je zult nooit meer dezelfde zijn!

Toen ik werd uitgenodigd in Israël te spreken, was ik daar bijzonder opgewonden over. Mijn gastheren waren zo vriendelijk me overal mee naartoe te nemen; ze lieten me diverse bijbelse ruïnes, tunnels, valleien en heuvels zien. Allemaal heel interessant, maar ik besepte al snel dat Jezus op geen van deze historische plaatsen was. Integendeel, Hij is springlevend in mijn hart! Zijn kracht en leven wonen in mijn hart – hier en nu! En Hij woont in het hart van iedereen die in Hem gelooft.

De tijd is kort en is waardevol. Verdoe geen tijd met pogingen om in eigen kracht God te dienen.

Jezus is springlevend!

Doe niet langer alsof Hij dood is.

Laat de levende Jezus vanuit jouw leven schijnen. Er is geen reden om rond te lopen met een zuur gezicht! Verander je droefheid in dans en je smart in vreugde.

Als je voorganger bent, ga dan niet naar huis om al je oude aantekeningen van de theologische hogeschool weer tevoorschijn te halen. Bied je kudde alsjeblieft geen lauw, stilstaand water aan. Daarvan raken ze alleen maar aan de diarree, en de mensen zullen de rest van hun leven naar de wc blijven rennen! Zij hebben geen behoefte aan je voorgekauwde onderwijs. Zij hebben het levende water van de Heilige Geest nodig!

Wat betreft die sprekers die zich verlaten op oude aantekeningen of gedachten van andere mensen om een preek te maken: ik moedig jullie aan naar huis te gaan, je aantekeningen tevoorschijn te halen en een brandoffer voor de Heer te ontsteken! Net zoals het manna dat uit de hemel viel, slechts die ene dag vers was, moet jij ook een verse boodschap voor Gods volk hebben – een boodschap die voortvloeit uit je intieme relatie met Jezus. Met betrekking tot het manna verbood Mozes de Israëlieten ‘om ook maar iets ervan tot de volgende dag te bewaren. Sommigen luisterden niet naar hem en bewaarden toch iets; de volgende morgen zat het vol wormen en stonk het. Mozes wees hen scherp terecht’ (Ex. 16:19-20). Gods kinderen hebben vers hemels voedsel nodig om hun hongerige harten te voeden.

Wanneer de Heilige Geest jou vult, kun je in een tel meer eeuwigheidswaarde bereiken dan in jaren van eigen inspanningen. Dat is wat Petrus en de andere apostelen ervoeren na Pinksteren, en het

is sindsdien ook de ervaring geweest van miljoenen dienaren van God over de hele wereld.

Hoe kun je gevuld worden met de Heilige Geest?

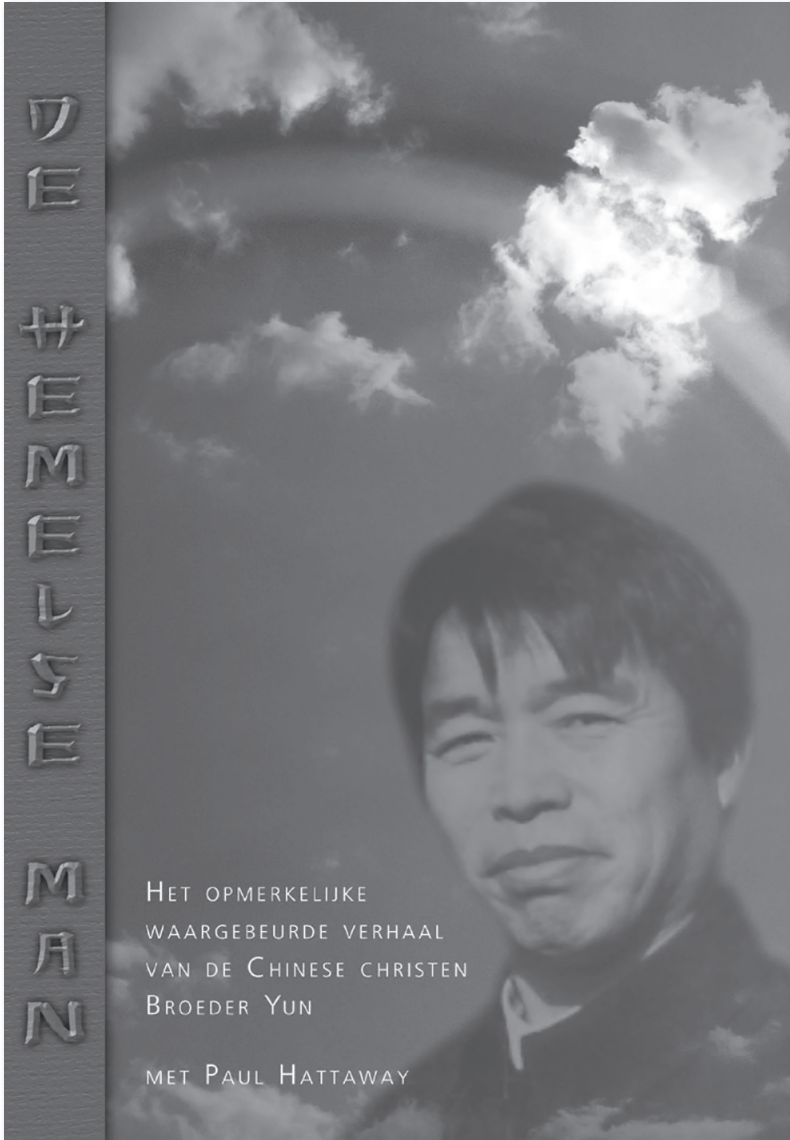
Het is heel eenvoudig. Val op je knieën en vraag God je te bevrijden uit je gevangenis van dode godsdienst en je te doen overstromen met zijn werkelijke en levendige aanwezigheid! Jezus onderwees: ‘Vraag en er zal je gegeven worden, zoek en je zult vinden, klop en er zal voor je worden opengedaan. Want wie vraagt ontvangt, en wie zoekt vindt, en voor wie klopt zal worden opengedaan. Welke vader onder jullie zou zijn kind, als het om een vis vraagt, in plaats van een vis een slang geven? Of een scorpioen, als het om een ei vraagt? Als jullie dus, ook al zijn jullie slecht, je kinderen al goede gaven schenken, hoeveel te meer zal de Vader in de hemel dan niet de Heilige Geest geven aan wie Hem erom vragen’ (Luc. 11:9-13).

Onze God is een goede en liefhebbende Vader, en Hij verlangt ernaar jou te vullen met de Heilige Geest. Niet alleen wil Hij jou vullen, maar ook wil Hij dat er rivieren van levend water en zegen overvloeien in de levens van degenen met wie je in contact komt.

Dat is wat sommigen ‘bediening’ noemen.

“Laat wie dorst heeft bij Mij komen en drinken! ‘Rivieren van levend water zullen stromen uit het hart van wie in Mij gelooft,’ zo zegt de Schrift.” Hiermee doelde Hij op de Geest die zij die in Hem geloofden zouden ontvangen’ (Joh. 7:37b-39a).

Je zult nooit meer dezelfde zijn.

HET OPMERKELIJKE
WAARGEBEURDE VERHAAL
VAN DE CHINESE CHRISTEN
BROEDER YUN

MET PAUL HATTAWAY

Wilt u meer weten over Broeder Yun? Lees *De hemelse man*, ook verschenen bij Uitgeverij Medema. ISBN 978-90-6353-422-6

